

உ

சிவமயம்.

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரயோகிகள்

அருளிச் செய்த

சைவபூஷணம்.

வடமொழி மூலமும் தமிழ் வியாக்கியானமும்

இவை.

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்து

லித்துவான் வியாகரண சிரோமணி

K. M. சுப்ரமணிய சாஸ்திரிகளாலும்

ஷெ. சங்கத்துச் சித்தாந்த சாத்திர போதகர்

பொ. முத்தையபிள்ளை அவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

தேவகோட்டை

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்தாரால்

கும்பகோணம்

ஸ்ரீ கோபால விலாஸ அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1925.

மு க வு ரை.

ஆன்மாக்களடையும் பிறவிகளுள், மனத்தின் சிறப்புணர்வாகிய பகுத்துணர்விற்குச்சாதனமான மாநுடப்பிறவியே மிகமேலானது. இப்பிறவியானது ஏனையபிறவிகளில் வருந்திய துன்பத்திற்கிரங்கிக் கருணைமேலிட்டால் சிவபெருமானால் தரப்பெற்றது. அவர் தந்ததும், உலகவிடயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து அவற்றின் நிலையாமையினையும் அவற்றாலுண்டாகும் இன்பத்தின் நிலையாமையினையும் உணர்ந்து அவ்வுணர்ச்சி காரணமாக தானாகிய ஆன்மாவையும் தலைவனாகிய பரமசிவனையு முள்ளவாறுணர்ந்து அழியாத இன்பம் அடைதற்பொருட்டேயாம். இவ்வுணர்ச்சியும் சிவனை வழிபடுதலால் நிகழ்வதாம். ஆதலால் தேவவுலகத்தில் பக்குவப்பட்ட கன்மங்காரணமாக இன்பத்தை யநுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் தேவர்கள் பிறவியும் இம்மாநுடப்பிறவிக்கு இனையாகாது. இக்கருத்துப்பற்றியே,

மாநுடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காயம்
ஆனிடத்தைந்து மாடு மரன்பணிக் காகவன்றோ
வரனிடத்தவரும் மண்மேல் வந்தரன் றனையர்ச்சிப்பர்
ஊனெடுத்தழலும் ஊம ரொன்றையு முணராரந்தோ.

எனச்சிவஞான சித்தியாரில் ஸ்ரீ அருணாந்தி சிவாசாரியர் அருளிச் செய்தனர் என்க.

இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த மாநுடப்பிறவி கிடைத்திருப்பினும் உயிர்கள் அநாதியே ஆணவமலத்துடன் கூடியிருத்தலால் தானாகவே அறியும் அறிவின்றி அறிவிக்க அறியும் இயல்பினையுடையனவாதலின் சிவபெருமானை வழிபடுந்முறையை அறிந்து

கொள்ளுதற்பொருட்டுக் காமிகம்முதல் வானுளமிறுதியான சிவாகமம் இருபத்தெட்டினையும், இவற்றைச்சார்ந்த உபாகமங்களுயும் சிவபெருமான் அருளிச்செய்தனர்.

இவ்வாகமங்கள் தனித்தனி சரியாபாதம், கிரியாபாதம், யோகபாதம், ஞானபாதமென நான்கு பாதங்களையுடையன. என்னவே சிவவழிபாடும் சரியாவழிபாடு, கிரியாவழிபாடு, யோகவழிபாடு, ஞானவழிபாடு என நால்வகைப்படுமென்றவாறாயிற்று. இந்த நால்வகை வழிபாட்டினுள்ளுஞ் சிறந்தது ஞானவழிபாடேயாயினும், அதற்குக்காரணமாய் அதன் கருத்தையுந் தன்னுடக்கி சிற்பது கிரியாவழிபாடேயாகும். இந்தக் கிரியாவழிபாட்டை உள்ளவாறு தெரிந்து கொள்ளுதற்கு ஆகமங்களிலுள்ள கிரியாபாத ஆராய்ச்சி இன்றியமையாது வேண்டப்படும்.

அந்தக் கிரியாபாதம் மிக விரிவாயிருத்தலின் அதிலுள்ள முக்கியமான விஷயங்களைத் தொகுத்துக் காஞ்சிபுரத்தில் வசித்த ஸ்ரீ ஞானசிவாசாரியரின் மாணாக்கராகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரயோகிகள் சைவபூஷணமென்னும் நூலை வடமொழியில் சுலோகரூபமாக இயற்றி உபகரித்தனர். இந்நூலுக்குத் தமிழ் வியாக்கியானமும் முன்னரே செய்யப்பட்டுள்ளது. வியாக்கியான கருத்தா இன்றொரென நன்கு புலப்படவில்லை. ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிய சுலோகத்தில் அவ்விஷயம் முற்றும் அடங்காமலிருந்தால் அடங்காதவிஷயங்களனைத்தும் உரையில் விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில சுலோகங்களுக்குப்பொருள் சுலோகமாத் திரத்தால் விளங்கு மென்னுங் கருத்துப்பற்றியோ வேறு எக்காரணம் பற்றியோ உரை கூறப்படவில்லை.

இந்நூல் சைவர்களுக்குப் பூஷணமாயிருத்தலின் கிடைத்த சில பிரதிகளைக்கொண்டு கூடியவாறு பரிசோதித்து உரை எழுதப்படாத சுலோகங்களுக்குச் சங்கத்து வித்துவான் வியாகரண சிரோமணி ஸ்ரீமத் K. M. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளால் எழுதப்பெற்ற உரையுடன் அச்சிட்டிருக்கின்றோம்.

இதுவரை அச்சிற்குவராத சைவநூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதை மேற்கொண்டிருக்கும் இச்சங்கத்திலிருந்து வெளியாகும் நூல்களைப் பூஷணமாகச் சைவர்களோவ்வொருவரும் பெற்றுக்கொள்வதே சைவர்கள் இச்சங்கத்திற்குச்செய்யும் உபகாரமாகும்.

பிரதி உபகரித்தவர்கள் பெயர் வருமாறு:—

I கீழ்வேளூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியசிவாசாரியரவர்கள்.

II நாகபட்டினம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி பஞ்சபகேசசிவாசாரியரவர்கள்.

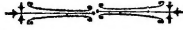
இவர்களுக்கு இச்சங்கத்தார் நன்றிபறிதல் காரணமாக அன்பு செலுத்துகின்றனர்.

இங்ஙனம்

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்தார்.

விஷய அட்டவணை.

	பக்கம்.
அவையை அடக்குதல்.	3
அவைக்கு அடங்குதல்.	4
அதிவருணாச்சிரமத்தின் ஆசாரம்.	5
அசற்குரு இலக்கணம்.	20
அபிஷேகமுறையும் அதின் பலனும்.	67
அங்குரார்ப்பணவிதி.	142
அருகு தரிக்க மந்திரம்.	77
அக்கினிக்கு ஏழுநாக்குக்கள் உண்டென்பது.	81
அடுப்புமுதலியவற்றிற்குச் செய்யப்படும் பவி.	105
அக்கினியினுடைய அவயவங்கள்.	84
அவ்வியக்தவிங்கம்.	96
அந்தர்ப்பவி.	103
அஷ்டமங்கலப்பலகைகளின் இலக்கணம்.	131
அஷ்டபந்தன விதி.	166
அறுபத்துமூவர் முதலாயினோர்.	170
அந்தியேஷ்டிக்குரிய மண்டபஇலக்கணமும் கிரியையின் முறையும்.	177
அகோரமூர்த்தியின் தியானம்.	154
அங்கங்கள்.	98
ஆகமங்களின் கிரந்த எண்.	164
ஆகமங்களின் சுலோக எண்.	163
ஆகமங்களுக்கு அதிகாரிகள்.	10
ஆசிரியத்துவம் அனைவருக்கும் உண்டு.	18
ஆசனவிதி.	38
ஆசாரியபரம்பரை.	107
ஆண் பெண் அலிமரங்களின் இலக்கணம்.	137
ஆகம சம்பந்தம் ஆறுவிதம்.	165
ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு.	158
ஆன்மார்த்த சிவபூசை.	42
ஆசௌசம் ஒரேஸ்னானத்தால் நீங்குவது இன்னின்ன பெயருக்கு என்பது.	195

ஆசௌசதினங்கள் பிராமணரல்லாதவர்களுக்கு இவ்வ	
ளவு என்பது.	188
ஆயுளின் அளவு.	189
ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டும் சிவபெருமானுக்குத் திரு	
மேனியாய் இருக்கும் முறைமை.	159
இரத்தினலிங்கம் எட்டுவிதம்.	89
இரைக்கப்படும் திரவியங்கள்.	137
இரசலிங்கமகிமை.	94
இருபத்தைந்து விக்கிரகங்கள்.	96
இருபத்தேழு கலசதேவதைகளின் பெயர்.	129
இரசாதி.	138
இடபதானம்.	186
இரக்ஷாபந்தனவிதி.	144
உருத்திராக்கம் தரிக்கும் முறை.	32
உலோகலிங்கம் எட்டுவிதம்.	90
உருத்திராக்கம் தரித்தலினாலுண்டாம் பயன்.	32
உத்தரிய இலக்கணம்.	134
உபாகமங்களின் தொகை.	160
எழுபத்தைந்து பெயருக்குப் போசனம்.	186
எண்பத்தொரு பதங்களின் பெயர்.	126
எண்பத்தொரு பதங்கள் கொண்ட சிவதீக்ஷாமண்டப	
இலக்கணம்.	128
ஐந்து பழங்கள்.	71
ஐந்து தொழில்களாலுண்டா முயிர்க்கொலை.	189
ஓமம் செய்வதற்குரிய முத்திரை.	81
ஓமத்திரவியம் பதினெட்டின் பெயர்.	84
ஓமஞ்செய்வதா லுண்டாகும் பலன்.	82
ஓமத்திரவியங்களைக்கொண்டு ஓமம்செய்யமுறை.	81
ஒளத்திரிதீக்ஷை.	115
ஒளத்திரியல்லாத ஏனைய தீக்ஷைகள் ஒளத்திரியில்	
அடங்கும்.	116
கன்மங்களின் பிரிவு.	23
கலச இலக்கணம்.	135

காமியம் காமியாங்கங்கள்.	25
காட்டாத்தியைத்தரிசிக்க சுலோகம்.	78
குண்டசுத்தி.	128
கும்ப இலக்கணம்.	134
கும்ப சொருபம்.	135
கூர்ச்ச இலக்கணம்.	139
சமித்து இலக்கணம்.	137
சற்குரு இலக்கணம்.	19
சிவாக்கினியைத் தியானிக்குமுறை.	80
சடங்கங்களின் குணங்கள்.	65
சமயமுதலிய தீக்ஷையுடையவர்க்குரிய செயல்கள்.	28
சந்தியாவந்தனமுறை.	34
ஜபமாலைக்கும் அம்மாலையை ஜபிக்கும்பொழுது தள்ளும் முறைக்கும் ஆகமப்பிரமாணம்.	33
சடங்கத்தியானம்.	64
சதாசிவருடைய பஞ்சமுகத்தியானம்.	63
சமயதீக்ஷையின் முறை.	152
சாதாரதீக்ஷை சபீஜமென்றும் நிர்பீஜமென்றும் இரு வகைப்படும்.	118
சாதாரநிராதாரதீக்ஷைகள்.	117
சாங்கரிய தோஷங்கள்.	107
சாயா புருஷதரிசனம்.	195
சிவப்பிராமணருக்கு இன்னின்ன விஷயங்களில் ஆசிரியத்துவம் உண்டு.	15
சிவகாயித்திரீ தியானம்.	38
சிவபூஜையின் தாரதம்மியம்.	97
சிவாகமங்களின் மேன்மை.	112
சிவபக்தர்களுக்குரிய அடையாளங்கள்.	168
சிவபெருமானுக்குரிய முக்கியஸ்தலங்கள்.	199
சிவஸ்தலங்கள் பதினெட்டு என்பது.	197
சுத்தசைவர் இலக்கணம்.	5
சுத்தசைவரின் சீவனோபாயம்.	6
சுயம்புலிங்கத்தின் பெருமை.	94
சுருக்கு சுருவ இலக்கணம்.	133

சூத்திரற்கும் சிவதீகைஷயினால் இருபிறப்பாளர் என னும் தன்மையுண்டு.	10
சூரியபூஜை.	39
சூரனோத்சவவிதியின் சுருக்கம்.	176
சூரனோத்சவவிதி.	172
சூத்திரர் செய்யவேண்டிய அந்தியேஷ்டி.	186
சைவசந்திரியாசங்களின் பேதங்கள்.	6
சைவர் தமது சாதிக்கு ஒத்த ஆசாரத்தில் இருக்க வேண்டும்.	11
சைவருக்குரிய கோத்திர முதலியன.	12
சைவாறுட்டான முறை.	34
சைவமுத்திராதீகைஷ.	117
சைவாக்கினிகாரியம்.	145
சைவாசாரியர்களின் பெயர்.	194
சைவர் ஏழுவிதம்.	4
சோடசோபசாரம்.	88
சோதகும்பதான விதி.	186
சோடசக்கிரியையுடையாருக்குரிய அனிகாரம்.	6
சௌளம் செய்யவுரிய காலம்.	187
ஞானகட்க இலக்கணம்.	134
கூணிகலிங்கம் பதினாறுவிதம்.	90
கூத்திரியர் முதலியோர் ஆகிசைவர்கள் இருக்குமிடத் தில் தத்தம் சாதியிலுள்ளவருக்குத் தீகைஷமுதலி யன செய்வித்தல் குற்றம்.	16
தத்துவம் மூர்த்தி பிரபாவம்.	95
தசாயுதப்பலகைகளின் இலக்கணம்.	132
தலைப்பாகை இலக்கணம்.	134
தானியங்கள் ஏழுவகை.	138
ஸ்நானம் எட்டுவிதம்.	26
திருநீற்றின் அதிட்டான தேவரின் தியானம்.	31
திருநீற்றை அவ்வந்த இடத்தில் தரித்தவினா ஊண்டாம் பயன்.	29
திருநீற்றின் நிறமும் பயனும்.	32

திருநீறுதரிக்கவேண்டிய தானங்கள்.	29
தீகைஷ்யுடையாரை முன்னுள்ள சாதி பெயர்களால் அழைத்தல் குற்றம்.	9
தீகைஷ்யுடையாருக்கு முன்னுள்ள சாதியும் பெயரும் போய்விடும்.	8
தீகைஷ்யமுதலியவற்றின் பிரயோஜன தாரதம்மியம்.	19
தீகைஷ்யமண்டபதின் அளவு.	120
தீகைஷ்யமண்டப சொரூப இலக்கணம்.	119
தீகைஷ்ய ஏழுவிதம்.	113
தீகைஷ்யமண்டபத்தில் செய்யப்படும் பூஜாக்கிரமம்.	129
தீகைஷ்யபிணாலும் பிராமணத்துவம் உண்டு.	7
தீகைஷ்யபெறுதற்குரியவர்.	22
தீகைஷ்ய எந்த எந்தச்சாதிக்கு எந்தவிதமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது.	109
துளசிகிள்ளுதற்குரியமையற்ற தினங்கள்.	78
துர்மரணம் அடைந்தவர்களுக்குரிய அந்நியேஷ்டி விதி.	186
தேசிகர்களின் உத்தம இலக்கணம்.	111
தொண்ணூற்று தத்துவங்கள்.	196
தோரண இலக்கணம்.	130
நவசிராத்தவிதி.	185
நவகலசஸ்நபனவிதி.	71
நிருவாணதீகைஷ்ய மண்டப இலக்கணம்.	121
நின்மாலியவிதி.	189
நித்தியகன்மங்கள்.	23
நித்தியாங்கங்கள்.	24
நிர்வாணதீகைஷ்யின் பேதம்.	118
நிர்வாணதீகைஷ்யில் சிஷ்யனுக்குச் சயனத்திலுண்டாம் கனவின் பலன்கள்.	113
நித்தியாக்கினி காரியம்.	99
நூற்று அறுபத்தொன்பது பதங்களின் பெயர்.	126
நூல் செய்த கால முதலியன.	199
நூலின் முறை.	3
நைமித்திகங்கள்.	25
நைமித்திகாங்கங்கள்.	25
பஞ்சப்பிரமத்யானம்.	64

பத்து ஆபுதங்களின் குணங்கள்.	65
பஞ்சகவ்யம் 63 பஞ்சாமிருதம்.	68
பஞ்சப்பிரமங்களின் குணங்கள்.	65
பஞ்சபர்வத்திற்கு வசனம்.	79
பஞ்சோதக முதலியவற்றைச் சமர்ப்பித்தலாலுண்டாம் பலன்.	73
பஞ்சாசன இலக்கணம்.	86
பஞ்சோபசாரங்கள்.	88
பதங்களின் பிரயோஜனம்.	127
பஞ்சௌஷதம்.	138
பஞ்ச சாதாக்கியம்.	97
பரிதி இலக்கணம்.	134
பதினாறு சம்ஸ்காரங்கள்.	154
பஞ்சயவம்.	138
பஞ்சபல்லவம்.	138
பஞ்சதுவக்கு.	138
பஞ்சமிருத்து.	138
பதினாறு கணபதியின் பெயர்.	197
பஞ்சோதகங்கள் 72 பஞ்சதிரவியங்கள் 72 பஞ்ச கந்த ங்கள் 72 பஞ்ச அன்னங்கள்.	72
பாணலிங்க இலக்கணம்.	92
பாஷாணஸ்தாபன விதி.	181
பாஷாண உத்தியாபன முறை.	184
பார்வதி பரமேசுவரர் ஸ்த்துதி.	2
பிராமீ முதலிய சந்திகளின் தியானம்.	36
பிரத்தியங்கங்கள்.	98
பிரமாவினுடைய தினம்.	193
புஷ்பத்தின் குணவிசேஷமும் பயனும்.	74
புஷ்ப பலத்தினுடைய தாதம்மியம்.	75
புராணங்களின் பெயரும் எண்ணும்	165
புத்தளிகா இலக்கணம்.	180
மண்டப சூத்தி.	128
மரங்களின் வகை.	136

மனுக்கள்.	192
மாணக்கனாதற்குரிய இலக்கணம்.	21
மாணக்கரின் பேதம் பதின்மூன்று.	21
மாணக்கனாகாதவன் இலக்கணம்.	21
மாணக்கனுடைய சபாசபலக்ஷணத்தை அக்னியைக் கொண்டறிதல்.	84
மாசபூஜாவிதி.	88
மாதிருகா நியாசம்.	191
மாதம் நான்கு விதம்.	192
ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களின் பெயர்	166
முப்பத்திரண்டு இலக்கணம்.	167
முப்பத்தாறு தத்துவங்கள்.	196
முப்பத்தெட்டுக் கலாநியாயம்.	190
வர்த்தனி இலக்கணம்.	135
வாக்கியங்களின் தாரதம்மியம்.	12
வாஸ்துசாந்தி விதி	140
விவாகம் எட்டு விதம்.	18
விஷ்ணுக்ராந்தி தரிக்க மந்திரம்.	78
விஷ்டர இலக்கணம்.	134
வியக்தாவியக்தவிங்கம்.	96
விறகு இலக்கணம்.	137
வியக்தவிங்கம்.	96
விநாயகர் துதி.	1
விக்ஷணம் முதலிய சம்ஸ்காரங்களின் பலன்.	98
வைதிகாக்கினியின் தியானம்.	79

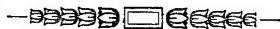

ஸ்ரீவாஹா ஸ்ரீ ॥
ஸ்ரீ ஸௌவந்திஷணம் ॥

சிவமயம்.

சைவபூஷணமும் தமிழ்விபாக்கியானமும்.

ஸ்ரீ விபாக்கியானிஸம்வாஸெவாஸெவா ஸௌவந்திஷணம் ॥
ஸ்ரீ ஸௌவந்திஷணம் வந்திஷணம் ஸௌவந்திஷணம் ॥௧॥

1. எல்லாவுலகத்துக்கும் நாயகன் நாயகிகளாயும், முதன்மையான தம்பதிகளாயுமுள்ள பார்வதி பரமேசுவரர்களுடைய கண்களுக்குத் திருப்தியைச் செய்பவரும், யானைமுகம் உடையவருமாகிய விராயகமூர்த்தியைச் சிறப்புப்பொருந்திய கல்வியென்னும் அழகை அடைவதின் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்க.

ஸ்ரீ ஸௌவந்திஷணம் ஸௌவந்திஷணம் ஸௌவந்திஷணம் ॥
ஸ்ரீ ஸௌவந்திஷணம் ஸௌவந்திஷணம் ஸௌவந்திஷணம் ॥௨॥

2. உண்மையான ஐசவரியம் என்னும் மொகூத்தை அடைவதின் பொருட்டும், சொல்லையும் பொருளையும் அறிவதின் பொருட்டும், சகல புருஷார்த்தங்களையும் தரும் விராயகரை நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்க.

ஸ்ரீ ஸௌவந்திஷணம் ஸௌவந்திஷணம் ஸௌவந்திஷணம் ॥
ஸ்ரீ ஸௌவந்திஷணம் ஸௌவந்திஷணம் ஸௌவந்திஷணம் ॥௩॥

3. ஒருவருக்கொருவர் செய்த புண்ணியங்களின் பலத்தால் உதித்தவர்களும், ஒருவருக்கொருவருடைய சார்பினாலும்

டான சம்பத்தை யுடையவர்களும், சகல உலகத்துக்கும் தாய்தந்
தையர்களுமாய் விளங்கும் சர்வமங்களையான பார்வதியையும், ச
ங்கரான பரமேசுவரனையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்க.

ஸ்ரீ சிககாங்விவாராவாலிஜ்ஜாநாவாயுடாங்விவெவிநா ।

கியபதெ க்யூகிரெஷாத் ஸ்ரீ வங்லாக்ஷரயொமிநா । ॥௪॥

(வரகோந்நயொமிநெகி வாஹெஹி ।)

4. காஞ்சிபுரத்தில் வசிக்கும் ஞான சிவாசாரியரின் திரு
வடித்தொண்டு செய்பவராகிய பஞ்சாக்கர யோகியால் இந்நூல்
செய்யப்படுகின்றது என்க.

பரமானந்த யோகியென்றும் பாட பேதமுண்டு.

விஷயொஸு ஷுக்ரி யாகாங் வுக்ஷிஷுக்ஷி வ யொஜநடி ।

ஸக்தி காரயிதம் கதகூஷிகாஸ் ஸிவாஸ்ரீ । ॥௫॥

5. இந்த நூலிற் சொல்லப்படும் விஷயம் சிவாகமங்களின்
கிரியாபாதம். இந்நூலின் பயன் போகமோக்ஷங்கள். இந்நூலுக்கு
அதிகாரி கிரியைகளைச் செய்விப்பதற்கும், செய்வதற்கும் வல்ல
சிவாசாரியர் என்க.

நக்லாஸங்குரேவிசாஹ் மணவகிஹ் ஸுந்ல நநீஸ்ரரம்

கக்ஷவஸாத்ரீயாங்வாய் நிவஹாந்ஷெய்யகம் ஷெஸிக்ஷு ।

நாநாவணபுலிவித் ஸவ்ரயநாஹெஸிகாஹ்ஷுநிநாஹ் ॥

ஸெவாநாஹ் கியபதெ ஸிவாமிவவொந்நாஹிதம் ஹ்ருஷணஸ்ரீ

6. எல்லா மங்களங்களையும் தருகிறவராயிருக்கிற தன்
னுடைய இஷ்டதேவதையான ஸ்ரீமத் சாம்பமகாதேவரை நமஸ்
கரித்து பின்னர் மகாகணபதி. சுப்பிரமணியர். நந்திகேஸ்வரர் ஆ
கிய இவர்களையும், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு
சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
ஆகிய சமய குரவர்களையும், நந்திதேவர், சனற்குமாரமுனிவர், சத்
தியக்துராதாசனிகள் பரஞ்சோதிமுனிவர், மெய்கண்ட தேவர்
அருணந்தி சிவாசாரியர் ஆகிய சந்தானகுரவர்களையும், அடியார்

கள் கூட்டமாகிய அறுபத்துமூவர், தொகையடியார் ஒன்பதின் மர் ஆக எழுபத்திரண்டு திருக்கூட்டத்தார்களையும் தனது ஆசிரியரையும் வணங்கி, பலவித எழுத்துக்களும் சொல்லமைப்புமாகிற தங்கத்தால் வியாபிக்கப்பட்டதாயும் சிவாகம வசனங்களாகிய இரத்தினங்கனிஞாலே அழுத்தப்பட்டிள்ளையுமிருக்கும் சைவ பூஷணமென்னும் பெயரினையுடைய இந்த நூல் என்னாலே சொல்லப்பெறுகின்றது,

1-6.

(அவதாரிகை.) இனி நூலின் முறையைச் சொல்லுகின்றார்.

வனதஸு^ய வஸா^யடி^யபி^யஷு^ய வஸா^ய

தி^யகி^யகூ^யரோ^யப^யம் ந^யவி^யவக்ஷ^யதொ^ய வ^யரி^ய ।

கி^யஷு^யவிய^யடி^யரு^யபி^யயோ^யம^யபி^யஷு^ய

பெ^யயோ^ய த^யபெ^யவா^யத^ய வி^யவி^யயு^ய வ^யகெ^யஷு^ய ।

11எ

7. இந்த நூலின் முறையானது, இதற்குப்பின் இது இதற்குப்பின் இது என்னும் முறையில் சொல்லப்படவில்லை. மற்றெவ்வாறெனில், சிவாகமங்களின் கிரியாபாத விஷயமாக யாதொன்று சுருக்கமாக அறியப்படக்கூடியதாகயிருக்கின்றதோ, அதை விரித்துச்சொல்கின்றேன் என்க.

7.

(அகை.) பெரியோர்கள் இந்நூலை அங்கீகரிப்பாரென்று கூறுகின்றார்.

வ^யவெ^யவ^யவ^யவி^யஉ^யஜ^யந^யக^யரோ^யயு^ய

ஸ^யவா^யரோ^யப^யத^யரு^யண^ய ஸ^யவா^யவ^யபெ^யத^யக^ய ।

ஸ^யயோ^யபெ^யவ^யஜ^யவ^யரு^யபி^யயரி^யடி^யவ^ய வ^யபி^யடி^ய

வ^யபெ^யயோ^ய ந^ய ஜ^யவ^யவ^யரு^யபி^யடி^யவ^ய ஸ^யவ^யடி^ய ।

11அ

8. சாந்தரும், பொருமையில்லாதவரும், வித்வத்தன்மையுடையவருமாயிருக்கின்ற சைவாசாரியர்களுடைய கண்டத்துவாக்களிலே இந்த நூலானது புகுந்தவுடன், சொல்லினாலும் பொருளினாலும் வரும் குற்றமில்லாமல் நல்லதாகவே ஆகிவிடும், அது எதுபோலுமெனில், ஜம்புநதியின் நீர்த்துளியின் பரிசுத்தி

னால் சகலபொருள்களும் நன்மை வாய்ந்த அபரஞ்சிப் (புடம் வைத்த) பொன்னாற்றோலும் என்க. (8)

(அ-கை.) பின்னர் * அவையடக்கங் கூறுகின்றார்.

வடுவடிவநகரத்தகடுவாஸநா

வவடிகாயுசுரணை ஹிகாரணா

தததெய்வ சிவசாஸ்திரஸககருதள

காரணனா ஸிவஹதா வடா

||க||

9. அனைவரும் ஒவ்வொரு காரியத்தைச் செய்வதில் முற் சென்னங்களில் அவரவர் செய்த கன்மபரிபாகமே காரணமாகும். அவ்வாறாயினும், யான் இந்நூலைச் செய்தற்குக் காரணம் சிவ னடியாரனைவருக்கும் அடிமைபூண்டொழுகுவதேயாம் என்க.

(அ-கை.) இனி, சைவர் ஏழுவிதமென்று கூறுகின்றார்.

செவ்வாஸவலியாக்கிவ யசுதொநாஸிவஸுஜி

ஸாஸிபுடவஜெசா சிவாநகதிதிவகி வெடசுராநுசெவா

வாஹ ||

ஸாஸிபுடவஜெசா சிவாநகதிதிவகி வெடசுராநுசெவா

வாஹ ||

10. அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவார்திர சைவர், பிராவர சைவர். அந்திய சைவர் ஏனச்சைவர் ஏழு பிரிவினையுடையவராவர். அவருள், அநாதிசைவர் சிவ பெருமான், ஆதிசைவர் சிவப்பிராமணர், மகாசைவர் மகாப்பிராமணர், அநுசைவர் சூத்திரியரும் வைசியரும், அவார்திர சைவர் சூத்திரர், பிராவர சைவர் சங்கர ஜாதிகள், அதாவது கலப்பாற் பிறந்தவர், அந்திய சைவர் மேற்கூறப்பட்டவரல்லாத ஏனையோர்.

* அவையடக்கம் என்பது அவையை அடக்குதல் அவைக்கு அடங்கு தல் என விரியும். அவற்றுள் பெரியோர்கள் அங்கீகரிப்பாரென்றது அவை யை அடக்குதல். இது அவைக்கு அடங்குதல்.

இவ்வாறு சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சில ஆகமங்களில் பத்து விதமென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க (10)

(அ-கை.) சத்திசைவ இலக்கணம் இதுவென்று கூறுகின்றார்.

தஞ்சைக்கு ஸ்ரீவாமரெடுக்கிலுள்ள லீலாவிஷ்ணுஸ்வர
 லெவாஸாரவராயணாஸ்வர ஸத்தம் வெடிவிரொடெதயெ
 ஸீவாஸாரவரஹ்-ஹா நிபதிநொ நிதிக்ரி யாதஸ்வரா
 ஸஹா அம்வித பஞ்சபஜாதி மணநாஸெஸ்வரஸ்வர
 ஸாஹா

11. எவர் சிவபெருமானுக்கு அன்புடையராயும், சிவ தீக்ஷையினூடே ஒழுக்கமுடையவராயும் வேதநெறிக்கு மாறு படாதவராயும், நல்ல சைவாசாரத்தையுடையவராயும், விலக்கப் பட்ட செய்கைகளில் பாமுகமுடையவராயும், நியமம் உடைய வராயும், நித்திய கர்மலோபம் இல்லாதவராயும், சபைக்குரியவராயும், தீக்ஷைக்குப்பின் பூர்வஜாதி நாமம் இல்லாதவராயும் இருப் பரோ அவரே சுத்தசைவர் என்க. (11)

(அ-கை.) அநிவர்ணச்சிரமத்தின் ஆசாரம் இதுவென்று கூறுகின்றார்.

தெஃதூதிவண்பூரூரினொ ஹவெயுஃ

வண்பூபுரமோ உராவிலுண்டு நந் ।

காஷாயஸூத்ரம்ஸூக்யாஸிணைவெ

தெ ஸுஜெஸுவாஃ கிரணாழ்மோகாஃ ||௧௨||

12. பிராமணர் முதலான நாலு வகுப்பினரின் ஆசாரங்களையும், பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்னும் நாலு ஆச்சிரமங்களின் ஆசாரங்களையும் தள்ளிவிட்டு சிவாகமோத்தமான சரியையாதி ஆசாரங்களையுடைய சுத்தசைவரே, அதிவருணாச்சரமி என்று அறிக. இவர் காஷாய ஆடை வெள்ளை ஆடை ஆகிய இரண்டும் தரித்துக்கொள்ளலாம் என்று கிரணாகமத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது. இந்த அதிவரு

ஹச்சிரமியின் ஆசாரத்திற்கு குடிசக சன்னியாசமே சிரேஷ்டமென்க. (12)

(அ.கை.) சுத்த சைவர்களுக்குச் சீவனோபாயம் இதுவென்று கூறுகின்றார்.

ஸௌவாநாதிஹ ஜீவநம் சுயதீயோ க்ஷுஷ ஜாஜீநம் விபவ நாராவத்யுபம் ஹி ஸஜ்ஜநஜதி ஜோக்யாதௌ தூயகிம் |
விஜ்ஜாஜாஜீக்யாத்யுஸூஹநுவபீத்யாய தியுஜீக்யதௌ
வ்யஜ்ஜா ஸிஷ்யஜநாயகிம் ஸவிஹிதாநுஜ்ஜாநவாணிஜ்ஜு ||

13. பிராமணரைப்போல் கிருஷ்ணச் செய்வித்துக்கொள்ளுதலும், மடபதியாகயிருத்தலும், இவர் நல்லவரென்று பிறர் தரப்பெறுதலும், தன்னிடத்தில் படித்தவர்கள் சந்தோஷித்துத் தரப்பெறுதலும், நீதிபதிகளான அரசர் முதலியோரால் ஆதரிக்கப்பெறுதலும், தருமவட்டியில் வருவாய் வருதலும், மாணக்கர் குருதக்ஷணையாகத் தரப்பெறுதலும், தனக்குரிய வியாபாரத்தினாலே வருவாய் வருதலும் ஆகிய இந்த வகைகளினாலே வருகின்ற ஆதாயங்களை சுத்த சைவர்களுக்குச்சீவனோபாயமென்க. (அ.கை.) சைவ சந்நியாசங்களின் பேதங்களைக் கூறுகின்றார்..

ஸௌவெவ ஸந்யாஸநியிஸ்ததூயதூ

விஜாநு விஜிஜ்ஜாஸௌ வஹமீதிகள. உள |

வஸதெவிஜாராஹி கூட்டிகொ வா

ஸந்யாலியஜீக்யாவி ஸஜார வஸவ ||கச||

14. வித்வ சந்நியாசமென்றும், விவிதிசா சந்நியாசமென்றும், வெகூதக சந்நியாசமென்றும், குடிசக சந்நியாசமென்றும், இவ்வாறு சைவசந்நியாசம் நான்கு திறப்படும். அவற்றுள், முன்மூவர் மனைவியுற்றவர்கள் குடிசக சன்னியாசமென்பது காலாய வஸ்திரதாரண முதலான சகல சந்நியாச தர்மங்களோடு மனைவி சகிதமாயிருப்பதாகும். அவாந்திர சைவர்களுக்குக் குடிசக சன்னியாசமே சிரேஷ்டம் என்க. [14]

(அ.கை.) சோடசக்கிரியை யுடையாருக்குரிய அநிகாரத்தைக் கூறுகின்றார்.

பனஷாம் ஷொயஸ் லக்ஷி யாஸு விவரிதா பிண்டெதுஸுதம்
தொழிதெஃ

தெஷாசெலஸிலிமா மஜாஹிவம் நெயொழுகுசிரவாயுதா 1
வீரெ ஸ்ரோகூதிதஸு ஸரே நிதிபெ ஸம்ஸாநஜீகூராயுதா
நெஸுவாஸாழ ஸவாஸுபெவ நஹி வெஷெவம் நெயொழுகா
கவிசு || கரு

15. எவர்கள் கர்ப்பாதானமுதல் பதினாறு சமஸ்காரங்களும், திவ்யாகம மந்திரங்களினாலே செய்யப்பெற்றிருக்கின்றார்களோ, அவர்களோ சுத்த சைவர்களென்றும், இருபிறப்பாளர் என்றும், சிவாகமாதிரி படனத்துக்கு அதிகாரிகளென்றும் சைவாசாரியராத்ருரியவர்களென்றும் அறிக. ஆதலினாற்றான் வீராகமத்தில் சமஸ்காரமாகிய விசேடதீக்ஷை பெற்றவர்களோ, சிவார்ச்சனையிலும், சிவாகமாதிரி படனத்திலும் அதிகாரமுடையவராவரென்று உறப்பட்டிருக்கிறதென்க. (15)

(அ.கை.) இவ்வாறு சிவாகமத்திற் சொல்லப்பட்ட சமஸ் காரமென்னும் திசைநிலையினாலும் சிரேஷ்டமான பிராமணத்துவம் உண்டென்று கூறுகின்றார்.

ஸூக்தஞ்சுரியபா மழீஹ விஹிகம் வரிஹம் அஜிஹம் ததா
 மம்ஹஞ்சுமரிவாகு கரீஷிஹிகம் தவ்ய அஜிஹம் கயத்ர ।
 யஜெயம் ஸதிகெவ தாஸ்யயிஷணா ஸரிகெயுஹ்வினாஷா கயம்
 தஸாஷாமரிவாகு ரேவ வௌவக் வரிஹம் அஜிஹம் ஹிதக் ॥கச॥

16. இருடிகளாற் சொல்லப்பட்ட மிருதி அதுட்டானத்தி னாலேயே பிராமணத்துவம் உண்டென்னில், அனைவருக்கும் மேலானவரான மகாதேவர் திருவுளம்பற்றிய ஆகம அதுட்டா னத்தினால் ஏன் பிராமணத்துவம் உண்டாகாது. உண்டாகவில்லை யாயின், அவர்களால் பூசிக்கப்பெறும் திருக்கோயில்களிலே சென்று கடவுள் உண்டென்னும் புத்தியுடன் நமஸ்காரம் முதலா ன வழிபாடு செய்தல் கூடாதாகும். ஆதலால், மிருகிவாக்கியங்

களினும் சிலாகம் வாக்கியங்களே வலிமையுடையனவென்றும்,
அந்த வாக்கியங்களினுலே செய்யப்பட்ட பிராமணத்துவமே பிரா
மணத்துவமென்றும் அறிக. (16)

(அ.சு.க) சிவதீகைபூஷணயாருக்கு முன்னுள்ள சாதிரியும்
பெயரும் போய்விடுமென்று மூன்று சிலாகங்களினுலே கூறு
கின்றார்.

காஷ்டாநாம் ஸாஸ்திரியாமதொய உ வுமம் கிம் வுஷ்டாநாரோ
யுதே
மொஹஸ்யாவித விலிவெயமுவிசா ஸு ஸாஸ்திரியாவ
விகிழ்
வாடுவாவுய்ய ஸாஸ்திரியம் ஜக்யம் சோகெவ
வாடுயொநவா

தஸாஸ்திரியவஜ்ஜாதி தாமிண நாநாஸ்திரிய தீக்ஷாவதாம் ||

கிணாலிநு கதகாமதானிகமகம் காகொவி வாரீகரா
காரகிணஸரோஹிதொயரீவிபக ஸாஸ்திரியாவெவாமுத்யு |
ஜெவெடுந்நொஹிதொயவாமுணதொ நொஷ்டாதிஜாம்பெடுந்நொ
தஸாஸ்திரியவஜ்ஜாதி தாமிண நாநாஸ்திரிய தீக்ஷாவதாம் || 11 ||

ஹிஷ்டாநாஸ்திரியவஜ்ஜாதி தாமிண நாநாஸ்திரிய தீக்ஷாவதாம்
பெருஷ்டாநாஸ்திரியவஜ்ஜாதி தாமிண நாநாஸ்திரிய தீக்ஷாவதாம்
காஸ்திரியம் கிணாஸ்திரியவஜ்ஜாதி தாமிண நாநாஸ்திரிய தீக்ஷாவதாம்
ஸஸாஸ்திரியவஜ்ஜாதி தாமிண நாநாஸ்திரிய தீக்ஷாவதாம் || 12 ||

(17-18-19.) விறகிற்கு அக்கினியின் சம்பந்தம் வந்த
பின்னர், முன்னுள்ள பசுமை சம்பந்தமான வடிவமும் விறகு
என்ற பெயரும்போய், சுடர் என்னும் வடிவமும் தணல் என்னு
ம் பெயரும் வந்தாற்போய்வும், இரும்பிற்கு ரசகுளிகையின் சம்
பந்தம் வந்தபின்னர், முன்னுள்ள கருவடிவமும் இரும்பென்னும்

பெயரும்போய், ஒளிவடிவமும் பொன்னெ.
தாற்போலவும், முத்துச்சிப்பியிலே விழுந்த நீர் பெயரும் வந்
நிகழ்ச்சி வடிவமும் நீரென்னும் பெயரும்போய், கருமாயுள்ள
ஒளிவடிவமும் முத்துவென்னும் பெயரும் வந்தாற்போலவும்,
அவ்வாறன்றி, மேருவைச்சேர்ந்த காகம் பொன்னிறமான
லவும், மேகத்தைச்சார்ந்த உப்புச்சமுத்திர நீர் நல்ல தண்ணீரா
னற் போலவும், மகத்தான நாவற்பழச்சாறின் நதியிலுள்ள நீரைச்
சார்ந்த ஒர் முதலிய அனைத்தும் உயர்ந்த பொன்னுறற்போல
வும், அவ்வாறன்றியும் கிரியா விசேடத்தாலுள்ள குடும்புணால்
ஆகிய இவற்றையுடைய கிரியையாளரினும் சந்தியாசிகள், பக்தர்
கள் சிரேஷ்டரானற் போலவும், உப்பளத்தைச்சார்ந்த அனைத்
தும் உப்பானற் போலவும், காசித்தலத்தை அடைந்து மகோப
தேசம் பெற்ற அனைவரும் அனுசதாசிவரென்று பெயர் பெற்றாற்
போலவும், அவ்வாறே சிவதிக்கூடா சம்ஸ்காரம்பெற்ற அனைருக்கும்
முன்னுள்ள சாதியும் பெயரும்போய் வேறொரு கோத்திரமும்,
வேறொரு பெயரும் ஒரு மகத்துவமும் உண்டாகுமென்று அறிக
17, 18, 19

(அ-கை.) சிவதிக்கையுடையாரை முன்னுள்ள சாதி பேர்
களால் அழைத்தல் குற்றமென்றும் கூறுகின்றார்.

வலுநெடுதல் யயா ஸிவாபுரஜநம் யசுவ-டுவடூஜா
தலாவடுதலெ ஸாகா நரகாண்டுவெதல் வலுதி
ஸுபுடுவெகவகூவாயி: | வஹாஹாவிரய ஸுத
ஸுதல் தயாராஸுதி வஸுராவயி: ப்ராஹ்மாவாய
டுஸிகம் வலுதி வெதூடாவ ஸுதலு ॥௨௦॥

20 சிவசம்ஸ்காரமென்னும் சமயதிக்கைபெற்று சிவனு
டைய அடையாளமாகிய விபூதி உருத்திராக்கம் தரித்த சிவபக்தர்
களை, எவனொருவன் முன்னுள்ள சாதியை நினைத்து நிந்தை
செய்கின்றானே, அவன், பிரமாவின்னுடைய நாளிலே பதினைந்து நா
ள் நரகத்திற்கிடப்பானென்றும், அவரிலும் அதிகமான விசேட
திக்கையுடையாரை நிந்தை செய்தவன் விட்டுவிடுவினுடைய நா

ளிலே யீந்து நாள் நரசுத்திற்கிடப்பானென்றும், அவரிலும் அதி
கமான நிருவாணதீக்கையுடையான நிர்தைசெய்தவன் ருத்திர
னுடைய நாளிலே மூன்றுநாள் நரசுத்திற்கிடப்பானென்றும், அ
வரினும் அதிகமான சைவாசாரியராய், குருபீடமாயிருப்பவரை
நிர்தைசெய்தவன் சதாசிவ வருடத்தில் மூன்றுவருடம் நரசுத்
திற்கிடப்பானென்றும் இவ்வாறு சுவச்சந்தபைரவமென்னும்
உபாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்க (20)

(அ-கை) நான்காவது வருணத்தவரான ருத்திரற்கும்
சிவதீகைநயினுலே இருப்பிப்பாளரென்னுந் தன்மை உண்டென்
று கூறுகின்றார்.

ஸ-பு-ராணாபிவி தீக்ஷயா து-ஸிவயா லிங்க அஜ
கா-பு-ர-மெவரிஷ்டு-ஹி வு-நஸ்யாவிநிமகா-ந
ஹ-கூ-ப-ரெவொழி-த-ம-கெ-நெஷா-அஜ-தா-ந-வீ
ய-த-உ-தி-வீ-வ-வ-ஸ-ந-லி-வ-ஸ-வ-பு-நெ-வ-நி
ய-ந-பு-வெ-வ-வ-ந-த-த-பு-வ-லா-த-யா || 20 ||

21. நான்காவது வருணத்தில் உதித்தவரான சற்குத்திரர்
சிவதீகைநயின் மகிமையினால் பிராமணசிரேஷ்டராவர். ஆயினும்,
வேதமோதல் முதலான வைதிகக்கிரியைகளில் எப்பொழுதும்
அதிகாரமுடையவராகார். அதனால் இவருக்குப் பிராமணத்தன்
மையில்லையென்றல் கூடாது. அஃது எதுபோலுமெனின், பிரா
மணப்பெண்களுக்கும் பிராமணசந்நியாசிகளுக்கும் பிராமணத்
துவமிருந்தும், வேதமோதல் முதலான கிரியைகள் செய்தல்
கூடாதவாறு போலுமென்க. இவ்விஷயத்தில் வேதாகமங்கள்
பிரமாணம். இவ்வுண்மையினையுணராத நான்காவது வருணத்துச்
சுத்தசைவன், மதிமோகத்தால் தாம் படித்தற்குரிய சிவாகமம்,
திராவிடநூல்களைப் படியாமல் வைதிகக்கிரியைகளைச் செய்யின்
அவனுக்கு நாகவேதனையுண்டென்றும், அவன் செயல் பெரி
யோர்களுக்கு உடன்பாடில்லையென்றும் அறிக, (21)

(அ-கை) ஆகமங்களுக்கு அதிகாரி இவர் என்றுகூறுகின்றார்

செவ்வாநாடுவினாயுட ஸாயகதயா வாஹா உதி
 ஸோதலா ஹுஷாவிஸகிஸவ்யபா கிமகிதா
 கிவ்யாமகிஸுஹாநா । கிவ்யாபாநாநகதயுநாதி
 கணாநக வஹாநா நாவஹா செவ்வாஃ செ
 தயுநகிவிநாதி உஸகம் செவ்வாபுநா ஜதிநாடி ॥௨௨॥

(22) பரமகாருண்யராயும் உத்தமராயும் விளங்கும் ஸ்ரீமகா
 தேவரானவர், சிவதீக்ஷா சம்பன்னரான சத்தைவருக்கு, சாலோ
 க பதவியைக் கொடுக்கிற சரியாபாதம், சாமீப பதவியைக்கொடுக்
 கிற கிரியாபாதம், சாருபபதவியைக்கொடுக்கிற யோசபாதம், சாயு
 ஜ்யமுத்தியை கொடுக்கிற ஞானபாதம் என்னும் நான்கு பாதங்க
 ளையும் அறிவிக்கும் நிமித்தமாகவும், அறம் பொருளின்பம் வீடு
 என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் சித்தித்தற்பொருட்டும்,
 அனைவரையும் காத்தற்பொருட்டும், * ஏழுவிதசிவதீக்ஷை, கர்ஷ
 ணைபிரதிஷ்டார்த்தம், பிரதிஷ்டாதி உத்ஸவார்த்தம். உத்ஸவாதி
 பிராயச்சித்தார்த்தம் ஆகிய இந்தக்கிரியைகள் நடைபெற்றப்பொரு
 ட்டும், காமிகமுதலான இருபத்தெட்டுத்திவ்யாகமங்களையும் அனு
 ஷ்டிப்பு சலோகங்களாகத்திருவுள்ளம் பற்றியருளினர்:

அந்த சத்தைவர் யாரெனில், பிரமணர் முதலான நான்கு
 வருணத்தவரும், அந்தநால்வர்களிடமிருந்து அநுலோமக்கிரம
 மாக வற்பத்தியான (அஃதாவது பிராமணப்புருஷனுக்கு கூத்தி
 ரியர் முதலிய மூவரைப் பெண்களிடத்தும் கூத்திரியனுக்கு ஏ
 னையிருவரிடத்தும் வைசியனுக்குச்சூத்திரனிடத்தும் உற்பத்தி
 யான) அநுவரும் ஆகப்பதினமருமாம். இவர் இந்தச்சிவாகமங்க
 ளைப்படித்தற்கு அதிகாரிகளாவர் என்க. (22)

(அ-கை) சைவன் தனது சாதிக்கு ஒத்த ஆசாரத்தில் இருக்
 கவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

* ஏழுவித தீக்ஷையாவன :— நோக்கம், பரிசம், வாக்கு, பாவனை
 தூல், யோகம், அவுத்திரி, யென்பன.

தீக்ஷாவீஸரிஷ்டா ஸ்வி ஸிவா பூஜிஸுஃ

வெடாகு ஸஜாதெ ருளிதஹதது ।

யுகு ஸஜாபாரஸெங்குராய்

கூயபூ தவிதாநு ஸஹிஸெவகோவ்யுஃ ॥௨௩॥

(23) சிவதீசைநினுலே சிரேஷ்டனாகயிருப்பினும், அத்தகைய சைவன், தன்னுடைய சாதிக்கு ஒத்ததாயும் அந்தந்ததேசத்துக்கு ஏற்றதாயும், அன்னியசமயாசாரங்களுடனே சம்பந்தமின்றியுமுள்ள நல்ல சமயாசாரத்தை அனுட்டிப்பானாயின், அந்நேசத்தவைதிக சைவனென்றறிக. (23)

(அ-கை) வாக்கியங்களின் தாரதம்மியத்தைக் கூறுகின்றார்.

வாகுநாநாஜிஹ தாரதஜிஹேஷிதம் ஸீ வெளஷ்ரெ
தஜிபா மொகெவாஷ் வயஃ பூஜாணஜிஹே
தஸாபாரம் ஹிஷ்டகம் । தஸாஷெஷ்டு ஜிதொ
வீபாதபுவகம் ஸாஷெஷ்வம்.தபாரம் ராஜிஷ்
புரஷெஷாரம் வஸுஷ்வாரம் ஸாஷாஸிவம். தபுஷு ॥௨௪॥

(24) வாக்கியங்களின் தாரதம்மியமானது பௌட்கராகமத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அஃதெவ்வாறெனில், உலகத்திலே சாமான்யமானவருடைய வசனத்தினின்றும் ஆப்தராயுள்ளார் வசனம் சிரேஷ்டம். அதனினின்றும் இருடிகளுடைய வசனம் சிரேஷ்டம். அதினிலும் இந்திரனுடைய வசனம் சிரேஷ்டம். அதினிலும் பிரமாவின் வசனமும், அதனிலும் விஷ்ணுவின் வசனமும், அதனினும் ருத்ரன் வசனமும், அதனிலும் மகேசுவரனுடைய வசனமும், அதனிலும் சதாசிவனுடைய வசனமும் சிரேஷ்டமென்று இவ்வாறு வசனதாரதம்மிய முறைகூறப்பெற்றிருக்கின்றதென்க. (24)

(அ-கை) சைவருக்குரியகோத்திரமுதலியவற்றைக் கூறுகின்றார்.

ஸெவாநாம் ஸிவதீக்ஷபாஜிஷ்கயா ஸூக்ஷ்மஷகம்
தது கிம் ரொத்ரம் ஸஹதி கந்த மொபுரஜோ வு
கெஷா விஷ்வெஷுதெ । மொத்ரம் ஸெவபிஷா

யுச்சுநிதிவிதா ஸஞாநஸம்வொமஸி ஸ்ஹம்மொ
உரவஸு மெதி ஸிஷாரா சிஷொ சிஷொ
வட்டி || உசு ||

உசுரொ ஹி சிஸவபுஷ சேநயம் கெசுவாஸ
வாஸு ஸிதாஸாசிஷொவொ யுமொ சிஸிஸெவ
சிபுதொ சிஸிநிஷ்வவாநு | வஸாசு வுஷி
ஸிசிஸொஸி ஸநகொ வுஷொஜெமொயொ
வுமம் மொஷு வொ சிஸநாதந சிஸிஸதா
ஸி ஜெவொதிரும் || உசு ||

சுசிஸொஸி ஸநநொ வுதிரும் மொசெஷ
யு மொஸவஸெவெயொதிரும் மிரளவஸி சிஸயொ
வுஷொசிஸி காரிகெ | உதிராஹதிரும் மொதிரும்
தகிசிஸமாநாசி மொதிரும் வுடம் மெதி வுஷொ
ஸஸிஷிசிஷிதஜீஷாஸொநெ மொதிரும் || உசு ||
கிஷ உஷாஸ வஸிமொஸவ விஸவாஸெ ஜொமஜீஷா
வாரா நாரிஷாஸொ மொதிரும் ஸதகிசிஸ வுஷொவ
மம் வுஷொமா | வொஸொ மொதிரும் சிஸிஸு
சிஸாமிதிராஹ வுஷொசிஸி தததததத
விஸவயொநொதிரும் ததததததததிரும் || உசு ||

(25,26,27,28)சிவாகம வல்லவான சைவாசிரியர்கள் சிஷ்யர்களு
க்கு விசேஷதீக்ஷாசமயத்திலும், ஞானதீக்ஷாசமயத்திலும், உப
தேசிசுக்கப்படும் விஷயங்கள், நீந்தென்றும், ஆறு, ஏழு, எட்டு என்
றும், பன்னிரெண்டென்றும் சொல்லப்படும். அவையெவையெனில்,
கோத்திரம், சந்தானம், கோசரம், மடம், விருகூழ் ஆக நீந்தும்,
ஆகமம் சேர்த்து ஆறும், நாமதேயம் சேர்த்து ஏழும், மந்திரம்
சேர்த்து எட்டுமாம். அவற்றுள் கோத்திரமாவது சைவகோத்திர
ம். சந்தானமாவது நந்திகேசவரர் ஸந்தானம்; கோசரமாவது
சிவன் என்னும் பொருள்; மடமாவது ஆமர்த்த மடம்; விருகூ
ழ் மாவது வடவிருகூழ்; ஆகமமாவது காமிக முதலிய இருபத்தெ
ட்டாகமங்கள்; நாமதேயமாவது சிவநாமதேயம்; மந்திரமாவது

பஞ்சாக்கரம்; இவ்வாறு முன்னையஎட்டும் அறிக. பின்னைய பன்னிரண்டென்பது, கோத்திரம், நாமதேயம், சந்தானம், மடம், விருகூழ், வனம், குகை, வாசம், கோசரம், மந்திரம், தரிசனம், முகம் என்பனவாம். இவ்வாறு சூட்சும ஆகமத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்க, இந்தப் பரம்பரை வருமாறு, ஸ்ரீ மகாதேவர் எழுந்தருளியிருக்கும் கைலாஸ மலையின் பக்கத்தில் அனேக மடங்களும் அனேக இருடிகளும் அனேக திவ்ய விருகூழ்களும் உண்டு. அவற்றுள், ஆமர்த்தகமடம் ஒன்று. அதற்கு ஆசிரியர், சனற்குமாரபகவான். அதற்கு விருகூழ் கதம்பம். பின்னர் புஷ்பகிரிபடம் ஒன்று, அதற்கு ஆசிரியர் சனக மகாமுனிவர். அதற்கு விருகூழ் அர்ச்சுனம். பின்னர் கோளகி மடம் ஒன்று, அதற்கு ஆசிரியர் சனாதன முனிவர். அதற்கு விருகூழ் சம்பு. பின்னர் ஆமண்டமடம் ஒன்று, அதற்கு ஆசிரியர் சனந்தன முனிவர். அதற்கு விருகூழ் வடம். (ஆல்) இந்நான்கும் சைவமடமாகும். இவ்வாறு இந்த நான்கு மடங்களும் காமிகாகமத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(காலோத்திராகமத்தில்)

ஸிவஸ்ரீவாத்யா ஜெபாதிஸாவதீ தி வதூஷயம் ।
 செஸவம் கூலம் ஸிவாஜாதம் ஸகெஜாதம் ஸிவாகூலம் ॥
 விஷ்ணோஜெபாதிஷுலம் ஜாதம் நாலாஸாவதூஷெவவ ।
 ஜீக்ஷாகாவெ யஜாதெனா மீபதெவ ஸிவாதிஷு ।
 தத்தூராவஸாஜாதம் கூராதூல வதூஷயம் ।
 கூராதெதூல விஜெயம் ஸ்ராவணாதி வதூஷயெ ।
 ஸாஜாதாஜெபெ மஸெபுஷ வாகூலம் யதூலம்
 ஸ்ரீதர என்றும் பைரலோத்தராசமத்தில்,

சூரேவாஜெபாஸா வகூலெவ ஹேஸம் வத
 தீ ஸரொ விஷ்வாயெ கூபதூஷெவபிஷீ வ
 ஹாகூலம் வவூசம் । மாயதீ நிஜெபெதூ ரிதி, ர
 யிவம் ஸந்தாந ராடீபெவெரொ மடீஸொ ஹ
 வாநு ஸ்ரெவெபூரெவெஜெ காவெதூராவாபிஷீ ॥

என்றும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவற்றின் பொருள் வருமாறு:—சிவகுலம், சிகாகுலம், சோதிகுலம், சாவித்திரிகுலம் எனக்குலம் நான்குவகைப்படும். அவற்றுள், சிவகுலம் சிவனிடமிருந்து உண்டானது. சிகாகுலம் சத்தியினிடமிருந்து உண்டானது. சோதிகுலம் விர்துவினிடமிருந்து உண்டானது. சாவித்திரிகுலம் நாதத்தினிடமிருந்து உண்டானது. தீக்ஷாகாலத்தில் சிவன்முதலிய பொருள்களிடத்தில் மந்திரம் லயம் அடையும் கிரமத்தில் நான்கு குலமும் உண்டாயின, பிராமணர் முதலிய நான்கு சாதிகளிடத்தும் முறையே இந்த நான்கு குலமும் அறியப்படும். சுத்தகுலம் உண்டாகும்பொழுது பழையகுலம் முதலியன நீங்குகின்றன எஃபது காலோத்தர ஆகமம்.

ஆமண்டமடம், மகிழ்விருக்கம், அம்சபக்ஷி, விந்துசரசு, கிருதமால விருக்ஷக்காடு, பஞ்சாக்ஷர மந்திரம், பர்வதம், காயத்திரிகோத்திரம், அத்திரிமகாரிஷி, நந்திகேசுரர்சந்தானம், சிவகோசரம் ஊர்த்துவமுகம், காலோத்தர ஆகமம், என்பது பைரவோத்தரம் என்னும் உபாகமம். (25, 26, 27, 28)

(அ-கை) சிவப்பிராமணருக்கு இன்னின்ன விஷயங்களில் ஆசிரியத்துவம் உண்டென்று கூறுகின்றார்.

செவ்வாமதேவீஸ்வரவாகுஜாபெ

மாராஸுதேவஸுதா ஸிவலிஜாநாடி ।

ஸாபெஸுதா விஷாடிவதஸுதாஸுதா

தீக்ஷாபிக்ஷுதேவஸுதா ஸாஸுதாஸுதா ॥ ௨௯ ॥

(29) பாமேசுர வாக்கியசமுகமான சிவாகமங்களை ஓதுவதிலும், ஆத்மார்த்தமான கிரியைகள் செய்வதிலும், பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தவருக்கும் அந்தந்த வருணங்களுக்கு அனுகூலமாக சிவாகமங்களிலே கூறப்பட்ட அந்தந்தமந்திரங்களினாலே தீக்ஷைசெய்வித்தலாகிய பரார்த்தக்கிரியையிலும், சிவப்பிராமணர்களுக்கு ஆசிரியத்தன்மை உண்டென்று சிவாகமங்களில் கூறப்படுகின்றன.

(29)

[அ-கை] சிவப்பிராமணர் இல்லாதவிடத்தில் கூத்திரியன் முதலிய மூவருக்கும் ஆசிரியத்துவம் உண்டென்று கூறுகின்றார்.

மஹாக்ஷரீவாவஹிய செவாவரோமஹு

ஸிவஜிஜாமநாம் ததவாவரோமஹு

க்ஷத்ராஜிநாம் க்ஷத்திரியரெவஸ்யஸாநிபூநம்

மஹாக்ஷரீவீதிவ லிபிதந்தெ || 15 ||

(30) சிவப்பிராமணராகிய ஆதிசைவருக்கு சிவாகமமுறைப் படி திசைக்ஷமுதலியன செய்துவைப்பதற்கு ஆசிரியத்துவம் உண்டென்று சகல மூலாகமங்களிலும் உபாகமங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதிசைவராகிய சிவப்பிராமணர் இல்லாதஇடத்தில் க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் ஆகியவருக்கு திசைக்ஷமுதலியன செய்துவைப்பதில் அதிகாரம் உண்டென்று சித்தாகமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாகமவாக்கியமாவது,

பிரஹ்மணாவாவரோமஹு

க்ஷத்ரீ க்ஷத்ரவ்யரெவமஹு ||

ததவாவரோமஹு

ரெவஸ்யா ரெவஸ்யஸ்யரெவ மஹு ||

ததத்யாவாவ ரெவஸ்ய

ஸாநிபூநம் ஸ்யரெவ மஹு ||

(இதன்பொருள்) பிராமணரில்லாத தேசத்தில் க்ஷத்திரியன் குருவாவன். க்ஷத்திரியன் இல்லாதஇடத்தில் வைசியன் குருவாவன். வைசியனில்லாத இடத்தில் சூத்திரன் குருவாவன் என்க.

(30)

(அ-கை) ஆதிசைவர்கள் இருக்குமிடத்தில் க்ஷத்திரியர் முதலியோர் தத்தம் சாநியிலுள்ளவருக்கு திசைக்ஷமுதலியன செய்வதில் குற்றமென்று கூறுகின்றார்.

க்ஷத்தெண ரெவஸ்யாநயஸாநிபூஜாதா

ஜீக்ஷாக்ஷகா ரெவஸ்யஜநெவஸ்ய ரெவஸ்யா

உவஸ்ய வமபுள ஹி யஜாமயம்

பிரஹ்மண ரெவஸ்யாநயஸ்யதவஸ்ய || 16 ||

(31) சிவப்பிராமணர்களாகிய ஆதிசைவர்கள் இருக்குமிடத்தில் கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் ஆகிய இவர்கள் தத்தம்வருணத்தினுள்ளார்க்கு அறிபாமையினாலே தீசை முதலியன செய்துவைப்பின், செய்தவரும் செய்யப்பெற்றவரும் ஆகிய இருவரும், பமலோகத்தை அடைந்து, அங்கு நிகழும் விசாரணைமுடிவில் இரௌரவம் முதலிய நாகங்களை அடைவரென்றறிச. இதற்குப்பிரமாணம்:—

கூத்தெண ஶீக்ஷிதாஃ கௌலிக
கௌலிகௌசெஸு ந ஶீக்ஷிதாஃ ।
கௌலிகஸூத்ரெண ஶௌசெஸுரி
விஸங்கிவ யஜாமயு ।
மகா ஜநுஸகம் கொடீநு
விஸங்கி நாகாநு யுஸு ॥

இதன் பொருள் மேலே கூறியவாறு. (31)

(அ-கை) நான்கு வருணத்தவரும் அவரவர்க்கு ஆசிரியராயிருக்கலாமென்று கூறுகின்றார்.

வகாரொவ யுகாரிணஃ கிவநுணா ஶீக்ஷாபு
ஜாநெ வஜா விபாடி ஶாஷு தயாவ யுபகூ
ஐகி ஸீ ஸுப ஹஜாமகெ । ததஜா கிவஸு
வெந மஸுணா காயடாஹி ஶீக்ஷாரிவா ததஜா
கிவஸுஹவ புகிஜநம் ஶீக்ஷா கு ரொயஸுஹ ॥௧௨॥

(32) பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்னும் நான்கு வருணத்தவர்களும், சைவதீசைகளிலும், நித்தியமாகிய ஆத்மார்த்த பூசையிலும், நைமித்திகமாகிய தனக்கு உசிதமான சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையிலும், காமியமாகிய சோமவார விரத உத்தியாபனம், மந்திரசித்தி முதலியவற்றிலும், தாம் செய்து கொள்வதற்கும் பிறர்க்குச் செய்து வைப்பதற்கும் அதிகாரமுடையவராவர். ஆயினும் அந்தந்தச்சாஸ்தியிலே உள்ள ஆசிரியர் அந்தந்தச்சாஸ்தியிலே யுள்ள சிஷ்யருக்குச் செய்துவைப்பது (முறைமை யென்று சுப்பேதாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது) (32)

(அ-கை) இன்னொரு முறையாக அனைவருக்கும் ஆசிரியத் துவம் உண்டென்று கூறுகின்றார்.

மாணுசுஷ்ணே திவ விந் டிஸ்யை வஜீரிதம் வண்ட
வதௌபஸ்ய ॥ 1 ॥ சுயாவதி வாலுபாடிநுமொஜை
நாஃ கூலிக்ஷுப டெஸ்ய வு கிகொஜிநாஹ ॥ 15 ॥

(33) பிராமணர் முதலான நான்கு வருணத்தவருக்கும் தடையின்றி ஆசிரியத்துவம் உண்டென்றும், இன்னொரு பகூடமாக அதுலோமரான ஆறுபேருக்கும் ஆசிரியத்துவ முண்டென்றும் இவ்வாறு சிந்திய விசுவம் என்னும் ஆகமத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது. அன்றியும், சிலதேசாசாரத்தினால் பிரதிலோமரான அறுவருக்கும் தத்தம் சாதியிலுள்ளாரைக்குறித்து மந்திரமில்லாமல் ஆசிரியத்துவமுண்டென்றும் அவ்வாகமத்திற்குறப்பட்டிருக்கின்றது. அதுலோமர் அறுவர் யாடுனில், பிராமணனுக்குக் கூத்திரியப்பெண்ணினிடத்திற் பிறந்த சுவர்ணன் என்று ஒருவன் செட்டிப்பெண்ணினிடத்திற் பிறந்த அம்பட்டன் என்றொருவன். சூத்திரப்பெண்ணினிடத்திற் பிறந்த பாரசைவன் என்றொருவன். ஆகப் பிராமணனுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் மூன்று. கூத்திரியனுக்குச் செட்டிப்பெண்ணினிடத்திற் பிறந்த மந்திரருவென்றொருவன், சூத்திரப்பெண்ணினிடத்திற் பிறந்த உக்கிரன் என்றொருவன், ஆக கூத்திரியனுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் இரண்டு. செட்டிக்குச் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்திற் பிறந்த ஆனுகன் என்றொருவன். ஆக அதுலோமரறுவருங்கண்டுகொள்க. ஆதலால், பிராமணனுக்கு நான்கு வருணத்திலும் விவாகம் செய்யலாமென்றும், மற்றவர்களுக்கும் அவ்வாறே தன் சாதியிலும் தனக்கு கீழ்ப்பட்ட சாதியிலும் விவாகம் செய்துகொள்ளலாம் என்றும் அறிக. 33

(அ-கை) விவாகம் எட்டுவிதம் என்று கூறுகின்றார்.

பூ ஹஹாவீ விஹுஷு ॥ டெயஜிதி யடெஷவஹு
ஸிஷெ ॥ விபுதம் பூ ஜாவத ॥ ஜிஃ ஹி யஜீவா
ணாஹு ॥ ஹு யவாஷு ॥ 1 ॥ ஹுரிடி வுஜ
ஜாஸு ॥ விஜநுஷு ॥ ஹி மாபவ ॥ 1 ॥

வக்ஷஸம் உதிஷெவாதிதம் வமும் மொரோஸாலம் தி யா
 வ உயம் தவாடாமனைக்கி யாலம் நிவாணஸ்ஸம்
 மாரள ஹதிபோது | ஸாநஸஸபுடயாவரம் விபவவா
 ஸதம்புடாயீ யுவா ஸவபுடொடொகாமஸ ரெள
 கிகவபுடொலாயா ஹி திக்ஷாமாரம் || ॥௩௬॥

(36) சற்குரு என்னும் அம்சபட்சிக்கு சாஸ்திரமும் கிரியை
 யுமாகிப் இரண்டும் சிறகாகும். ஆதலால் ஆகமத்தில் ஆற்றலும்,
 கிரியை செய்வதில் சமர்த்தமும், சிவனிடத்தும் குருவினிடத்தும்,
 பக்தி சிரத்தையும், உபசாரத்தையும், சகல உயிர்களிடத்தும் சிருபை
 யும், சகல ஜனங்களுக்கும் பிரியமான வசனமும், நல்ல ஸம்பிர
 தாயமும், இலெளகீக சாமர்த்தியமும், அங்கங்களில் குற்றமின்
 றி இலக்ஷணமும், பதினாறு வயசுக்கு மேற்பட்ட பெளவன
 மும் உடையவன் சற்குருவாவன். அவனை தீகைச்செய்விப்பதற்
 கும் குருவாவன் என்க.

(36)

(அ-க) அசற்குரு இலக்கணம் இதுவென்று கூறுகின்றார்.

மொகெ ஹாதிசுமே யாவரி மாரவொடெகெ ஹவ
 நெய்வ பெ கஞ்சு சித லேவி தி யாதிவி நவா
 ஸவெவியிர நனெய்வொ | கஞ்சு யுடா வமும்
 வெராவகி வசிலாநன ஜகார வாதபுஸ்ஸம்மாஸி
 ஷுணாநகை ஹரணி விதேயிகா ஹபுதாவபோவா
 உயெதெ || ॥௩௭॥

(37) உலகத்தில், சிலர் மந்திர தந்திர கிரியா சமுதங்களை
 யும், நல்ல சம்பிரதாயமாகிய பாம்பரையான உபதேசங்களையும்
 சற்குருமுசமாகக் கனவினும் அறியக்கூடிய ஆற்றல் இல்லாதிருந்
 தவும், வயிறேறம்புதல் காரணமாக பிறர் பிரமிக்கும்படி குருசின்
 னங்களைத்தரித்துக்கொண்டு, வேடத்தாலும் சொல்லாலும் நல்ல
 வர்கள் போலக்காட்டி, சிஷ்யர்களுடைய பொருள்களைத்திருடர்
 களைப்போல் அபகரிப்பார்கள். இவ்வாறு சிஷ்யர்களுடைய பொ
 ருள்களை அபகரித்தலேபன்றி அவர்களுடைய மனதிற்குத்துண்
 பத்தையும் உண்பெண்ணுவார்கள் இவர்கள் அசற்குரு என்க. (37)

ஜாதாவிஸாஸொவியி வந் நகதா ஸ்வாதிவிநா
 சுயகதிஸ்ரம் | ஜீகாதி யாபாதிவ நிதி தஸ யா
 தாஸொவொம் வொய்ஸ ஸாஸொ || ||சொ||

வினெசு வபுஜாரணித் பூதித் துபுராவலகூர்
வாரதாரவகூர் । மாராய விதாவிஷு-மகிவீ
மொநிச்சுநாடெபுரவபி பூபுத: ||சக||

(40, 41) சாதிபினிலே பெரியவனாபிருந்தாலும், இழிந்த தொழிலையுடையவனாயும், அன்னத்தையும் வித்ததையும் விற்கிறவனாயும், ஜனங்கரினிலே சிந்திக்கப்பட்டவனாயும், பிறர் மனையையும் விரும்புகிறவனாயும், ஆசிரியர், தாய் தந்தை, மூத்தோர், சிவனடியார் ஆகிய இவர்கரிடத்தில் பக்தி இல்லாதவனாயும், மூர்க்கனாயும், கோரனாயும், விவேகமில்லாதவனாயும், குலப்பிரஷ்டனாயும் புலாண்பவனாயும் உள்வான் எப்பொழுதும் சிவதீகைக்குரியவனாகான். பொருளாசையால் இவனுக்குச்சிவதீகைச் செய்துவைப்பின், செய்துவைத்த குறவும், பெற்றுக்கொண்ட சிஷ்பனும் ஆகிய இருவரும் நாகத்திற்கிடப்பார்களென்று காமிகமென்னும் ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (40, 41)

(அ-கை) தீகைஷ்டெறுதற்குரியவர் இவரெனக்க நுகின்றார்.

ஸக்திவாதம் வலம் விடிபாவத்தவஸா ஆஹாம்
 விஸிஷ்டனம் யசு தக்தவாதம் வரணம் வடிவிவதயா
 ஹெகாடி கஹெகாடித்ஸு । நிதிராநித்ய வடாயு-
 ஹெயஸ ஸஹயா யா ஹெவ விடிவாவரா நித்யா
 டு நிதஸ்யநித்யநித்யா ஸாஸ்யம் ஹி யததவம் ॥சஉ॥

(42) திசைப்பெறுதற்குரிய சம்பாத்திரர் எவரெனில், வித்
தை தபசு என்னும் இந்த இரண்டும் எவ்விடத்தில் விளங்குகின்
றனவோ, அவனை சம்பாத்திரனென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்
றனர். ஆவ்வாறே ஹேமாத் திரி கல்பத்திலும் சொல்லியிருக்கின்
றது. அவற்றுள் வித்தையாவது, கித்திய அகித்தியப்போருள்
களின் ஞானத்தை உண்டிபண்ணிச் சுகத்தைத்தரும் கல்வியாம்.
தபசாவது, நித்திபகரம்ங்கனோடுகூடிய அனைவரும் அகிசயிக்கும்
வண்ணம் ஒழுகும் நல்லொழுகுபாம் என்க. (42)

(அ-கை) கர்மங்களின் பிரிவைக்கூறுகின்றார்.

நித ிஹைகி தடிஜிதி திவி தயா மெநிதி கிஹை
வாஹ் காரி ிஹைகி தடிஜிதி திவி ஸோஹதெ
கி ஷோபா வாஹ் ! நித ிஹைகி காரி ிஹை
ஸிவராத்திரி ிஹை மெநிதி கிஹை வாஹ்
ஹைகி காரி ிஹை காரி ிஹை ||சக||

(43) நித்தியம் என்றும், நித்தியாங்கமென்றும், நைமித்திகமென்றும், நைமித்திகாங்கம் என்றும், காமியம் என்றும், காமியாங்கம் என்றும், இவ்வாறு ஆறுவிதமென்றும், அஃதன்றியும் சிவராத்திரி விருத முதலியவிதங்கள் நித்தியமாயும் காமியமாயும் இருக்கும் என்றும், சூரிய சந்திரகிரகணங்கள் முதலியன, நைமித்திகமாயும், காமியமாயுமிருக்குமென்றும் சிவாகமங்களிற் கூறப்படுகின்றன.

(43)

(அ-கை) நித்திய கருமங்கள் இவையெனக்கூறுகின்றார்.

நித ிஹைகி தடிஜிதி திவி தயா மெநிதி கிஹை
வாஹ் காரி ிஹைகி தடிஜிதி திவி ஸோஹதெ
கி ஷோபா வாஹ் ! நித ிஹைகி காரி ிஹை
ஸிவராத்திரி ிஹை மெநிதி கிஹை வாஹ்
ஹைகி காரி ிஹை காரி ிஹை ||சக||

(44) சிவாகமத்திற் கூறப்படும் நித்யகர்மங்களாவன : விடிய ஐந்து நாழிகைக்குமுன் ஏழுந்து குருவையும் சிவனையும் தோத்திரம் செய்தல், மலனிடர்ச்சனம் செய்தல், ஆசமனஞ்செய்தல், பல் துலக்குதல், ஸ்நானம் செய்தல், சந்தி செய்தல், சிவபூஜை பண்ணுதல், நித்தியாக்கினி கார்யம் செய்தல், பஞ்சாங்கராஜபம் செய்தல், சிவத்தியானம் பண்ணுதல், நிஷ்டை புரிதல், சிவாலய சேவை செய்தல், சிவாகம பாராயணஞ்செய்தல், செய்விற்கல், மத்தியானத்திற் செய்யவேண்டிய மாத்தியான்னிகம் முதலியன செய்தல், பின்னர் அதிதி பூசையுடன் போசனம் செய்தல், சாயங்காலம்வரை சிவ சரித்திரங்களைக் கேட்டல், சாயங்காலத்தில் சந்தியாவந்தனம் முதலியன செய்தல் ஆகிய இவையே யென்க.

(44)

(அ-கை) நித்தியாங்கங்கள் இவையெனக் கூறுகின்றார்.

நிதெடு கடுணி தொவிதெ ஸதி தகி வடு
 நெகடு உகாயடுணு யசுவஸாடிஷு நிஷாயதெ
 விமலிதெ ஹடுயொவி வம்பாவடுண்டு பூயஸரித
 வியாத ரெஷுரிதி திவ்.வாடி ரீத ழாவ டுநடு வ தடு
 ஷெஸ் வவித டாரியஜம் நித ழாமதி ழாடிகடு ||சடு||

(45) நித்தியகர்மத்தில் குறைவந்தவிடத்து அதற்குப் பரி
 காரமாகப் பிராயச்சித்தம் செய்தல், அஷ்டபந்தசலனம் வந்தவிட
 த்து மீண்டும் அஷ்டபந்தம் செய்தல், மார்கழி மாசத்தில் நெய்
 அபிஷேகம் முதலாகப் பன்னிரண்டு மாசத்திலும் அந்தந்த மா
 சத்திற்குரிய மாசபூஜை செய்தல், வருடப் பிராயச்சித்தமாகிய
 பவித்திரோத்ஸவம் செய்தல் ஆகிய இவை நித்தியாங்கம் என்
 றறிக.

(அ-கை) இன்னும் நித்தியாங்கத்தை விசேஷமாகக் கூறு
 கின்றார்.

வாகுடுபாஸடு வதுஷ்டுஸாஷுரிதி திவ்.வாடி
 வலடு உயா வாதஸுடு ரிஸம்மாரா தி ஷபஸ்
 த ழாவெ ழாவராமாயநடு | கவ ழுபெடாடிய வு
 ண ழகாவயடி தாநெடு தாதி ஸாமொடுகூவாடு
 ஜா ஜாவ விபொ விஸெஷ ஸவாநெடு வ வடி
 னாாமரி || ||சடு||

(46) ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, பைப்பசி, ஆகிய இந்த நான்கு
 மாசங்களிலும், கிருஷ்ணபக்ஷத்து சதுர்த்தசி, சுக்கிலபக்ஷத்து
 சதுர்த்தசி, அவ்விரூபக்ஷங்களின் அட்டமி அமாவாசை பெளர்
 ணமி விதிபாதம் பன்னிரண்டு மாஸப்பிறப்பு ஆகிய புண்ணியகா
 லங்களிலும், சிவராத்நிரி, சடசிதியாகிய ஆனிமாதம் புரட்டாசிமா
 தம். மார்கழி மாதம் பங்குனிமாதம் என்னும் நான்கு மாதங்களி
 லும், சூரிய கிரகணம், சந்திரகிரகணம், தெக்கிணையனம் உத்தர
 யனம், அர்த்திதாநயம் மகோதயம் ஆகிய இந்த புண்ணியகாலங்
 களிலும், மகாதேவரை விசேஷமாகப் பூசிக்கல்விவண்டும். விசே

டமாகப் பஞ்சாக்கூர ஜெபம் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு சிவாகமங்களிற் கூறப்படுகின்றன. (46)

(அ-கை) நைமித்திகங்கள் இவையெனக்கூறுகின்றார்
 கீக்ஷாம் பூதிஷ்டாஹ தயோவராம ஸ்ராமஹ நெ
 திதிசுரோமஹி । ஹரெஷு வக்ஷம் ஸ்ரூதியு
 வெதம் தஸ்யாஸு மஜ்யாயாரெயேவோடி ॥ 1சஎ॥

(47) தீக்ஷைசெய்தல், பிரதிஷ்டை செய்தல், சூரியசந்திரகிரகணம், அர்த்ததோதயம், மகோதயம், புரட்டாசிமாதத்தில் எந்தவாரத்திலேனும் மகநக்ஷத்திரமும் திரயோதசியும் கூடிவருகின்ற கஜச்சாயை ஆகிய இவைமுதலான புண்ணியகாலங்களில் ஸ்நானம் செய்தல், நைமித்திக கர்மங்களாகும். (47)

(அ-கை) நைமித்திகாங்கம் இவையெனக் கூறுகின்றார்-

கீக்ஷாம்மஜெஷ்டிரியம் ஸவியாயுக்ஷா பூதிஷ்டா
 ஐதிஹாயபுவஞஜா । ஸ்ராமாம்மஜேக்ஷம் கிரேவீ பூஷா
 மம் ஸ்யாஸுபாரணம் ஸ்யாஷுவவாஸதாம் ॥ 1சஅ॥

(48) நைமித்திகமாகிய தீக்ஷைக்கு சபீண்டகரணத்துடனே அந்தியிட்டிக்கிரியை அங்கமாகும்; பிரதிஷ்டாக்கிரியைக்கு ஆசாரியதேக்ஷணை அங்கமாகும், புண்ணியகால ஸ்நானத்துக்குத் தன்னால் இயன்ற அளவு தானமாகக் கொடுத்தல் அங்கமாகும். உபவாசத்திற்கு பாரணை அங்கமாகும். இவ்வாறு நைமித்திகாங்கம் கண்டுகொள்க. (48)

(அ-கை) சாமியம்; காமியாங்கங்கள் இவை யெனக்கூறுகின்றார்.

காரோமி கரோணிய மித ஸுக்ஷெநெதிதிசுராம
 நிய யாமி தாமி । காரோம்மஜேஷ்ட தயோஹ தத
 ஷுஷ்யாவநஹெதி தஸ்யுக்ஷீத்யா ॥ 1சக॥

(49) முன் சொன்ன காமியங்கள் எவையெனில், நித்தியகர்மம், நைமித்திககர்மம் ஆகிய இரண்டிற்கும் வேறாயுள்ள சோம

வாரவிரதம், உமாமகேசுவிரதம், கேதாவிரதம், கிருஷ்ணஷ்டமிவிரதம், விநாயசதுர்த்தி விரதம், கந்தசஷ்டி விரதம், பாணுவார விரதம், துலாக்காவேரி ஸ்நானம், கங்கை முதல் சேது வரை உள்ள புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானம் ஆகிய இவையனைத்தும் காமியங்களென்றும், விரதங்களை அந்தந்தக்கற்பத்தில் சொல்லியவாறு விரதோத்தியாபனம் செய்தல் அந்த விரதத்துக்கு அங்கம் என்றும் இவ்வாறு சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன (49)

(அ-கை) ஸ்நானம் எட்டுவிதமென்று கூறுகின்றார்.

ஸூநாந்யஷ்டவியாதி தக்ஷயதஸ்ய ஸூநாரூணம்
ஹஸ்யஜ்ஜோஹோநஸஹிவ்யூரூநதத்ய ஸூநோஹோஸவம்
வாயிபூஷ்ய | சூஹத்யூஷகஜீனயுக்தஜீமகஸூநா
பிநித்ய ஜதஹோநம் காவிகஜீத ஜாஹூஷவஸ
நாச ஸவடூம ஸஸ்யஜீமஸு || ||ரு||

(50) ஸ்நானம் எட்டுவிதமாகும். அவை வருமாறு, வாருண ஸ்நானமாகிய ஜலஸ்நானம், ஆக்கினேயஸ்நானமாகிய விபூதிஸ்நானம், மந்திரஸ்நானம், மானதஸ்நானம், என்னும் இந்த நான்கும் நித்யஸ்நானமாகும். திவ்யியஸ்நானம், மாருதஸ்நானம், கௌரவஸ்நானம், பார்த்திபஸ்நானம் என்னும் இந்த நான்கும் நைமித்திக ஸ்நானமாகும். இவ்வாறு எட்டுவிதஸ்நானமும் கண்டுகொள்க. ஸ்நானம் செய்யாதபொழுது ஈவஸ்திரத்தால் சர்வாங்கமும் துடைத்தல் கபில ஸ்நானமாகும். இவ்வாறு ஸ்நானபேதங்கள் பலவிதமாக சிவாகமங்களிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் ஜலஸ்நானம் மந்திரத்தோடு கூடினதென்றும், மந்திரம் இல்லாததென்றும் இரண்டு விதமாகும். அவற்றுள் மந்திரத்தோடு கூடின ஸ்நானம் பிராமணரும் சிவதீகைஷ்டியுடையாரும் செய்யலாம். மந்திரமில்லாத ஸ்நானம் சிவதீகைஷ்டியல்லாதவர் செய்யலாம். ஆக்கினேய ஸ்நானமாவது, விபூதியினாலே சிரசு முதல் சர்வாங்கமும் உத்தூளனம் செய்தல், அந்த ஸ்நானம் விருத்தருக்குரியது. அந்த ஆக்கினேய ஸ்நானமும் மந்திரத்தோடு கூடின

தென்றும், மந்திரமில்லாததென்றும் இரண்டு விதம். மந்திர ஸ்நாநமாவது, மந்திரத்தினுல்ஸ்நாநபாவனைசெய்தல். மானதஸ்நாந மாவது, குருவின் உபநேசப்படி மனத்தால் நன்றாக ஸ்நான பாவனை செய்தல். திவ்ய ஸ்நாநமாவது, சிறிது வெயிலோடு கூடிய மழையில் கிழக்கு முகமாய் நின்று, ஈசான மந்திரத்தை யாவது தத்புருஷ மந்திரத்தையாவது உச்சரித்துக்கொண்டு கிழக்கு நோக்கி ஏழடி நடத்தல். இது மாகேந்திர ஸ்நானம் எனவும் பெயர் பெறும். மாருத ஸ்நானமாவது, பசுக்கள் கூட்டமாக வரும்பொழுது அந்தப்பசுக்களுடைய குளப்படியிலுள்ள தூள்கள் காற்றினால் சர்வாங்கமும் தோயும்படி பார்த்துக்கொண்டு ஏழு அடி எதிர் நோக்கி நடத்தல். இதற்கு வாயுஸ்நானம் என்றும் பெயருண்டு. பார்த்திப ஸ்நாநமாவது, மகத்தான சிவதலங்களிலே திருமண்ணுமிதல், மகா நதிகளிலேயுள்ள திருமண்ணை எடுத்து தான் இருக்கும் இடத்தில் வைத்துக்கொண்டு தான் வேண்டியபோது ஜலத்திலே கரைத்து சிரசிலே புரோஷித்துக் கொள்ளுதல், அல்லது விபூதி தாரணம்போல் திரிபுண்டரமாகத் தரித்துக்கொண்டு அதன்மேல் விபூதியைத்தரித்தல். இவ்வாறு பார்த்திப ஸ்நானம் பலவகைப்படும். கௌரவ ஸ்நாநமாவது, தனது ஆசிரியனுடைய இரண்டு திருவடிகளிலும் சந்தனத்தைப்பூசிக் கழுவியாவது, அல்லது தண்ணீரால் கழுவியாவது அந்த ஜலத்தினுலே, சிரசுமுதல், சர்வாங்கமும் ஸ்நானம் செய்தல், அல்லது சிரசிலே தரித்துக்கொண்டு உட்கொள்ளுதல். இந்தக் கௌரவ ஸ்நானம் ஏனைய ஸ்நானங்களிலும் மிக விசேஷமாகும். இவ்வாறு எட்டுவித ஸ்நானங்களின் முறைமை கண்டுகொள்க. மகா தேவருடைய அபிஷேக நிர்மால்யத்தை ஒரு குடத்தில் ஏந்தி வந்து அந்தச் சிவதீர்த்தத்தினால் சர்வாங்கமும் ஸ்நானம் செய்தல் சிவநிர்மால்ய ஸ்நானமாகும். இந்த ஸ்நானம் குட்டனோய் முதலான பெருநோய்களையும், பூதப்பிரேத, பிசாசு, பிரம்ம, ராக்ஷசர்களையும் போக்கும். பிள்ளை இல்லாதவர் நார்ப்பத்து ஐந்து நாள் இந்த ஸ்நானம் செய்யின், பிள்ளைப்பேறு உண்டாகும்.

முன்சொன்ன எட்டு ஸ்நானங்களுடன் கபில்ஸ்நானமும்
சிவநிர்மால்ய ஸ்நானமும் கூட ஸ்நானம் பத்து விதம் என்று
அறிந்துகொள்க. (50)

(அடகை) சமயதீக்ஷை, விசேட தீக்ஷை, நிர்வாண தீக்ஷை
ஆசார்யாபிஷேகம் உடையவர்க்குரிய செயல்களைக் கூறுகின்றார்.

ஐரவ்யம் உரிசூம் ஸுலீயேகூயபூசு
வூத்ருவூ வூஜாஜிவ யொமகபூ ।
தவூவி ஸூயூமிவ ஸூபகொயம்
வவூம் உரிசூம் மூரூணா விசெயபூ ||ருக||

51. தடாகம் அமைத்தல், கிணறு தோண்டல், சோலை
அமைத்தல், உத்தியானவனம் அமைத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல்
அமைத்தல், பூக்கொய்தல், மாலைகட்டுதல், திருக்கோவில் அலகி
டுதல், மெழுகுதல் முதலிய சரியாபாதமான சிவபுண்ணியச்
செயல்களுக்கு சமயதீக்ஷையினை உடையார் உரியராவர், போக
மோக்ஷங்களைத்தருகின்ற சிவபூஜைக்கும், ஆறுதார தரிசனமா
கிய யோகத்திற்கும், சக மார்க்கத்தோடு கூடிய புத்திர மார்க்க
மாகிய கிரியானுட்டானம் அனைத்திற்கும் விசேட தீக்ஷையினை
டைய புத்திரனென்பவர் உரியராவர். இந்தக்கிரியாபாதம், யோக
பாதங்களோடு தம்மிஷ்டத்தைப்பூர்த்தி செய்யும் காமிய கர்மங்க
ளைத்திற்கும், அத்துவ சுத்தி சகிதமான நிர்வாண தீக்ஷையினை
யுடைய சாதகாபிஷேகமுடையார் உரியராவர். இந்த மூன்று
பாதங்களோடு கூடிய ஞானமார்க்கம் அனைத்திற்கும், ஞான நிர்
வாணதீக்ஷையினையுடைய மகாபிஷேக சம்பன்னனான ஆசிரியர்
உரியராவர். இவர் இவ்வனைத்தையும் செய்யவும் செய்விக்கவும்
அதிகாரமுடையார். இவ்வாறு சரியை முதலிய நான்கிற்கும் உரி
யார் செயலைக்கண்டு கொள்க.. (51)

(அடகை) திருநீறு தரிக்கவேண்டியதானங்களைக் கூறு
கின்றார்.

செஞ்ஞா தயாஹைகேரோரஸு நாஹி

ஜாநாஹம் ஷோஹுபஷஹஸுநாமி ।

கண்ணவாஸுதி கலையிரெவ

செயாஹுரகாஹரண ஸுநாமி ||ருஉ||

52, திருநீறு தரிக்கத்தகும் தானம் பதினாறாகும். அவை யாவன:— உச்சி, நெற்றி, மார்பு, மதாப்புள், முழங்காலிரண்டு, புயம் இரண்டு, முழங்கை இரண்டு, மணிக்கட்டு இரண்டு, கழுத்து, விலாப்பக்கம் இரண்டு, முதுகுக்கீழ்நடு ஒன்றுமாம். இவ்வாறு காமிகாகமத்திலும், சிந்திய விசுவம் என்னும் ஆகமத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன,

(52)

(அ.கை.) இன்னின்ன இடத்தில் திருநீறு தரித்தலினால் இன்னின்ன பாவங்கள் நீங்கும் என்று கூறுகின்றார்.

ஸீஷெஹு ஹஸ்யுதம் மஹோவரிக்யுதம் வாவஹு
மாமெமஹெ ஹக்ஷ்யாவம் ஹஜியொஸுதக்ஷ்யுகிஷ்யம்
விதெஹ விதாஹித்யு । நாவா ஸிஸுதகம் தயா
மஹக்ஷுதம் வுஷெஷ்வாஜாநாஹம் வாவெஹு
நாபாரிரஹணாவ விதியக்ஷ ஸாஹெவாராணெ
ஸுத்யு ||

||ருரு||

53. முன்சொன்ன பதினாறு தானங்களிலும் திருநீறு தரித்தலால் சகல பாவங்களும் நீங்கும். அஃதெவ்வாறெனில், உச்சியிற்றரித்தலால் கண்டத்திற்கு மேற்செய்த பாவம் நீங்கும். நெற்றியிற்றரித்தலால், பிரமாவினால் எழுதப்பட்ட கெட்ட எழுத்துக்களின் தோஷம் நீங்கும். கண்டத்திற்குற்றரித்தலால் விலக்கப்பட்ட உணவை உண்ட குற்றம் நீங்கும். மார்பிலே தரித்தலால் மனத்தாற்செய்த குற்றம் நீங்கும். நாபியிற்றரித்தலால் ஆண்குறியினாற்செய்த விஷய தோஷம் நீங்கும். முழங்கால் களிற்றரித்தலால் கால்களாற்செய்த பாவம் நீங்கும். முதுகுக்கீழ் உள்ள முச்சந்திற்குற்றரித்தலால், குகத்திற்குற்செய்த பாவம் நீங்

கும். புபங்களிற்றரித்தலால் அந்திய மகளிரை ஆலிங்கனஞ் செய்த பாவம் நீங்கும். இவ்வாறு தந்த புராணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது

(53)

(அ.கை.) திருநீறு தரித்தலினால் உண்டாகும் பரலோக பலனைக் கூறுகின்றார்.

தேவபூஷணம் ஹஸிதம் யுகம் ஸஸிகுறாம் டிடிஜாலுறா
பெடிபுஸம் வஜீம் வாஸ்யபூதம் மஹேஸிதரூ
விவாஹோம் வாஸ்யாபிக்ஷு | கருகஸ்யாநயுக
ஹம் ஹஸ்யபூஷணம் ஹிபூஸாரம் ராஜிதம் ஹேஸு
ஹேதி யுககடுகேஷிவ ஸுராசு ஹேஸு
தடுகே || 11 || 100 ||

54. திருநீற்றை அந்தந்தத் தானங்களுக்குரிய மந்திரங்க ளோடு உச்சியிற்றரித்தால் ஒரு சந்திரகலையுண்டாகும். நெற்றி யிற்றரித்தால் நேந்திரமுண்டாகும். கண்டத்திற்றரித்தால் ஒரு அடையாளமுண்டாகும். மார்பிற்றரித்தால் சர்வஞ்ஞத்துவம் உண்டாகும். புபங்களிற்றரித்தால் திவ்ய மகளிரைப் பெறுவர். கைகளிற்றரித்தால் மான், மழு, முதலிய திவ்ய ஆயுதங்களுண் டாகும். தொப்புள் முச்சந்திகளிலே தரித்தால் ரிஷபவாகனம் தோலாடை கைலாச வாசம் ஆகிய இவை யுண்டாகும். இவ் வாறு பிரம்ம கைவர்த்தம் என்னும் புராணத்தில் கூறப்பட்டிருக் கின்றது.

(54)

(அ.கை.) திருநீற்றைத்தரித்தலினால் உண்டாகும் பலனை இன்னும் கூறுகின்றார்.

டிடிஜாநுபூஷணம் விவாஹோம் வாஸ்யாபிக்ஷு | கருகஸ்யாநயுக
ஹம் ஹஸ்யபூஷணம் ஹிபூஸாரம் ராஜிதம் ஹேஸு
ஹேதி யுககடுகேஷிவ ஸுராசு ஹேஸு
தடுகே || 11 || 100 ||

55. எவனொருவன், சிரசு முதலிய பதினாறு தானங்களில் திருநீற்றைத் தரிக்கின்றானே, அவனுக்கு அதனுண்டாகும் பலனைக் கூறுமிடத்து, நிர்மலமான விபூதியை சிசிலே தரித்தால் கிரீடமகுடாதிகளைத் தரும். நெற்றியிற்றரித்தால் பட்டவர்த்தனராகச்செய்யும். கழுத்து, மார்பு, புயம், கை, மூச்சந்தி, இவற்றிற்றரித்தால் முத்துமலை, பொன்மலை, முதலிய திவ்ய ஆபரணங்களுண்டாகும். அல்தன்றியும், பட்டுவஸ்திரம், திவ்ய மகளிர் திவ்ய அரைஞாண், யஞ்சாலங்காரத்தோடு கூடிய திவ்யமகளிர்கள், திவ்ய போகங்கள் உண்டாகும், கைகளிற்றரித்தால், தோள்வளை முதலான நல்ல திவ்ய ஆபரணங்களுண்டாகும். முழங்கால்களிற்றரித்தால், இரதம், யானை, குதிரை, சிவிகை, முதலான திவ்ய வாகனங்களுண்டாகும். அல்தன்றியும், நூபுர முதலிய திவ்ய பாதாபரணமுமுண்டாகும். திருநீறு தரித்தலால் இவ்வாறு இன்னும் அநேக பலன்கள் உண்டாகுமாதலின், விபூதி தாரணம் இம்மையில் மகா போகங்களையும் மறுமையில் மோகூதத்தையும் கொடுக்கும் என்று அறிக.

(55)

(அ-கை) விபூதியின் அதிஷ்டான தேவரைத் தியானிக்கும் முறை கூறுகின்றார்.

தி வக்ரேமம் தி க்ரம் தி வாஹம் வராஹயாஹம்
வக்ரம்வநுத்யு | விஹதிஹேவம் வஹிஹவா
கூம் நமோஸி ஸிஹேயி ரகூடாமஹோக்யு ||௧௬||

(56) விபூதிதேவரைத் தியானிக்கும்முறை எவ்வெவ்நெளில் மூன்று திருமுகமும், ஒன்பது கண்ணும். மூன்று கையும், மூன்றுகாலும், திருநடன கோலமும், சிவந்த திருமேனியும், உக்கிர வேடமும், விபூதி உத்தாளனமும், உடையவராகத் தியானம் பண்ணுபவன் இஷ்டசித்தியைப் பெறுவானென்று மகுடாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்க

(56)

(அ-கை) விபூதியின் நிறமும் பயனும் கூறுகின்றார்.

கூஷம் ரொமகூரம் ப்ரோகம் ரகூ கீதிவிநாஸநடி ।
வீதம் ஸ்வவிநாஸாய விகம் ஸவபூயபூஸாயக்யுள்ள

(57) கருநிற விபூதியைத் தரித்தால் நோயுண்டாகும். செந்நிற விபூதியைத் தரித்தால் கீர்த்தியைப் பேரக்கும். பொன்னிற விபூதியைத் தரித்தால் ஐஸ்வரியத்தை நீக்கும். வெண்ணிற விபூதியைத் தரித்தால் போகமோகூதம் இரண்டும் உண்டாம். இவ்வாறு காமிகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்க. (57)

(அ-கை) உருத்திராக்கம் தரிக்கும் முறையைக் கூறுகின்றார்.

ரூபாக்கூஷயுதம் யாரணம் சரிவதே க்ஷேகம் சரி
வாயாம் வரம் சரிஷேஷவஜ்யகூஷயம் பூவண
பொஷேஷயாவ ஷடமகே । ஆதிஸூஷேஷயாவ
ஹஸ்யமகேஷேஷயாவஷடமகேஷயாவ
ஷடமகேஷயாவஷடமகேஷயாவஷடமகேஷயாவ ॥௫௮॥

(58) உருத்திராக்கம் தரிக்கும் முறை வருமாறு—சிக்கயிலே ஒரு உருத்திராகூதம், சிரசில் நாற்பது உருத்திராகூதமும், காதுகளிலே ஒவ்வொன்றில் ஆறு உருத்திராகூதமும், கழுத்தில் முப்பத்திரண்டு உருத்திராகூதமும். தோள்களில் ஒவ்வொன்றில் பதினாறு உருத்திராகூதமும், மார்பில் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டு, பதினாயிரத்தெட்டு உருத்திராகூதமும், அவ்வாறே சிரமாலையும் தரிக்கவேண்டுமென்று சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (58)

(அ-கை) உருத்திராகூதம் தரித்தலால் உண்டாகும் புண்ணியத்தைக் கூறுகின்றார்.

யுபேததம் ரூபாக்கூஷணம் சரிவதே
வாணயுதம் கொடிபூசகொடி வாணயுதம் ।
கூஷேஷயாவஷடமகேஷயாவஷடமகேஷயாவ
வாஷேஷயாவஷடமகேஷயாவஷடமகேஷயாவ ॥௫௯॥

59 உருத்திராக்கத்தைச் சிரசிற்றரித்தால் கோடி புண்ணியம், கர்துகளிறரித்தால் பத்துக்கோடி புண்ணியம், கழுத்திற்றரித்தால் துறுகோடி புண்ணியம், மார்பிறரித்தால் ஆயிரங்கோடி புண்ணியம், தோள்களிறரித்தால் பதினாயிரம் கோடிபுண்ணியம், மணிக்கட்டிறரித்தால் அனந்தகோடி புண்ணியம். இவ்வாறு சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு ஸ்மிருதிப்பிரமாணம் :—

ஐகூஷு உஸுபுநெ வுண்ணு வஸுபுநெகொபிருயுதெ ।
 ஸதகொபிஹுபெஸு வுண்ணு ருட ரகூஸுதெ யாரணெ ॥
 ஐகூகொபிஸஹஸுரணி ஐகூகொபிஸதாநிவ ।
 ஜிவாசு வுண்ணுரகிஹுதெ நாகூகாயபூவீவாரணா ॥

இதன் பொருள் :— உருத்திராகூத்தைப் பார்த்தால் லக்ஷம் புண்ணியமென்பதும், திண்டினமாத் திரத்தால் கோடிபுண்ணியமென்பதும் தரித்தால் நூறு கோடிபுண்ணியமென்பதும் உருத்திராகூத்துடன் ஜபம் செய்தால் நூறுலக்ஷம் கோடி அல்லது ஆயிரம் லக்ஷம் கோடி புண்ணியம் என்பதும் இதில் சந்தேஹமில்லை யென்பதுமாம்.

ஜபமாலேக்கும் அம்மாலையை ஜபிக்கும்பொழுது விரல்களில் வைத்துத்தள்ளும் முறைக்கும் ஆகமப்பிரமாணம் வருமாறு :—

வஹ்வீஸெந ரொக்ஷாயதே ஸஹ்வீஸெந வெளவிக்ஷீ ।
 த்ரிஸக்செந யநாயதே ஸுராக்ஷ வஹ்விஸுராய கஷ்டுணெ ।
 ச்ரமூஸெந து ரொக்ஷாயதே தஜுநுஸுரத் துநாஸ்து ।
 ஜேஜோமூகீரீஸெநாகூநாகிகாயாணு வெளவிக்ஷீ ॥

இவற்றின் பொருள் :— மோகூத்தை விரும்புகின்றவன் இருபத்தைந்து உருத்திராக்கமணிகள் அடங்கியமாலையொன்றும், கிடத்தை விரும்புகின்றவன் இருபத்தேழுமணிகள் அடங்கிய மாலையொன்றும், தனத்தை விரும்புகின்றவன் முப்பது அல்லது பதினைந்து மணிகளடங்கிய மாலையொன்றும் ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

மாலைபாக்கட்டை விரலால் தள்ளினால் மோகனமும், சுட்டு விரலால் தள்ளினால் சுத்துருநாசமும், நடுவிரலால் தள்ளினால் ஸம் பத்தும், கடைவிரலாலும் அதற்கடுத்த அணிவிரலாலும் தள்ளி னால் திடமும் சித்திக்குமென்பதாம், (59)

(அ-கை) சந்தியாவந்தனமுறைமையைக் கூறுகின்றார்.

தீடுக்கொன்று யவ்வுகலு வ்வறிதா லூடொய
வாய்ய தலுண்டெய்காவிய ஸம்ஹிதெத்வ மேவோ
மியபு ராமஸ்ஜாக்ஷராம் । சுருஸு அநியம் ஸஸ்ஜ
மேன கசுப்ராது ஸாயம் தயா ஸாயுரவந்நமே
கதெவேந்திரம் ஸுராத் ஸாயகாநாயுடெயாம் ||சு||

(60) சமயதீக்ஷையுடைய சமயியானவன் தியான பீஜா ஸ்கூடங்களில்லாமல் பதினொரு சம்மிதாமந்திரங்களாலும் பிராத க்காலமாவது, மத்தியானகாலவாவது ஒருகாலம் அனுஷ்டான றூபெய்யவேண்டும். மற்றக்காலங்களில் மந்திரமில்லாமல் விபூ தியை நீரோடுசேர்த்துத் தரித்தல்வேண்டும். சமயம், விசேட ம் என்னும் இரண்டு தீக்ஷையுடைய புத்திரானவன், தியா ன பீஜாஸ்கூடங்களுடனே நீரில்லாமல் விபூதியை தரிக்கும்போ தெல்லாம் சிவமந்திரத்தால் தரிக்கவேண்டும். இவ்வாறு தரிப் பதுடன் காலை மாலைகளாகிய இரண்டு காலங்களிலும் விபூதி யைத் தரித்து அனுஷ்டானமும் செய்யவேண்டும். சமயம், வி சேடம், நிருவாணம் என்னும் மூன்று தீக்ஷையினையுடைய சா தகனும், அம்மூன்றினோடு அபிஷேகத்தையுமுடைய ஆசிரிய றும் காலை, உச்சி, மாலை, பாதிரிவு ஆகிய இந்த நான்கு கா லங்களிலும் அனுஷ்டானங்கள் செய்யவேண்டும். (60)

(அ-கை) சைவா நுஷ்டானத்தின் முறையைக் கூறுகின்றார்

பூதவூரநம்பெய்யுடுதொழிந்தென் : கூதுவழியீசா
உடனடினுடெகெடுவெதி ழைநிறிராச் வஹிரடியோமி
வழுத் துவொஹொகிலுக் । ஸாமநெஹொகுவடாதாரா
விடுவதாவந்கவதித் தாழிமா வருதான்வொவரினம்
வ்வருதிவிவ்விதஸூநம் தயோ ரோமஸு ||சுக||

ரக்ஷாபாரணரோயஜி க்ரவவபுநுபூஸொ ரிஹரோ
 டி கா ப்ராணாயாசி ஸுயாஹி வஞ்ரணயுமம்
 ப்ராஹ்மி ஸுயாஸுபுதி | தக்ஷஸாடிபுதாஹி
 ஷேக க்ரணாசி ஸுயாநாஜிநாவாஹதி ஹ
 யொவ்யுயஜிதம் வுநஸு வகனீஹாவொம்புஸம்
 வெஷ்டு || ||சுஉ||

மாயத்ரி ஜிவஜிஹம் தஹிதம் ஸனவபுணா தஜி
 பொவஸுநம் ஸிவஜிஹதவபுணஜிவெள ரித்ரா
 டி ஸனவபுணா | காயபுஹாஜிதம் வுரொகூ வி
 யிநா ப்ராணயுமஜித்ராவுணம் தக்ஷஸாடிபுதாஹி
 ரக்ஷாபாரணரோயஜி க்ரவவபுநுபூஸொ ரிஹரோ ||சுந||

(61-62-63.) விசேடசைவரானவர் சிவாகமங்களில் விதி
 க்கப்பட்ட முறைப்படி செய்யவேண்டும் அதுட்டான முறை
 வருமாறு:—விதிப்படி மல நிவர்த்தி செய்துகொண்டு, நீராடி-
 ஆடைதரித்துக்கொண்டு நீருக்குப்பக்கத்தில் வடக்கு முகமாக
 வேலும், கிழக்குமுகமாவேலும் இருந்துகொண்டு சுத்தமான
 நீரிலை மந்திரத்தோடுகூட ஆசமனஞ்செய்தல், விபூநிஸ்ஸாநா
 னம், மானதஸ்நானம் செய்தல், அந்தர்த்தத்தானங்களில் விபூதி
 தரித்தல், இரகக்ஷ தரித்தல் ஆசமனஞ்செய்தல், காரியாசம்,
 அங்கநியாசம் செய்தல், மகாமுந்தினை செய்தல், பிராணயாம
 னஞ்செய்தல், சிவதீர்த்தமாக்கல், பிராமீமுதலிய சந்திகளின் தி
 யானம், அமிர்தாபிடேகம், அங்கமார்ச்சனம், அகமர்ஷணம், மீ
 ள ஆசமனம், சுகளிகாணம், ஜலத்தாற் சுற்றுதல், காயத்திரி ஜ
 பம், அதற்கு உசிதமான சந்தர்ப்பணம், சிவகாயத்திரி யென்
 னும் பத்தெழுத்து மந்திரஜபத்தின் உபஸ்தானம், சிவமூலதர்
 ப்பணம், சிவமூலஜபம், ஈசானமுதல் சத்தியோஜாதமீருன ம
 ந்திரதர்ப்பணம், ஆசமனம், காரியாசம், அந்தர்த்தத்தின் உ
 பசம்ஹாரம், உத்தாபனம், திக்குபந்தனம், சிவ சூரியோபஸ்
 தானம், சிவமந்திரஜபம், குருவந்தனம், என்பன முறையே செ
 ய்தல் இவ்வாறு சைவ சந்தியாதுட்டான முறை சிவாகமங்க
 ளில் சொல்லியிருக்கின்ற தென்றாக.

(அ-தை,) பிரமீ முதலிய நான்கு சந்திகளின் தியானம், தேவதாத்தியானம், என்னும் இவற்றை நான்கு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

யஜ்ஞாபெயிதமுஜெ ப்ரஹ்மஸுயெ வ்ராஹீம் உ
த-உஷ்டாபிஷ்டுவாம் ரகாம் ரகவிஹ-ஹுஷணாம் ஸு
கஜீடாபெளஸிம் சீராஹ்ஸுமாயு ! ஸவெஸு ஸுகவ
சோலிகெ ய கரகம் உணம் வஹனீம் சூ சோக் வோதாம்
யஜ்ஞமூணாவிதாம் வஸுஉபஸம் செஸவகி யா ஸா
கஷிணீயு || 1கச||

யஜ்ஞாபெயிதமு ஸஸிபுஹம் சீநயநாபெகாந்நாம்
செவஷவீம் ஸம்பஹிசு மஹாமயாநி உயதீம் ஹ
செஸஸதாஸிஃ சூ சோக் ! ஹாராஸுயாம் நவயெள
வநாம் மரூபவஷ்டாஸாம் வநீசோலிகா ஹ-ஹுஷாம் ஹா
வய விந்நுதொ சீஸதிகா கொடிபு ஹாணெயு || 1கச||

ஸாபாபெஹ் கவிதாம் வுஷாஸவஸகிம் ரெளஜீம்
சீநாக்ஸுயாணாம் உஷ்டாயுஷித சீஸகாம் சீண
யநாம் கிணியுஷெஸுவநாயு ! வானெ ஸகூஸுய
சீஸ-ஹவயபிகெ ஸவெஸு வஹனீம் கரெஸு யஜ்
யெஷெக சுவாம்ஸுஜாம் விதமுணாவெதாம் ஜ
மநாதரது || 1கச||

சவயுபயராதுள விஸதஹுதநீம் ஸாக்ஷசுவ
ராம் தசு நிராஸுஷாயு ! ஸகிம் ஸகீம் நிஸுஷ
காணிப-ஹராம் ஸுயயாம் வத-யுஷிதி ஹாவ
யெதாயு || 1கச||

(64—65—66—67.) பிராதக்காலத்துக்குச் சந்தியா
தேவதை பிரமீ என்றும், மத்தியான காலத்துக்குச் சந்தியா
தேவதை வைஷ்ணவி என்றும், சாயங்காலத்துக்குச் சந்தியா
தேவதை ரௌத்ரி என்றும், பாதிராத்நிரிக்குச் சந்தியா தேவ
தை நிஷ்டாளாபி என்றும், இவ்வாறு நான்கு தேவதைகளின்
பெயரும் அறிந்துகொள்க. அவற்றுள், பிரமீ தேவதையின் தி

யானம் வருமாறு:—நான்கு திருமுகமண்டலமும், நான்கு திருக்கரங்களும் உடையதாகவும், வலது பக்கத்தில் சுருக்கும், அக்ஷமாலையும்: இடதுபக்கத்தில் தண்டு கமண்டலங்களும் தரித்திருப்பதாகவும், சிவந்த திருமேனியை யுடையதாகவும், சிவந்த பரிவட்டமும், சிவந்த திருவாபரணமும், சிவந்த மாலையுந்தரித்திருப்பதாகவும், எட்டுக்கண்களுடையதாகவும், யக்ஞோபவீதம் தரித்துக்கொண்டு ஒருகோடி யோசனை பிரபையுடனே அன்னத்தின் பேரில் பத்மாஸனத்தில் பாலவயதுடன் எழுந்தருளியிருப்பதாகவும், சைவசம்பந்தமான கிரியைகளுக்கு சாக்ஷிபூதையாகவும், தியானம் செய்க. இது பிராதகால சந்தியாத்தியானமாகும் இனி ஷஷ்ணவீ தியானம் வருமாறு:— ஒரு திருமுக மண்டலமும், நான்கு திருக்கரங்களும் உடையதாகவும், வலது பக்கத்தில் சங்கமும் அபயமும் இடது பக்கத்தில் சக்கரமும் தடியும் தரித்திருப்பதாகவும், வெள்ளை நிறமுடையதாகவும், வெள்ளைப் பரிவட்டமும், வெள்ளை முத்துமாலையும், வெள்ளை மாலையும், யக்ஞோபவீதமும் தரித்திருப்பதாகவும், இரு திருநயனமுடையதாகவும், யௌவனவயதுடையதாகவும், கருடன்மீது பத்மாசனமாக இருநாறுகோடி யோசனை பிரபையுடனே எழுந்தருளியிருப்பதாகவும், வரமாலையை ஆபரணமாகவுடையதாகவும். புருஷமத்தியத்தில் தியானஞ் செய்க. இது மத்தியானகால சந்தியாத்தியானமாகும். இனி, ரௌத்திரீ தியானம் வருமாறு:— ஒரு திருமுகமண்டலமும், மூன்று திருக்கண்களும், நான்கு திருக்கரங்களும் உடையதாகவும், வலதுபக்கத்தில் அக்ஷமாலையும் திரிகுலமும், இடதுபக்கத்தில் வேலும் அபயமும் தரித்திருப்பதாகவும், சிறிது பசுமையான திருமேனியும், சாயுங்காலத்தில் கருமைவண்ணமும் சிறிது குறைந்த யௌவனமும் உடையதாகவும், பச்சைப்பரிவட்டமும், மரகத ஆபரணங்களும் யக்ஞோபவீதமும், இளம் பிறையும், கமண்டலமும், மகுடமும், தரித்துக்கொண்டு இடபத்தின்மீது பத்மாசனமாக மூன்று கோடி யோசனை பிரபையுடன் எழுந்தருளியிருப்பதாகவும் பி ரமரந்திரத்தில் தியானஞ்செய்க. இது சாயங்கால சந்தியாத்தி

யானம். நான்காங்காலத்துச் சந்தியாத்தியானம் வருமாறு:—
தாமரைநூலை ஒத்து எங்கும் நிறைந்து பரிபூரணமாயிருக்கின்ற
நிஷ்டைகள் காந்தியையுடைய வடிவாகத் தியானம் பண்ணுக.
இது நான்காவது நிஷ்டைகள் சந்தியாத் தியானம். இவ்வாறு நான்கு
காலத்துச் சந்தியாதேவதைத் தியானம் கண்டு கொள்ளுக.

(64—65—66—67.

(அ-கை) சிவகாயத்திரியைத் தியானிக்கும் முறையைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

த்யாக்யூரவது உக்ஷிணாவூரீரேலாகேகாமநாஸீஸூ
ரீம் வாரீரேஷபூஷணதாம் திரணபநாஸீயெபூஷண
ஸஜீடாபூ | மாயிதீம் ஹுதி விஜயெபூரகாராம்
வஜ்ஜகூஷீம் உக்ஷிண வாரீரீ ஸாஹ வாரீரீ
ஸிதவபூஷணதாம் திரணபூஷணதாம் || 64 ||

(68.) சிவகாயத்திரி தியானம் வருமாறு:—

ஒரு திருமுகமண்டலமும், மூன்று திருநயனமும், நான்கு
திருக்காங்களும்கூட உடையதாகவும், வலது பக்கத்தில் அக்கமாலையும்,
வரப்பிரதான முத்திரையும், இடதுபக்கத்தில் அபய முத்திரையும்,
தாமரைப்பூவும் தரித்திருப்பதாகவும், சந்திரியாகவும்,
வலதுகாலைக் குறுக்காகமடக்கி இடதுகாலைப் பத்மதளத்தினிமிது
நீட்டிச்சுக்காசனமாக எழுந்தருளியிருப்பதாகவும்,
இளம் பிறையோடு கூடின சடையும், வெள்ளைப்பரிவட்டமும்,
வெள்ளைமாலையும், நல்ல திவ்யாபரணமும், விபூதியும் திரிபுண்டரமும்
தரித்திருப்பதாகவும், ஆதித்தமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதாகவும்
தியானஞ்செய்க.

(68.)

(அ-கை.) ஆசனவிதி கூறுகின்றார்.

ஹூரீள உபேரேயாவரே து ருஹபஸூரீ
கீதிபூஷணதாம் வணிகு விதவிதோதமம் கய
ரீமோஸம்பவ உபேரேயாவரே | வர்செ கயஷ்டாரீ
தாய வஸநெ வ்யாயிகுபம் கஸ்பெனெ லெளஷம்
வ்யாவஹெ து ஸம்பேபூகம் ஜ்ஜாநஹம் க
ஷ்டாரீநெ |

|| 65 ||

(69.) வெறும் பூமியிலிருந்தால் துக்கமுண்டாகும். கல்விலிருந்தால் கார்தியுண்டாகும். புல்லிலிருந்தால் கீர்த்தியுண்டாகும். இலையிலிருந்தால் சித்தப்பிரமமுண்டாகும். மாப்பலகையிலிருந்தால் மகாசம்பத்துண்டாகும். மூங்கிறந்திக்கிலிருந்தால் அஷ்டதரித்திரமுண்டாகும். ஆடையிலிருந்தால் வியாதிரீங்கும். கம்பளத்திலிருந்தால் சௌக்கியமுண்டாகும். புலித்தோலிலிருந்தால் சம்பத்தும், மோகக்ஷமுமுண்டாகும். மான்தோலிலிருந்தால் சிவஞானமுண்டாகும். இவ்வாறு பூஜாகாலஜபகாலங்களில் தானிருக்கூடிய ஆசனமும், பலனுக்கங்கொள்க இவ்வாறன்றித் தென்னிலையினாலுண்டானது, பனையோலையினாலுண்டானது, கழுகப்பட்டையினாலுண்டானது, தாமையோலையினாலுண்டானது, ஈச்சையோலையினாலுண்டானது, என்னும் இவைமுதலான ஆசனங்கள் சில ஆகமங்களிலே ஆகாதென்றும், சில ஆகமங்களிலே ஆகுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாக்கியம் வருமாறு:—

நாரிகெஹவம் தாஹவ பஞ்மஹாஸம் ।

செங்குலம் வாசலம் நொக்கெடுத்தாடி வா. குமரிச் சூகம்!

(அ.கை.) ஆத்மார்த்த சிவபூஜையின் முறை கூறத்தொடங்கி நான்கு சுலோகங்களினால் சூரியபூஜை கூறுகின்றார்.

வெக்டர் ஸ்டாடிஸிவாவுட்கா க்ரீஃகோநாயுவுலா
உாடினொ வடுஜாவூந ஃபெத் வடுவூவந
ஸ்டியட் மஜைத்யூ | ஹயொவகு வீஷ-
த்யாரணஃகொ ந்யாஸு (4) உஸ்தாயுக் வடு
ஜாவூ வதெஃகம்மஃகூ: கூறுஸ் ரௌம்
ஹஜ் || ||௭௦||

உய்யவீணு உணவகமுறவொ தேனு வ ஹுதா
ஸம் வகுஜி வாடிதமுடியம் உ விஜோடி
பெட்டி வடிவாஸம் : வகுபுடிவடிவா செ
வருவடி நவகம் லீவாடி மாகுடாஸம் தேனட்டி

(க) ஐஸ்-நாவல்-இத-மே-ல்.

வாசு வவெஷாவிநா ஸிவரவியுநம் யயாஹோ
மடிபு | ||எக்||

ஹாநம் கூங்குலாவாரம் திரயநம் வெகூநநம்
வடிமம் ஸவெயுதாரிஸாஹயெ வடிதம் வர்ஜெ
வராஸெ கரெஸ் | யுகம் பூத குஷயா வ வாஜெ
மதபா ஸவயுஷயா வொஷயா யுரயெகூகவடாடி
லெவஜிஷம் ஜெகத்யுஷமம் ஸாஸவிக்ஷ || ||எஉ||

தஞாவாஹந தக்ஷிபாடி காரணம் ஜெகத்யுஷமம் ஸிவ
வாஹ்யுஜெ ஸுலம் வாடிநிஷெக மயகூஸு
ஜோகூரா வுஷாஜுலீ | ஜோமாமாவந ஜெகத்யு
கா வ திநகீ க்யயுஷா வொஜுடி யதெஜஸ்
ஸஸிஷயுநெகி க்யுதொ ஜாதூணவகுஜா
கூஜெ || ||எங||

(70-71-72-73) சூரியபூணை, ஆத்மாவில் அந்தரியாகபூ
ணை, சிவலிங்கபூணை, அக்கிரிகாரியம், குருபூணை, சிவபூணை எ
ன்னும் இந்த ஆறும் நித்தியமாகையால் இவற்றின் சூரியபூணை
முதலாவது செய்யவேண்டுவது. மோகஞ்ஜோத்தரம் என்னும்
ஆகமத்தில் ஆத்மார்த்த சிவபூணைக்கு அங்கமாகச் சூரியபூணை
செய்யும்படி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது, அது வருமாறு:

சிவபூணை செய்தற்குரிய இடத்தை யடைந்து ஆசனத்திலே
கிழக்குமுகமாகிடுந்து, விபூதி தரித்துக்கொண்டு, சகலீகரண
ஞ்செய்து, பின்னர்ச் சூரிய ஷடங்கமந்திரங்களால் கரையாசஞ்
செய்து, தரிசுநார்க்கியங்கொடுத்து, சூரிய மூலமந்திரத்தைப்
பத்துமுறை ஜபித்து, பின்னர் அர்க்கியபாத்நிர ஜலத்தைப்
போக்கி, அந்தப்பாத்நிரத்தைச் சுத்தஞ்செய்துவைத்து, சூரிய
மூல ஷடங்கமந்திரங்களாலும், மூலமந்திரத்தாலும், சூரியபூ
ணைக்கு அர்க்கியங்கற்பித்துத் தனக்கு நேராக வேதிகையின்மேல்
ரோகாகாரமாக அஷ்டதளபத்மம் கற்பித்து, அஸ்திரமந்திரத்தா
ல் அந்தப்பத்மத்தைப் புரோக்ஷித்துத் தண்டி, பிங்கள், விநாயக
சாந்தகுரு என்னுயிவர்களைப் பூஜித்து அந்தத்தாமரையின்

நடுவில் பிரபுத ஆசனம், விமலாதி நான்குபாதம், வெண்டாமரை என்னும் இவ்வித ஷடந்தாசனத்தைப் பூஜித்து, சிமூக்கு முதலாக எட்டுக்கேசரங்களில் தீப்தாதி ஒன்பது சத்திகளையும் கர்ணிகையினுடைய ஈசானத்தில் சர்வதோமுகி சத்தியையும் பூஜித்து, அதன்பின்னர் அரங்காசனம் பூஜித்து, கஷோலக மூர்த்தியைப் பூஜித்து, இரண்டு நேத்திரங்கொடுத்து, போக மோக்ஷத்தைத் தரக்கூடிய சூரியனைத்தியானிக்கவேண்டும். தியானிக்குமுறை வருமாறு:—குங்குமம்போல் சிவந்த காந்தியை யுடைவராயும், இரண்டு கண்களையுடையவராயும் ஒருமுக முடையவராயும் தாமரைமலரில் இருக்கிறவராயும், வலதுகையில் தாமரைமலரும் அபயமும் இடதுகையில்வரமும் தாமரைமலரும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவராயும், இடதுபக்கத்தில் பிரத்யுஷையுடனும் வலதுபக்கத்தில் உஷையுடனும் கூடினவராகவும், இரத்தவஸ்திரத்துடன் மண்டலத்தை யுடையவராகவும், சர்வபூதங்களுக்கும் சாக்ஷி பூதராகவும், தியானஞ்செய்யவேண்டும். பின்னர் சூரியமூலமந்திரத்தால் சூரியனை ஆவாஹணம் பண்ணி நிரோதாரங்கியங்கொடுத்து பிம்ப முத்திரை, பத்ம முத்திரைகளுக்கொடுத்து ஹிருதயாதிமந்திரங்களை நியாஸஞ்செய்து நல்வரவாகுக என விண்ணப்பஞ்செய்து, திருவடிவிளக்கி, வாசனா திரவியங்களாலும் ஆடையாலும் அலங்காரஞ்செய்து, சூரியமூலமந்திரத்தால் புஷ்பாஞ்சலி சமர்ப்பித்துப் பின்னர் போகாங்கமாக,

தேவதேவதரியாமேச ஜகத் ப்ரதம மங்கள

அபீஷ்டம் ஸ்தாபிதோ பக்தியா மயா சூர்யஜகத்பதே,

என்று பூஜித்து ஷடங்கங்களுக்குத் தேனு முத்திரை கோவிஷாண முத்திரை திராசினி முத்திரை கொடுத்துப் பின்னர் சோமாதி ஆவரணபூஜை செய்து நமஸ்காரமுத்திரை கொடுத்துப் பின்னர் நைவேத்தியமுதலானவை ஸமர்ப்பித்துத் தோத்திரஞ் செய்து வேண்டுவதைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, பின்னர் பூஜை செய்த இடத்தில் சூரியன் முதலாக பராம்புகார்க்கியங்கொடுத்துப் பூஜையை முடித்துத்தேஜஸ் சண்டேசுவரனை அவருடைய ஆசனமூர்த்தி மூலங்களாலே பூஜித்துச் சூரிய நிவேதனங்களைச் சமர்ப்பித்து

அந்தப்பூஜாபலனைத்தரும்படி பிரார்த்தித்துத் தேஜஸ் சண்டேசு
வரனை உத்தாபனஞ்செய்து சூரிய பூஜார்க்கியங்களையும் உத்தாப
னஞ்செய்து இவ்வாறு சூரியபூஜையை ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்
வொருகாலம் செய்க. இது சூரியபூஜையின் முறைமையாகும்.

(70-71-72-73)

(அ—கை) ஆத்மார்த்த சிவபூஜையின் முறையைப்பதினாறு
சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

கூகூ கூடாவுநதீஸ்ரராவது வியொராவதி ஹஸா
ஜநம் கூகூ யொதரதிஜுவஸிதிரயொ ஸாயார
ணாவது ஹவநம் ஹாராவது ஹவஹிஜிவியஸி
நம் மகாநாராயணாவது ஹாரிபெயு கவாடவா
ஸுயஜநம் வீரெவது நநிநம் || ||எசு||

சுலபூவதி வதிபெயநம் ஸுஜாஜிநிதஸுசி
ஸத ஸானாயு வியிபெயிஸு மதாஸுசி
விபுஸெஷாவது கசு | வாடி ஹிந் கிஹ பஹ
மவதிபி யசு பஹிபுதபு வஸு ஸுசி வந்
யாரணாதயஜநம் ஸுஜாநிந் ஸஸொயகசு ||எடு||

வஸாசு பெடகஹிநுபுயஜநம் ஸுஜாசு ஹாரஜெ
வாவது நாயொ வெடிநு ஹவநாலநாவதுநியொ
லிம் கராம ஹிந் | ஸம்மஹ ஹத் ஸுசி
நியாயதபெயா வாலொகிதொ ஹவநம் வஸாசு
பயபுலிதாவது நாவது நிஹ யசு பெயம் ஹிந்
பெடிநி || ||எசு||

தாஸுஜிநம் கவயா ஸிவாய ஸிவயா யுபுஸு
ஹிவொ ஹுஸாநுஸாபெயாவநயஸுஹிவா
யொநாநாகநிஷாநி | நிபுநு வரிமஹி
மபுகஜிநாஹிவெகஸு ஸாரிநுயொபு
வ ஹிமஸுநிநிபுத கசு தயா காதிகெ ||எள||

வழாசுக் கருத்துத் துணைவுடன் வாநாயொலி
உடூ ஷபஞ்சாலம் கதெஸாஸநடுகிட்டு ஸா
ஜ்ஜி சரிவாறு உடூ தடாவாமநடு । ரொயலோவ
ம ஸனியாதநிதிபுக நெதுநடு தூவுநம் ஸம்
ஹ்யாஷ ஸாநி வாகுசிம்மம் டெயாஸ் யடு
வாகுயம் : ||

தென்குறாபெருஞ் சுவந்நி வாழ் நவநலாந்நியா
 ராஹலா வாவுபுணா ஓர்நிரோவநம் வுநி
 ஸிரொ ஊ ஓ லாநாபொவணம் ! விவ்வுசாஜபு
 ஹாய்புவுஞ்சிநிரொ ஸக்த லாபிசக்தி கதவ்
 ஜாபாஸநிதி வுஞ்சிநிஹ ந லாஸப ஓவா
 க்தி || ||

பேணாத புலவியா நடுவுலவறித்தி னொச்சுநூலுந்
வம் னுஞ்ஞாபுண்ணைத் துளாபுண்ணியொ விடா
மரீராயுதம் | னுச்சிகாநிகவா துடொமடுவதுவலாநம்
லகோவறுதல் தம் வலுக்கிவறுதி , வலுபாடுவலு
லமாணயுதம் யுயாடுதலுதெ || ௩௦ ||

[illegible]

வெண் டிபுக் குதிரை நமாது மூதித்தடிவாவ ஹதா
 வெடிக் குதிரை பூணவாவந வளிற்பாநயே தக்
 ரொய்யா: ரொய்யாவுடிக் குதிரை கரீவிறைநகீ விறி
 மலவாரண வெவாநகிறைவண்ண வெவகவ்வா வ
 திருவெ விறிகாரண வெவாநகிறைவண்ண வெவகவ்வா வ
 திருவெ விறிகாரண வெவாநகிறைவண்ண வெவகவ்வா வ

பாஷம் ஸாமத் வத்யாவந் வயம் ஸாதிந் ॥ ஸா
மதே வாவட்யம் வஹோவீ ததா து விவரிதா
வாடி. நாயிவாடி நாயுடணம் ! வுடுவெணாகூத
டிருவிட்கூவடிநாயு ஸ நாயுருவடிவாயுடணம் வா
டி. நாயுடி க்ஷய வாயுடகா ஸவநதநாடுஜி
ஸாடுகோதெவநம் ॥ ॥ அநா

[illegible]

ஸாயாம்பாவுக்கு நேருஜி சோத்யஜிதெ ஸோமாம்பவரு
 ஜா ததெதா பெநஸ்தி ஸிவாவி யாசிகரினா ஸக்
 வஹிசோபாபுஷ்டாநா நதாஷ்டா வாசீகரி
 ஸ தத்யொ நனாதி நநாஷ்டாஷ்டாஷ்டா காலி
 ஸாபாபாதிபஜம் ஸாஹருப வஹிவ்யகீ 'அரு||

[illegible][illegible]

தெலுதூ ஂ ஹதீவாஸஸார ஸஜுவி தம் காயபும் ஂதெஜோ
 ஂதவீணம் பாவதௌவரஜோழிகாயபுதிக புகை வு

ஷாஷுகுணத்தும் | ஷெயம் யத ஸுதவஸு
 ஷகம் ஸம்ஷோ கஸெ ஷகஸிணெ வுஷாணுஷ ஷ
 ஷுபு தாநய ஷி தெஜாநாஷி ஷபுஷாஸி || அஅ ||

சிஞ்ஞெநாவி, வியெய்ஷெபுநசியொ ஸாம்ம ஸசெ
 ஷாவதம் சுதஷெயா ஷி வுராநுஷாஷுநஸியிஸ
 ஷெஸுராஷுநாதம் | வஸாஷு காவியவஞ்ஜநம்
 தஷும மொமுரெஸா முரெவாஷுநம் ஷெபு
 ஷுபுஸிவாஷுநாகு ச ஷி நுரெயெந வஷி
 யாஷ || || அக ||

(74—89) பார்வதீநாயகரான ஸ்ரீமகாதேவருடைய பிரசாதத்தினால் ஆத்மார்த்த சிவபூஜையின் முறை சொல்லப்படுகின்றது. அது வருமாறு :— சூரிய பூஜையானது சிவபூஜைக்கு அங்கமாகையால் செளராதி சண்டாந்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது, ஆகையால், முன்சொன்னவாறு சூரிய பூஜைசெய்து முடித்துப் பின்னர் சூரியபாவணையின் நிவிர்த்தி ரிபித்தமாக மீளவும் ஆசமனஞ்செய்து, நியாசஞ்செய்து, விபூதியை நீரோடு சேர்த்தாவது அல்லது சேராமலாவது நெற்றியில் தரித்துக்கொண்டு வடக்கு முகமாக விருந்து பிரணவத்தால் சாமான்யார்க்கியங் கற்பித்து, எழுந்திருந்து அர்க்கியத்தை இடதுகையில் வைத்துக்கொண்டு, தவாரத்துக்கு வெளியே வந்து நின்று, கிழக்குத்துவாரம், தெற்குத்துவாரம், மேற்குத்துவாரங்களில் சாமான்யார்க்கியத்தால் அஸ்திரமந்திரத்தோடு புரோக்ஷித்துத்துவார பூஜைசெய்து, விநாயகர், ஸர்வவதி மகாலக்ஷ்மீ, நந்தி, கங்கை, மகாகாளர், யமுனை, இவர்களைப்பூசித்து பூமி, ஆகாயம், சுவர்க்கம் என்னும் முன்றி னாலும் உண்டாகும் விக்கினங்களைப்போக்கி, உள்ளே புகுந்து, திரும்பி நின்று, கீழ்ப்படியில் அஸ்திரதுவாரபாலரைப் பூசித்து, கபாடங்களில் வலமிடமாக் மானதத்தியானத்துடனே விமலாய நம; சுபாகவே நம: என்று உச்சரித்துப் பூஜாமண்டபத்தில் ரிஷபத்தையும், நிருதிதிக்கில் வாஸ்து பிரமாவையும் பூஜித்துச்சிவ பூஜாஸ்தானத்தில் மான்தோல் முதலான ஆசனத்தில் வடக்கு முகமாக இருந்து அல்விடத்தில் சாமான்யார்க்கியத்தை வைத்து, கீழ்க்கே வந்து கிழக்குமுகமாக இருந்து சுதேசான சகித்யாக

நந்திகேசவரரைப் பூஜித்து, அஸ்திரப்பிரகாரம், கவசாவரு
ண்டனம் பரிகாத்தியானஞ்செய்து, பூதசுத்தி பண்ணவேண்டும்.
பின்னர், அந்தரியாகஞ்செய்து ஸ்தானசுத்திசெய்து, விசேஷார்க்
யங்கற்பித்து, ஷடங்கங்களால் பாத்யமும் சம்மிதா மந்திரங்களா
ல் ஆசமனம், நிரோதார்க்கியம் என்னும் இவைகளையும் கற்பித்து
பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாமிர்தமும் கற்பித்துத்திரவிய சுத்திசெய்து
தன்னுடைய ஆசனத்திலே சிவாசனமும், தன்னுடைய தேகத்தி
லே சிவமூர்த்தியும் பூஜித்துச்சந்தனத்தால் நெற்றியில் திலகமிட்
டு, சிரசிலே புஷ்பத்தை வைத்து சிவோஹம் என்று பாவனைசெ
ய்து ஆத்மசுத்திசெய்து. பின்னர் மந்திரசுத்தி செய்யவேண்டும்.

மந்திரசுத்தி வநுமாறு :- மூலமந்திரத்தைத் துவாதசாந்த
மளவாகவும், பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைப் பிரமரந்திரமளவாகவும்
ஷடங்கமந்திரங்களை விர்துஸ்தானமளவாகவும் மூன்றுமாத்கிரை
இரண்டிமாத்கிரை ஒருமாத்கிரைப்பிரகாரம் முறையே ப்லுதம்,
திர்க்கம், ஹ்ரஸ்வமாக உச்சரித்தல் மந்திரசுத்தியாகும். பின்னர்,
இருதயத்தில் வைத்து அஞ்சவிசெப்பும் கையை விடுத்து * சல
ப்ராசாதமாகிய பெட்டகத்தின் முன்பக்கத்தில் பீமருத்திரனைப்
பூஜித்து அதுகளைச் செய்து பெட்டகக் கோயிலைத்திறந்து பரிவா
ரதேவதைகளை அந்தந்த ஸ்தானங்களிலே எழுந்தருளச்செய்து
பூஜித்து, ஸ்நானவேதிகையில் பரிவட்டம் அமைத்து, அதன்மேல்
ஷபித்தாசனம் பூஜித்துப் பெட்டகக் கோவிலினின்றும் சிவ
லிங்கப்பெருமானை இரண்டிவைகளாலும் எழுந்தருளச்செய்து,
தரித்திருந்த பரிவட்டத்துடனே ஸ்நானவேதிகையிலெழுந்தருள
ச்செய்து, பரிவட்டத்தை முற்றும் நீக்கிச் சிவகாயத்திரிமந்திரம்
தால் பழைய பூஜையாக ஒரு புஷ்பஞ்சாத்தி, இரண்டு திருமுடிக
ளிலும் போகியானவன் மூலமந்திரத்தால் சாமான்யார்க்கியத்தை
சுசான முதலாகக் கொடுத்து, இந்த அவசரத்தில் தயிரன்னமாதல்
தினன்கூடிய பொருளாதல், கறந்த உஷ்ணத்தோடு கூடிய
பச்சைப்பாலாதல், தாம்பூலமாதல் நைவேத்யம் செய்து, அஸ்திர
மந்திரத்தால் மணிபடித்து, சிகாமந்திரத்தினால் தூபமும், நேத்
திர மந்திரத்தால் தீபமும் சமர்ப்பித்து, இரண்டு திருமுடிகளிலும்
கட்டை விரல் முதலாக சுத்தியோஜாத முகலான மந்திரங்களை

நியாசித்து, கட்டைவிரல் அணிவிரல்களின் துனியினால் ஒரு புஷ்பம் எடுத்து அங்குஷ்ட அநாமிகா மந்திரங்களினாலும், இருதய மந்திரத்தாலும் நிருமாலியத்தைக் கழித்து, மேற்கூறிய புஷ்பத்தை இருதய மந்திரத்தினால் நிருமுடியின்மீது சாத்திச் சண்டேசுவர நிமித்தமாக ஒரு பாத்நிரத்தில் ஈசான திக்குில் இருதயமந்திரத்தால் நிருமாலிய புஷ்பங்களை வைத்துக் கையைச் சுத்தஞ்செய்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் சிவ லிங்கத்தையும், பாசபதாஸ்திர மந்திரத்தால் ஆவுடையாளையும் அபிஷேகஞ்செய்து, பின்னர் சாமான்யார்க்கியத்தால் அபிஷேகஞ்செய்து, அதன் பின்னர்க் கெண்டியிலுள்ள ஜலத்தால் இருதய மந்திரத்தோடு அபிஷேகஞ் செய்க. இது லிங்க சுத்தியாம்.

அதன்பின்னர்க் கவசமந்திரத்தால் குச்சுப்பில்லுச் சாத்தி மீளவும் ஸ்நாக வேதிகையிலெழுந்தருளச் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் சுத்தஜல அபிஷேகஞ்செய்து, மீளவும் ஷ்டித்தாசனம் பூசித்து, சிவாசனமும் சிவமூர்த்தியையும் பூஜித்து, மூல மந்திரத்தால் ஆவாஹனம் செய்து ஸ்தாபனம், ஸந்திதானம், ஸந்திரோதனம் செய்து, நேத்திர மந்திரம் நீங்கிய இருதய முதலிய ஐந்து மந்திரங்களாலும் அர்ச்சித்து, தேனுமுத்திரை கொடுத்து அஷ்ட புஷ்பார்ச்சனையுடன் தூபதீபம் சமர்ப்பித்துப் பின்னர் இருதய மந்திரத்தால் அபிஷேகஞ்செய்து, கவச மந்திரத்தால் வஸ்திரங்கொண்டு ஈரத்தை மாற்றி ஒரு புஷ்பஞ்சாத்தி வாசனாலைமாலையி எண்ணைக்கூப்பு சத்தியோஜாத மந்திரத்தால் சமர்ப்பித்து, அந்த மந்திரத்தால் மாக்காப்புச் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் சுத்தஜல அபிஷேகம் செய்து, சத்தியோஜாத மந்திரத்தால் நெல்லிக்காப்பும், வாமதேவ மந்திரத்தால் மஞ்சள்காப்பும் அபிஷேகஞ்செய்து, பின்னர் இருதய மந்திரத்தால் சுத்தஜல அபிஷேகஞ்செய்து, மூலமந்திரத்தால் பஞ்சகல்பாபிஷேகமும் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களால் தனித்தனியே பஞ்சாமிர்தம், பால், தயிர் அபிஷேகமும், இருதய மந்திரத்தால் தேங்காய்த்திருவல், வாழைப்பழம், மாம்பழ அபிஷேகமும் செய்து, பின்னர் இருதய மந்திரத்தால் ஜல அபிஷேகஞ் செய்க. அதன் பின்னர் நாரத்தம் பழச்சார், எலுமிச்சம்பழச்சார், தம்பரத்தம்பழச்சார், கொளஞ்

சிப்பமுச்சார் என்னும் இவைகளை அபிஷேகஞ்செய்து, சுத்தஜல அபிஷேகஞ் செய்க. அதன் பின்னர் ஆத்மார்த்த மூர்த்திக்கு அன்னாபிஷேகம் செய்யலாமென்று மகுடாகம வசனமிருந்தலால் அன்னாபிஷேகஞ்செய்து, தூபதீப நைவேத்தியம் சமர்ப்பித்து, சுத்தஜல அபிஷேகஞ்செய்க. பின்னர் சந்தனக்குழம்பு, குங்குமக்குழம்பு சாத்தி தூபதீப நைவேத்தியம் சமர்ப்பித்து மூல மந்திரம் பஞ்சப்பிரம மந்திரம், ஷடங்க மந்திரம், பதமந்திரங்க ளால் சததாரையால் சுத்த ஜல் அபிஷேகஞ்செய்து. பின்னர் விசேஷார்க்கிய ஜலத்தால் அபிஷேகஞ்செய்து, சுத்தமான வெள்ளை வஸ்திரங்கொண்டு கவச மந்திரத்தால் திருவொற்றாடை சாத்தித் திருமுடியில் ஒரு புஷ்பஞ்சாத்தி பத்திரா பீடத்தின்மேல் வடக்கே கோமுகியாக எழுந்தருளச் செய்க. பின்னர் வாயு கோணத்தில் தெற்கு முகமாக விநாயகனையும், அவருக்குக் கிழக்காக மஹா லட்சுமிபையும், ஈசான கோணமுதல் மேற்கு முகமாக சத்தகுரவர்களையும் பூஜித்து சந்தியாதிசுத்தி பரியந்தம் சிவாசனத்தைப் பூஜிக்குமுறையில் மகாதேவருடைய கீழ்ப்பீடத்திற்குக் கீழாகக் கூர்மாசனமும், அதன்மேல் ஆதாரசத்தியையும் அதன்மேல் அனந்தாசனமும், அனந்தரையும் பூஜித்து பத்ம பீடத்தின் கால்களில் அக்கினி திக்கு முதலாக தர்ம ஞான வைராக்கிய ஸீசவரியங்களைப் பூஜித்துக் கிழக்கு முதலாக நான்கு திக்கிலும் அதர்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அனைசுவரியங்களைப் பூஜித்துப் பீடத்தின்கீழ் நிருதிதிக்கில் அதச்சதனமும் பீடத்தின்மேல் ஊர்தவச்சதனமும் அர்ச்சித்துப்பீடத்தில்கந்தம், பீஜம், அங்குரம், நாளம், முகுளம், கண்டகங்கள், உபக்ஷிரந்தி, மஹாக்ஷிரந்தி, உபதளங்கள் கேசரங்கள், கர்ணிகை, பீஜம் என்னும் இவைகளை அர்ச்சித்து ஓம் ஹாம் பத்மாயநம: என்று பத்மத்தையர்ச்சித்துப் பத்மமுத்திரை கொடுத்து, ஸ்திராசனம் பூஜித்துப் பின்னர்க் கேசரங்களிலே கிழக்கு முதலாக வாமை சிடியேஷ்டை, ரௌதிரீ, காளி, கலவிகாணி, பலவிகாணி, பலப் பிரமகினி, ஸர்வபூததமசி, என்னும் எட்டுச்சகத்திகளையும், கர்ணி

கையின் ஈசானத்தில் மனோன்மணி சத்தியையும் பூஜித்து தளத்
தின் துணிவட்டத்தில் சூரிய மண்டலத்தையும்; அதற்குதிபதி
யான பிரமாவையும் பூஜித்து; பின்பு கேசரதுனியின் வட்டத்தில்
சோமமண்டலத்தையும் அதற்குதிபதியான விஷ்ணுவையும் பூஜி
த்து, கர்ணிகை துனியின் வட்டத்தில் அக்கினி மண்டலத்தையும்
அதற்குதிபதியான ருத்விரணையும் பூஜித்து, கர்ணிகையின் மத்
தியில் சந்திரமண்டலத்தையும் அதற்குதிபதியான ஈசவானு
னவிஷ்ணுவையும் பூஜித்து, அதன்மேல் சிவாசனத்தில் ஆதார
சக்தி முதல் அனந்தாசனம் வரை அனந்தாசனத்தையும், அதன்
மேல் ஊர்தவச்சதனம்வரை சிம்மாசனத்தையும், அதன்மேல்
யோகாசனத்தையும், கர்ணிகைவரை பத்மாசனத்தையும், கர்ணி
கையில் விமலாசனத்தையும் இவ்வாறு அனந்தாசனம், சிம்மாச
னம், யோகாசனம், பத்மாசனம், விமலாசனம் என்னும் பஞ்சா
சனங்களையும், சிவாசன அந்தர்க்கதமரகத் தியானித்துப் பூஜித்
துச் சிவாசனத்தின்மீது தண்டாகாரமான ஜோதிமய சிவ முர்த
தியை சிருஷ்டிக்கிரமமாக தண்டபங்குநியாசம், முண்டபங்குநி
யாசம், பூநீண்டநியாசம், ஆகமநியாசம், முப்பத்தெட்டுக் கலா
நியாசம், மாதிருகா நியாசம் செய்து பூஜிக்கவும்.

பின்னர், வித்தியாதேகத்தைப் பூஜிக்குமுறை வருமாறு:—
பூமீத் காமிகம், வாதுளமுதலிய சிவாகமங்களில் உள்ள விஷயங்
களைச் சுருக்கி அவற்றின் சாரமாகச் சகுணத்தியானமாகிய சதா
சிவத்தியானம் கூறப்படுகின்றது. எவ்வாறெனில் வெளுப்பு வர்
ணமான திருமேனியாகவும், பத்மாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருப்
பதாகவும், ஐந்து முகமும் பத்துப்புயமும், ஒவ்வொரு முகத்தி
லும் முன்றுகண்களும், இரத்தவர்ணமான திருக்கரங்களும், திரு
வடிகளும், வலப்பக்கத்திற் சூலமும், கோடரியும், வாளும், குளி
சமும், அபயமுத்திரையும், இடப்பக்கத்தில் அக்கினியும், பாச
மும், கண்டையும், சர்ப்பமும், அங்குசமும் தரித்துக்கொண்டெ
ழுந்தருளியிருப்பதாகவும், வெண்மை, பொன்மை, கருமை, செம்
மையினையுடைய ஈசானமுதலிய ஐந்துமுக சதாசிவருடைய திரு
மேனியைத் தியானஞ்செய்து புஷ்பாஞ்சலியினால் வித்தியாதே
கத்தைப் பூஜிக்க வேண்டுமென்க.

பின்னர், ஈசான முதலிய மீர்து முகங்களுக்கும் மூன்றாநே திரிங்குபித்து, மூலமந்திரத்தால் சிவனை ஆவாஹனஞ்செய்து, ஆவாஹனார்க்கியங்கொடுத்து, பிராணப் பிரதிஷ்டாமந்திரத்தை ஒரு முறை உச்சரித்து, பின்னர் ஸ்தாபன, சுந்திதான, நிரோதனஞ்செய்து, நிரோதார்க்கியங்கொடுத்து, விபூதி தாரணஞ்செய்து, பட்டு என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய அஸ்திர மந்திரத்தால் காலகண்டிகை முத்திரையும், வாமதேவமந்திரத்தால் லிங்கமுத்திரையும், இருதய மந்திரத்தால் நமஸ்கார முத்திரையுங்கொடுத்து, கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ்செய்து, ஈசான முதலியமந்திரங்களை நியாசஞ்செய்து, ஷடங்கமந்திரங்களையும் நியாசஞ்செய்து மூலமந்திரத்தால் ஏகத்வஞ்செய்து, தேனுமுத்திரை மகா முத்திரையுங்கொடுத்து, மூலமந்திரத்தால் ஒரு புஷ்பஞ்சாக்கி, ஈசான முதலிய சம்மிதாமந்திரங்களின் குணங்களைத்தியானித்து, அங்கங்கிபாவகஞ்செய்து, இருதயத்தில் அஞ்சலியுடன் நல்வரவா வாசுக என் விஞ்ஞாபித்து, குழந்தாய் ? நல்வரவென்று சுவாமி திருவாய்மலார்தருளினதாகப் பாவித்துப்பின்னர்,

ஸாதிநுஸவபூஜமஹாபயா வஸ்யபஞ்ஜிரவஸாநக்யூ ।

சாவஸ்யஸம்வீகிவாவெந வம்மெவபிநு ஸஹியீஸவ ॥

(இதன் பொருள்) எல்லாவுலகத்திற்கும் நாதனை ஸ்வாமின் ! பூஜைமுடியும் வரை இருபையோடு இந்தலிங்கத்தில் நீர் சாந்தித்தியஞ்செய்யவேண்டும் என்பதாம். இவ்வாறு விஞ்ஞாபித்து, ஸ்வாகதார்க்கியங்கொடுத்து, இந்தச்சமயத்தில் பஞ்சமுக முத்திரையும், பாத்தியாசமனார்க்கியமும் கொடுத்து, புஷ்பம், அருகு, அக்ஷதைகளைச் சாத்தித் தூபதீபஞ்சமர்ப்பித்துப் பாத்தியாதி கொடுத்துச் சுத்தாபிஷேகம் செய்யப்பெற்ற இடதுகையிலுள்ள அநாமிகை விரலால் லிங்கபீடத்தைப் பரிசித்துக்கொண்டு வலக்கையால் ஒரு புஷ்பஞ்சாத்தி முன் சாத்தியிருந்த புஷ்பத்தை நீக்கிக் கையைச் சுத்தஞ்செய்து, பின்னர் கெண்டி ஜலத்தால் திருவடியை விளக்கி விசேஷார்க்கிய ஜலபிந்துவை ஒரு புஷ்பத்தால் திருமுடியில் நனைத்து, சுத்த வஸ்திரத்தால் துடைத்து, மந்திர மில்லாமல் ஒரு புஷ்பமும், மந்திரத்தோடு கூடிய புஷ்பமும் சாத்திப் பின்னர் இடதுகையை விட்டுச் சிறிது விபூதி தாரணஞ்செய்து, மஹாபிஷேகத்தின் முடிவில் அதிகப் பசியினால் முவுலகத்

தையும் உண்ணுதற்குச் சமர்த்தராயிருக்கின்றாராதலின், அக்காலத்தில் நைவேத்தியஞ் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். இல்லையாயின், பூஜிப்பவனுடைய ஆயுள், வீரியம், பலம் என்னு நினைவுகளை உட்கொண்டுவிடுவர் என்று சொல்லப்படுவதால் மந்திரத்தோடு கூடிய அன்னத்தை விரைவில் நிவேதித்து, ஆசமனார்க்கியம் பாக்தியார்க்கியங்கொடுத்து, வாமதேவ மந்திரத்தால் இவ்யமான இரண்டு வஸ்திரமும், இருதயமந்திரத்தால் சுவர்ண உபவிதமும் தரித்து, கஸ்தூரி முதலான வாசனாகிரவியங்களைப் பூசி பணிரீர் பச்சைச் சுற்றூங்கலந்த சந்தனஞ் சாத்தி, கோளாக முதலிய இவ்யாபரணமும், வாசனையுள்ள புஷ்பங்களுஞ் சாத்தி, முன்று தத்துவங்களால் புஷ்பாஞ்சலி சாத்தி, இண்டை மாலை முதலியவற்றா லலங்கரித்து, இவ்வாறு சதாசிவமூர்த்தியை நன்றாகப் பாவனைசெய்து, பின்னர் அஸ்திரமந்திரத்தால் மணியடித்து, சிகாமந்திரத்தால் தூபமும், நேத்திரமந்திரத்தால் தீபமும், திருமுடியிலிருந்து திருவடிவரையும், திருவடியிலிருந்து திருமுடிவரையும் மாற்றிச் சமர்ப்பித்துப் பின்னர் ஆசமனார்க்கியங்கொடுத்து, மனோத முத்திரைகொடுத்து மூலமந்திரத்தால் ஒரு புஷ்பஞ்சாத்தி லயாங்கம் பூஜிக்கவும். பின்னர், போகாங்கம் பூஜிக்கு முறை வருமாறு:—

பத்மத்தின் ஈசானதளத்தில் ஈசானத்தையும், கிழக்குத்தளத்தில் தற்புருஷத்தையும், தெற்குத்தளத்தில் அகோரத்தையும் வடக்குத்தளத்தில் வாமதேவத்தையும், மேற்குத்தளத்தில் சத்தியோஜாதத்தையும், மீளவும் ஈசானதளத்தில் நேத்திரத்தையும், அக்கினிதளத்தில் இருதயத்தையும், மீளவும் ஈசானதளத்தில் சிரசையும். நிருதிதளத்தில் சிகையையும், வாயுதளத்தில் கவசத்தையும், கிழக்குமுகல் நான்கு தளத்தில் அஸ்திரத்தையும் அந்தந்த மந்திரங்களினால் திபானித்து, இவ்வாறு அங்கம், பிரத்தியங்கம், சாங்கம், உபாங்கமாகச் சிவனைப் பூஜித்துப் பின்னர் ஈசானதி பஞ்சப்பிரமங்களுக்குத் தேனுமுத்திரை, பத்மமுத்திரை, திரிசூலமுத்திரை, மகாமுத்திரை, சிருக் முத்திரையும், அங்கங்களுக்கு நமஸ்காரமுத்திரையும் இருதயமந்திரத்தாற் கொடுத்து, பாமீகரணஞ்செய்து வெளவுட என்னும் பதத்தை இருதியிலுடைய மூலமந்திரத்தால் ஒருமுறை புஷ்பாஞ்சலியுடன் மகாமுத்திரை கொடுத்து, பாவனைசெய்து, அங்காங்கி பாவனையுடன் நன்றாகத் தியானஞ்செய்து இந்தச் சமயத்தில் மகாநைவேத்யம்

சமர்ப்பிக்க, அல்லது, பஞ்சாவரண பூஜைசெய்து மகாநைவேத்யம் சமர்ப்பிக்க.

பஞ்சாவரணபூஜை வருமாறு :—முதலாவது ஆவரணத்தில் பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்கங்களையும், இரண்டாவது ஆவரணத்தில் அநந்தர்முதலிய எட்டு வித்தியேசவார்களையும், மூன்றாவது ஆவரணத்தில் கிழக்கு முதலாக நந்தி முதலிய எட்டுக் கணநாதர்களையும், நான்காவது ஆவரணத்தில் கிழக்கு முதலாக இந்திரன் முதலிய பத்து லோகபாலர்களையும், ஐந்தாவது ஆவரணத்தில் கிழக்கு முதலாக வச்சிரம் முதலிய ஆயுதங்களையும் தத்தம் மந்திரங்களினுற் பூஜித்து, அனந்தாதிகளுக்கும், நந்தியாதிகளுக்கும் காலகண்டிகா முத்திரையும், இந்திராதிகளுக்கும் வச்சிராதிகளுக்கும் திரிசூல முத்திரையும் இருதயமந்திரத்தாற்கொடுத்துப் பின்னர், மூலமந்திரத்தாற் சிவனைப் பூஜித்துத் தூபதீபம் சமர்ப்பித்து மகாநைவேத்யம் சமர்ப்பிக்க.

மகாநைவேத்யாளுக்குமுறை வருமாறு :— வெள்ளை அரிசி பல்லாத ஏனைய அரிசியால் அன்னஞ்செய்தல் ஒருவித பலன். வெள்ளை அரிசியால் அன்னஞ்செய்யில் அதனினும் பதின்மடங்கு பலன். தினை அரிசியில் அன்னஞ்செய்யில் அதனினும் நூறு மடங்கு பலன். குளச்செந்நெலிசியில் அன்னஞ்செய்யில் அதனினும் ஆயிரமடங்கு பலன். கோதுமையரிசியில் அன்னஞ்செய்யில் அநந்தபலன். இனி அரிசியின் அளவு வருமாறு :— இருநாழி முதல் எட்டு மாக்கால்வரை ஆத்மார்த்த பூஜைக்கு ஆகும். அவற்றுள், குறுணி உத்தமம். அறுநாழி மத்திமம். நான்கு நாழி அதமம். இருநாழி அதமாதமம். இவ்வாறு காமிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறன்றி, நான்குநாழி உத்தமமென்றும், இருநாழி மத்திமமென்றும் காரணாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த முறைமையை யறிந்து ஷட்ராசத்தோடு கூடியதாக நைவேத்யத்தை மூலமந்திரத்தாற் சமர்ப்பித்து, ஆசமனம், அர்க்கியம், பாக்யம் கொடுத்துப் பின்னர், கை துடைத்தல் செய்து முகவாசங்கொடுத்துக்கற்பூரசுகிதமான தாப் பூலம் சமர்ப்பித்து ஆசமனார்க்கியங்கொடுத்துப் பின்னர்க் குங்கிலிய தூபம், ஒருசூவ

கை, ஏழிற்கு முதலான புஷ்பதீபம், நாகதீபம், ரிஷபதீபம், புருஷநிருகதீபம், சிம்மதீபம், குலதீபம், கூர்மதீபம், பத்மதீபம், சக்கரதீபம், கற்பகவிருகதீபம், லதாதீபம், மகரதீபம், குலதீபம், நகூத்திரதீபம், ரததீபம் என்னும் இந்தப்பதினாறுதீபமும் திருமுடிமுதல் திருவடிவரையும், திருவடிமுதல் திருமுடிவரையும் மாறிச்சமர்ப்பித்து இடையிடையே ஆசமனார்க்கியங்கொடுத்தபின்னர் மூலமந்திரத்தால் புஷ்பசகிதமாக தூர்வாகூதையாகிய நித்திய பஸ்திரம்சாத்திப்பின்னர், மனவாக்குக் காயங்க ளாலுண்டான பாவநிலிந்தியின் பொருட்டுச் சிவதத்துவம் ஆகியாக மூன்றுமுறை புஷ்பாஞ்சலிசெய்து, பின்னர், நீராஞ்சனஞ் செய்து, அதன்பின்னர் மீன்றுருவளைமுதலான கர்ப்பூராராதியை நான்கு சுத்திசெய்துநர்ச்சித்துத் திருகுபந்தனம் முதலாகத்துபதீபமுடிவாகப் பூஜைசெய்து இரண்டுகைகளாலும் இருதயமந்திரத்தால் எடுத்துச்சுத்திசெய்து திருவடிமுதல் திருமுடிவரையும் திருமுடிமுதல் திருவடிவரையும் மூன்றுமுறை மாற்றிச்சமர்ப்பித்து ஆசமனார்க்கியங்கொடுத்தபின்பு நிம்ப பத்திரம், தூர்வை, கார்பாசபீஜம் அஸ்தாவது பருத்திக்கொட்டை, புஷ்பம் இவைகளை ஒருபாத்திரத்தில் வைத்துக்கவசமந்திரத்தால் மூன்றுமுறை சுத்திசெய்து பின்னர் மிருகிமுத்திரையால் விபூதியை மூன்றுமுறை சுத்தித்தட்டி அக்கினியிலிட்டுச் சிவபெருமானுக்குத்தரிக்கவேண்டும். பின்னர்,

ஸுபிதஸூத்ரம் ஸுமஹம் ஸுஸுமிதபூமுகததஃ ।

சுஜ்ஜுஷ்டாநாஸிகாஸூத்ரம் திவகம் சுவவஹுகெ ॥

வாஅஹோவநஸ்யேது நகூயாகிம் வ யொஜநம் ।

அவாபநயநஸ்யோஸ்யேது நகூயம் ஸம்ஹம் வ ஹவயெசு ॥

இதன் பொருள். வெண்மையாயும் வாசனையுள்ளதாயும் மணலில்லாததாயும் இருக்கிற பஸ்தத்தை ஈசானாதி மீன்றுமுகங்களிலும் சாத்தவும், புருவங்களின் மத்தியில் ரகசூசெய்வதினால் பிரயோஜனமில்லாமையால் நெற்றியில் ரகசூயைச்செய்யவேண்டும்.

என்னுங் காமிகாகமலசனப்படி சிவபெருமானுக்கு மூலமந் திரத்தால் அந்தந்தத் தானங்களிலே விபூதிதரித்து கரசுத்தி நிமி த்தமாக இடைநடுவே அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்துப் பின்னர் கண்ணடி, குடை, சாமரம், விசிறி, பனைவிசிறி, ஆலவட்டம் இவை களை ஈசானமுதலியமந்திரங்களால் சமரப்பித்துப் பின்னர் அந்தந் முதலானவர்களால் தோத்திரஞ் செய்யப்படுபவராகச் சிவபெரு மாணத்தியானஞ்செய்து மூலமந்திரத்தால் புஷ்பாஞ்சலி மூன்று சாத்திப் பஞ்சமுகி முத்திரை, தேனுமுத்திரை, மஹாமுத்திரை களைக் கொடுத்துச் சிவபெருமானைப் பிரார்த்தித்து அபித்து நிவே திக்கவேண்டும். ஜபமாலையை நிரீக்ஷணமுதலாக நான்கு சுத்தி கள்செய்து, இருதயமந்திரத்தாலர்ச்சித்து வலதுகையாலெழுத்து, இடதுகையில் புஷ்பம்வைத்து, மறைக்கும் ஆடையால்மூடி, குரு முகமாகக்கேட்டமூலமந்திரத்தால் ஜபித்துப் பின்னர் அந்தப்பஷ் பத்தைவலதுகையில் வாங்கி அர்க்கிய ஜலத்தைவார்த்து, ஓம் ஹரம்.

ஹ்ருதிஹ்ருமொஹாஹம் ஹ்ருணாவ்ஸிநு க்ருகம்
ஜபம் | ஸிஹ்ருவதம் நெயெநவசு ப் ஸாஹாத்யிலிபெ | ஓம்
ஹம் யசு கிஷ்நித்யே நெயெநவ ஸாஹஸுக்ருத ஹ்ருதம் |
கநெஸரிவபஹ்ருத ஹ்ருத ஹ்ருத ஹ்ருத || ஓம் ஹம்.

ஸிவொ ஹ்ருகா ஸிவொ ஹ்ருகா ஸிவஸுஹ்ருதிஹ்ருதம் ஜபம் |

ஸிவொயஜதி ஸுஹ்ருத ஸுஹ்ருத ஸுஹ்ருதம் ||

(இந்த கலிகாகங்களின் பொருள்வருமாறு:—) குஹ்யம் அதிகுஹ்யம் முதலிய மந்திரத்தவங்களைத்தையும் காப்ப வர் கீரே. ஆகையால் எல்லாவற்றையும் காப்பதால் இந்த இடத்தில் எங்களாற்செய்யப்பட்ட ஜபத்தையும் ஏற்றருளவேண் டும். எந்த ஜபமானது உம்மிடத்தில் இருக்கின்றதோ அதுநொ ண்டி உம்முடைய பிரசாதத்தால் எனக்குச் சித்தி கிச்சயமாயுண் டாகும். ஆதலால் என்னிடத்தில் கருணையால் அந்த ஜபத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும். உம்முடைய திருவடியில் சீழிருக்கும் என்

ஹற்செய்யப்பட்ட புண்ணிய பாவ ரூபமான கன்மங்களை நீர் ஏற்
றுக்கொண்டு அவை என்னைப் பந்திக்காதபடி அவற்றை நாசஞ்
செய்யவேண்டும். சிவனே எல்லாவற்றையுந் தருகிறவன்; சிவ
னே எல்லாவற்றையும் அதுபவிக்கிறவன்; எல்லாவலகமும் சி
வனே; எல்லாவலகத்திலும் பூசைகொள்பவரும் சிவனே; அந்
தகையசிவனே சிவனே நான் என்பதாம்.

இந்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ்செய்து, முழங்காலைப் பூமியில்
வைத்துக்கொண்டு மூலமந்திரத்தால் உற்பவமுத்திரை செய்து,
சிவனுடைய திருவடி மூலத்தில் இந்தத் தோத்திரங்களைச் சமர்ப்
பித்துப் பின்னர் பிரமாணங்களுக்குத் தசாம்சஞ் செயித்து நிவே
தித்துப் பின்னர் காமியமந்திரபூஜை செய்கிறேனென்று சிவரூப
ருமானுக்கு விஞ்ஞாபித்து, அதுகளைபெற்று அவர் எழுந்தருளி
யிருக்கிற பத்மத்தினுடைய தெற்குத்தளத்திற்குக் கீழாகச் சமீ
பத்தில் இடதுபக்கத்தில் கௌரியாதி ஸ்திரீரூப மந்திரசத்திகளை
யும் அர்ச்சித்துத்தனக்குத் தெற்குத்திக்குல் மிருத்யுஞ்சயர் முத
லிய புருஷவடிவமான மகாதேவர்களுயும், நடுச்சந்தியில் அர்த்
தநாரீசுவர மகாதேவரையும் அர்ச்சித்துத்தனக்கு அபிஷ்டமான
சாத்தியமந்திரங்களையும் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு ஜபித்துச் சிவ
பெருமானின்பொருட்டு நிவேதித்துப் பின்னர்த் தேவகுருவுக்கு
மேற்குப்பக்கத்தில் யோகபிடம் வித்யாபிடம் பூஜித்து இருதயத்
தில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, வித்யாபிடத்திலிருக்கிற சிவனை
நமஸ்கரித்துப் பின்னர் தேவகுருவுக்கு அக்கினிதிக்கில் ஷடுத்தா
சனம் பூஜித்து அகிலே தன் குருவைப்பூஜித்து, “எப்பொழு
தும் பக்குவர்களாயிருக்கிறவர்களுக்கு ஞானரூபமாக அதுக்கிர
கஞ் செய்பவராயும், சத்தியுடன் கூடினவராயுமிருக்கிற ஆசிரிய
ரின் திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரம்” என்று தோத்திரஞ்செய்து
நமஸ்கரித்து மூன்று புஷ்பாஞ்சலிகளால் சிவனை அர்ச்சித்து
சிவாகமமுதலானவற்றில் தனக்குத்தெரிந்த தோத்திரங்களால்
சிவனைத் தோத்திரஞ்செய்து, பின்னர் எழுந்திருந்து மூன்று
முறை பிரதக்ஷணஞ்செய்து, சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, எழு

ந்நிருந்து தனக்கு வேண்டியவற்றைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டுப் பின்னர் அக்கினிகாரியஞ்செய்யச் சக்தியுடையவனாகச் சிவனைப் பிரார்த்தித்து.

புலீதிரிஸம்ஹா ஸீவாவய குபுதெநமஃ ।

சுஸாகுரெழுடிஹா ஸ்ராதிரூ அஷ்டவாஸெஷ்வஸாஸுஸாஸெ ॥

(இதன் பொருள்) ஈசா! அக்கினிபகவான் எவ்விதமாகத் திருப்தியடைவாரோ அவ்விதமாகத் தேவரீர் அதுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டும். அக்கினிகாரியஞ் செய்யச் சக்தினை நானில்லாவிடில் அஷ்டபுஷ்பங்களால் அந்தப்ரீதியானது எனக்குண்டாகட்டும் என்பதாம் இவ்வாறு விஞ்ஞாபித்து அர்க்கிய பாத்திரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்க்கண்டவாறு அக்கினி காரியஞ் செய்து முடிக்கவும், ஏதேனும் காரணத்தால் அக்னிகாரியம் செய்யமுடியாவிடில் எட்டு புஷ்பங்களால் அக்னிகாரியம் செய்தபலன் உண்டாகும். பின்னர், சிவனுக்குச்சமீபத்தில் வந்து ஆசனத்தி லிருந்து.

யசுக்யக் யசு காரிஷ்யாதி தக்ஷஸவபும் ஸுக்யக் தவ ।

விஸுமொவாக்ஷரேவாலி நாதெந்யாநாதொஹி ரெஸிவ ॥

வாஹிஜா ஹொரோஹிஷ்யாஸெஷ்டம் ஸுக்யக் யந்யாக்யக் ।

ததமஃ வாரெஸாந ரிபா துஹ்யம் ஸிஷிபுதம் ॥

தக்ஷமுஹாணஸ்யம் ஸீத்ரா மூகிசுக்யமுபிஷி ஸுஸெ ॥

(இதன் பொருள்) ஓ ஈசா; யாதொன்று என்னால் செய்யப்பட்டதோ, யாதொன்றை நான் செய்யப்போகிறேனோ அவை யாவும் உம்முடைய புண்ணியமே. உலகத்தை இரக்ஷிப்பவர் நீரே. உம்மையின்றி என்னை இரக்ஷிப்பவர் யாருமில்லை. பூஜை ஹோமம் முதலிய காரியங்களால் யாதொருபுண்யம் என்னால் செய்யப்பட்டதோ அப்புண்யத்தின் பலமானது என்னால் தங்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்த புண்ணியத்தின் பலத்தை கிரஹித்துக்கொண்டு எனக்குப் போக மோக்ஷத்தைத் தந்தருள வேண்டும் என்பதாம்.

இந்த இரண்டு சுலோகங்களையும் படித்து முழங்காலீப் பூமி
பில்வைத்துச் சுகாசனமாகவிருந்து அஷ்டபுஷ்பங்களாலர்ச்சித்
துச் சிரசில் அஞ்சலியோடு நமஸ்கரித்துப் பின்னர்ச் சத்தியோ
ஜாதமுதலான பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களாலும், மூலமந்திரத்தா
லும் அர்ச்சித்து, சுவாகா என்னும் பதத்தை இறுதியிலுடைய
மூலமந்திரத்தால் அங்காங்கி பாவமாகப் பராங்குமார்க்கியங்கொடு
த்துப் பின்னர், ஆவரணதேவர்கள் காமியதேவர்களுக்கும் பராங்
குமார்க்கியங்கொடுத்து, லிங்கத்திற்கேர்த்துத் தன்னுடைய தான்
ங்களிலுள்ள ஆசனாச்சனாதி மந்திரங்களையும் பீடத்திற் சேர்
த்துப் பின்னர் நமோந்த மூலமந்திரத்தால் சிவனை அர்ச்சித்து
ரக்ஷாவருண்டனஞ்செய்து வெள்ளுடந்த மூலமந்திரத்தால் தேனு
முத்திரை கொடுத்து அஞ்சலியோடு கூடிய கையை யுடையவனுய்

ஐன ஹீம் க்ரீபாஹீம் ஸகிஹீம் ரிஷெஸூர ।
புக்ஷ்வகுஜிதம் ரீபா லேவ வரிவகுண்டம் ததஹுரே ॥
க்யுகும வாப்யுபிகம் வாபி யநபா ரோஹிதம் க்யுகம் ।
ஸுவபுமதஹு ஸவபகுண்டம் ஸுக்ஷு ஸாடாசு வ மொரீ ॥
சுவராபஸஹஸு ஸாநீ க்ரீயநெஹமிபுஸம் ரீபா ।
உரஸொய திகிரீம் ரீகூர் கூரீஸூ வரரெஸூர ॥
ஜ்லாநிநு கூஹெண உரஸெந ரீவீரஸயிபா ரீபா ।
கூடியிடுதொஹியசு ஹகிரெஸாசு வீதம் கூரீஸூத்சு ॥

(இதன்பொருள்) ஓ மகேச்வர! மந்திர சூன்யமாயும் க்ரீயா
சூன்யமாயும் பக்தி சூன்யமாயும் யாதொரு பூஜை என்னால் செய்
யப்பட்டதோ அந்தப்பூஜையானது பூர்த்தியடையும் வண்ணம்
அருள் புரியவேண்டும். யான் அறியாமையால் பூஜையை அதிக
மாகவாவது குறைவாகவாவது செய்திருப்பினும் அந்தப் பூஜை
யானது தேவரீர் அனுக்கிரகவிசேஷத்தால் பூர்த்தியாகவே பாவி
க்க வேண்டும். அல்லும் பகலும் அநேகம் அபார்த்தங்கள் செய்
யும் என்னைத் தான் என்று எண்ணி தேவரீர் அவ்வபார்த்தங்
களைக் கூடித்துக் கொள்ளவேண்டும். அசுத்தமான புத்தியை
யுடைய சிறியனான தாஸனாகிய என்னால் செய்யப்பெற்ற சிறிய
பக்தியால் தேவரீர் சிரமமுற்று இருக்கின்றீர். அவ்வபார்த்தங்
களைக் கூடித்துக் கொள்ளவேண்டும். (என்பதாம்)

யதா || அந்நெஞ்ஞ துஷ்டுஜெனெகவகம் விஸடிவாஸஸம் |
 உவ்வோநடிஷ்டாதி தாவீநாநடிவடிநிதம் ||

ஜாநடுயுடலிலுலக வாணி வலுஹவெ து டுடிசு ||
 ஹுடாஜெகா வாய யா பெய் நெஞ்ஞ சலிதி ||

(இதன் பொருள்) உருத்திரனின் கோபாக்னியிலிருந்து உண்டானவராயும், கருமை வண்ண முடையவராயும், சூலம் டக் கம் இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு இருக்கிறவராயும், பயங்கர ராயும், அக்ஷமாலை கமண்டலம் இவைகளுடன் கூடினவராயும், விபாளம் யக்ஞோபவீதம் இவைகளையுடையவராயும், நான்கு முகங்களையும் நான்கு கைகளையும் முகத்தில் கக்குகிற பெரியஜ வாஸையையும் சிவப்புவர்ணத்தையும் பன்னிருகண்களையுடைய வராயும், சடையின் கிரீடத்தில் அர்த்தசந்திரனால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவராயும், சர்ப்பங்களால் செய்யப்பெற்ற காப்புக்களை யணிந்தவராயும், வெண்தாமரையில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறவராயும், பக்தி செய்யும் பொழுது நேரிடும் பெரிதான பிடைகளை நாம் செய்கிறவராயும் இருக்கும் சண்டேசுவரரை பென்றாவது, அல்லது மூன்று நேத்திரங்களை யுடையவராயும், நான்கு கைகளை யுடையவராயும், ஒருமுகமும் வெண்மையான வஸ்திரத்தையு முடையவராயும், வலதுகையைத் தொங்கும்படி செய்து கொண்டு இருக்கிறவராயும், ஒருகாலால் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறவராயும், முழங்காலின் மேல் பிரகாசிக்கும் கையையுடையவராயும், வலது கையில் டங்கமென்னும் ஆயுதத்தையுடையவராயும், ஹிருதயத்தில் அஞ்சலிபந்தனம் செய்துக் கொண்டிருக்கிறவராயும் இருக்கும் சண்டேசுவரரை பென்றாவது தியானம் செய்யவேண்டியது என்பதாம். இவ்விதம் தியானம் செய்து சாஷ்டாங்கமாக சண்டேசுவரரை நமஸ்கரித்து.

வெஹு ஜொஷ்டாநவாநாடி தாஷ்டுஜெனெகவகம் |
 திரிபூது ஜொஜகம் துஷ்டு ஸுப டுடிசு சலிவாஜ்யா ||

(இதன்பொருள்) தின்பதற்கும் உருஞ்சுவதற்கும் உரித்தான அன்னம் பானம் முதலியவைகளையும் தாம்பூலம் மாலைசந்தனம் முதலியவைகளையும் நிர்மால்யபோஜனமாக சிவபெருமானின் ஆக்ஞையினால் என்னால் உமக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டு சிவநிர்மால்யம் சமர்ப்பித்து.

வாயுதெதிபாகாணம் யோ வுண்கவாஜ்யா ।

நகுநகாயிகம் கயுகம் கொஹாஷ வரிவகுணம் கடிஸுதெ ॥

இதன்பொருள். ஓ சண்டேசுவர ! உம்முடைய ஆக்ஷரையினால் இந்த எல்லாக்கிரியாகாண்டமும் என்னால் செய்யப்பெற்றது. குறைவாகவாவது அதிகமாகவாவது அறியாமையால் செய்திருப்பினும் அதைப்பொறுத்துக்கொண்டு பூர்த்தியடைந்ததாகவே செய்யவேண்டும் என்பதாம். இவ்விதம் சண்டேசுவரருக்கு விஞ்ஞாபித்து உத்தாபித்துப்பின்பு அர்க்கிய பாத்நிர ஸ்தானமந்திரங்களை ஹிருதயத்திலே சேர்த்து நிர்மால்யசோதனம் செய்து பின்பு ஆசமனம் செய்வதுடன் ஜலசுக்தமாக திருநீறு தரித்துக் கொண்டு கான்யாசம் செய்து ஒருதடவை மந்திர சம்ஹிதையினை ஜபித்து.

சுலபவாரோவ்யுத்ய வகுஜானெ நியதெநகா ।

வகுஜாமலம் தகாபெநாதி ஹ்யவொரா பாலு ஹாஷிதம் ॥

கவொராநாவொரா தெனொ ரா கவிசாலாஷு லிவிஹிஃ ।

கவொராவித்யதவொதாபொ தேகிஹாக்ஸவநாந்யயா ॥

(இதன்பொருள்) பூஜையின் முடிவில் நியமத்துடன் இருபத்தொருமுறை அகோரமந்திரத்தை ஜபித்தால் பூஜாபலத்தை அப்பொழுது தான் அடைகிறான். அகோரத்தைக்காட்டிலும் பிறதொருமந்திரமும் கவியில் சித்தியைக் கொடுக்காது. எவன் அகோர மந்திரத்தில் அர்ப்பணம் செய்யப்பெற்ற சித்தத்தையுடையவனாக விருக்கின்றானோ அவன் முத்தியைச் சந்தேகமின்றியடைவான். இல்லையேல் ஒருக்காலும் முத்தியை யடைய மாட்டான் என்பதாம்.

இந்த வாக்கியப்படி அகோரமந்திரத்தையும் பிராயச்சித்தமாக இருபத்தொருமுறைஜபித்துப் பின்னர் எழந்திருந்து கபில பூஜை பண்ணிப் பசுவிற்குக் கவளங் கொடுத்துப்பின்னர்த் தன்னுடைய குருவை நமஸ்கரித்துக் குருபத்தினி, குருபுத்திரர்களை யும் நமஸ்கரித்துக் குருவினுடைய வேலைக்காரரையும் இனிய மொழிகளால் மகிழ்ச்செய்து, சிவாகமபூஜைசெய்து, குரியனைப் பார்த்து, சிவாலயசேவைசெய்து. பின்னர் வீட்டில் சிவாகம பாராயணஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஆன்மார்த்த சிவ

பூஜையின் முறைமையறிந்துக்கொள்க. இந்தச் சிவபூஜை சிவ திகைப்போடுகூடிய அவாந்தரசைவராகிய சூத்திரருக்குக் கிடை யாது. எவ்வாறெனில்,

காமிகாகமத்தில்,

கஷ்டி ஸக கௌந்யாலம் ஸிவமாயித்ரி ரேவ வ ।
வாரோஹிஸகித்ரோணீ ஹிக்ஷா ஸவபூம் ஸ ரோஹரெசு ॥
வ ணவம் ஸீஜவண்டாஸூ வ்யாஹுதீவ்ஷி ஜெத் கம் ।
மாயித்ரி வெஷித்ரோணீ ஸாஹுதீ க்யூ க்ஷாந்யோஹரெசு ॥

சகலாகமசாரசங்கிரகத்தில்

ஸாஹுதீ ரோணா யே நித்ய காஜே யஜநே நாடிஹ ஸீஜம் விநா ।
ஹுஷ்டி ஸகௌதீகஸ்ய துத்யா ந்யாலஹ செஸவீந்ததம் ॥
மாயித்ரிஹ வஷாத்திரோ யஜநம் வாரோஹிஸக்யாத்தகம் ।
ஹாரோஹிஹ விநாஹ செஷ ரேவிபக்ஷா ஹுஷ்டயாகாரணே ॥

அறிதாகமத்தில்

வண்டாஸூ ரோஹஸாரோண வியிபபூத வ ஷுஸ்யதே ।
ஸ வணவ ஸவபூ வண்டாநாரோ ஸ ரோணாம் வியீபதே ॥

பிறிதொருகிரந்தத்தில்

யஸாலவியிஜேஹுஜ் வகபூதே காஜேவாரதம் ।
மதாபாந்யூரகே வொரெவஸெசு கஹுஸத்தயம் ॥

(இதன்பொருள்.) காமிகாகமத்தில்,

முப்பத்தெட்டுக் கலாநியாசங்களையும் சிவகாயித்திரியையும் வாமை முதலிய சக்திகளின் மந்திரங்களையும் பிரணவத்தையும் பீஜவாணங்களையும் வியாஹிருதிகளையும் காயித்திரியையும் வேத மந்திரங்களையும் சூத்திரஜாதியர் அனுஷ்டியாது மற்ற ஆகமோக் தமானகர்மாக்களை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

சகலாகமசாரசங்கிரகத்தில்

நித்தியவிதியிலும் காமியவிதியிலும் சூத்திரஜாதியார் நாத மந்திரங்களையும் பீஜாக்காங்களையும் முப்பத்தெட்டுக் கலாநியா சங்களையும் சிவகாயித்திரியையும் வாமை ஜியேஷ்டைமுதலிய சக்திகளின் மந்திரங்களையும் ஓம் பூ: முதலிய வியாஹிருதிகளை

என்பதும், உருத்திராக்கமாலே, உடுக்கு, நாகம், நீலோற்பலமும் ஆகிய பத்து ஆயுதங்களையுந்தரித்துக்கொண்டு திருக்கை திருவடிகள் சிவந்திறத்தையுடையதாகவும், சத்தியாதி சத்திவரையுள்ள மிக மகிமை வாய்ந்த ஆசனத்தில் பத்மாசனமாக எழுந்தருளியிருப்பவராகவும், இச்சா ஞானக்கிரியாசத்திருப்பமாயும், எல்லாவுயிர்களிடத்தும் வியாபகமாயும், எல்லாவுயிர்களையும் இரகசிக்கிறவராயும், பிரசித்தமான் எல்லாவற்றையும் பூர்த்திசெய்கிறவராயும், எல்லா இந்திரியங்களின் சேட்டைக்கும் காரணமாயும், எல்லாவற்றிற்கும் உற்பத்திஸ்தானமாயும்; எல்லாருடைய மனத்திற்கும் லக்ஷியஸ்தானமாயும், இவ்வாறு சதாசிவருடைய தியானம் செய்யவேண்டுமென்று சிவாகமங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(90—91.)

(அ-கை.) இவ்வாறு சதாசிவத்தியானம் செய்து பின்னர், பஞ்சப்பிரம்மஷடங்கத்தியானஞ் செய்யுமுறை இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஓம்ஸ்ம் ஸ்ஞானாயாஸம் யவஃஸ்யநாம் சீராக்ஷம்
மாக்ஷாஸஞ்செத்ரவெகம் வீகம் ஹ்யவொரம் டய
தஸிஸிஸம் ஸ்ஞஞடூவாஸிஷணாநு | வடாம் க்ஷ
வியெபுள முணைய ஸ்மலிஸம் வாஸிஷெவம் வஹஞ்
வயம் வெபு வ ஸபெயாஹஸிஷெவீஷாநஹஸி
நஸிதி ||

||சுஉ||

நெத்ம் ஸ்மலம் டயாகம் தி முணையவமுணம்
கூணிகாஹஸிஸவாஸம் வஸாஸெயம் ஹ்யுஷாஷம் ஸ
ஸிசுநகாஸிஸ்யாஸிஷாஸிஷுதீகம் | ஸ்ஞஞம் ஸகிஸு
ஸிஸு க்ஷ வாஸிஷெயாஸுக்ஷாஸெயுஸதாஸிஷி
ஸம்ஸொராக்ஷம் வடாம் வு திவ்ஷநவஸொராக்ஷ
கிதித்யாஸம் ||

||சுந||

(92—93.) ஸ்நானம் வெள்ளை நிறத்தையும், குலமும் அபயமுந் தரித்த இரண்டுகரங்களையு முடையதாயிருக்கிறதாகவும், தற்புருடம் பொன்னிறத்தையும், மாதாளம்பழமும் ஜபமாலையுமுடைய இரண்டுகரங்களையுமுடையதாயிருக்கிறதாகவும், அகோரம் கருமைநிறத்தையும், குலமும், மழுவும், வாளும், தண்டமும்,

மாத்திரைக்கோலும், கபாலமும், ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பதற்கு உரியதான கேடமாகியயோகதண்டமும், ஜபமாலையும், தரித்திருக்கும் எட்டுக்கரங்களை முடையதாயிருக்கிறதாகவும், வாமதேவம் சிவந்திறத்தையும், வானும் கேடகமும் தரித்த இரண்டுகரங்களை முடையதாய் நடந்துகொண்டிருக்கும் பெண்ணுபமாயிருக்கிறதாகவும், சத்தியோஜாதம் வெள்ளை நிறத்தையும், அபயமும் வரதமுந்தரித்த இரண்டு கரங்களை முடையதாயிருக்கிறதாகவும், ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி மூன்று திருக்கண்கள் இருக்கிறதாகவும் இவ்வாறு ஈசானமுதலான பஞ்சப்பிரமத்தியானஞ்செய்யவேண்டும். இனி, ஷடங்கத்தியானம் வருமாறு:—நேத்திரத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதை வெள்ளை நிறமும், நான்கு திருமுகமும், சூலம் ஜபமலை கண்டிகை கபாலம் என்னுமிவற்றைத்தரித்த நான்கு திருக்கரங்களுமுடையதாயிருக்கிறதாகவும், இருதயத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதை வெள்ளை நிறமும், நான்கு திருமுகமும், நான்கு திருக்கரங்களுமுடையதாயிருக்கிறதாகவும், சிரசுக்கு அதிஷ்டானதேவதை பொன்னிறமும், நான்கு திருமுகமும், நான்கு திருக்கரங்களும் உடையதாயிருக்கிறதாகவும், சிகைக்கு அதிஷ்டானதேவதை சிவந்த நிறமும், நான்கு திருமுகமும், நான்கு திருக்கரங்களு முடையதாயிருக்கிறதாகவும், கவசத்திற்கு அதிஷ்டானதேவதை நீலநிறமும், நான்கு திருமுகமும், நான்கு திருக்கரங்களுமுடையதாயிருக்கிறதாகவும், அஸ்திரத்திற்கு அதிஷ்டானதேவதை சிவந்த நிறமும், நான்கு திருமுகமும், நான்கு திருக்கரங்களுமுடையதாயிருக்கிறதாகவும், இருதயமுதல் அஸ்திரம் வரை ஒவ்வொருதேவதையும் சூலம், வேல், அபயம், வரதம் என்னுமிவற்றைத் தரித்திருக்கிறதாகவும், இந்த ஆறங்கங்களுக்குரிய அதிஷ்டான தேவதைகள் ஒவ்வொன்றின் திருமுகத்திற்கும் மூன்று கண்கள் இருக்கிறதாகவும் இவ்வாறு ஷடங்கத்தியானஞ் செய்யவேண்டும். (92—93.)

(அ-கை.) பஞ்சப்பிரமங்களின் குணங்கள், ஷடங்கங்களின் குணங்கள், பத்து ஆயுதங்களின் குணங்கள் இவையெனச் கூறுகின்றார்.

ॐ ஸ்ரீ நமஸ்கரோயு பூமாவலித் துணஸ்து ॥ ௧ ॥

ஸவபுகஸெநாவொரஹம் ॥ ௨ ॥ ॐ ஸ்வாயம்ண தொ

யான அறிவு, சுதந்தரம், லோபத்தையடையாதசத்தி, அனந்த சத்தி யென்பன. சத்தாயிருக்குந்தன்மைமுதலிய குணங்களாவன:—சத்தாயிருக்குந்தன்மை, மேம்பட்டிருக்குந்தன்மை, சுதந்தரம், எல்லாவற்றையுங்காத்தல், எல்லாவற்றையும் அறியுந்தன்மை, காமப்பிரயம், என்னும் ஆறுமாம், இவ்வாறு பஞ்சப்பிரம ஷ்டங்கங்களின் குணங்கள் அறிந்துகொள்க.

இனிப்பத்து ஆயுதங்களின் குணங்களாவன:—சூலம் சிருட்டி, திதி, சங்காரம் என்னுமுன்றனையும், பாச சத்தியத்தையும், வாள் பிரதாபத்தையும், வச்சிரம் பேதிக்கப்படாமையினையும், அபயம் அறுக்கிரகத்தையும், அக்கினி பாச சங்காரத்தையும், கண்டை நாதத்தையும், நாகம் கம்பிரத்தையும், பாசம் அதோமாயையையும், அங்குசம் அடக்குதலையும் உணர்த்துங் குணங்களையுடையன. இவ்வாறே, காமிகம் வாதுளம் முதலிய ஆகமங்களிற் கூறியிருத்தல் காண்க. (94—95.)

(அ-கை.) அபிஷேகமுறையும், அபிஷேகபலனும் இரண்டு கலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

தெனாசு விஷ்ணுலாடிவிவிவிரயொ மவெயுத வ
ஹாஜி ரெதராஜி ஸாநித்யொ வயொடிபியாஸா
நா விதெக்ஷுஷ்டி ஓவெஃ| கூயபாசு வஹாரெஸை
மவெஷுவி விரயொ நாஷ்யெஸுநா வாநதஃ வஸா
வநநகூங்குரிஸவநகூ கூஹாவிஷேகொவபு
தஃ || ||கூசு||

ஸாஹாரஸைவிஷேகதொவடிஸகூ நஸெயுக் ஸ
தஃ கூரதஸாஹஸூ ஓயிதொயுதனூ வபுத
தொ வகூஷ மவாரெஷேவாசு| தகூஷாடிஸகூ ரி
யுஸவநதொ நாஷ்யெஸுநா கொடிகூ வநநா
வநநகூங்குரிஸவநதொநகூ விரி விஷேகாடி
தஃ || ||கூஎ||

(96—97.) ஸ்ரீமஹாதேவருக்கு அபிஷேகஞ்செய்யமுறை எவ்வாறெனின், 1. எண்ணெய் அபிஷேகம், 2. மாக்காப்பு, நெல்லிக்காப்பு, மஞ்சட்காப்பு, அபிஷேகம். 3. பஞ்சகவ்ய அபி

வேகம். 4. பஞ்சாமிர்த அபிஷேகம். 5. நெய் அபிஷேகம். 6. பால் அபிஷேகம். 7. தயிர் அபிஷேகம். 8. தேன் அபிஷேகம். 9. சர்க்கரை அபிஷேகம். 10. கருப்பஞ்சாறு அபிஷேகம். 11. நாரத்தம்பழச்சாறு, எலுமிச்சம்பழச்சாறு, தம்பரத்தம்பழச்சாறு, கொளஞ்சிப்பழச்சாறு, குமட்டி மாதாளும்பழச்சாறு ஆகிய இவற்றின் அபிஷேகம். 12. வாழைப்பழ அபிஷேகம். 13. மாம்பழ அபிஷேகம். 14. பலாப்பழ அபிஷேகம். 15. தேங்காய்த்திருவல் அபிஷேகம். 16. இளநீர் அபிஷேகம். 17. செவ்விளநீர் அபிஷேகம். 18. அன்ன அபிஷேகம்; சந்தனம் குங்குமம் இவைகளால் அபிஷேகம். 19. கும்பாபிஷேகம், அர்த்யாபிஷேகம். 20. சததாராபிஷேகம். 21. பரார்த்தத்திற்கு சகஸ்தரதாராபிஷேகம். 22. கிசேஷார்க்கியாபிஷேகம், இவ்வாறு முறையாக ஸ்ரீமஹாதேவருக்கு அபிஷேகஞ்செய்க. இந்த அபிஷேகத்திற்குப் பஸன் வருமாறு:— ஒரு திருமஞ்சன அபிஷேகஞ்செய்யின் தாம்செய்தபாவத்தில் பத்துப்பாவம் நீங்கும். பாலபிஷேகஞ்செய்யின் நூறுபாவம் நீங்கும். தயிரபிஷேகஞ்செய்யின் ஆயிரப்பாவம் நீங்கும். நெய்யபிஷேகஞ்செய்யின் பதினாயிரம் பாவம் நீங்கும். கருப்பஞ்சாராபிஷேகஞ்செய்யின் நூறுயிரப்பாவம் நீங்கும். தேனபிஷேகஞ்செய்யின் பத்துலக்ஷம் பாவம் நீங்கும். இளநீரபிஷேகஞ்செய்யின் கோடிபாவம் நீங்கும், அன்னம் சந்தனக்குழம்பு குங்குமஅபிஷேகஞ்செய்யின் அளவில் லாதபாவம் நீங்கும். இவ்வாறு, சிந்தியாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(96—97.)

(அ-கை) பஞ்சகவ்யம், பஞ்சாமிர்தங்களின்விதி ஆறுக லோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஸுராசு வஹமஹி ஸரிவாய யொமூம் மொ

கூதிரடியூஜ்யெயொரியாமி ।

வஹாஜேதம் கூதிரடியூபஸவபூஜே

யூஷாஸாராபா ததஸிதா வா ।

|| கூஅ ||

ஜெராணயய லீஹி ஜ ஜெனஜெ வா

ஸுகா யபாராஜயவாநிதெ வா ।

கொஷாநி க லுநி நவாது உஷா

நாலியூ ஜெயே ஸிவதக்ஷகொஷ்டம் ॥

|| கூக ||

வெய்யும் சுயா வாவி ஸாஸரிவாபு
யாடுதே து விஜா வாஸுஷாபு திந்ள
காலம் பூதீயா வ கபுதிஸுடுயெஸ
வ்யுபுரீரூடுதாஷுதியாநகாடி || 100 ||

தியே வாது ஸாபு திஷம் ஸாஸாண
வெய்யுலிநு தெஜையடு ராதிரிந்ள
புதுக் ஸாபு வாபுதம் வுதுதிந்ள
ஸாபுதம் யாது வுதுவாது குடுதிந்ள || 101 ||

டியாடி ஸாபுடி வ ஸாபுலரி
லீ ஸாபுடி விஷாடி வ வஸுதிடுடுடு
தியே வாபுதம் ஸாபுடிதிடுடுடு
ஸாபுடி ஸாபு துடுடுடுடு து வஸுதிடுடுடு || 102 ||

வஸுதிடுடுடு வாது து மஸுதிடுடுடு
ஸாபுடி ஸாபு மஸுதிடுடுடுடுடுடுடுடுடுடு
ஸாபுடிடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடு
ஸாபுடி கடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடு || 103 ||

(98—103) ஆதமார்த்த பார்த்த பூஜைக்குரிய பஞ்ச கல்யமாவது, பசுவின் பால், பசுவின் தயிர், பசுவின் நெய், பசுவின் நீர், பசுவின் சாணம் ஆக இந்த ஐந்தும் பஞ்சகல்யமாம். பஞ்சாமிர்தமாவது, பசுவின் பால், பசுவின் தயிர், பசுவின் நெய், தேன், கருப்பஞ்சாறு அல்லது சர்க்கரை. ஆக இந்த ஐந்தும் பஞ்சாமிர்தமாம். பஞ்சகல்யம் ஸ்தாபிக்கு முறை வருமாறு:— நான்கு மரக்கால் நெல் சொரிந்து அல்லது தன்னையென்ற அளவு நெல்லாவது, அரிசியாவது சொரிந்து அதில் ஒருமுழுவீணம் சதா மரக ஒரு மண்டலமிட்டி அதில் கிழக்கு, மேற்கு வடக்கு தெற்கு என்னும் நான்கு ரேகைகிறி நவகோஷ்டங்கற்பித்து, ரேகைகள் தோறும் கிழக்கும் வடக்கும் துனியாக தெர்ப்பைகளைப்பாப்பி அதன் நடுக்கோஷ்டத்தில் சிவதத்துவகோஷ்டத்தையும், கிழக்கில் சதாசிவதத்துவகோஷ்டத்தையும், தெற்கில் வித்தியாதத்து

வகோஷ்டத்தையும், வடக்கில் புருஷத்தத்துவகோஷ்டத்தையும், மேற்கில் காலத்தத்துவகோஷ்டத்தையும், ஈசானத்தில் பிரகிருதித் தத்துவகோஷ்டத்தையும், அக்கினிதத்தில் பிருதிவித்தத்துவகோஷ்டத்தையும், நிருதிதிக்கில் அப்புத்தத்துவகோஷ்டத்தையும், வாயுதிக்கில் வாயுத்தத்துவகோஷ்டத்தையும் பூஜைசெய்து இந்த இடத்தில் நடுகிழக்கு தெற்கு முதலிய ஒன்பது திக்குக்களில் முறைப்படி சுப்பரதிஷ்டபாத்ரம், சுசாந்த பாத்ரம், தேசோபாத்ரம், இரத்தோதகபாத்ரம், அயிர்தபாத்ரம், அவ்வியக்த பாத்ரம், வியக்த பாத்ரம், சூரிய பாத்ரம், சமயுக்த பாத்ரம் என்னும் இவற்றிற்குப் பாத்ரபூசைசெய்து, பசுவின்பால், பசுவின் தயிர், பசுவின் ரெய், பசுவின் நீர், பசுவின் சாணம் என்னும் இவ்வைந்தினையுங் கரைத்துத் தர்ப்பைஜலம், மாக்காப்பு, நெல்லிக்காப்பு, மஞ்சட்காப்பு என்னுமிவற்றையும் கரைத்து அந்தப் பாத்ரங்களிலே வார்த்து, இதனெயில் ஈசானாதி பஞ்சமந்திரங்களினால் பாலை ஐந்துமுறையும், தயிரை நான்குமுறையும், ரெய்யை மூன்றுமுறையும், நீரை இரண்டுமுறையும், சாணத்தை ஒருமுறையும் ஜபித்து, மாக்காப்பை இருதயமந்திரத்தாலும், நெல்லிக்காப்பைச் சிரோமந்திரத்தாலும், மஞ்சட்காப்பைக் கவசமந்திரத்தாலும், தர்ப்பைஜலத்தை ஆறுமுறை ஆவர்த்திசெய்த பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களினாலும் அபிமந்திரிக்கவேண்டும். பின்னர், கோமயத்தைக் கோசலத்திலும், இவ்விரண்டினையும் பசுவின் ரெய்யிலும், இம்மூன்றையும் தயிரிலும், இந்நான்கினையும் பசுவின்பாலிலும் இருதயமந்திரத்தாற் சேர்த்துப் பின்னர்த்தர்ப்பைஜலத்தையும் மூலமந்திரத்தாற் சேர்த்து அந்ந் பின்னர்க்கூர்ச்சத்தால் ஒன்றாக ஆக்கியெனும் தூபநீபம் கொடுத்துப் பின்னர் வலக்கையால் முதல மூலமந்திரத்தினாலும், பஞ்சப்பிரமமந்திரம் ஷடங்கமந்திரங்களினாலும் ஒருமுறை அபிமந்திரிக்கவும். பிராயச்சித்தவிஷயமாயின், மூலமந்திரத்தால் நூற்றெட்டுமுறை அபிமந்திரிக்கவேண்டும். இவ்வாறு, பஞ்சகவ்யஸ்தாபன சங்கிரகமுறை யறிந்துகொள்க.

பஞ்சாயிர்தஸ்தாபனவிதியாவது, பஞ்சகவ்யத்திற்குக் கூறியவாறே நெல் பரப்பி அதில் கோஷ்டபூசை, பாத்ரபூசைகளைச்

செய்து முன்சொன்ன பஞ்சாயிர் தங்களை ஸ்தாபித்துத் தர்ப்பை
ஐஸ்ஸ்தானத்தில் கந்தோதகத்தையும், அக்கினிமுதலிய மூன்று
கோணங்களிலும் வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம் அல்
லது இளநீர் என்னும் இவற்றையும் முன்சொன்னவாறு அந்தந்த
மந்திரங்களினால் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவ்வாறு பஞ்சாயிர் தஸ்
தாபனவிதி பறிந்துகொள்க. (98—103.)

(அ-கை.) நவ கலச ஸ்நபநவிதி கூறுகின்றார்.

சூதாயெடுவி உ காயுடுவே நவகலாநம் ஸிவாரா
யமெவாரி வீ ஹிஜிணெவ ஸரிவதும்ஷொணெ
ஹிமலாதகெ | ரிஷெ குஹ்ரியொரிஷெந்ருகக
ஹாஷாஸாஸா ஸ்வபுஜெயபுஷுதூநாஸ
யாஷுகதஸாநு ஸெஸாஸிகாரிஷெ வானு || 100 ||

(104.) ஆன்மார்த்தபூஜைக்கும் நவகும்பம் ஸ்தாபித்து
அபிஷேகஞ்செய்யலாமென்று காமிகாகமத்தில் கூறுகின்றமை
யால், அது வருமாறு:— தூணிரெல் சொரிந்து, இரண்டுமுழக்
கோல் நீளத்தில் சதுரமாக ஒருமண்டலமிட்டு, அதில் நவகோஷ
டங் கற்பித்து, அதில் தெற்பையைப்பரப்பி, அதனடுவே சிவகும்
பத்தையும், அக்கும்பத்திற்கு வடக்கில் வர்த்தனிகும்பத்தையும்,
கிழக்கு முதலெட்டுத்திக்குளும் எட்டுக்கலசங்களையும் வைத்து,
அவற்றுள் சிவகும்பத்தில் சிவபெருமானையும், வர்த்தனிகும்பத்
தில் பரமேஸ்வரிபையும், ஏனைய எட்டுக்கும்பங்களில் அஷ்ட வித்
யேஸ்வரர்களையும் ஆவாகனஞ்செய்து தூபதிபஞ்சமர்ப்பித்துப்
பூஜிக்கவேண்டும். (104)

(அ-கை.) ஐந்து பழமியவயெனக் கூறுகின்றார்.

மலாநி வஹாநு மலகு யெண
ஸஷாமலம் வாவிய ரோதுஹகம் |
ராவப யாநம் மலவஹகஹ
வடிவி தஸஜூர் லிகுவாழிவபு || 101 ||

(105.) பழங்கள் ஐந்தாவன. வாழைப்பழம், மாம்பழம்,
பலாப்பழம், தென்னம்பழம். (தேங்காய்) கும்மட்டி மாதளம்

பழம் என்னுமைந்தாம். ரசமிருதியாபழம் ஐந்து வருமாறு:—
எதுமிச்சம்பழம், நாரத்தம்பழம், தமரத்தம்பழம், குளஞ்சிப்ப-
ழம், மானுளம் பழம் என்பன. இவ்வாறு பழவர்க்கமறிந்து
கொள்க. (105)

(அ-சை) பஞ்சோதகங்கள், பஞ்சதிரியங்கள், பஞ்ச
கந்தங்கள், பஞ்ச அன்னங்கள், இவையென மூன்று சமீலாகங்-
களால் கூறுகின்றார்.

வஹ்நாடிசுநயூத் மஹெந விஹெஃ

நஹெந மஹெந கூஹெந யூகம் ।

வஹ்நாடிசுநயூத் மஹெந விஹெஃ

நஹெந மஹெந கூஹெந யூகம் ॥

॥கௌ॥

மஹாஸ்ர வஹ்நாடிசுநயூத் மஹெந

காஸ்ரஸிவம் மஹிவந்நஹ ।

மஹாஸ்ர வஹ்நாடிசுநயூத் மஹெந

காஸ்ரஸிவம் மஹிவந்நஹ ॥

॥கௌ॥

வஹ்நாடிசுநயூத் மஹெந விஹெஃ

நஹெந மஹெந கூஹெந யூகம் ।

வஹ்நாடிசுநயூத் மஹெந விஹெஃ

நஹெந மஹெந கூஹெந யூகம் ॥

॥கௌ॥

(106, 107, 108) பஞ்சோதகம், பஞ்சதிரியம், பஞ்ச
கந்தம், பஞ்சஅன்னம் என்னுமிவை, ஆத்மார்த்தபூஜைக்கும், ப-
ரார்த்தபூஜைக்கும் உரியனவாம். அவற்றுள், பஞ்சோதகமா-
வன, பலோதகம், கில்லோதகம், இரத்தோதகம், கந்தோதகம்,
குசோதகம் என்னும் ஐந்துமாம். பஞ்சதிரியமாவன, ஏலம்,
வவங்கம், அஜிமதுரம், கோஷ்டம், சண்பகமொட்டி என்னும் ஐந்-
துமாம். பஞ்சகந்தமாவன, இருவகை அகில சந்தனம், காஸ்தீர-
சந்தனம், கில்லச்சந்தனம், செஞ்சந்தனம் என்னும் ஐந்துமாம்.
இன்னும், பச்சைக்கற்பூரம், சாந்து, கஸ்தூரி, முதலிய பிரிமளதி-
ரவியங்கள் பலவுங் கொள்க. பஞ்சஅன்னமாவன, எள்ளன்னம்,

கடுகன்னம், புளியன்னம், பயறன்னம், உளுந்தன்னம் என்னும்
 ஐந்துமாம். இன்னும், கோதுமை அரிசியன்னம், சம்பா அரிசி
 யன்னம், யவையரிசியன்னம், மூங்கிலரிசியன்னம், ருழைச்செந்
 நெலரிசியன்னம் என ஆன்னவகை ஐந்தும், இன்னும், சுத்தான்
 னம், தபிரன்னம், சர்க்கரையன்னம், நெய்யன்னம், பரமான்னம்,
 என ஆன்னவகை ஐந்தும் இவைப்போல்வனபிறவுந் கொள்க. இ
 வ்வாறு பஞ்சோதகமுதலானவற்றை மகாதேவருக்குச் சமர்ப்
 பிக்கவும்.

(106, 107, 108.)

(அ-கை.) பஞ்சோதகமுதலியவற்றை மகாதேவருக்குச் சமர்ப்பிக்கிறவனுக்கு உண்டாகும்பலன் இரண்டு அல்லாகங்களாற் கூறுகின்றார்.

பராஜிஸு ழாடாடகாவிஷெககரணாசு ஸாண்டா ய
 ஸஹபதொஹ்யூபஃ விஸாநகவஹாரி கஸு
 சிம் ஸஹசுசுரம் ஸாநநாயகுஹம் ஸாஹவரொ ஹ
 வெந்ருகிஜியொ திவெந தெநவெருதொராஜி
 வகுமஹாஹிநாநதநுஹம் ஸத்ருக்யபஹா
 தெஃ ||

உருவபூ ஹாத்வுபம் ஹரெசு அஜவயொ நஸ்ய
திரௌக்தநாசு ஜெரணெமெயாவதாஸ வன்வ
ஐநீஹிர்லாவதாரமயம் । சுந்தரீமதிநவபிகக்ஷு
ஸூரி நீனோ ததும் வாஶ்யத்ம் ஹந்யாஜோஷதிரியோ
நவய ஹக்ஷத்ம் ஜொஷம் உஜஹசு காஶூரி || கக||

(109—110.) சம்பவாகிய மகாதேவருக்குத்திருமஞ்சன அபிஷேகஞ்செய்யின் சாந்தியுண்டாகும். புதுகுமுதலிய பரிமள திரவியங்கள் சமர்ப்பித்தால் தீர்க்காயுள் உண்டாகும். நல்ல புட்பங்களாலருச்சனை செய்யின் கோட்சொல்லிக்கெடுத்த தோஷம் நீங்கும். சந்தனம் சாத்தினால் செல்வமுண்டாகும். நல்ல சாம்பிராணித் தூபஞ்சமர்ப்பித்தால் அநேக பாபம் நீங்கும். தீபஞ்சமர்ப்பித்தால் பாப நீக்கமும், அபமிருத்து நீக்கமுமுண்டாகும்.

கும். நல்ல அமுது நைவேத்தியஞ்செய்யின் அரசாட்சியுண்டா
கும். தாம்பூலஞ்சமர்ப்பித்தால் அநேக நன்மைகளும் அழகும்
உண்டாகும். அக்ஷதை சமர்ப்பித்தால் சத்துரு நீக்கமுண்டா
கும். அருகம்புல்லாலருச்சித்தால் சகோதரனைக்கொன்ற தோஷ
ம் நீங்கும். எள்ளுனால் அருச்சித்தால் பிராமணரைக் கொன்ற
பாபம் நீங்கும். தும்பைப் புஷ்பத்தாலருச்சினை செய்யின் பசுக்
கொலையினாலுண்டாகும் தோஷம் நீங்கும். கொன்றைப்பூவால்
ருச்சினைசெய்யின் தாயாரைக்கொன்ற தோஷம் நீங்கும். வெள்
ளொருக்கம் பூவாலருச்சினை செய்யின் பிறபெண்களைக் கூடின
தோஷம் நீங்கும். நீலோத்பல மலராலருச்சித்தால் வாக்காற்கெய்
த பாவம் நீங்கும். குங்குமப்பூவாலருச்சித்தால் நவக்கிரகங்களா
லுண்டாகும் பீடை நீங்கும். இவ்வாறு சிந்தியாகமத்திற் கூறப்
பட்டிருக்கின்றது.

(109—110.)

(அ-கை.) புஷ்பத்தின் குணவிசேடமும் அர்ச்சித்தலாலு
ண்டாகும் பயனும் இரண்டரைச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்

யுத்திரா கரவீரஜாதிக்ஷுண்ம நிநாரவாஷ்ட
வகம் வாஹாம காரவாகுநநிகுடஜெபாணா
திகம் ரீயவீ । ஸாஹம் ஸாக்ஷிகெகிஷுக்ஷிவிதம்
ரோகூபுஷ்டம் ஸ்ரூததீ க்ஷாராஹ்வஜவழிவாடய
ஸுரி வாஸாஸநீவாதி யசு॥ ॥ககக॥

ரகம் ராஜஸகெகிஷுக்ஷிதெ தெநாபுநம் மொம
தம் வவகம் க்ஷுஷஸுரிஹ தாஜஸகெதொயொமும்
விநாமொதும் । வீதம் ஸாக்ஷிகரஜஸம் வகது
ரீயாரமும், வவகம் யுத்திராதி வகணிபுசா
ரவீ யசுஸ்யாசுமொமரோகூபுஷ்டம்॥ ॥ககக॥

ஸ்ரூரி தாஜஸரஜஸம் வரி துஷவீஸிவாதி வ
சுஹி யஜீ வெபரம் ரீருகண்டா கிநகம் உருவபு
து விரிவிதயாசு । ஸாக்ஷி யசு கரவீரகிக்ஷு
ஸுரிசு விதம் ஸுரி துஷவீ வெபரம் ருத
வசுரிசு கிதம் துஷாடிவாரிமுகம், ॥ககக॥

(111-112) 112½) வெள்ளை ஊமத்தம்பூ, வெள்ளை அரளி, பிச்சி, சிறுசெண்பகம், மகிழம், வெள்ளை மந்தாரம், வெண்டாமறை, வெள்ளைக்கொக்கிறகம்பூ, புன்னை, மருதூணி, வெள்ளொருக்கு, நந்தியாவர்த்தம், மல்லிகை, குடமல்லிகை, தும்பை, முல்லை முதலான வெள்ளைப் புஷ்பங்களனைத்துஞ் சாத்துவித புஷ்பங்களாகும். இவற்றால் ஸ்ரீ மகாதேவருக்கருச்சனை செய்யின் முத்தியுண்டாகும்.

செங்கழுநீர், செந்தாமரை, செவ்வலரி, சிவந்தபட்டி, சிவந்த பாதிரி, சிவந்த பலாசம், செங்கடம்பு முதலிய சிவந்த புஷ்பங் களனைத்தும் இராசத புஷ்பங்களாகும். இவற்றால் ஸ்ரீ மகாதே வருக்கு அருச்சனை செய்யின் போகமுண்டாகும்.

நீலோத்பலம் நீங்கிய ஏனைய கருநிறமுள்ள புஷ்பங்களனைத் தும் தாமத புஷ்பங்களாகும். இவை சிவனை அருச்சித்தற்கு உரியனவாகா.

கொன்றை, சண்பகம், பொன்னுமத்தம், கர்ணிகரம் முதலான பொன்மயமான புஷ்பங்களனைத்தும் இராசத சாத்தீக புஷ்பங்களாகும். இவற்றால் ஸ்ரீ மகாதேவருக்கு அருச்சனை செய்யின் போகம் மோகூதம் என்னுமிரண்டும் உண்டாம்.

வில்வபத்திரம், பச்சை, துளசி, வெட்டிவேர், மரு, கொழுந்து, அருகு, கதிர்ப்பச்சை முதலிய புதிய பத்திரங்களனைத்துந் தாமத இராசத பத்திரங்களாகும். இவற்றால் சிவபெருமானுக்கு அருச்சனை செய்யின் போகம் மோகூதம் இரண்டுமுண்டாகும். இவ்வாறு அசிதாசுமத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றமையாலிம்முறை மையினையறிந்து சிவபெருமானுக்கு அருச்சனை செய்யின் மேற் கூறியவாறு பலனுண்டாகுமென்றறிந்துகொள்க. (111-112-112½)

(அ-கை,) புஷ்ப பலத்தினுடைய தாரதம்மியம் ஒன்றைச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

தலாஹுலஹுஹுஹு ஶாலாஹுஹு ஶாலாஹுஹு
தலாஹு ஶாலாஹு ஶாலாஹு தலாஹுஹு
தலாஹு ஶாலாஹு ஶாலாஹு தலாஹுஹு

பொண்ணு ஹி ஸம்பத் தஃ । வஹாஸு உதவதி த
ஸரீயிகம் பொண்ணு வுஹமெவாதஃ ஸவபுஷாடி
யிகம் ஹி ஹிகுஸுஸாஃ பொண்ணு காபொத்தரே ॥

(113-114) ஸ்ரீ மகாதேவர் தம்முடைய குமாரருக்குத் திருவுளம் பற்றியருளிய ஸ்காந்தம் காலோத்தரம் என்பவற்றினாலும், இன்னும் மகாதேவர் திருவுளம் பற்றியருளிய மகுடாகம வசனங்களினாலும் உண்டான புஷ்ப தாரதம்யியம் வருமாறு. — சாமான்ய புஷ்பங்களினும் ஒரு அலரி புஷ்பம் அதிகம். அந்த அலரிப்புஷ்பம் ஆயிரத்தினும், ஒரு வெள்ளெருக்கம் புஷ்பம் அதிகம். அதினும் அதிகம் வில்வப்புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், மூன்று கிளையோடு கூடிய ஒரு வில்வம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், ஒரு வெண்டாமரைப் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தின் அதிகம், நூறு இதழோடு கூடிய ஒரு செந்தாமரைப் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தின் அதிகம் ஆயிரம் இதழோடு கூடிய ஒரு செந்தாமரைப் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தின் அதிகம் ஒரு நாயுருவிப் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், ஒரு தர்ப்பைப்புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், ஒரு முல்லைப்புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், ஒரு கண்டங்கத்திரிப் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், ஒரு கொக்குமந்தாரைப் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், ஒரு ஊமத்தம் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், ஒரு தும்பைப் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், சங்கப் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம் ஒரு பெருந்தும்பைப் புஷ்பம். அதில் ஆயிரத்தினும் அதிகம், ஒரு நீலோத்பலப்புஷ்பம். அது ஒரு வருடத்திற்கு நீர் மால்யமாவதில்லை. புஷ்பஜாதிக்குள் நீலோத்பலம் அதிகம். பத்ரிஜாதிக்குள் மருக்கொழுந்த அதிகம். அதினும் அதிகம், வில்வபத்திர மென்றிருக்கொள்க.

வஷ்டாணாபிபாது ஸாநம் க்யுதம் மஹாலாநிஜமே !

தஃ ஹம் ஹ்யுதே ஸம்ஹாஸக்யுக் ஸிவபூஷாடிநாசு ॥

என்பது சிவபுராணம். இதன்பொருள், எண்ணிறந்த வரு

டங்கள் கங்காஸ்தானஞ்செய்த பலத்தைப் பரமசிவனுக்கு அருச் சித்த ஒரு வில்வதளம் தரும் என்றவாரும். இதனால் வில்வதளத்திற்குச் சமமானதளம் (பத்திரம்) ஒன்றுமில்லையென நன்கு விளங்குகின்றது. எல்லாவற்றிலும் பக்தியாகிய புஷ்பமேவிசேஷம். இவ்வாறு சிவாகமத்தில் கூறப்பட்டிருந்தல் காண்க. இன்னும் புஷ்பதாரதம்யம் சிவாகமங்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருப்பதை ஆங்காங்குக்கண்டு கொள்க.

வனகாஸம் விஜயவகு ஸ்யாஜ் கயாஸோதாதுஸ்யுவி ।
ஷ்ணாஸஹாகு ஸுஷ்ணு கரவீரம் ஹிநத்யம் ॥

(இ—ள்.) வில்வம் வெள்ளைத்தாளசி இவ்விண்ணும் ஒருவருடம் பூசைசெய்த பலனையும், எருக்கம்பூ ஆறுமாதம் பூசைசெய்த பலத்தையும், அலரி மூன்றுநாட்கள் பூசைசெய்த பலத்தையும், கொடுக்கும் என்பதாம்—

மகுடாகமத்தில்.

கூலஸீ விஜயவகு ஹ வஸாஸஹ ஸுஸண்டுகம் ।
புஷ்பாஸு வாரஸோகஸ்யு யெதூஸுக் வுநம் ॥

(இ—ள்.) துளசி, வில்வம், பலாசம், சுவர்ணபுஷ்பம், என்னுமிவற்றை ஸ்ரீமகாதேவருக்குச் சாத்தி, மீளமீளக்கமுவி அர்ச்சிக்கலாம் என்பதாம். பஞ்ச வில்வங்களாலும் அர்ச்சிக்கலாம். அவையாவன, வில்வம், கிளுவை, மாலிலங்கு, விளா, நாயுருவி அல்லது நொச்சி என்பன. இவ்வாறறிந்து பூசைசெய்க. ஒவ்வொருநாளும் புதிதான புஷ்பங்களைக் கொய்தல்வேண்டும்.

(113-114.)

(அ—கை.) அருகுதரிப்பதற்கு மந்திரங் கூறுகின்றார்.

ஷெலிஷுஷெலு ஸஹஸு ராஸெ ஸஹஸு ஷெலு
யுதெ ரயுகித சேஷுஷா சிராந்ஜிநாஜிதகஸ்யம்
ஹர ॥ ॥ககஞ்

ஸுஸந்த்யு ஸுஸந்த ஷெலி சே ஸுயுரீரி கூரு ॥

(115) தூர்வாதேவியே ஆயிரங்கால்கரையுடையவளே என்னுடைய சிசினால் தரிக்கப்பட்டவளாய்க்கொண்டு என்னுடைய அநேக பிறவிகளிலுண்டான பாவங்களைப்போக்கி, எனக்கு

மகா செளந்தரியத்தையும் மகத்தான ஐசுவரியத்தையும் தந்து
என்னுடைய சத்துருக்களையெல்லாம் சங்கரிப்பாயாக வென்று
சொல்லித் தரித்தல் வேண்டும், (115)

(அ-கை.) விஷ்ணுக்கிராந்தி தரிப்பதற்கு மந்திரம் கூறு
கின்றார்.

சுஸூகாநோ ரயுகாநோ விஷ்ணுகாநோ வஸுமய
ரோ | ஸிரஸா யாரூபாணா து ரக்ஷா தாம் க்ஷம்
வபேவபே || ||ககச||

(116) விஷ்ணுக்கிராந்தியே ? யென்னால் சிரசில் தரிக்கப்
பட்டவளாய்க்கொண்டு, ஒவ்வொருநாளும் என்னை இரகசிக்க
வேண்டும் என்பதாம். (116)

(அ-கை.) காட்டாத்தியைச் சூரியோதய காலத்திற்றி
சித்துத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியதைக் கூறுகின்றார்.

சுஸூகா தீஹாவூக்ஷ வூக்ஷராஜ நமோஸு தெ |
தீவடிம் தெ ஹோஜநம் தெஹி சூத்ருணாஹ வயம்
கூரம் || ||ககச||

(117) ஓ விருக்ஷராஜனே ! உமக்கு நமஸ்காரம். எனக்குச்
சுத்தமான போஜனத்தைத் தந்தருளும். சத்துருக்களையும்
நாசஞ்செய்வீராக என்பதாம். (117)

(அ-கை.) துளசி கின்னத்தற்குரிமையில்லாத நாள்களிலை
யெனக் கூறுகின்றார்.

சூழிதே நுக்ஷாநாமாஸுநாயுடிலவஸாஸாஜீஷு ஹ
நோவரிதள ஆடிஸ்யாஜோவராமயோஸுபணமே ஸம்
யூரக்யே வவஸுஸம் | வாகே நியூஷி வஸுஜிதா
ஹதஸுஸம் க்ஷுனேசு வ ஜோடிஷி வாயஸிதளி
யிநு தஸ்ய விஹிதொ விஷ்ணுஸிவாமேஹிநம் ||

(118) ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், வெள்ளி, இந்த நான்கு
தினங்களிலும், சப்தமி, துவாதசி, சந்திரகிரகணம், சூரிய கிரக
ணம், திருவோண நக்ஷத்திரம், விடியுங்காலம், சாயுங்காலம்,

இந்து பருவங்களாகிய கிருஷ்ணபகூத்து அஷ்டமி, கிருஷ்ண பகூத்துச் சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பவுர்ணமி, மாசப்பிறப்பு ஆகிய இந்நாட்களிலும், விதிபாதயோகம், இரவு ஆகிய இந்தக் காலங்களிலும் புத்திமாணவன் துளசியைக்கிள்ளுதல் கூடாது. புத்தியில்லாமல் கிள்ளினால் விஷ்ணுவினுடைய சிரசைக் கிள்ளிய தோடொக்கும். இவனுக்குப் பிராயசித்தமில்லை.

இதற்கு ஸ்மிருதி வசனம்:—

ஸூக்ராகூடாமாரவாரௌஷ்டீ ஹிஸுஸூம் வம்வவவ
ஸு | துஷஸீம் யெ நிக்ஷணிகி தெ க்ஷணிகி ஹரௌஸூரிஃ ||

(இதன் பொருள்.) வெள்ளிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய விலக்கப்பட்ட தினங்களிலும், துவாதசியிலும், இந்து பர்வ தினங்களிலும், எவர்கள் துளசியைக் கொய்கின்றார்களோ, அவர்கள் விஷ்ணுவினுடைய சிரசைக் கொய்கின்றனர் என்பதாம்.

கராநீதம் வடாநீதம் ஹௌஜா நிவதிதம் தயா. | ஸார
ணாகூடௌநீதம் வகும் வுஷ்டம் ஹமம் த்யஜேத் | ப்ரஹ்ம
தெஸு வௌஜா யெத் ஸா வௌஜா நிஷ்டா ஹவெத் ||

(இதன் பொருள்.) கையில் கொண்டுவரப்பட்டதும், ஆடையிற் கொண்டுவரப்பட்டதும், பூமியில் விழுந்ததும், ஆமணக்கு எருக்கு இலைகளில் கொண்டுவரப்பட்டதுமான பத்திரமும், புஷ்பமும் பழவகையும் விலக்கத் தகுந்தன. கவனிக்காது கொண்டு வரின் பூஜைக் உபயோகப்படா என்பதாம்.

பஞ்ச பர்வத்திற்கு வசனம்,

வதூஷ்டஸூஷ்டீ க்ஷணவவஸுநீ ரவீஸுக்ரு 3: | வம்வவ
வபூணி வொகூநி 3: நிஷிஸூஸுவெஹிஹி ||

இதன் பொருள் மேலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (118)

(அ-கை.) வைதிகாக்கினியை தியானிக்கும் முறை கூறுகின்றார்.

கூழிம் வெவஹிஹிஹுரௌகஹுடிபம் ரகம் திவகூ
வதூஸூம் ஸவரஸூகூமம்யதம் வெஹி
கிம் வெஹிம் | ஸவெஹிஹிஹி ஸூவஸூகூகூவவடி

கா வாடுதே து க ணம் ய வித்ரம் ஸவீரூபிதவாஜ

நம் வ டய தம் த்ரம் ப்ரம் கரெஸஸததம் || ககக ||

(119) இரத்திரிதமான உடம்பும், ஒரு கழுத்தும், இரண்டு முகமும், ஆறு கண்ணும்; நான்கு செவியும், நான்கு கொம்பும், முன்றுகாலும், ஏழு நாவும், ஏழு கையும், அவற்றின் வலது பக்கத்தில் சுருக்கு சுருவமும், வேலும், ஜபமாஸையும், இடது பக்கத்தில் குந்தாயுதமும், விசிறியும், நெய் பாத்நிரமும் உடையதாகவும், ஆட்டின் மேலிருப்பதாகவும் தியானிக்க வேண்டுமென்று சிவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (119)

(அ.கை.) சிவாக்கினியை தியானிக்குமுறை கூறுகின்றார்.

ய்யாயெவெவமும் தாஸம் தி ணயம் வஜாஸத
லும் ஜவாரகம் ஸஹுவஜாஸு மஸஸவிகம் வெ
ய
காதம் வாகரம் | ஹய்யாஸெய ரஸநாத யஸ்
கமகாஜ்யாவ்யம் விரணயாபிகாஃ வ த்யுக் திக்
ரெவாஸு மாய டய தம் வாகம் திவாடி ஸஹம் ||

(120) சிவந்த திருமேனியும், பத்மாசனமும், சிவகுமார னுகையால் ஐந்து திருமுகங்களும், பத்துத் திருக்காங்களும் உடையதாகவும், நடுமுத்தில் கருமைமுதலிய முன்று நாக்கும், மேற்கு முதலாகிய நான்கு முகங்களில், இரண்யன் முதலிய நான்கு நாக்கும் இருப்பதாகவும், இரண்டு பாதங்களும், பாலவயதும் உடையதாகவும், முகங்கள் தோறும், முன்று கண்களிருப்பதாகவும், அல்லது ஒரு திருமுகமும்; நான்கு திருக்காங்களும் உடையதாகவும், அந்தத் திருக்காங்களில் சத்தியும், ஜபமாஸையும் அபயமும், வரப்பிரசாதமும், உடையதாகவும், சிவாக்கினியை தியானிக்க வேண்டும். பாலவயதாகத் தியானிப்பதற்குப் பிரமாணம். காமிகம்:—

வ்யூர-ஓவம். வ திஷாயாஸுஸஸவெ து ஸுயெஸவ
ம் | திஷாயா வாகர-ஓவகம் தெயாமெர-ஓவீரிதம் |

(இதன் பொருள்.) பிரதிஷ்டாகாலத்தில் கிருத்தருபமாகவும், உத்ஸவகாலத்தில் யௌவனருபமாகவும், திக்ஷாகாலத்தில் பாலருபமாகவும் அக்கினியைப் பாளிக்கவேண்டுமென்பதாம்.

(அ-கை.) ஏழு நாக்கு உண்டென்பதற்குப் பிரமாணம் கூறுகின்றார்.

வஸ்வாழிஜிஹாஃ கிவ ஸுஸ வாவஸு வஸவஸு
கூஷாயஜிஜிவாவா | ரகொஷாவஸு கிஜிவஸு
ஹிரணா ஜிஜிவா காகா கிராஜிவா ||கஉக||

(121.) ரக்தை, கருகை, பஞ்சுபை, சுப்பிரபை, கிருஷ்ணை, அதிரக்தை, ஹிரண்யை, என ஏழு நாக்குக்கள் அக்கினிக்கு உண்டு. அவற்றுள், கிழக்குமுகத்தில் சுப்பிரபையும், தெற்குமுகத்தில் கிருஷ்ணையும், வடக்குமுகத்தில் ரக்தையும், மேற்குமுகத்தில் ஹிரண்யையும், என்றறிந்துகொள்க. நடுமுகத்தில் மூன்று நாக்குஞ்சேர்த்து ஐந்துமுகங்களிலும் ஏழுநாக்குக்கள் உண்டென்பது கண்டுகொள்க. இவ்வாறறிந்து அக்கினிகாரியஞ் செய்ய வேண்டும். (121)

(அ-கை.) ஒழுஞ்செய்வதற்குரிய முத்திரையைக் கூறுகின்றார்.

ஜோஷா கௌஷாஜிஜிவஸு
காஜாவஸுஜிஜிவஸு
கௌஷாவஸு ககிஜிவா
கௌஷாவஸு ககிஜிவா ||கஉஉ||

(122) தனது வலதுகையின் அணிகிரல் கட்டைவிரல்களால் சுருவத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும். சுண்டுவிரல் குறுகினதாகவும் சுட்டுவிரல் நடுவிரல்கள் உயர்ந்து மிருக்கவேண்டும். இது ஒழுமுத்திரையாகும். (122)

(அ-கை) ஒழுத்திரவியங்களைக்கொண்டு ஒழுஞ்செய்யும் முறையை மூன்று சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஸாவாஜிஜிவஸு கௌஷாஜிஜிவஸு
கிவ வாவஸு கௌஷாஜிஜிவஸு
கௌஷாவஸு ககிஜிவா
கௌஷாவஸு ககிஜிவா ||கஉஉ||

சுஹம் மூலஸிதிக் மஹஞ்ஜு மதுரம்மஹுயாதிக்
 ஸேஷிநாஸோகம் சேநுபேபநுவமபுஸேவிதம் ஹநு
 யாப்யுயாவணஸம் | மயஹாசு மனோவபே து
 மஹஸுபணம் பௌயபுஸ்யிவசு மஹுயாதி வகா
 திகோகூதிதி வா நிஷுப ஸோணம் வ்யுதம் || ॥கஉச॥

பூரேஸோசோதூலஸிதிக்ஷஹபண
 காஷுயுதாஸாவி வதாசுபேயவ |
 ஹோதயுஸோதி யவாதி ஸஹ
 ஸேஷாத வணவம் கிது ஹோபேயாஃ || ॥கஉரு॥

(123-124-125.) சகல ஓமத்திரஸியங்களையும், ஓமத்தில் உபயோகிக்கு முறை வருமாறு:— சம்பா நெல்லு, அரிசி, பயர் உழுந்து, கடலை, ஹவரை, அவரை, கடுகு, கொள்ளு முதலியவற்றை ஐந்து விரல்களால் ஆகுதி செய்யவேண்டும். எள்ளை மிருகீ முத்திரையினாலும், தயிரை குவித்த கையினாலும், ஆகுதி செய்ய வேண்டும். பொறியை ஒரு பிடியால் ஓமஞ்செய்ய வேண்டும். பாயசம், பால், தேன் முதலிய திரவகத்திரஸியங்களினத்தையுஞ் சுருவமென்னும் பாத்திரமெவ்வளவு கொள்ளுமோ, அவ்வளவு பிரமாணம் சுருவத்தாலும், இன்னும் ஏனையதின்னும் பொருள் களை அவை எவ்விதம் இருக்குமோ அவ்விதமே ஒரு பலப்பிரமாணம் பர்வாக்களாலும், அன்னத்தை ஒரு கவள அளவாகவும், பழவகை அனைத்தையும் நாலங்குல அளவாகவும், கிழங்குவகை அனைத்தையும் முஷ்டிப்பிரமாணமாகவும், பணியாரவகையனைத்தையுஞ்சிறிதாகத்துண்டு செய்தும் சந்தணத்தைக் கடலை அளவாகவும், வெல்லம் குங்கிலிய முதலானவற்றை இலந்தைப்பழ விரை அளவாகவும் ஓமஞ்செய்ய வேண்டும். நெய்யை ஒரு கழஞ்சி அளவாகவும், சமித்து, கரும்பு, ஹிருகு, கொடி என்னுமிவற்றை ஒருசாண் அளவாக பதாக முத்திரையினாலும் ஓமஞ்செய்ய வேண்டும். அன்ன முதலியவற்றை சங்க முத்திரையினால் ஓமஞ் செய்பவேண்டும். (123-124-125.)

(அ-கை) ஓமஞ்செய்வதாலுண்டாம் பலனை இரண்டு சலோகங்களால் கூறுகின்றார்.

மொவ்யூலி: வயலா வுடுதந ஶஹடுஷ்யயு
 விதாதொ யஸொடியூ ஸவ்யஸுஜீரணகய
 டெஷாநாதி தூடுஜயுஸம் | விதம் ஸ்யாஸ ஸதி
 தூஷுடுதவூ ஶயுநாஹ்யு ஹி காமீரடுஜி
 கௌஸுடுஷெஸுபடாஸுரடுபகவிடுத ஸ்யா
 தாம் ஸுதாம்வடுதத் ||

||கஉக||

சுஷெடுஜநயுவஸ்யுதா ஶயுவயடுதயு
 ஹி ஶீதொதுடுதெடுதூ கௌவடுஷாடுதொ தி
 ஜெவா வொயிடுதூஷாஹுடுதத் | தொடுஷெ
 வுடுஷிதிவாரணம் வது வுநஸதுஷெயொ வெ
 தடுஷெ: வுதூஷாதிஸுஷாஹுதிஸு கதுடுபக
 வஸ்யுஸுரடுத ஶீஜநாது ||

||கஉஎ||

(126—127.) பாலினால் ஓமஞ்செய்தால் பசுக்களுண்டா
 கும். பசுவின் நெய்யால் ஓமஞ்செய்தால், மகத்தான யீசுவரிப
 முண்டாகும். சருக்கரையால் ஓமஞ்செய்தால் கீர்த்தியுண்டா
 கும். தயிரினால் ஓமஞ்செய்யின் எல்லா விருத்தியுமுண்டாகும்.
 அன்னத்தினால் ஓமஞ்செய்யின் வசியமும், திவ்யான முதலிய
 சுகபோஜனமு முண்டாகும். பொறியினால் ஓமஞ்செய்யின் அ
 துவம் கீர்த்தியைத்தரும். எள்ளும், அரிசியுங்கலந்து ஓமஞ்
 செய்யின் அதிக தனமுண்டாகும். தேனினால் ஓமஞ்செய்யின்
 நினைத்த காரியம் சித்தியாகும். குங்குமப்பூவினால் ஓமஞ்செய்
 யின் திவ்ய வஸ்திரமுண்டாகும். வெள்ளை வெற்றிலையாலும் பா
 க்காலும் ஓமஞ்செய்தால் நல்ல ரூபமும் கவிதையுமுண்டாகும்.
 தாமரை புஷ்பத்தால் ஓமஞ்செய்யின் ராஜ வசியமுண்டாகும். நீ
 லோத்பல புஷ்பத்தால் ஓமஞ்செய்யின் ராஜஸ்திர வசியமாவன்.
 ஆம்பலினால் ஓமஞ்செய்தால் மந்திரி வசியமாவன். அரசின் சமீப
 து முதலியவற்றால் ஓமஞ்செய்யின் பிராமணர் முதலியவர் வசிய
 மாவர், வறள்வஞ்சியினால் ஓமஞ்செய்யின் மழை விட்டுப்போகும்.
 நீர்வஞ்சியினால் ஓமஞ்செய்யின் மழையுண்டாகும். புத்தளி
 முதலியவற்றால் ஓமஞ்செய்யின் எல்லாம் வசியமாகும். இவ்வா
 ரு ஓமபலன் அறிந்துகொள்க.

(126—127)

(அ-கை.) ஓமத்திரவியம் பதினெட்டின் பெயரைக் கூறுகின்றார்.

சூராவியநகரோஜோ^ஹமூ^ஹயிஸூ^ஹஜா^ஹகாய^ஹபூ^ஹலி^ஹநா^ஹ
 ஜாவ^ஹநி^ஹவ^ஹமா^ஹஸா^ஹஸகா^ஹபிய^ஹமீ^ஹவா^ஹரா^ஹஸா^ஹகோ^ஹஷா^ஹ
 யவ^ஹ | ஐ^ஹசூ^ஹஷா^ஹகா^ஹகம்^ஹ கி^ஹஷெ^ஹந^ஹ வ^ஹரா^ஹணா^ஹ ஸா^ஹய^ஹ
 ன்^ஹ ஹோ^ஹரோ^ஹவி^ஹதம்^ஹ சூ^ஹவ^ஹரா^ஹணீ^ஹஹ^ஹ ஸ^ஹகீ^ஹஸூ^ஹவ^ஹஸூ^ஹவி^ஹ
 ஸா^ஹவெ^ஹஷோ^ஹஜோ^ஹ பூ^ஹலி^ஹகம்^ஹ யதஃ || 1௧௨௮ ||

(128) ஓமத்திரவியம் பதினெட்டாவன:— விறகு, நெய், பால், தயிர், துவரை, பொறி, கடுகு, சமித்து, பயர், பணியாரம், வெல்லம், பொறிமா, தேன், குழைச்செந்நெல், உழுந்து, சம்பா நெல், எள்ளு, சருவாகிய அமுது என்பன. இவை தவிர ஏனைய பதார்த்தங்களும் ஓமத்திற்காகும். இவ்வாறு ஓமத்திரவியம் அறிந்துகொள்க. (128)

(அ-கை.) அக்கினியினுடைய அவயவத்தைக் கூறுகின்றார்

கா^ஹஷம்^ஹ ய^ஹசூ^ஹதா^ஹ த^ஹவ^ஹவ^ஹஸூ^ஹஜி^ஹதம்^ஹ ய^ஹநி^ஹஷி^ஹஸூ^ஹநா^ஹ
 ஸா^ஹய^ஹ ஜ^ஹக்^ஹகி^ஹஹி^ஹஷ^ஹபூ^ஹஜி^ஹதம்^ஹ ய^ஹஜி^ஹய^ஹந^ஹபூ^ஹயாம்^ஹமா^ஹரா^ஹ
 ஸூ^ஹகீ^ஹநி^ஹஷ^ஹபூ^ஹ ஸா^ஹவெ^ஹ | ஸூ^ஹபா^ஹஷ^ஹ வூ^ஹயி^ஹஸூ^ஹவ^ஹணெ^ஹ
 ஹூ^ஹதம்^ஹ ய^ஹஜி^ஹ ஜ^ஹஸி^ஹ மூ^ஹகா^ஹஜி^ஹநா^ஹபொ^ஹ ஹ^ஹவெ^ஹஷ^ஹ யூ^ஹ
 ணெ^ஹ ஹூ^ஹவ^ஹஜி^ஹயோ^ஹ ஸி^ஹர^ஹஸூ^ஹவி^ஹ த^ஹயா^ஹ ஹோ^ஹஜி^ஹஸூ^ஹவா^ஹ
 யாம்^ஹ ஸா^ஹஹம் || 1௧௨௯ ||

(129) ஓமஞ்செய்யும் அக்கினிகுண்டத்தில் விறகாக இருக்குமிடம் செவி. அதில் ஓமஞ்செய்தால் வியாதி யுண்டாகும். புகையாக இருக்குமிடம் மூக்கு. அதில் ஓமஞ்செய்தால் துக்க முண்டாகும். சிறிது எறிகறியிடம் கண்கள். அதில் ஓமஞ்செய்தால் தான் இருக்கும் ஊருக்கு அக்கினியினால் கெடுதல் உண்டாகும். தணலாயிருக்குமிடம் சிரசு. அதில் ஓமஞ்செய்தால் துக்கம் நேரிடும். ஆகையால் அக்கினியினுடைய சுவாஸையாகிய சிவையில் ஓமஞ்செய்ய வேண்டும். (129)

(அ-கை.) அக்கினி லக்ஷணத்தைக்கொண்டு சிவ்யனுடைய சுபாசுப லக்ஷணம் அறியும்படி நான்கு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

கண்ணாடிகளும் உருமாறாமல் யுத்தமாக வாழ்வி
விடுவதற்கெனவேயுள்ள பொருள் உருமாறாமல்
நாளைக்குப் பின்னரே : விவரமாகச் சொல்ல
குறித்து உருமாறாமல் யுத்தமாக வாழ்வி
தக்கபடியாகவோ அல்லவோ உருமாறாமல் || ||

யுஞ்விழுது உதவிபுலம் வலு வுநராடுதா
 ண் றாபிதலாஹுபாழிஜெகூணவழி மணநா வ
 ணாபுலிதாழிமடு. நீபாபுலி சுயிதா ஹி விழுது
 திண் காடுதாநெருகையாடுகாபாடு மதஹி
 னிபாதிருவாடு பொகாஹிபெதாவதி. ||கருகா||

[illegible]

வெய்நுகாடிஸூர்ஜெந்நகோவஸபுரொ வஹியு
 டி பூக்ஸுமொவீணாடிஊன்தெதமெ யடிஹ
 வாசிசு பூகாவீ ஹவெசு । கவு-நிராமுரவந
 நாடிஸூரவன வஹி ஸுமீ தலிவாபூம-ந
 பெய்தூரவாஸுமொ யடி யநீ ய-நிஸிதமெ
 னுமீ ॥

(130--133) குண்டத்தில் அக்கினிபிலக்கணம் ஆறு வகையாகக் கூறப்படும். அவையாவன, வர்ணம், சப்தம், கந்தம், சுவாலை, தூமம், ஈரணம் என்பன. அவற்றுள், வர்ணமாகிய நிறம் பதினொரு வகைப்படும். சப்தம் ஐந்து வகைப்படும். கந்தமாகிய பரிமாணம் பதினாறு வகைப்படும். சிகையாகிய சுவாலை ஐந்து வகைப்படும். தூமமாகிய புகை, நான்கு வகைப்படும். ஈரணமாகிய கதிவேதம் பன்னிரண்டு வகைப்படும். ஆக இவ்வாறு அக்கினி இலக்கணம் ஐம்பது வகைப்படுமென அறிந்துகொள்க.

இவ்வாறு தீப்தாகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. காலோத் தாம் என்னும் உபாகமத்தில் இன்னும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இனி சிஷ்யலக்ஷணம் அறியுமுறை வருமாறு:— பிராமணக் கொலை, ஆசிரியக் கொலை, குருவின் மனைவியைப் புணர்தல், பசுவைக் கொல்லுதல், செய்நன்றி மறத்தல், கள்குடித்தல் என்னும் இந்தப் பாவங்களைச் செய்தவனுக்கு அக்கினி கருமை நிறமுடையதாயிருக்கும். பூமியைத் திருடினவனுக்கு அக்கினி அசுத்த வாசனையுடையதாயிருக்கும் தன்னுடைய தலைவனைக்கொலை செய்தவனுக்கு அக்கினி பிண வாசனையுடையதாயிருக்கும். மகளிரைக்கொன்றவனுக்கு அக்கினி பிரமித்தலையுடையதாயிருக்கும். சுவர்ணத்தைத் திருடினவனுக்கு அக்கினி நடுங்கும். சிசுக்கொலை செய்தவனுக்கு அக்கினி துடிக்கும் கருப்பத்தைக் கெடுத்தவனுக்கு அக்கினி கார்தியில்லாதிருக்கும். இவ்வாறன்றி, உச்சித்திலை முதலிய புஷ்பத்தின் நிறம்போலும், இந்திரகோபப் பூச்சியின் நிறம்போலும், அக்கினி சிவந்திருந்தால் தீகைப் பெற்றுக்கொள்பவனுக்கு மிகுந்த நன்மை உண்டு. கற்பூரம், அகில், சந்தனம், கஸ்தூரி முதலிய நல்ல வாசனையுண்டாயின் சிஷ்யன் சுகியாயிருப்பான். வீணை முதலிய இனிய சப்தமுண்டாயின் சிஷ்யன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் உத்தமனாக இருப்பான். அக்கினியின் சுவாலையானது கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு, தெற்கு, நடு என்னும் இந்தத் திக்குகளில் சாய்ந்திருந்தால் சிஷ்யன் பெரிய தன்வானாக இருப்பான். புகை வெளுத்திருந்தால் சிஷ்யன் இராஜாவாக இருப்பான். அக்கினியினுடைய குறிகளைக்கொண்டு சிஷ்யனுடைய இலக்கணங்களையறிந்து, நல்லாசிரியன், சிஷ்யனுக்குத் தீகை செய்துவைக்க வேண்டும். அக்கினியின் குறிகள் பொல்லாதனவாயிருந்தால் பிராயச்சித்தஞ்செய்து தீகை செய்துவைக்க வேண்டும்.

(130-133)

(அ.கை.) பஞ்சாசன இலக்கணம் இரண்டுசுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்,

ஸம்மொராஸநவஹுகம் ப்ருதிகொ஽நஞா திகொ
ணனாகம் லிஹொஸ்யா உதாரஸு கம் கிஷ்வரம் கிஷு
கி யொமொஸநா | பஹ் ஸுதிகொயொ ஷபஸ்யுதிகொ
ஸாநெ து லிஹொஸநா யாநஞா ப்ருதாந்நாதி
யஜநெ யாநா முஹெ திகொதும் || கநச ||

உகஹொஸநவஹுகம் ப்ருதிகொயொநாஸநாநாநா
தம் யாநிண்யாதிதிகொகம் ஹொரிநயொ யிபூதிவா
யாதிதம் | கநாசு முயிமகெவ யொநாதிவரம் வ
ஹ் ஷபாசுகணிகொபொஹொஸநா நமுகணிகொ
தம் விகொதும் ஸ்யாநெயொமஜெ ஷபிதம் || கநநா ||

(134-135) சம்புவாகிய ஸ்ரீ மகாதேவருக்கு அனந்தாசனம், சிங்காசனம், யோகாசனம், பத்மாசனம், விமலாசனம் ஏனையிருந்து ஆசனங்கள் உண்டு. அவற்றுள் அனந்தாசனம் முன்று கோணமுடையது. சிங்காசனம் நான்கு கோணமுடையது. யோகாசனமும் நான்கு கோணமுடையது பத்மாசனம் வட்டமாக விளங்குவது. விமலாசனம் ஆறு கோணமுடையது. இந்தப் பஞ்சாசனங்களுள், அபிஷேக சமயத்தில் அனந்தாசனம், சிங்காசனம் இரண்டும் பூஜிக்கவேண்டும். பரிவட்டம், உத்தரீயம், திருவாபரணம், புஷ்பம், சந்தனம் முதலியன அணியும்பொழுது யோகாசனமும், பத்மாசனமும் பூஜிக்கவேண்டும். அனுக்கிரகஞ்செய்யும் பூஜை சமயத்தில் விமலாசனம் பூஜிக்கவேண்டும். இவ்வாறு பஞ்சாசனம் பூஜிக்குமுறை அறிந்துகொள்க. இந்தப் பஞ்சாசனமும் சிவாசனத்துள் அடக்கமாகும். எவ்வாறெனில், ஆதாராகத்திமுதல் அனந்தாச்சீனை முடிவாக அனந்தாசனம். தர்மமுதல் ஊர்த்துவச்சதந முடிய சிங்காசனம். கந்தமுதல் கிரந்தி முடிய யோகாசனம். உபதளமுதல் கர்ணிகைவரை பத்மாசனம். கர்ணிகை விமலாசனம் என்க. இவ்வாறு இந்தாசனமுஞ்சிவாசனத்துள் அடங்குமுறையை அறிந்து சிவபூஜை செய்யவேண்டும். யோகஜம் என்னும் சிவாகமத்தில் இவ்வாறு ஆசன இலக்கணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. (134-135)

(அ-சை.) சோடசோபசராத்நைப்பற்றி கூறுகின்றார்.

நகூ. வெவெ தெ நவபுநநூ. | ஜெயெடு ரோவி மவ
த யர் ஸாவி பெ நகூரோ வி கா ஸாவண்ணாடு
வகுவிஜிஷெ வராநபஜ நூ ஜீவாபுநூ கா திடுகூ||

(138) பன்னிரண்டு மாசத்திற்கும் மாசபூஜை வருமாறு
மார்கழி மாதத்தில் நெய்யபிஷேகம், தை மாதத்தில் தேனபி
ஷேகம், மாசி மாதத்தில் நெய்க்கம்பளம், பங்குனி மாதத்தில்
வடிக்கட்டின பசுந்தபிர், சித்திரை மாதத்தில் மருக்கொழுந்து,
வைகாசி மாதத்தில் சந்தனம், ஆனி மாதத்தில் முப்பழம், ஆடி
மாதத்தில் திரட்டிப்பால், ஆவணி மாதத்தில் எள்ளஞ்சுர்க்கரை
யும், புரட்டாசி மாதத்தில் பணியாரம், ஐப்பசி மாதத்தில் சம்பா
அன்னம், கார்த்திகை மாதத்தில் தீபவரிசை. இவ்வாறு பன்
னிரண்டு மாசத்திலும் மாசபூஜை செய்பவேண்டும். (138)

(அ-கை.) இரத்தலிங்கம் எட்டு விதமென்று கூறுகின்றார்:

விமம் ரதஜிஷெபா வ டுஜெகாவஜா தரோணிகுஜெ
வெவவகுபுடா ஸ்டிகவுவாஜெந்தெ நெவவ
மொஜெகூ. | ஸ்ரூஜெநி வி விஜ்ஜிவிஸகபிதம்
ஸதுகூபா ஸ்ரீஸு கா செஷ நிபுஸகவஸுவித
ரூவிஸகவொமவ டாநி கூ ரோகி ||

||கநகூ||

(139.) இரத்தலிங்கம் எட்டு விதமாகும். அவையாவன,
வச்சிரலிங்கம், மாணிக்கலிங்கம், வைரீரியலிங்கம், ஸ்படிகலிங்கம்,
பவளலிங்கம், இந்திர நீலலிங்கம், கோமேதகலிங்கம், மரகதலிங்
கம் என்பன. இந்தலிங்கங்களுள், வச்சிரலிங்கத்தைப் பூசித்
தால் சத்துருஜயமுண்டாகும், மாணிக்கலிங்கத்தைப் பூஜித்
தால் ஐசவரியமுண்டாகும், வைரீரியலிங்கத்தைப் பூஜித்தால்
நல்லபுத்திரன் உண்டாவன். ஸ்படிகலிங்கத்தைப் பூஜித்தால்
சகலவிருத்தியுமுண்டாகும், பவளலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் சகல
வசியமும் உண்டாகும், இந்திர நீலலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் தனம்
உண்டாகும், கோமேதகலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் அழகுண்டா
கும், மரகதலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் நல்லபோகமுண்டாகும். இ
வ்வாறு சிந்திப்பதிசுவ்மென்னும் ஆகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றது.

(139)

(அ-கை) உலோகலிங்கம் எட்டுவிதமென்று கூறுகின்றார்.

லிங்கஹிஷ்டவியா ஹி லோஹஜநிகம் லெஹரீம் தயா
நாஜிகம் தாஜிம் காங்குஜகாரகருடாவிதம் லெஸ
ஸம் தவாஸாயஸம் | ஸம்பஜாஜிஸம்வாது
காவிஜநவிசெஷாஸயொயாபுநம் வ்யாயுரயுஜிபு
தகயஸுஷயபுநமொநீ த்ராஹ ஸங்குக்ஷாமஜே || ॥கச௦॥

(140.) உலோகலிங்கம் எட்டு விதமாகும்: அவையாவன, சுவர்ணலிங்கம், வெள்ளிலிங்கம், செம்புலிங்கம், வெண்கலலிங்கம், துத்தநாகலிங்கம், ஈயலிங்கம், அரக்குலிங்கம், இரும்புலிங்கம் என்பன. இந்தலிங்கங்களுள், சுவர்ணலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் சம்பத்துண்டாகும். வெள்ளிலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் அரக்கநாசியுண்டாகும். செம்புலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் நல்லபுத்திரன் உண்டாவான். வெண்கலலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் ஜனங்களுடைய ஸீரோதமுண்டாகும். துத்தநாகலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் உச்சாடனமுண்டாகும். ஈயலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் வியாதியுண்டாகும். பித்தலிலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் ஆயுள் உண்டாகும். இரும்புலிங்கத்தைப்பூஜித்தால் மாணமுண்டாகும். இவ்வாறு உலோகலிங்கங்களும் அவற்றைப்பூஜிப்பதாலுண்டாம் பலன்களும் அறிந்துகொள்க.

(140)

(அ-கை) சுண்ணிகலிங்கம் பதினாறுவிதமென்று மூன்று சுலோகங்களினால் கூறுகின்றார்.

லிங்காநி சுண்ணிகாநி ஷொஸஸவியாந புத்ராஹிகொ
வாஸுகாஹிமம் தணுமுகிணலிமயேபி புத்ரநிபிதம்
மொபிபம் | பஸாஷொநவநீதஜெய மஹலெவஷெ
வாநநம் கருயுகு ஹஸாஷெ ஸங்கிராவிசா மூஷ
ஜெவெ வெ வஸுஹம் காரணெ || ॥கச௧॥

பஸாததமுகேவ்யுதெஸாபி யசு சுகிஸ ஹகி
கூரோயஸாத்திஸாஹ ரொமடி புலகா லெள
ஷெஷுஷுஷிஷுஷு | தத்தாபிஷெஷிஸஸிதா

மொழிப் பூரோடிவாஸாஜாஜிம் மூவி ஸதாணா
கூரிதி யகஜாசெவடிஸம்மம் யஜெசு ॥ 142 ॥

பொருத்தெழு கூணிகெழு மருஸாரஸதே
யும்த யம் வெவககம் மிம்ம கம்புமுகெளடிகம்
வி நுபகெஸ்யாசு வாயிடிகா சொதபம் । கீகம்
யக்த நவம் விஸஸம் ஸமமம் வெவகெஹ் வொடிர
ஜம் மருகெஸ்யாவி வ டிகுமருகெஸ்யாஜெநாஜி
கெ வ மொஹம் து யம் ॥ 143 ॥

(141-142-143) கூணிகலிங்கம் பதினாறு வகைப்படும். அவையாவன, மணல்லிங்கம், அரிசிலிங்கம், அன்னலிங்கம், மணலிங்கம், கோமயலிங்கம், வெண்ணெய்லிங்கம், பழலிங்கம், மாவுலிங்கம், சந்தனலிங்கம், தெற்பைலிங்கம், விபூதிலிங்கம், உருத்திராக்கலிங்கம், புஷ்பமாலாலிங்கம், சர்க்கராலிங்கம், அப்புலிங்கம், தளிர்லிங்கம் என்பன. இந்தலிங்கங்களுள், மணல்லிங்கத்தைப்பூஜித்தால் முத்தியுண்டாகும். அரிசிலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் போகமுண்டாகும். அன்னலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் ஆயுள் உண்டாகும். மணலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் ஆத்மசுத்தியுண்டாகும். கோமயலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் வியாதியில்லை. வெண்ணெய்லிங்கத்தைப் பூஜித்தால் சரீரகிடமுண்டாகும். பழலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் செளக்கியமுண்டாகும். மாவுலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் இஷ்டசித்தியுண்டாகும். சந்தனலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் வீரியமுண்டாகும். தெற்பைலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் தேஜசு உண்டாகும். விபூதிலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் பாக்கியமுண்டாகும். ருத்திராக்கலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் பாவம் நீங்கும். புஷ்பமாலாலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் உருத்திரகாஞ்சியபோகம் உண்டாகும். சர்க்கராலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் சந்தோஷமுண்டாகும். அப்புலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் சம்மராஜ்யமுண்டாகும். தளிர்லிங்கத்தைப் பூஜித்தால் நல்லகுணமுண்டாகும் என்க. இந்தலிங்கங்களைத்தவிர கூணிகலிங்கம் இன்னும்பலவுண்டு. இவற்றுள், மணல்லிங்கம், அன்னலிங்கம், அரிசிலிங்கம், என்னும் மூன்றும் பிராமணசைவர்கள் பூசித்தற்கு உரியன. மணலிங்கம்,

கோமயலிங்கம், வெண்ணெய்லிங்கம் என்னும் மூன்றும், கூத்திரியசைவர்கள் பூஜித்தற்கு உரியன. பழலிங்கம், மாவுலிங்கம், சந்தனலிங்கமென்னும் மூன்றும் வைசியசைவர்கள் பூஜித்தற்கு உரியன. தெற்பைலிங்கம், புஷ்பமாலாலிங்கம், சர்க்கரைலிங்கமென்னும் மூன்றும் நான்காவது சைவரான வேளாளர்முதலியோர் பூஜித்தற்கு உரியன. ஏனையலிங்கங்கள் அனைவரும் பூசித்தற்கு உரியனவாதலின் பொது. இவ்வாறு அம்சமான் ஆகமத்திலும், காரணகமத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (141-142-143.)

(அ-கை.) பாணலிங்க இலக்கணம் மூன்றுசுல்லாகங்களாற் கூறுகின்றார்.

உத்திரா ஸஹ வோணலிங்கமஹிதா ஸ்ரீகாரிகொ
கொய்யாஸுஸ்வா ஹிமஜிஹகூபகூபே தக்ஷு
தெவ்ய துவாணாஸுஸுரஃ | வக்ரு வொரா தவஸு
தெந தவஸா துவெஷா ஜிஹஸஸுஷாசு வோணா
யாஸு வகாஷுஸெதி சுயிதாஃ கொட்டி ஹிமநு
லெள || ||கசச||

ஸம்வருஜ்யாவிநிராஜ்யஜொமஜிதமும் ஹுகூயஸம்
ஹாஜ்யாகாவாஜெ ஸதம் கெஷுஸிசு ஸகவரெ
வெதாநி ஸஜிசுந்யாசு | ஸ்ரீஸெஸெவ வ ஸு
ராவமாதாஸுஜெ நெவாஷெஸுஸெ காஸி
ஜெஸெ வ வுணுஸுஸரிதா மஹேஷு கந்யா
ஸுஜெ || ||கசரு||

ரெவாவிநுசுஹகககூஸுஸரிதா ஸவாஸு
கூதெஸுடாது ஜவநாஜிஷொஷுஸிதம் ஷுஷி
வியம் வஸுதாம் | சாநாவணுவிவஜிதம் ஸுஹ
ஸஜிசுவீம் வபொவாஸுஷுஷாகாரம் ஹிமஜிஹ
தஜி வரி விஸிதம் ஸாவாயுஷுதம் ஸுஹம் || ||கசச||

(144-145-146.) பாணலிங்கத்தின் உற்பத்திவருமாறு:-
பாணசுரனென்னும் அரசனானவன், பலசாஸ்திரங்களைப் படிப்பதும், புராணங்களையும் பெரியோர்கள் வாயிலாகக்கேட்டுவரும் பொழுது, ஒருதினம் சிவலிங்கத்தின் மகிமையைக்கேட்டான். கேட்ட

துமுதல் வேறொன்றையும் கேளாமல் சிவபூஜைசெய்யவேண்டுமென்னும் அன்பின் மிகுதியால், சிவபெருமானே நோக்கி அநேக காலம் தவம்செய்தான். அந்தத்தவத்திற்குச் சிவபெருமான் இரங்கி அவனுக்கு வெளிப்பட்டுத்தோன்றி என்னவேண்டும் என்று அவனைக் கேட்டருள, அப்பொழுது அந்தப்பாணசுரன், ஆயிரஞ்சிரசும், இரண்டாயிரங்கைகளும் இருப்பதினாலும், சிவபூஜைசெய்ய வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த விருப்பம் இருப்பதினாலும், பதினான்குலோகங்களையும் ஆளவேண்டுமென்னும் ஆசையினாலும், பதினான்குகோடி சிவலிங்கம் வேண்டுமென்று கேட்டான். அப்பொழுது, சிவபெருமான் இமயபடிகுக்குச் சமீபத்தில் உள்ள கங்கைக்கரையிலிருந்து தம்முடைய பிரமதகணங்களைக்கொண்டு, சிவலிங்கங்களை யெடுத்துவரச்செய்து, பாணசுரனுக்குக்கொடுத்தது, சிவபூசையுட்படி கட்டளையிட்டிக் கைலாசத்திற் கெழுந்தருளினார். பின்னர், பாணசுரன் அவ்வாறே சிவபூஜைசெய்து, அந்த அரசபோகங்களையெல்லாம் அநேககோடி காலம் அனுபவித்து, அதன் பின்னர் சிவபெருமான் திருவுள்ளப்படி அந்தப் பதினான்குகோடி சிவலிங்கங்களையும் ஸ்ரீசைலத்திலும், கங்காநதியின் மத்தியிலும், நீலகண்ட நேபாளமுதல் முக்கிய தலங்களிலும், யமுனைநதியினுடைய மத்தியிலும், மற்றும் புண்ணிய நதியினுடைய மத்தியிலும், கன்னிப் பகுதியிலும் வைத்தான். அந்தலிங்கங்களுள், இப்பொழுது காணப்படுவனபல. அவற்றுள், உத்தமமானலிங்கம் எனக்கொள்ளத்தக்கது எந்தலிங்கமெனில், ரேகைபாகிய கீறலும், பிந்துவாகிய வட்டமும், களங்கமாகிய கருப்பும், மிகுந்தகனமும், பலவர்ணங்களாகிய சித்திரங்களும், உச்சிக்குழியும், பருக்கைக்கல்லும், பக்கத்தழும்பும், வெடிப்பும் என்னும் குற்றங்களில்லாமல், லிங்கத்திற்கமைந்த ஆவுடையாளுடன் நீர்க்குமிழிபோல யெங்கும் உருண்டையாகவும், கருநாவற்பழம் போல் கருப்பாகவும், பார்வைக்குப் பிரியமாகவும் உள்ளதாய் தன்னுடைய ஆசாரியர் கையினாலே தரப்பட்ட பாணலிங்கம் உத்தமோத்தமமென்று அறிந்துகொள்க. இவ்வாறு காமிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(144-145-146)

(அ-கை.) ரசலிங்கமகிமை மூன்று சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

தொவர வாரடிமொளரலிமகிவிரோகம் வந்த தெ
வாத ஸோக் ஸுரோக் தத்த ணரோத் வனவ வாகுர
வா ஹனி தடிஸுடும் | தஸு தீதி லிநாயுடுயெ
வ வாகுடுயெபுடா ஸரோபாகுடுயெ வலிபிபுடா
ரீதாவலி தா ஸகூலிபா வகுடுயெ வடிஜாசு || கசச ||

யாவனி லிமநி ஜமதயெவலி
தாவனி லிமநி ஸரீலிபு தாநி |

யதாவலி யததகூடுஸு வகுஜா
தவ ஸகூலிபா ஸவடிடுயெவ வடிஜாசு || கசஅ ||

ரீமொடிதா வாரடி லிமவகுஜா
தீமனி விவ ஸு வடுயெ ஸஹஸு |

வாமஸு தடிஸுடும் தாநி வனவ
தீமனி மொஹதயுதாபுதாநி || கசக ||

147-148-149.) ரசத்தினால் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தின் பெருமையை வானுளாகமத்திற் கூறியவாறுபோல் வேறெந்த ஆதமத்திலும் கூறவில்லை. அந்தப்பெருமை வருமாறு:—ரசலிங்கத்தைத்தரிசித்த அப்பொழுதே சகல பாபங்களும் நீங்கும். இந்த லிங்கத்தை இரண்டு அல்லது மூன்று நாள் பூஜைசெய்தமாதிரித்தில் சகல ஐசுவரியங்களும் வரும். அந்தலிங்கத்தில் செய்த ஒருநாள் பூஜை நினைத்த இஷ்டகாமியசித்தியைக் கொடுக்கும். இன்னும் அந்தலிங்கத்தினுடைய ஒருநாள் பூஜையானது மூன்று லோகங்களிலும் எவ்வளவு சிவலிங்கம் உண்டோ அவ்வளவு சிவலிங்கங்களையும் பூசித்தால் எவ்வளவு பலன்களுண்டோ அவ்வளவு பலன்களையுந்தரும். ரசலிங்க பூஜையானது பிராமணக்கொலையாகிய தோஷத்தைப் போக்கும். அந்த லிங்கத்தைப் பார்த்த மாதிரித்தில் பசுக்கொலைமுதலிய மகாபாவங்கள் நீங்கும். இவ்வாறு ரசலிங்கத்தின் பெருமை அறிந்துகொள்க. (147-148-149.)

(அ-கக) சுயம்புலிங்கத்தின் பெருமையை இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

லிமகவலி கபம் வுபமம் மஹி வெசு டுடிஹி
ததாதிசு நனாநஸுரிரு வு காவநவஸாசு காவா

நீரூஉ ஸூ து | கொவொஹுஞ் கில துஉரா
 ஸ் ஜிமதிதெ ஸூஞ்ஞாஸுலிம்மா.கா வெஞ்ஞா தெஹ
 வவநு ஸுன்லிம்மதிதபா நிபுஞ்ஞாநாபோதிநா || ||கரு||

நிபுஞ்ஞாஹு ஜெஹ நிபுஜிவலாயாரம் ஸூஞ்ஞாஹ
 யம் லிம்ம ததுந்நாபவாக்யலிதிம் ஹஞ்ஞா ஸ
 ஃஞ்ஞாஹயம் | கிஹாநு திகதாஜிதாதிவி வா லிம்
 மம் தயாஹீ தி யசு. நாநாநீ திபு தவயம்ஹூஜிவிதா
 தவாசு கயம் வணுதெ || ||கரு||

(150-151.) சுயம்புலிங்கம் மூன்று வகையாகும். அவற்
 ன் உற்பத்தி வருமாறு:—அனந்தருடைய அளவற்றசிரசுகள்
 அசைதலால் காலாக்கினி ருத்திரருடைய கோபாக்கினியில் நின்
 றும் மூன்று தீப்பொறிகள் உண்டாயின. அந்தத்தீப்பொறிகள்
 மூன்றும் நிர்மூலம், சமூலம் என்பது முதலியபெயரால் மூன்று
 லிங்கங்களாயின. அவற்றுள், நிர்மூலலிங்கம் ஜலத்துளிருப்பது.
 சமூலலிங்கம் பூமியில் மலைபை ஆதாரமாகவுடையது. இந்தலிங்
 கம் ஆப்தவாக்கியங்களால் அறியப்படும். ஏனையலிங்கம் மண்மு
 தலியவைகளினின்றும் உண்டாயிருப்பது. இவ்வாறு சுயம்புலி
 ங்கம் மூன்றுவிதமாகும். இதன்மகிமை பலவாறாக இருக்கு மாத
 லின் எவ்வாறு வருணிக்கமுடியும். இவ்வாறு காமிகத்தில் கூற
 ப்பட்டிருக்கின்றது.

(150-151.)

(அ-கை.) தத்துவம், மூர்த்தி, பிரபாவம், என்னும் இவை
 களைக் கூறுகின்றார்.

தகூ ஃஞ்ஞிதூய ஸூஹவ ஹி யசு தெய்யொதி
 தம் வாதுஹை தகூ தது து நிஷ்ஷம் ஸகஜ
 ஃஞ்ஞாஹ ஃஞ்ஞிதூஸ்யோ | பொஹொ யொஹி
 ஸஹி ஸூஹவ ஹி யசு ஹாவஸூஹா ஸஹ்ரொஃஞ்ஞ
 ஃஞ்ஞாஹ தம் வஹலிம்ஸாதிரிதி ஸூஹொஹு
 தெ விம ஹம் || ||கரு||

(152.) வானுளாகமத்தில் தத்துவமென்றும், மூர்த்தியெ
 ன்றும், பிரபாவமென்றும் மூன்று வகையாகக்கூறப்பட்டிருக்கின்
 றன. அவற்றுள், தத்துவம் நிஷ்களரூபமாய் இருப்பது. மூர்த்தி
 சகளமாய் இருப்பது. பிரபாவம் இவ்விருண்டின் சேர்க்கை. மூர்

த்தியானது இருபத்தைந்துளிதமாய்ப் பரமசிவனுடைய சொருப
மாக இருக்கின்றது. (152)

(அ-கை.) விபக்தலிங்கம். அவ்விபக்தலிங்கம், விபக்தாவி
யக்தலிங்கம் என்னும் மூன்றுலிங்கங்களின் இலக்கணங் கூறுகின்
றார்.

வுகூவுகரீய உயதேகரீகி தெயா வ விம்ம ஹெ
க்ஷுக் தத் து வஹ்னிஸ்திரிசி ஸ்ராவ்யா ஹி
கெ விம ஹாஃ! சுஷுக் சவிஹ நிஷ்ஹ கஷ்வி
வ பொக் ஸரிவாவ்யாயுத் ஸாஹவ்யா ஹ்ய
விம்மவீரீஸம்பாகாரஹ விம்மத்யப்|| ||கருந்||

(153). மகேசவாரிடத்திலிருந்து தோன்றிய சந்திரசேக
ரர் முதலான இருபத்தைந்து விக்கிரகங்களும் விபக்தலிங்கமா
கும். நித்களலிங்கம் அவ்விபக்தமாகும். இது சிவன் என்னும்
பெயருடைபது. ஆவுடையாளுந் லிங்கமுமாக விளங்குவது விப
க்தாவிபக்தலிங்கமாகும். இது சாதாக்யமென்பப்படும். சில ஆகம
ங்களில் ஸ்தண்டில லிங்கத்தையும் விபக்தர் விபக்தலிங்கமென்று
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்தண்டிலமென்பது—தரை. இங்
வாறு வாதுளாகமத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (153).

(அ-கை.) இருபத்தைந்து விக்கிரகங்கள் இவையென இர
ண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

வந்ராமாகுதஸௌரஸுத உரீரீத ஂ வுஷாரடு
ஸ்கொநுதொ ரோஹவெஷவாயுபுரள லிக்ஷாட
நஸுபரீ! காலாரிஃ வாரஜிச ஜலய,ரரிவாபீர
தம்மலிச ஹ்ரிகொஹப்யுபாயபுலபடுவாரடுவ
ரீவரா டெகொராதகா காலகஃ || ||கருச||

வணர்நமு ம் ஹகூவுகடு ம்ஹரணன் உக்ஷுஷா
தா ஹரெவிபுஸௌரஸு ரஹஸ்யவெயநவபு
ஸௌரோம்ஹரெஸகவாக்! ம்ருயோவெயஸு
வாலநஸுலிகிரய ஸ்ரீகூதிணாபீடுகிரிதெயம்
விம்மவபுஸு வஹ்னிஸவிதாஸெ விம்மதிகிபு
ஹாஃ || ||கருந்||

(154-155.) இருபத்தைந்து விக்கிரகங்களாவன:—சந்திர
சேகரர், உமாசகாயர், இடபாஸுடர், திருத்தர், கல்யாணசுந்தரர்,
அருச்சுனனுக்குப் பாசுபதாஸ்த்திரங்கொடுத்தவர், பிச்சாடனர்,
காலனை உதைத்தவர், திரிபுரசங்கரர், சலந்தராகரனைக் கொன்ற
வர், யானையைக் கொன்றவர், வீரபத்திரர், விஷ்ணுபாதியாகவு
டையவர், உமைபாதியாகவுடையவர், வேட்டுபர், கங்காளர், சண்
டேசுரர், நீலகண்டர், மகாவிஷ்ணுவுக்குச் சக்கரங்கொடுத்தவர்,
விக்நேஸ்வரனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்தவர், சோமாஸ்கந்தர், ஏக
பாதர், சுகாசனார், தெக்ஷிணமூர்த்தி, அக்கினிஸ்தம்பர் என்பன.
சிவபெருமானுக்கு இன்னும் அநேக விக்கிரகபேதங்கள் உண்டு.

(அ-கை.) பஞ்சசாதாக்கியத்தைப் பற்றிக்கூறுகின்றார்.

ஸாஹாஸ்யம் வஸு வஹ்யா ஹவதி கஸு ஸம்ஹாஸி
தம் வாதுஸெஸுஹாவெயு து ஸிவாஹயம் கடி
நு ஸாஹித்யம் வ சேஷத்யகம் | கத்யு ஸு
ஹயம் மஹேந்திரிதம் கத்யுஸாஹாஸ்யகம் தெஷாந்
ஜிஹ்வராஹிநாஸிகவநா ஜோநகிரியாஸு க ரோசு || கருசு ||

(156.) ஐந்து சாதாக்கியமாவன:—சிவசாதாக்கியம், அழர்
த்தசாதாக்கியம், மூர்த்தசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கர்
மசாதாக்கியம் என்பன. இவற்றிக்கு உற்பத்தியும், சிவம் முத
லிய பெயர்களும், ஞானம் கிரியை என்னும் சத்திகளால் ஆயின
என்றும், இந்த ஐந்து சாதாக்கியங்களும் லிங்கமும் ஆவுடையா
ளும் கூடிய கூட்டமென்றும் வாதுளாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிரு
க்கின்றது.

(156)

(அ-கை.) சிவபூஜையின் தாரதம்மியத்தைக் கூறுகின்றார்.

வஹ்யாஸிவி தாரதஜேஷிதம் ஸுஹாஸ்யஸு
மஸெ ஸெஷம் ஸாதஹ்யஸுஸுஸெஸயஜநம் கஸா
ஹம் ஸீனம் | கஸாஹ கஸினிதம் கதம் ஹஸிதொ
வஸாவறித கதம் கூபெயு வித்யுதொஹி ஸி
வஸிதி கதம் ம கதொ நிஷ்டம் || கருசு ||

(157.) தன்னுடைய இருதயகமலத்தில் அந்தரியாகமாகச்
செய்யும் சிவபூஜையானது எல்லாப்பூஜைகளிலும் மேலானது.

மண்டபபூஜை, அதினும் அதிகம். கூணிகலிங்கபூஜை, மண்டபபூஜையினும் மேலானது. பழலிங்கபூஜை கூணிகலிங்கபூஜையினும் மேலானது. ஆடையில் வரையப்பெற்ற சித்திரலிங்கபூஜை அதினும் அதிகம். சுவரில் வரையப்பெற்ற சித்திரலிங்கபூஜை அதினும் அதிகம். வீம்பபூஜை அதினும் அதிகம். சிவலிங்கபூஜை அதினும் அதிகம். நிஷ்டளபாசிலபூஜை அதினும் அதிகம். இவ்வாறு அம்சமான் ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(157)

(அ-கை.) வீக்ஷணம் முதலிய நான்கு சமஸ்காரங்களின் பலனைக் கூறுகின்றார்.

வீக்ஷாநாசி ஸிவெக்ஷணம் ராவிஷுஸா.ஸூஷம் ஹவெ
க்ஷ வஹிஷுக்ஷ ஹம் ஸொசிஷுஸா ஸூபாவூதிஷு
கிஸ்துஷுதஷுபெ ஸ்ரோக்ஷணம் | த உஸூஷி தஜீவ
ஸதிஷுபநாஸம்ஸாஷுதம் தாபம் வஸூக்ஷ ஸாதிவ
ரிமு ஹெ விஷிதாஹெ தா; கிஷாஷுக்ஷணம் || கருஅ||

(158) வீக்ஷணமாவது, சிவனுடைய பார்வை. இதனால் சூரியன் அக்கினி யென்னுமிவற்றின் உருவமான சிவனுடைய கண்களால், உலருதலும் தகனமும் ஏற்படுகின்றன. புரோக்ஷணமாவது, சந்திரவடிவாகிய சிவனுடையகண்ணால், அமிர்தப் பிரவாகம் பூரணமாக உண்டாதல். தாடனமாவது, அமிர்தத்தில் உள்ள ஜீவிப்பிக்கும் சக்தியை உண்டுபண்ணுதல். அப்யூக்ஷணமாவது ஈசுவரன் அங்கீகரிக்கும்பொழுது அங்கீகரிக்கப்படும் பொருளுக்குச் சுத்தத்தை உண்டுபண்ணுவதற்குக் காரணமாதல். இவ்வாறு வீக்ஷணம், புரோக்ஷணம், தாடனம், அப்யூக்ஷணம் என்னும் நான்கு சமஸ்காரங்களும் அவற்றின் பலன்களும் அறிந்து கொள்க.

(158)

(அ-கை.) அங்கம் பிரத்தியங்கம் முதலியவை இவையெனக் கூறுகின்றார்.

ஸூகாவெயு து யயா தயாமசிவி தகபூத்யம்
ஸாமெய்யெயாவாமெயி வ திரயபூக்ஷகூடி
யம் யாமம் ஹ்யெயொரொமஹி | வக்ஷாஜோடிஸயா

ஹுநாஸிசுபிஷுஜாஸாஸா வு வசுக்ரா வு துமம்
வஹு ஸாஹோயுயமணோ வஸாஷு ஸாஹம்
விஷுஃ ||

||கருக||

(159) சிசு, முகம், ஹிருதயமென்னும் மூன்றும் அங்கமாகும். கழுத்து, மார்பு, தனங்கள், வயிறு. தோள்கள், இடுப்பு, தொப்புள், கண்கள், முக்கு, காதுகள், கால்கள், கைகள் என்னும் இவை பிரத்தியங்கமாகும். இரத்தப்பிரத்தியங்கங்களிலுள்ள ஆயுதங்கள் சாங்கமாகும். மலை, பரிவட்டம், திருவாபரணம், திருவாசி, அலங்காரம், ஆராதனம் முதலியன உபாங்கமாகும். இவ்வாறு வாதுள சுத்தாக்கியை என்னும் ஆகமத்திற் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

(159)

(அ-கை.) நித்தியாக்கினி காரியம் எட்டுச் சுலோகங்ஸளாற் கூறுகின்றார்.

குதாபெயு வ நிமஷுதெ ஹி விஹிதொ நித்யாதி
காயுக் கஃ வகுஜாபாணு நஃஸுதெரயதஜாக்ஷா
உய டிக்ஷெகரெ | ஸாஸித்யாவுஷுதெதொ ஹி கூ
ணஸலிய மகௌதராஸெ ஸாயவாஸீநஸுது நி
யாய வர்ஷுஷிதா ரெவாஸுதஸெ ர விஸெசு ||கருக||

ஃஷுக்ஷணயோஸு தாவநஃயொ கூகுஷுராலுதெ
கூஷிதொ ஷெஷுவாஹநஃஸுரஸு வ தயா வஹு
மஃஸுஷிஸி | ரக்ஷாஸாஸூவொஷுதொஸு து வ
துஸாஸிஸு வீக்ஷாஷிகா வுஷுக்ஷவண தாவநாதி
ஹரணெ கூக்ஷுமிஷிநுமிதஃ ||

||கருக||

பொமஃ வாகுசுஸாநுநாஷுநஃயொ த துஷு
நம் ஸாஹிதம் ரக்ஷாகுணநபெநுஜாஷுபஜம்
வாகுநமம் வானிநா | கூணஸெஸுரவாரி திஸு
ரோ யாணிஹாக் ஜாநாதநஸுஃவம் கூணெ வ
ஹிநிபாநகஷு தஷுயொ ததாசுக்ஷஸிதிஃ ||

||கருக||

ததஸாஷுஹபொஸு வஸஹண ஹவ்யம் ப்ரஷெயம்
உயம் செளவ்யாயவநாய வாவ்யுஸலிஹம் தெயா

யும் மரிச்சமரப்பித்து, பின்னர் தோத்திரம், நமஸ்காரம், பிரதக்ஷணங்கள் செய்து அதன்பின்னர் அக்கினி காரியம் செய்வதாக சிவனிடத்தில் விஞ்ஞாபனஞ்செய்து, அனுஞ்ஞை பெற்றுக்கொண்டு, அதன்பின்னர் சாமான்னியார்க்கிய பாத்நிரத்தை வலதுகையில் வைத்துக்கொண்டு, ஓமத்தானத்திற்கு அருகிற்சென்று வடக்குமுகமாக ஆசனத்திலிருந்து தனக்கு வலப்பக்கத்தில் சாமான்னியார்க்கிய பாத்நிரத்தை வைத்துவிட்டு, குண்டமத்தியில் ஒரு தருப்பையினால் வடக்கு நுனியாக மூன்று ரேகையும், கிழக்கு நுனியாக ஒரு ரேகையும் அஸ்திர மந்திரத்தால் கீறல் வேண்டும். பின்னர், அக்ஷபாடனார்த்தமாகத் தருப்பைகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் நன்றாக விரித்து, பார்வதி பரமேஸ்வரருக்கு ஆசனமாகக் கூர்ச்சம் வைத்து, அதில் வாசீசுவரீ வாசீசுவரர்களை ஆவாகனஞ்செய்து பூஜித்து, அதன் பின்னர் அக்கினி திக்கில் அக்கினியை வைத்து இராக்ஷசாஸமாசு ஒரு அக்கினித்தண்டு யெடுத்து நிறுதி திக்கில் போட்டுவிட்டு, நிரிஷ்ணம் முதலிய நான்கு சத்திகள் செய்து, ஒரு புஷ்பத்தால் தாடனம் பண்ணி அக்கினி சைதன்னியத்தை வாங்கி, தன்னுடைய ஜாடாபைந்தவாக்கினியுடன் சேர்த்து, மீளபாத்நிராக்கினியுடன் சேர்த்து சம்மிதா மந்திரங்களால் அர்ச்சித்து, ரக்ஷாவகுண்டன தேனுமுத்திரை கொடுத்து, ஹிருதய மந்திரத்தாலருச்சித்து, அக்கினியை இரண்டு கைகளினாலும் எடுத்து, குண்டத்தின்மேல் மூன்றுமுறை வலமாகச் சுற்றி, தனக்கெதிரில் உள்ள குண்டத்துக்குள்ளே யிட்டு, பாத்நிரத்தைக் கவிழ்த்து வைக்கவேண்டும்.

பின்னர் வாசீசுவரர், வாசீசுவரிக்கு ஆடை தரித்ததாகப் பாவித்து, சௌசஆசமனத்தின் பொருட்டு அர்க்கிய ஜலத்தை ஹிருதய மந்திரத்தால் மூன்று முறை கொடுத்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் விரகுகளைக்கொண்டு அக்கினியை மூடி, கவச மந்திரத்தால் சுவாலையுண்டாகச் செய்து, கர்ப்பாக்கினியை சத்தியோஜாத முதலாக பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களால் பூஜிக்கவேண்டும்.

பின்னர் எள்ளைக்கொண்டு மூலமந்திரத்தால் சுவாகா என்பதை அந்தமாகவுண்டய பீர்த்து ஆகுதி செய்து, அதன் பின்னர் அக்கினி யுண்டானதாகப் பாவித்து பரிதியாகிய சமித்துக்களில் பிரமன் முதலியோர்களையும் ஆசனங்களில் இந்திரன்முதலியோர்களையும் பூஜித்து, அக்கினிகுமாரருக்கு இரக்ஷணம் கூறவேண்டும்.

பின்னர், அக்கினியை நோக்கி சிவாக்கினியாகுக வென்று
ஹைத்து, நாமகரணஞ்செய்து, பூரணகுதி செய்து, பிதார்க்களை
உத்தியாபனஞ்செய்து, அக்கினியின் ஹிருதயகமலத்தில் ஆசன
மூர்த்திமூலங்களால் சக்திமுதலாக சிவனை அர்ச்சித்து, மூலமந்தி
ரத்தால் சுவாகார்த்தமாக நூனுகுஞ்செய்யவேண்டும்.

பின்னர், பிராமந்திரம் அங்கமந்திரங்களினால், அம்மந்திரங்
களின் அதிஷ்டான தேவதைகளுக்கு, தசாம்ச ஓமஞ்செய்க.

ஸகைய்யம் கைய்யம் வா விஸகைய்யம் வா | நித்ய
ஹோரி திரெவைய்ய ஸாலவஜ் வுரெகஸம் வா ||

(இதன் பொருள்) நானு அல்லது யீம்பது அல்லது இரு
பது அல்லது பத்து முறை இம்மந்திரங்களால், எள்ளு அல்லது
கிடைக்கக்கூடிய திரவிபங்களை வைத்துக்கொண்டாவது ஓமஞ்
செய்ய வேண்டுமென்பதாம். இவ்வாறு காமிகாகமத்தில் கூறப்
பட்டிருத்தல் காண்க. பின்னர் பூரணகுதி செய்து, நைவேத்தி
யத்தின் பொருட்டு அன்னத்தைக்கொண்டு மூலமந்திரத்தால் முன்
னுகுதி செய்து, ஆசமனங்கொடுத்து, கந்த ஓமஞ்செய்து, தாம்
பூல ஓமஞ்செய்து, ரக்ஷாபந்தனம் பண்ணி அஷ்ட புஷ்பஞ்சாத்
துக. அதன் பின்னர் அக்கினியிலிருக்குஞ் சிவனை, சிவலிங்கத்
தினிடத்தில் சேர்க்கவேண்டும்.

அதன் பின்னர் அக்கினியில் நான்கு மந்திரங்களால் நான்கு
ஓமஞ்செய்து, பிரமாதிகளுக்கும், இந்திராதிகளுக்கும் பலியிட்டு,
ஓமஞ்செய்யப்பெற்றதை உட்கொண்டு ஒழிவையடையும்படி,
அக்கினிக்கு விஞ்ஞாபித்து, சிவாக்கினியை உத்தாபனஞ்செய்து,
பிரமதி இந்திராதிகளையும் உத்தாபனஞ்செய்து, ஆசனத்திலிருக்
கூந்தர்ப்பையின் முடிச்சை விடுவிக்க.

நிஷ்டுரெணாஸ்ரிஜாடாய 2-9௮லிம்ஹ ஸபேவ்யுயெசு | விஷு
ரஹி ஸபாடாய ௮ திரி 2-௯௮ விஸஜ்யுயெசு ||

(இதன் பொருள்) நிஷ்டிர முத்திரையால் அக்கினியை
யெடுத்து லிங்கத்தில் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஆசன தர்ப்பையை
யெடுத்து முடிச்சை விடுவித்துக் கீழே போடவேண்டுமென்ப
தாம். இவ்வாறு சூக்குமாகமத்தில் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

வரிவரணரோடாய வுதெனெவ து வெவயெசு : வன
கூ டுமடும் வரோடாய செஷெழி மூலிகம் உருவெசு : தருகெழெள
கிஷிவ்வு தகவலு கிலகம் கூரும் || தகவலுபாரணம் வு
லாம் சூயுஸீகீ துவுபுதம் : விஜயம் ரொமநாராகடும் வ
வடூலீஷு வலுவு உம் || தகவலு கிலகம் வாரென தெருகெழெ
ண யாரயெசு :

(இதன் பொருள்.) பரிஸ்தரணமாக போடப்பட்டிருக்கும்
தர்ப்பையை பெடுத்து, நெய்யினால் நனைத்து, ஒரு தருப்பையை
மாத்திரம் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, ஏனைய தருப்பைகளைத்
தையும், துனியை முதலாகக்கொண்டு தகனஞ்செய்யவேண்டும்.
அந்த ஒரு தருப்பையையும் அக்கினியிலிட்டு, அந்தப் பஸ்மத்தை
நெற்றியில் திலகமிடல் வேண்டும். அவ்வாறு தரித்தால், மனித
ருக்கு ஆயுள், சம்பத்து, கீர்த்தி என்னுமிவைகள் கிருத்தியபட
யும். வெற்றியுண்டாகும். வியாதி நீங்கும். எல்லா அபிஷ்ட
முமுண்டாகும். நேத்திர மந்திரத்தால் அந்த பஸ்மத்தைத் தரித்
கவேண்டுமென்பதாம்.

இவ்வாறு அக்கினி காரியம் செய்து, பின்னரெழுந்திருந்து
ஒம்பலத்தை சிவனுடைய வலது கரத்தில் சமர்ப்பித்து, அதன்
பின்னர் சிவபூஜா ஸ்தானத்திற்சென்று இருந்து சண்டேஸ்வர
பூஜை முடிவாக மற்றக்கிரியையையெல்லாம் முடிக்க வேண்டும்.

ஸக்யசு ப்ரோக்ஷணரோடுண ஸக்ய ஸம்ஸாரம் க்ரு
தொவ்வெசு : வுதவ்வு ஸம்ஸு திவலுசு சுவுட்வா கு ஜெனெ
நதம் ||

ஸவட ஸம்ஸார ஸம்பவ ஸவடகேடூ ஹட்கொ ஹவெசு :
உதுழிகாயுவிதி ||

(இதன் பொருள்.) ஒருமுறை புரோக்ஷித்த மாத்திரத்
தில்,மலை நெய் இவைகளின் சமஸ்காரம் உண்டாகிறது. எல்லாச்
சமஸ்காரங்களுடன் கூடினாற்றான் எல்லாக்கருமங்களையுஞ் செய்ய
அதிகாரியாவனென்பதாம். இவ்வாறு காலேத்தர ஆகமத்தில்
கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

(160-167)

(அ.க.உ.) அந்தர்ப்பலீகிதானங் கூறுகின்றார்.

சூதாயெழு வபிரயயுகெ து ன்ஹிதொஹுன்
 து வொஹொ வலி கண்ணாசு பூக் வதூர
 ஸு ஸ்ணுதிகெ பூமாபிஷிஷ்டஸு । ருபூஸா
 வி வ தாத்ரொவி வ தணா யக்ஷாஸு வகுஜா மூ
 ஹாஹெஸெஸயாஸு ருராக்ஷெஸாரமயா வஹு
 லிகொண்துபெ ॥ ॥கசுஅ॥

செஷுஸ்ணுஸீஸவஹிதி ஃகிஷ்டஹுய்யெகூரகாரா
 ஸீநு னிஸஸுராக்யொ வருணதஸௌதெய்ய
 க்ஷெத் வம் ॥

(168) ஆத்மார்த்த பூஜைக்கு பாகிய பவி வேண்டாம்.
 அந்தர்ப்பவி வேண்டும். அது எவ்வாறெனின்? ஒமஞ்செய்த
 இடத்திற்குக் கிழக்கில் ஜலத்தினால் ஒரு சதாசர்மண்டலமிட்டு,
 அதில் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்குகளில் ஒம் ஹாம் ருத்
 ரேப்யோ நமஃ ஒம் ஹாம் மாதிருப்யோ நமஃ ஒம் கணேப்யோ
 நமஃ ஒம் ஹாம் யக்ஷேப்யோ நமஃ என்றும், ஈசர்ன அக்கினி
 நிருதி வாயு திக்குகளில், ஒம் கிருகேப்யோ நமஃ ஒம் அக்ரேப்
 யோ நமஃ ஒம் ஹாம் ராக்ஷஸேப்யோ நமஃ ஒம் ஹாம் நாகேப்
 யோ நமஃ என்றும், மண்டல மத்தியத்தில் உள்ள ஈசர்ன அக்
 கினி நிருதி வாயுதிக்குகளிலும், ஒம் ஹாம் நக்ஷத்ரேப்யோநமஃ
 ராசிப்யோநமஃ ஒம் ஹாம் விசுவேப்யோநமஃ என்றும் சோமதிக்
 கில் க்ஷேத்ர பாலாயநமஃ என்றும் இவ்வாறு பூசித்துப் பூசித்தவி
 டத்தில் அன்னங்கொண்டு பலியிட்டு ஒரு தூல பிண்டத்தினால்
 ஹே ருத்ரா ருத்ராகர்மானோ என்னும் மந்திர சுலோகங்களைப்
 படித்து, ஒரு பலியுமிட்டு, அந்த இடத்தில் பாரங்குமார்க்கியங்
 கொடுத்து, உத்தாபனஞ் செய்யவேண்டும். இது பவினிதான
 மென்றறிந்துகொள்க.

(168)

(அ-கை.) அடுப்பு முதலியவற்றிற்குச் செய்யப்படும் பவி
 யை மூன்று சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

வலிம் பூஷிஷாசு பூயஸ்து வாயு
 உயுகுவுராயுடும் சிஸுராய வஸாசு ।
 அ

தெனசாழ்ரா பெவி வ வாயலாஸெ

முஹுதா விணம் ஹவி தே உதம் || க௭௦ ||

ஸுமொயடிடிஜாஃ வலிஜாநதேவம்

வாஹெஸெஸெஸாஜேஜிதுவணெள |

விணம் முஹிசுா ஹவி உததேவம்

ஸுஜாதாம் ஜேஹொ மணஹகூகெளதெள || க௭௧ ||

(169-171.) நித்யாக்கினி காரியம் செய்தபின்னரே பவி கொடுக்கவேண்டும். நித்யாக்கினி காரியமானது அடுப்பில் செய்யவேண்டும். இதற்குப்பிரமாணம், அந்தர்ப்பவி விதானந்தரம் சுல்யாம் ஆகுதித்திரயம் ருர்யாது என்றவாக்கியமாகும். (இதன் பொருள்) அந்தர்ப்பவிசெய்தபின்னர் அடுப்பில் மூன்று ஆகுதிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதாம். அது எவ்வாறெனில், அடுப்பின் மத்தியில் அக்கினிதிக்குமுதல் கிழக்குத்திக்குவரை ஓங்காரத்துடன் இருதய பீஜத்தைச்சேர்த்து அக்கினியேநமம் சோமாயநமம் சூரியாயநமம் பிரகஸ்பதயேநமம் சிசாபதயேநமம் சர்வேப்யோ தேவேப்யோநமம் சர்வேப்யோ விசுவேப்யோநமம் ஓம்ஹாம் அந்நயேன்விஷ்டனருதேநமம் என்று அருச்சித்து, சுவாஹா சப்தத்தை இறுதியிலுடைய எட்டுமந்திரங்களாலும் அன்றாகுதி செய்து பொறுத்துக்கொள்ளும் வண்ணம் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு பின்னர் விசர்ஜனம் செய்தல்வேண்டும். அதன் பின்னர் அடுப்பின் வலது கையில் தர்மாயநமம் பலிம்ததாமி யென்றும், இடது கையில் அதர்மாயநமம் பலிம்ததாமி என்றும், காஞ்சிகைமுதலிய பரத்திரங்களில் சதன பரிவர்த்தநாயநமம் பலிம்ததாமி என்றும், ஜலம்வைக்கும் பரத்திரங்களில் ஜலாசர்யாய வருணாயநமம் பலிம்ததாமி என்றும், பிரதானமான வீட்டுவாயிலின் இரண்டு பக்கங்களிலும், மேலிருக்கும் உதம்பரங்களிலும், (அதாவது கட்டைகளிலும்) மகாகணபதயேநமம் பலிம் ததாமி சாசுவத்யைநமம் பலிம் ததாமி மகாலெக்ஷ்மியைநமம் பலிம் ததாமியென்றும் மாமுதலியவற்றைப் பிசையக்கூடிய அம்மி ஆட்டுக்கல் முதலிய விடங்களில் சுபகே நமோ பலிம் ததாமியென்றும், அரிவாள் முனையில் சர்வகர்த்தருகாயநமம் பலிம் ததாமியென்றும், உரலில்

ரொள்த்ர கோடரகாயநமம் பஸிம் ததாமியென்றும், உலக்கையில் பலபத்ரபிரியாயநமம் பிரஹ்மணயநமம் பஸிம் ததாமியென்றும், அலகடுங்கருவியில் (அஃதாவது, வாருகோலில்) மிருத்தியவே தேவசோதிதாயநமம் பஸிம் ததாமியென்றும், படுக்கையின் தலைப் பக்கத்தில் குசமாயுதாயநமம் பஸிம் ததாமியென்றும், வீட்டின் மத்தியில் தூணிற்றுகக்கீழே ஸ்கந்தாயநமம் கிருகாகிபதயேநமம் பஸிம் ததாமியென்றும் சொல்லிக்கொண்டு இவ்வாறு வாஸ்துபலி செய்யவேண்டும். பின்னர் அடுப்பைத்தியானஞ்செய்யும் முறை வருமாறு:—

படிபா படிபா ஸரீரானு மூரூம் வாகுமுகாயாநிதாம் !
வாகுகூபீரம் ஸாந்திகாஹி விநாது நாராந்தநாநாநாம் !

(இதன்பொருள்.) தர்மாதர்மரூபமான சரீரத்தையும், இரண்டுகைகளையும், சமையற்றொழிலையும், வணக்கின்புகத்தையும், சிற்சொருபத்தையும் உடைய சுல்லிதேவியைத் தியானிக்கின்றேன் என்பதாம். சுல்லி—அடுப்பு. இனி பூசிக்கப்படவேண்டியவை வருமாறு:—உப்புப்பாத்திரம், ஏனையபொருள்கள் வைக்கும் பாத்திரங்கள், உரல், வாருகோல், அம்மி, வறுக்கக்கூடிய சட்டிகளையும், அவ்வாறே வீட்டின் முக்கியமான வாயில்களில் கணபதி சரஸ்வதி என்னுமிவர்களையும், வாயிலின் கிளையில் இலக்குமியையும், வாயிலின் மத்தியில் பரமேஸ்வரையும், வாயிலின் கீழிருக்கும் கட்டையில் ஆதாரசத்தியையும், வீட்டின் மத்தியில் கந்தரையும், வீட்டின் பின் வாஸ்துநாயகரையும், படுக்கையின் முனையில் மன்மதனையும், கத்தியில் அதற்கு அதிஷ்டான தேவதையையும், ஆசனம்வாகனமென்னுமிவைகளில் அதற்கு அதிட்டானதேவதையையும் பிரகாசிக்கக்கூடிய தீபத்தையும் கந்தம் பூஷ்பம் அக்ஷதை ஜலம் தீபம் தூபம் அன்னம் என்னுமிவைகளைக்கொண்டு கிருகத்தின் அருச்சிக்கவேண்டும். இவ்வாறு அருச்சித்தால், எல்லாச்சம்பத்துக்களும் உண்டாகும். அல்லது எல்லாத் தேவர்க்கும் ஒன்றாகவே பரிகையக்கொடுக்கலாம். எவ்வாறெனில், ஜம்ஹாம் சர்வஸ்மை கிரகோபஸ்கரணயநமம் பஸிம் ததாமி, தததி பதிப்யச்சநமம் பஸிம் ததாமியென்று சொல்லிக்கொண்டு பரிகொடுக்கலாம். இவ்வாறு

கிரகோபஸ்கரண தேவதைகளின் பஸ்செய்யமுறை அறிந்து கொள்க. இவ்வாறே காகங்களுக்கும் பஸ்யிடவேண்டும். பஸ்யிடும்பொழுது கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு வாயுதிக்கு இவைகளிலுள்ள ராகசுதசம்பந்தமான எல்லாக்காகங்களும் என்னால் கொடுக்கப்பெற்ற இந்தப்பிண்டத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும். அதன்பின்னர் வெளி அங்குணத்தில் கருமை சித்திரம் ஆகியவாணங்கள் கொண்ட இரண்டு நாய்களுக்கும் பஸ்யிடவேண்டும். அப்பொழுது என்னால் கொடுக்கப்பெற்ற இந்தப் பிண்டத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு என்பாபங்களைப் பசுதிக்கின்றவைகளாகப் பஸிக்கட்டும் என்று தியானிக்கவேண்டும்.

(169-171)

(அ-கை.) சாங்கரியதோஷம் நான்குவிதமாக யிருக்குமென்று கூறுகின்றார்.

ஸாங்கயபுஷோஷஸு உதஃஸ்யஸுஸுரஸு

சுபாபுசுபுஷோஷஸு உதஃஸ்யஸுஸுரஸு : ।

ஸாங்கய திரெஸு மஹிம க தஸாஸு

த்யாஜ்ய ஸுதஃஸுஸுர ஷோஷகாரீ ॥

॥கௌ2॥

(172.) சாங்கரியதோஷம் என்பது கலப்பினாலுண்டான தோஷமாகும். அதுநான்கு வகைப்படும். எவ்வாறெனில், ஏக சந்தானமன்றி அன்னிய சந்தானமாயிருக்கிற ஆசாரியக்கலப்பினாலே வருகிறதோஷம் ஒன்று. கிரியாக்கலப்புத்தோஷம் ஒன்று. வசனக்கலப்புத் தோஷமொன்று. மதக்கலப்புத் தோஷமொன்று. ஆக நான்குவகையுங் கண்டுகொள்க. நித்தியம் ஸைமித்தியம் காமியங்களினும், ஆத்மார்த்த பார்த்த விஷயங்களினும், இந்த நான்கு தோஷங்களும் வராமல் பரிகரித்துச் செய்யவேண்டும். சாங்கரியதோஷம் வந்தால் அத்தோஷமுடையவனைப் பெரியோர்கள் நீக்கிவிடுவார்கள். அத்தோஷமுடையவன் பதிதனென்றறிந்து கொள்க.

(172)

(அ-கை.) ஆசாரிய பாம்பரையைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

செவ்வாய்ப்புரம்பரையா து கிரணவ ளாவ ளாகு
 ஞாயாபுத்பெனாகா ஸத்யமயோ விவாதி வவநா
 நயுதாவி தாநெய்து.

(172.) ஆசாரிய பரம்பரையைப் பற்றிக்கிரணகம விவாக்
 கியானத்தில் அகோசிவாசாரியர் நன்றாகக் கூறியிருக்கின்றார்.
 அதனையேயிங்குக் கூறுகின்றேன்.

கிரணகம வியாக்கியானத்தில்

சுய வகெநு வராஃ செவ்வராஸெ மாரும்பரம்பராஃ ।
 செவ்வாலாடாமத் சுஸிசு காரணாநநு நாயகம் ॥
 நநிகெஸராஸிஷெய்யம் ததாடாஃமொஜவகிராநு ।
 கிராணாஸெவாணாஃ ஸிவஜநாநிவாபிஸக ॥
 ஸவபுதக விரெவஜநம் ஸவபுதகவாயு கொவிதம் ।
 ஸகிஸம்மூயீ வகெநு நாயிஷித விதகம் ॥
 சுணிகாடிஷவலிபிநாஸெ ஞாயீநயுவராஜாவம் ।
 வரகாய உ வெரா லிஸவபு செவ்யு விநொடிகுசு ॥
 ஷெவலிபு நாயிபுதஸெய்யம் உகவிணாஸாஸிவாமசீ ।
 தத துயொமிவா தாநாஃ ஸிவஜநாநிவாபிஸக ॥
 தஸ்யாஸவநு துயஸிஷா ஸிவராஸு ஸிவாராமாஃ ।
 உயுஜெநாகிரிதி ஸுதஸெஷாஜெநாகி வரஸுதம் ॥
 நீலகண் ஸவெதெகஸிவஜநாந வ வதகம் ।
 உயுஜெநாகிமொரொஸாஸநு ஸிஷாஃ வஹி ஜெதாராஃ ॥
 மொஸ வெளராஷு காரீர ஜெதாராஷு லி ஸம்மவாஃ ।

(இவற்றின்பொருள்.) சைவசாத்திரத்திலுள்ள மேலான
 குருபரம்பரையைக் கூறுகின்றேன். அந்தாவது, கைலாசத்திலி
 ருந்து நந்திகேசவரரின் சிஷ்யரான மந்திரநாயகரென்பவர் எல்லா
 த்தேவர்களுக்கும் சிவஞானத்தைப் போதித்தார். அந்த மந்திர
 நாயகர் எல்லாத் தத்துவங்களின் விசேடங்களையும், எல்லாத்தத்
 துவங்களின் பொருள்களையும் அறிந்தவர். சத்திபகக்ஞ சம்பு
 பக்கமாகிய இருபக்கங்களிலுள்ள மந்திரேஸ்வர்களால் அபிதி
 க்கப்பட்ட மனதையுடையவர். அணிமாமுதலிய எட்டுச் சித்தி

(172)

தீக்ஷாயாம் து சரிவலிஜநம-ரூணா ஜெனாவபெ
ஸ்ரீ-தளவஹ வாஃஜநநலிஜகூவி தக்ஷு
தகூசிசாம்ஸதா । ஸ்ரீவாக்ஷிமாமஹோஜநவியி
ஸ்ரீ-தளவஹ வாஃஜநநலிஜகூவி தக்ஷு
தகூசிசாம்ஸதா । ஸ்ரீவாக்ஷிமாமஹோஜநவியி
ஸ்ரீ-தளவஹ வாஃஜநநலிஜகூவி தக்ஷு
தகூசிசாம்ஸதா । ஸ்ரீவாக்ஷிமாமஹோஜநவியி

கிணாநெடுஷிவியிஸ்ரவீஸ்ரமாராணா ஸாதிசுஷு
காயெபா ந வாவ-குடுவெடும் தூவி ந ஸாதிசு
மொ வியிரயம் மொகாவ்வாடாசு கருதம் । ஸவஹ
யூமாறு ஹவாஹயாவூநுவிதம் சுயபூஹ கடுகு
தி யசு தலாசு ஸலகாஹாடிவெந மாராணா ஶீ
கூாதி காயபும் கௌா ॥

॥௧௪॥

(173-174) பிராமண சூருவானவர் சூத்திரரான அனைவருக்குஞ் சிவதீகைஷ்டமும் உபதேசமுஞ் செய்யுங்காலத்து, சிஷ்யனுடைய செவியிலே மந்திரோபதேசஞ் செய்யவேண்டும். வாசீசுவரனுடைய கர்ப்பக்கோளகத்தினின்றும் இந்தச் சிஷ்யன் பிறந்

ததாகப் பாவிக்கவேண்டும். அதன் பின்னர் சூத்திரத்தன்மை நீங்கி இருபிறப்பாளனாகின்றனென்றும், புத்திரனாகின்றனென்றும், நுத்ராம்சமாகின்றனென்றுஞ், சிஷ்யனுக்குத் தனக்கும் நாடி ஒன்றாகப் பாவிக்கவேண்டும். பின்னர் ஸ்தாஸ்யென்னும் பாதிரத்தில் சமைத்த அன்னத்தை மூன்று கூறுசெய்து அவற்றுள் ஒரு கூறு மண்டலேஸ்வராதிகளுக்கும், ஒரு கூறு சூரியன் முதலான மண்டலதேவதைகளுக்கும் நிவேதித்து மற்றொரு கூறுகிய அமுதை சிவதீகைநிறைவேறிய பின்னர் ஒரு பந்தியிலே சிஷ்யனுடனே இருந்து உண்ணவேண்டும். இவ்வாறு பிராமண குருவானவர் செய்யவேண்டும். இதுவே உத்தமம். பிராமணஜாதிக்குச் சொல்லியிருக்கிற விதியின்படி சூத்திர ஜாதியாருக்குச் செய்யக்கூடாது. ஜாதிக்குத் தக்கவாறு நூல்களை ஆராய்ந்து செய்யவேண்டும். இந்தத் தீகைநிறைவதற்கு உரிமையில்லாத சிஷ்யனுக்கு நயனதீகைநிறை, சிவபெருமானை தன் கரத்தில் பாவித்து அக் கரத்தை சிஷ்யனுடைய சிரசில் வைத்தலாகிய பரிசுதீகைநிறை, உபதேசஞ் செய்தலாகிய வாசிகதீகைநிறை, சிஷ்யனைச் சிவனாகப்பாவித்தலாகிய பாவனாதீகைநிறை, நூல்களையுபதேசிக்கும் சாஸ்திரதீகைநிறை, யோகத்தை உபதேசித்தலாகிய யோகதீகைநிறை யென்னும் இந்த அறுவகைத் தீகைநிறைகளைச் செய்யத்தக்கன. ஒமத்தி னுற்செய்யும் ஒளத்திரி தீகைநிறையானது மேலே சொல்லியவாறு ஜாதிக்குத் தக்கவாறு செய்யவேண்டும். புத்தளிகாதேகத்தில் அந்நியிஷ்டிக்கிரியை சூத்திரர்களுக்குப் பிராமணகுரு செய்தல் கூடாது. பெரியோர்களுக்கும் இதுவே சம்மதம். பரம்பரையான ஆசிரியர்கள் சாதாரணமாக சூத்திர விஷயமான அந்நியிஷ்டிக்கிரியையினை உலக அபவாத பயத்தினால் செய்தல்கூடாது. பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டு செய்தல் கூடாது. ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் தன் குலத்திலேயே தோன்றிய ஆசிரியனைக்கொண்டே அந்நியிஷ்டிக்கிரியையினைச் செய்துகொள்ளல் வேண்டும். போதாயன சூத்திரம், ஆபஸ்தம்ப சூத்திரம், சிவாகமங்களாகிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் என்னு மிவைகளிலே சிவதீகைநிறையுடைய வனுக்கு அந்நியிஷ்டிக்கிரியை செய்யலாமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவரையுங் கூறியவற்றிற்குப் பிரமாணம்.

- (1) ஸிவஜிஜாஸா விபாஸா நானொந்யம் ஸிவதீகைநிறை :
 வெவிகாஸி வயதித்யாஹம்வெவிகாஸி கர்த்தவ்யம் :

நமஸ்கரணம் விவரிக்க யதோ ஸ்ரீமதேவம் யதா திதிஃ |
தவஸாஷ்டாங்கநாஸாரணை கருகுவது வஸஸாஷ்டாங்கம் ||

(2) சுருது —

வஸதகண்டாநாஸாரணை ஸிவயதேஹி வஸஸபெசு |

(3) வஸது —

வஸதகண்டாநாஸாரணை ஸிவதேஹி காரபெசு ||

(1) (இவற்றின் பொருள்) சிவத்துவிஜர்களும் வைதிக வேதிக யரும் ஒருவருக்கொருவர் சிவதேகைச்செய்துகொள்ளல் கூடாது. சத்திரரால் பாக்கு செய்துள்ள போஜனம் பிரம்மணரால் கலியில் எவ்வாறு விலக்கப்படுகின்றதோ, அவ்வாறே மேற் கூறப்பட்ட இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தீகைச் செய்தல் கூடாது. இவ் விடத்தில் வைதிகப் பிரமாணத்தினும் லௌகிகப் பிரமாணத்திற்கே வலிமையுண்டு என்பதாம்.

(2) வருணச்சிரமத்தை அனுசரித்துச் சிவதருமத்தைக் காக்கவேண்டும்.

(3) பிறிதோரிடத்தில் வருணச்சிரமத்தை அனுசரித்து சிவ தீகைச்செய்யச் செய்யவேண்டும் என்பதாம். (173 174)

(அ-கை.) சைவசாத்விதத்தில் கூறப்பட்ட உத்தமரான தேசிகர்களின் இலக்கண மிதுவென இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

வீக்ஷாஹஸிநமோவபெஸிநமெஸாஸஹி பொமா
வவாக் வாஸஸெவ ஷிவாஷிஷெகஸித ததாஷாபு
ணம் ஸொயமம் | க்ருகெவ்வம் வஸகாநாஸாரணய
ஷம் யெநமேஷம் காவதுதெ தெ வஸகாஷ வஸ
ஸோவபெஸமாஸவஸெஸொஷாஷெஸிசாஃ || 11௧௭ ||

ஸெவெஷெ வபெவ வணமுமவநெ தகவம் க
வெகிசு சோசு ஸொகாநாஹி ஷஸ்யுநாஷு மண
நா காரிஷுஷா காரிநீ | ஸ்ரீஸுநமநாஸாரண
யிதி யசு ஸஸ்யாவிவிஷெஷ மாஸாஷுஷாஷொ
காஸாஷெ ஷஸ்யுமணநாஸாஸி வ காவாசு
ஸுயுஷெ ||

(175-176) சாத்திரங்களை அன்புடனெடுத்துப் பார்வையிடுதல், மந்திரோபதேசஞ் செய்தல், மனனஞ்செய்தல், போகாப் பிராசத்தால் வாக்குச்சித்தி யடைதல், பாசங்களை விலக்குதல், அபிஷேகஞ்செய்தல், சாத்திரங்களைப் போதித்தல், ஆகிய இவையனைத்துஞ் செய்து எல்லா வுயிர்களுக்கும் போக மோக்ஷங்களை யளிக்கக்கூடிய அனுக்கிரகத்தை எவர்கள் செய்கின்றார்களோ அவர்களே உபதேசிக்கத் தகுந்த ஆசாரியராவர்.

சைவசாத்திரத்திலுள்ள மந்திரம், பதம், வர்ணம், புவனம், தத்துவம், கலை என்னும் இந்த ஆறு அத்துவாக்களின் பிரமாணம், எண், எழுத்துக்கள் என்னும் இவைகளையறிந்து ஆறு அத்துவாக்களின் சுத்தியையும் எவன் செய்கின்றானோ அவனே ஆசாரியன். இந்த அத்துவசுத்தியானது விருப்பத்தை நிறைவேற்றத்தக்கது.

(175-176.)

(அ-கை.) எல்லாச் சாத்திரங்களுள்ளும் மேலானது சிவாகமங்களென்றும் இதில் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லையென்றுங் கூறுகின்றார்.

ஸவபூத் ஸாலா ஹர ணவ நாந்

ஸ ணவ நிதேஜா நவரொஸி தஸாஸி |

கெநொகூரெஸுஜிதி வ தீத்யா

ஸாவெஷு ஸாஸு ஸிவஸாலெவே || களஎ ||

(177.) பிராகிருதபுவனம், அசுத்தமாயாபுவனம், சுத்தமாயாபுவனமாகிய சகல புவனங்களுக்கும் சிவதீகைச்செய்யுந் தேவன் அரன் என்னும் மகாதேவராவர். அவரல்லது எவரையும் அடக்கி ஆளுபவர் வேறொருவருமில்லை. அந்த மகாதேவரே நித்தியராவர். ஏனையதேவர்கள் நித்தியரல்லர். இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த மகாதேவராலே சொல்லப்பட்டதாதலாலும், அவரையே சொல்லுவதாலும், உலகத்துள் வழங்குஞ் சாத்திரங்களுக்கெல்லாம் மேலானது சிவசாத்திரமாகிய சிவாகமங்களே யென்றறிந்துகொள்க.

(177)

(அ-கை.) நிருவாணதீகையில் சிஷ்யனுக்கு சயனத்திலுண்டாகும் கனகின்பலனை இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஸரிஷ்யாயிவாஸஸயநஸுவநெ ஸுஹம் ஸ்யா
 உத்யஜிபவபுஷஹஸி து ராமஜாணாம் ।
 க்ஷீரோக்ஷுஜாம் வ உயிஜிபுத்ய-புஷகாநாம்
 ஸந்தஸுபுநம் ஸிதஸுஜாஹிஸுஜெதாநாம் ॥௧௭௮॥

அஜஸு ராஜா ஜெநுஜெஷு வ-புஜிள்
 ஸுகஸு ஹம்ஸஸுகுநெஷு வ-புஜிள் ।
 ஜெஷுஷு ஹஸீ ஹரிணஸு ஸிம்ஹம்
 வுஷஸு யெநுஸு ஸிதஸு ஹேதீ ॥ ௧௭௯ ॥

(178-179.) சிஷ்பனுடைய அசிவாசசயனத்தில் கனவில்
 நல்லதாயிருக்கிற பலன் வருமாறு :—வெண்குடை, கொடி, ஆ
 டை, தாமரைப்பூ, இடபம், பசுக்கள், யானை; குதிரை, மான், புல்,
 தயிர், பச்சைக்கரும்பு, இறைச்சி, கள்ளு, தேன், நல்லதண்ணீரு
 டைத்தான குளங்கள், ஓடைகள், நதிகள், சமுத்திரம், வெள்ளைப்
 பூமலை என்னு மிவைகளைக்காணின் நல்லனவாகும். மனுடரு
 க்குள்ளே நல்ல பிராமணர்களும், அரசனும், பறவைகளுக்குள்ளே
 கிளியும், அன்னமும், மிருகங்களுக்குள்ளே யானையும், மானும்,
 சிங்கமும், எருதும், பசுவும், ஊந்துநகருஞ் செந்துக்களுக்குள்
 ளே வெள்ளைப்பாம்பும் நல்லனவென்றறிந்து கொள்க. (178-179)

(அ-கை.) ஏழுவித தீகைகையப்பற்றி மூன்று சுலோகங்
 களாற் கூறுகின்றார்.

உதீயு டுஷீ ஹி ஸுரஸிவொஹம்
 ஸஹிணு ஸரிஷ்யா உயயெக்ஷதெ ஹேசு ।
 ஜெஷீ வ உஷம் ஹணிநா தியெஷம்
 ஜீக்ஷா கி யா யாவதூ வாக்ஷுஷீ ஸா ॥ ௧௮௦ ॥

உக்ஷஸுஹஸம் ஸரிவஹஸஸுஜா
 ஸம்வ-புஜி ஹஸெந க்ஷுதெந ஸரிஷ்யா ।
 ஜெஷுபுஹி ஸம்ஸஸுபுதீ டெஸிகெஸுசு
 வாஹாவசு ஸஸுபுநநாஜீக்ஷா ॥ ௧௮௧ ॥

ஸொஹம்ஹாவநயா ஸுர-புஸரிவதஹாஜெவ ஸா
 வாலிகீ ஜீக்ஷா ஹேதி உ ருதவாஹகவவொவநு-புக்ஷா
 ஜொவநெ ॥

யுரம் உரி ஸுஷோஸிகோநஸொத்ம்

கருஷோ யயா ஸா வஹு ஹாவநாவூர.

ஸாவீ து ஸெஸவாமதீவாஸிகா

யொத் ஷபாயா ஸுஷஸிபுநீஸூசு || 11௧௮௨ ||

(180 - 181 - 182.) நயனதீகை, பரிசதீகை, வாசிகதீகை, பாவனாதீகை, சாஸ்திரதீகை, யோகதீகை, ஒளத்திரிதீகையெனச் சிவதீகை எழுவகைப்படும். அவற்றுள், நயனதீகையாவது, ஆசிரியன் சிவோகம் பாவனைசெய்துகொண்டு தன்னுடைய கண்களைச் சிறிது திறந்து மார்திரிகனாயிருக்கிறவன் சுருடபாவனையினால் சர்ப்பத்தால் திண்டப்பட்டவனை விஷம் நீங்குமாறு பார்ப்பதுபோல் சிஷ்யனை சிவபாவனையினால் பார்த்துப் பாசநீக்கஞ் செய்வதாகும்.

பரிசதீகையாவது:—ஆசிரியன் தன்னுடைய வலது காத்தை சிவனுடைய கரமாகப்பாவித்து அவ்வாறே அர்ச்சித்து பின்னர் சிஷ்யனுடைய சிரமுதலாக எல்லா அங்கங்களையும் அந்தக் கையால் பரிசிப்பதாகும்.

வாசிகதீகையாவது:—ஆசிரியன் சிவோகம் பாவனைசெய்துகொண்டு சிஷ்யனை சிவனுடைய திருநாமங்களை ஜபிக்கும் படிக்கும் மனனம் பண்ணும்படிக்கும் செய்வதாகும். எதுபோலுமெனின், மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லிக்கொடுத்து இராஜகுமாரத்தியின் ஊமையைப்போக்குவித்தல் போலுமென்க.

பாவனாதீகையாவது:—ஆமையானது தன்னுடைய முட்டையை நினைத்துப் பின்னையை வெளிப்படுத்துவதுபோல ஆசிரியன் தன்னுடைய சிவோகம் பாவனையாகிற மனோவியாபாரத்தால் சிஷ்யனை நினைத்துப் பாசநீக்கஞ் செய்வதாகும்.

சாத்திரதீகையாவது:—சைவசாத்திரங்களைப் பிழையற்றச் சிஷ்யனுக்குச் சொல்லிவைப்பதாகும்.

யோகதீகையாவது:—ஆசிரியன் நாலிதழ்த்தாமரையான முலாதாரம், ஆறிதழ்த்தாமரையான சுவாதிட்டானம், பத்திதழ்த்தாமரையான மணிபூரகம், பன்னிரண்டிதழ்த்தாமரையான அநாகம், பதினாறிதழ்த்தாமரையான விசத்தி, இரண்டிதழ்த்தாம

சாயான ஆக்கையென்னும் ஆறுதாரங்கனையுள் சிஷ்யனுக்கு வருணனுக்குமமாகத் தரிசிப்பித்தலாகும்.

ஒளத்திரிதிகைப்பாவது:—குண்டமண்டல வேதிகைகளுடனே கூடினதாகும்.

இவ்வாறு ஏழுங்கையான திகைப்பின் முறைமையினை அறிந்துகொள்க. (180-181-182)

(அ-கை.) ஒளத்திரிதிகைப்பை முன்று சுலோகங்களால் விரித்துக் கூறுகின்றார்.

மெளதீ யாத து கண்ணிணவதீ ஸாஸாயு
ஹஸதி யா வாஜாந்யாழி ஷப்யஸாஸிஸவமிதா நி
வடாணதீக்ஷாவிஸா | ஷட்கு 2ஐது வடாக்கராணி
ஹவம் தஸம் கஸாவெதி தச ஸாவ்யா வுண்ப
மெஃ கௌஸெநிபுமதிதா ஹரொஸுதாமெஸு
மெஃ ||

||கஅ||

மெளதீ ஸாஸாயுணா க்யுதாவ கஸயா ஸாஸிண
ஸநஸிபுதீ செஸவீ ஸஸிதவாவராஸி ஹரிணீ
ஸௌஹயி டாதி ய ஸா | தீக்ஷாஷப்யுணவாயி
நிஸாவஜா ஸாஷாஸிஸிவ டா வுண்பாநா திய
செவ 2ஐயு நிமிதா தீசெஷவரோக்ஷவ டா ||

||கஅச||

மெவெஜா ரொமவிசொவம் ந கௌஸெயுநெ
ந வா யாவரம் ஸவபுத கியசெயவ நெது வட
தா டுஸெந்நவம் ஸஸதீ | டுஷடா தா 2ஐ விஸா
சி ரா 2ஐநநாஸுவித டுஷடணா தஸாசு தச
நுக்ஷ காத்தவாஸஹரண தீ மெவ வ மெளதீ
ஸவம் ||

||கஅரு||

(183-184-185.) ஒளத்திரிதிகைப்பாவது, மண்டபம், ஓம குண்டம், மண்டலவேதிகைகள், வர்த்தனிகும்ப வேதிகை, இஷ்டவிங்க வேதிகை, பஞ்சௌஷத வேதிகை, பஞ்சகும்ப வேதிகை, பரிவாரதேவகலச வேதிகை என்னுமிவற்றுடனே சல்ல ஆசாரியனுடைய கையின் கிரியையினைபுடையதாய் சமயம் விசே

டம் நிர்வாணம் ஆறு அத்துவாக்களின் சுத்தியுடன் கூடிய அபி
வேகம் என்னும் தீக்ஷாபேதங்களை யு முடையதாயுள்ள தென்ற
றிந்துகொள்க.

ஆறத்து வாக்களாவன.—மந்திராத்வா, பதர்த்வா, வர்ணாத்வா, புவனாத்வா, தத்துவாத்வா, கலாத்வா என்பனவாம். அவற்றுள், மந்திரங்கள் பதினென்று, பதங்கள் எண்பத்தொன்று, வர்ணங்கள் ஐம்பத்தென்று, புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்துநான்கு, தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு, கலை ஐந்து, என்றறிந்துகொள்க.

அந்த ஒளத்திரிதீக்ஷையானது, சற்குருவீனில் கலாசோதனையுடன்செய்யப்பட்டு சஞ்சிதவீனைகளை எல்லாம்போக்கும். சொளபாக் கியத்தைக்கொடுக்கும் அணிமாமுதலிய எட்டுசித்திகளையும் தரும். உலகத்திலுள்ள புண்ணியங்களுக்கெல்லாம் மேலானது. சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய ஆறுகுணங்களையும் கொடுக்கும். மோக்ஷத்தை யுங்கொடுக்கும். இதற்கு ஒப்பாக ஒன்றுக்கிடையாது. இதன்பெருமை காமிகாகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவருமாயு! வைத்தியனானவன் கண்ணினிடத்துள்ள படலமுதலியநோய்களை ஆபுதப்பிரயோகஞ்செய்தல் மருந்துகொடுத்தல் முதலான கிரியைகளைச் செய்யாது தன்னுடைய தியானத்தினாலும் வாக்கினாலும் போக்குவானாயின் இந்த ஒளத்திரிதீக்ஷையின்றி முத்தியடைதல் கூடுமென்றும், செம்பினிடத்துள்ள களிம்பைப் புளியைப்பூசி தன்னுடையகையினால் விளக்காமல் தன்னுடைய தியானத்தினால் அந்தக்களிம்பை ஒருவன் போக்குவானாயின் ஒளத்திரி தீக்ஷையின்றி முத்தியடைதல் கூடுமென்றும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருத்தல் கல்காண்க. ஆதலால் சற்குருவானவர் ஒளத்திரிதீக்ஷையினால் ஆணவமுதலிய பாசங்களைவிலக்கி முத்தியைத் தருவாரென்றறிந்துகொள்க.

(183-184-185)

(அ - கை.) ஒளத்திரியல்லாத ஏனையதீக்ஷைகளெல்லாம் ஒளத்திரிதீக்ஷையிலடங்குமென்று கூறுகின்றார்.

ஹெளத்ரீ வ ஶீக்ஷாத்ரீ ஶ்ரெயவஸூகா

வீக்ஷாஹி ஶீக்ஷா ஸவி ஷஷிபாலாஃ ।

ஹெளத்ரீ ஶ்ராராவாஹி ததொ விஸேஷா

ஶீக்ஷாஶ்ரெயவபூஷ ஹரஃ ஷஷி ॥

॥ ௧௮௬ ॥

(186.) நயனதீகைஷ, பரிசதீகைஷ, வாசிகதீகைஷ, பாவன
தீகைஷ, சாஸ்திரதீகைஷ, யோகதீகைஷ என்னும் ஆறுதீகைஷ
களும் ஒளத்திரிதீகைஷக்கு அங்கமாய் அதனுளடங்கும். ஆதலா
ல் ஒளத்திரிதீகைஷயே மேலானதாகும். ஏனையதீகைஷகளாலும்
பாவம் நீங்கும். இவ்வாறு ஏழுவகைத் தீகைஷகளுங் கண்டு
கொள்க.

(186)

(அ-கை.) சைவமுத்திரா தீகைஷயை இரண்டு சுலோகங்க
ளாற் கூறுகின்றார்.

ஸ்ரீ வெஷநாரீ ஸரீயெ து டெயா

தாரீ காக்ஷலிபா ஸிவதாஸலிஹம் ।

சூடாவயொ வெதி ஸரீஞ்ஞரகூதா

ரீமூடாப டாநம் ப யரீவரி டீகூதா ॥

॥கஅஎ॥

ஹுண்டாபிநாநி திபுதரீகூயுதம்

ஷடீகூணம் ஸுந்நாவெஷநாரீ ।

ஹூயயவா ஸ்வேஷகூதி விபுஸெஷெ

வஸ்யூப டெயா மூரூணெஸரீமூரீ ॥கஅஅ॥

(187-188.) செம்புமுதலியவற்றோடு செய்யப்பட்ட உருத்
திராக்கங்களால் ஆக்கிய திருவேடமாகிய சிவமுத்திரையை சமய
தீகைஷயிலாவது அதற்கு முன்னாவது சிஷ்யனுடைய காதுகளி
லே மந்திரசகிதமாகத் தரிக்கவேண்டும். இதுவேமுதலாவதான
சிவமுத்திராதீகைஷ யெனப்படும். சுவர்ணமுதலியவற் றோடு
செய்யப்பட்ட உருத்திராக்கங்களுடன் கூடிய சட்குண்டலமென்
னும் சுந்தரவேடமாகிய சிவமுத்திரையை விசேடதீகைஷயில் தரி
க்கவேண்டும். இவ்வாறன்றி அன்பர்களுடைய அன்பிற்குத்தக்
கவாறு சிவனது அடிமையென்பதைத் தெரிவிக்கும் முத்திரை
யைத் தரித்தலும் சைவமுத்திராதீகைஷ யென்றறிந்து
கொள்க.

(187-188)

(அ-கை.) சாதாரணிராதார தீகைஷகளைப்பற்றிக்கூறுகின்றார்.

டெயா வ டீகெஷதி ஸிவாமரோகூ ஸாயாரஸா யா

ரலியொமலெஷாஜி । சூயாயுரீஞ்ஞதயூ ஸகூதா

யுடாடூ காபூதா துபெஸூ டிவரா ஸிவெந ॥கஅகூ॥

(189.) தீகைப்பானது சாதாரதீகை நிராதாரதீகையென இரண்டுவகைப்படும். சகலவர்க்கத்து ஆன்மாக்களுக்கு ஆசிரியர்செய்வது சாதாரதீகைப்பாகும். பிரளயாகல் விஞ்ஞானகலர் என்னும் இருவகை ஆன்மாக்களுக்கும் ஸ்ரீமகாதேவர் தாமே செய்வது நிராதாரதீகையென்றறிந்து கொள்க. (189)

(அ-கை.) சாதார நிராதாரதீகை இரண்டனுள் சாதாரதீகையானது சபீஜமென்றும் நிர்ப்பீஜமென்றும் இருவகைப்படுமெனக் கூறுகின்றார்.

வீஜேந யுகா தடி யுகைக்ஷா லாவெக்ஷைக்ஷா
நிராவெக்ஷைக்ஷா | வனகாயிகாரெண யுகாவயு
கூ லீகெக்ஷவ லா லோக்ஷமவபுஷா உ || 118 கூ||

(190.) சபீஜதீகையென்றும் நிர்ப்பீஜதீகையென்றும் சாதாரதீகை இருவகைப்படும். அவற்றுள் சபீஜதீகையானது சமயாசாரங்களுடனே செய்யப்படுவது நிர்ப்பீசதீகையாவது சமயாசார சத்தியுடனேசெய்யப்படுவது. இவ்வாறு சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க. இந்தத்தீகையே முத்தியைத்தரும்பு பூஜைக்கு உபயோகிக்கும் பாத்திரங்களைப்பற்றி ஆகமங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனையும் இவ்விடத்துக் கூறும் கிறோம்.

தாஸ்ய ஜம் காஸ்ய வாசுனா யாவஜீவம் தயோதகம் | சீஸ
வாசுன வசு குஹம் தூஜ்ய ஜயவாஸ்யாஜிதத் யாக் | சூயஸஹ
ஸுஷாவஜி பும் வகுஜ்யம் வெஸாஸக்யுகெ ||

(இதன்பொருள்.) செம்புப்பாளை வெங்கலப்பாளைகளில் உடைந்துபோகும்படும் சமையல்செய்வது உத்தமம். மண்பாளை புதிதாய்வாங்கி அதில் சமையல்செய்வது உத்தமம். அல்லது மூன்றுநாள்கரை மண்பாளை உபயோகிக்கலாம். அதற்குமேல் உபயோகிக்கக்கூடாது. இரும்புப்பாளை முதலியன பூஜைக்கு எப்பொழுதும் ஆகாது. பிசாசுகாரியங்களுக்கு ஆகுமென்பதாம். ()

(அ-கை.) நிர்வாண தீகையின் பேதத்தைக் கூறுகின்றார்.

கிவடாண லீக்ஷாதா ஹவெலிவிஹர் ஸுஷோய
உா மான தடியபுஷேதி | ஹடுயோவி லொகாவி

வியாஹி லொகூட்டிணு ஸ்யாஸ ஸிவயதி
ணீதி ||

||ககக||

(191.) நிர்வாணதிகையானது நான்கு வகைப்படும். எவ்வாறெனில், சத்தியோநிர்வாணம், அசத்தியோநிர்வாணம், உலோகதர்மினி, சிவதர்மினியென அவரவர் பரிபாகத்துக்குத்தக்கவாறு பேதப்படுமென்க. இதற்குப் பிரமாணம்:—

ஜோநாநூவாஸ்யாம் | சயஜோநூலஸஸுஜா மூஹீணாம்
லொகயதிணீ | யஜோ யஜோஹிஸஸஸுஜா சம்சுக்ஷாஸூரிவ
யதிணீ ||

(இதன்பொருள்.) க்ஞானரத்னாவளியில் பாபகர்மம் எவ்வளவு உண்டு அவை அனைத்தையுஞ் சோதித்து புண்ணியகர்மங்களைச் சோதியாமல் இவ்வாழ்வானுக்குச் செய்யப்படுவது உலோகதர்மினிதிகையாகும். புண்ணிய பாவங்களிரண்டையும் நன்றாகச்சோதித்து மோக்ஷத்தில் கிருப்பமுடைய துறவிக்குச் செய்யப்படுவது சிவதர்மினியாகுமென்பதாம்.

சத்தியோ நிர்வாணதிகையாவது சற்குருவானவர் சடத்துவசோதனைசெய்து சிகாச்சேத ஓம்முஞ்செய்து சிவபதத்தில் ஆன்மாவைச் சேர்த்தமாத்நிரத்தில் தேகநீக்கமுண்டாவது. அவ்வாறன்றி, பிராரத்தகர்ம அனுபவத்தின் முடிவில் சிவபதத்தில் ஆன்மாவைச்சேர்ப்பது அசத்தியோநிர்வாணதிகையாகும். (191)

(அ-கை.) சிவதீக்ஷா மண்டபசொருபலக்ஷணம் இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஸ்யாஸ வஹ்மஞ்சாத் ஹி சேடவகாஸ ஹ்ஞிதி
காரொஸு ணகார வஸ | டூதர் க்யுஸாநுஃ
வவநி வகாரொ வெஜாதேதி வாஹு மூர
வொ சீகார ||

||ககக||

வாஜெ வஜாயா வஜஜெஜெஸெ வணாயநம் சேது
ஸ்யுகியபுஜெஷு | சூவெஷு தக்யாயநமேது
ஹ்ஞிளே லொகாயநம் ஸ்யாஸ ||ககக||

(192-193.) சிவதீக்ஷாமண்டபம் பஞ்சபூதசொருபமாகயிருக்கும். எவ்வாறெனில், மகாரம் பூமி, ணகாரம் அப்பு, டகாரம் அக்கினி, பகாரம் வாயு, மகாரம் ஆகாசம். இவ்வாறு மண்டபமென்பதற்கு பொருள கண்டுகொள்க. இதுவன்றி மண்டபமெங்கும் சாந்தியதிதகலாசொருபம், பந்தற்கால்கள் பதாத்வா, மண்டபத்தின்நடு வர்ணாத்வா, கும்பங்கள் மந்த்ராத்வா, ஓமத்திரவியங்கள் தத்தாவாத்வா, மண்டபமமைத்திருக்குமிடம் புவனாத்வா, மண்டபத்திலுள்ள நான்கு வாயில்களும் நிவிர்த்திமுதல் சாந்திவரையுள்ள கலாத்வா. இவ்வாறுகலின் மண்டபம் ஆறத்துவாவின் சொருபமென்றறிந்து கொள்க.

(அ-கை.) சிவதீக்ஷாமண்டபத்தின் அளவு கூறுகின்றார்.

தீக்ஷாணைவ ஹவஸூநதிதி கிம் வெஹஸூநதீத்யாம்
 ஜெ ப்ரொகூம் பஹிகுராஸு துயொடிஸகூர பூரணம்
 யடித்ரொலித்யு | கூருநூநதிஹவஸூ வஹிகுராத்
 பூரணம் ஹவஸூயாஸு வுஜெஜெகொதூர விஸ
 தெரவயிகூத்ரொ திரொ திரெக்ரூகூ ||ககூச||

(194.) சிவதீக்ஷாமண்டபத்தினளவு அம்சமானாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—ஐந்துமுழமுதல் பதின்மூன்று முழவரை நான்கு கோணமாகக் கொள்ளலாம். அவற்றுள் ஐந்துமுழம், ஆறுமுழம், ஏழுமுழங்கள் முறையே, அதமத்தில் அதமம் மத்தியம் உத்தமமாகும். எட்டுமுழம், ஒன்பதுமுழம், பத்துமுழங்கள் முறையே மத்தியமத்தில் அதமம் மத்தியமம் உத்தமமாகும். பதினொருமுழம் பன்னிரண்டுமுழம் பதின்மூன்றுமுழங்கள் முறையே உத்தமத்தில் அதமம் மத்தியமம் உத்தமமாகும். இவற்றுள் எது அமையுமோ அதனையமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறன்றி இன்னுமொருமுறை அந்த ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—ஐந்து முழம் ஏழு முழம் ஒன்பது முழங்கள் முறையே அதமத்தில் அதமம் மத்தியமம் உத்தமமாகும். பதினொருமுழம் பதின்மூன்று முழம் பதினைந்து முழங்கள் முறையே மத்தியமத்தில் அதமம் மத்தியமம் உத்தமமாகும். பதினேழுமுழம் பத்தொன்பது முழம் இருபத்தொருமுழங்கள் முறையே உத்தமத்தில் அத

மம் மத்தியமம் உத்தமமாகும். இவ்வாறு சொல்லப்படும் மண்டப
பேதங்களை அறிந்து எந்தக்காலத்தில் எந்தச்சாதிக்கு எது
பொருத்தமோ அதைத்தெரிந்து மண்டபம் அமைத்துக்கொள்
எல் வேண்டும். (194)

(அ-கை.) நிருவாணதீக்ஷா மண்டப இலக்கணம் பகிநொரு
சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

தீக்ஷாவெழு யயா துயொடிஸுகரெராயாசிவிலுரா
மம் வெஷாபுரம் வஹிராணிதாவது திவதம உயாரம்
வ வாஜிணவம் ! சுருட்டாகாரயோவி வாஸ்யு கூத
தொதெயுஸ ஸுருயுடாஜமும் வாஷாஜெயஸ வாந
வொய வஸவொ வரவயு மருயிம்ஸரோ || ||ககூ||

சுருயொயு ஸுருதம் சிமஸம்ஸுபாவிநு
சுருநொநுசெருடாதி உதமதிடஸாஸம் !
ஸம்ஸுருய கொஷாநி ஸதம் வவெயம்
ஸாயுடஹி ஷஷுடா நவவிஸ வஸாசு || ||ககூ||

சிஷுஜிணவசெரு கொஷ நவகெ வெஷு கஹஸா
ததம் பூரஸுஷகரவயிஸ விவிதா விலாரகா
யெட்டாநதா ! வாபுராய ஸஜீவவெஷுவி ததா
வெஷாமுமெஷுடம்மெஷு தெயாஸள வரி
தொவி ஜிணவஜிணவஜீ வியெயெத்யம் || ||ககூ||

தகவ துமிஸி வெஷுவிமயஜிநாசெஷீ உதம
ஷொணமாஹஸாநாநவதீ ஷஷம்மம் உவஸோ தெ
யெவவெஷுவாகா ! உதம் வெஷுஷுஷகர
ஷ நவகெ வஹிஷுஷுஸாபநாஷெகா வெஷுய வ
ஹிசுமயஜிநாசு ததாவி வெஷீதயா || ||ககூ||

ததாஸுரம் வடவயுடீயஜிநகம் வுருவெட்டாகவெது
திகாதஸுர டிகாஜிணதஸம் கொஷ நவகெ சுணம்
உதமெஷாணம் ! நிஜம் தஸு கரவ ஜாணஜீவி
தகெஜிசுயொதெயதொ விஸாரொஸு விஸாஸ
கெஷகரதெஸகாமம்மஸுஷுஷம் || ||ககூ||

உராயுயலிதெவெனாதுய மதாஹொமொனதி வு
 குரீ: ஸ்ரோசெஷாதிஷும மூமெருய ததொ ரி
 ஷெ ய நாவும் வுஜிம் | யொநிம் விவருவத் வக்
 வஸுததா உராயுமூமூதாஹதா ரிஷெரெவெ
 ரெயுபுதொஸு ஸுமமம் வுமம்: கபுஸஸுராக் கு
 ராக் || ॥ ௨௦௦ ||

வனவம் குணரெஹாழிகம் ததநு ததா ஹுராவுதள
 ஸாவஷுகெவகாரிம்ஸதி ஸவவிம்ஸதி வடா ஸா
 வுரம் வஷெஷு குராக் | தெஷாம் தெஷு உ
 வெழிகா திபுஸகம் ஸவொதூரம் தவதுமெஷாண்
 தாவுதமும் ஷபாமூஸுமெதெயஸு காயுதேதம் ||

வாமுதாரி தி தயம் விநொதூரவடிமும் வரம்
 ஆரதொஷகெஷ தீணி ஸுமாமுரெயகேவரம்
 கெவகம் வரம்உ யரெரி மூமெஷு கெய வஷத் யம்
 உயரெமுகு ரெவெகம் விநாயொ தயம் வகுஜிம்
 ரெவெகேஸுதடி உயரெமுகுரொவித் யம் ஸுதியா || ௨௦௧ ||

ரெமெக் கம் உயரெமுகு உரி விவமும் கெவகம் உயம்
 வாவநம் தூஜிம் ஆரி வஷத் யம் தயரெமுகு
 ரெவெகம் விநா கெஸத் | வனகம் மெயரிகீரிதொம்
 ஸுமேதி யக் மெராகம் வஷாமாம் வுயஸுஸாஷாவுகி
 ஷெவகொஷமணநா மக்ஷதூராவுதா || ॥ ௨௦௨ ||

தீக்ஷாரெணவமுகு நவகரெஸுராவஷாமாம் வு
 யொரெஷெ ரெணவெஷிகெககராத் காயுஷுகெ
 மெநாகவக் | தத துக்ஷிஸி ரெவெகேஷியஜநாஷெ
 கா ரெஷிதெயுஷயாக் ததாஹுரெவி வஹுகுமவ
 ஜநாமெஷெஸெவி ரெவெகாயுடாக் || ॥ ௨௦௩ ||

குணாயுமும் வஷதீநு திஸுமவகுகம் வாமெஷு
 வஷெ ராகுஸெதூமொ ஆரவதுமஷெஸு தடி

யொபூக் ஊரகொஷோத்ரொ | கொணெ செ வ
தஹி தகலிபுஸகொ கொஷாநி ஸவொத்ரொ வநு
ஐ ஹாமிபுஸ) வபிபிபுஸ கொணெ விநா
30.௨௦ ||

||௨௦||

(195-205.) நிருவாணதீக்ஷைக்குப் பதின்மூன்றுமுதலான நாளில் உள்ள மண்டபமே உத்தமம். ஆதலால் பதின்மூன்றுமுதலான நாளும் பதின்மூன்றுமுதலான அகலமுமாக மண்டபம் அமைத்து நான்கு வாயில்களும் அமைத்து, வாயில்களல்லாத ஏனைய இடங்களெல்லாம் மறைத்து மண்டபம்போலாவது கூடாரம்போலாவது சதுரச்சுரமாக அமைத்துக்கொள்க. இந்த மண்டபம் அமைத்திருக்குமிடம் நிலத்தைவிடப் பன்னிரண்டங்குலம் உயரமாயிருக்க வேண்டும். கால்கள் பதினாறுவது, பன்னிரண்டாவது, எட்டாவது, நான்காவது இருக்கவேண்டும். அந்த மண்டப இடத்தைச் சமதலமாக்கி மணியாசுப் பலகையால் விளக்கஞ்செய்து அதன் மேல் மனுசங்கியையாக மாவிலே தோய்த்த பதினான்குநாலினால் தெற்கு, வடக்கு, கிழக்கு, மேற்காகக்கீறி பதின்மூன்றுக்கு பதின்மூன்று பதமாக்க நூற்றுபத்தொன்பது பதங்களாகும். இவற்றுள் நடுவிலுள்ள ஒன்பது பதத்தில் மண்டலேஸ்வர வேதிகை அமைக்கவேண்டும். அந்த வேதிகை கைமுழத்தில் மூன்றுமுதலான அகலம் மூன்றுமுதலான நாளும் மூன்றுமுதலான உயரமாக மண்டபத்திலியவற்றால் அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அல்லது அந்த அளவில் பாதி கொள்ளல்வேண்டும். அந்தவேதிகைபின் உயரத்திற்குக்கீழ் அந்த வேதிகையைச்சுற்றி நாலங்குல அகலம் இரண்டங்குல உயரத்தில் சதுரச்சுரமாக உபவேதிகை அமைத்துக் கொள்ளல்வேண்டும். மண்டலேஸ்வர வேதிகை ஒரு பதமும் எட்டுப்பதமுமாயிருக்க வேண்டும். அதனுடைய உயரமானது அகலத்திற்கு பாதியாக வேளும் அகலத்திற்கு ஒத்ததாகவேளும் இருத்தல்வேண்டும். இவ்வாறு மண்டலேஸ்வர வேதிகை அறிந்துகொள்க.

அந்த மண்டலேஸ்வர வேதிகைக்கு மேற்கே ஒன்பது கோஷ்டநடுவில் இஷ்டலிங்க பூஜார்த்தமாக ஒருமுதலான அகலம் ஒருமுதலான நாளும் ஆறங்குல உயரத்திலாவது நாலங்குல அகலம் இரண்டங்குல உயரத்திலாவது ஒரு வேதிகை அமைக்கவேண்டும்.

இந்த இஷ்டலிங்க வேதிகைக்கு வடக்கே ஒன்பது கோஷ்ட நடுவில் பஞ்சௌஷ்டி, பஞ்சமிருத்திகை, பஞ்சபத்திரம், பஞ்சபட்டை, பஞ்சோதகம் என்னும் இவற்றின் ஸ்தாபனர்த்தமாக ஒரு வேதிகை இஷ்டலிங்க வேதிகைபோல் அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

அந்த வேதிகைக்குக் கிழக்கே ஒன்பது கோஷ்டத்தின் நடுவே பஞ்சகும்பங்களை ஸ்தாபிக்கும்பொருட்டு ஒரு வேதிகை அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

அதற்குக் கிழக்கே ரும்பவர்த்தனி பூசைக்காக முன் சொன்னபடி ஒருவேதிகை அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

அதற்குத் தெற்கே ஒன்பது கோஷ்டத்தில் ஒரு ஓமகுண்டம் அமைக்கவேண்டும். அந்தக் குண்ட இலக்கணம் வருமாறு:— ஒருமுழ அகலம் ஒருமுழ நீளம் சதுரமாய் மூன்று மேகலைஞருடைய உயரத்துடனே ஒருமுழ ஆழம் உடைபதாய் உள்ளே ஒரு அங்குல அகலம் கண்டத்தை யுடையதாயிருக்கவேண்டும். மூன்று மேகலைகளின் இலக்கணம் வருமாறு:—இரண்டங்குல உயர அகலத்தில் கீழ்மேகலையும், மூன்றங்குல அகல உயரத்தில் நடுமேகலையும், நாலங்குல உயர அகலத்தில் மேல் மேகலையுமாக இவ்வாறு மூன்று மேகலையின் இலக்கணம் அறிந்துகொள்க. குண்டத்தின் நடுவில் நான்கு இதழில் ஒருநாபிக்கமலமும் குண்டத்தின்மேலே தெற்குத்திக்குல் மேல் மேகலையின் நடுவில் எட்டங்குல அகலம் பாதி அங்குல உயரத்தில் அரசிலைபோற் குண்டயோனியும் அந்தக் குண்ட யோனிக்கு அரசிலையின் காம்புபோல நீளமும் அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறு ஓமகுண்ட இலக்கணம் அறிந்து கொள்க.

இந்தப் பதின்மூன்றுமுழ மண்டபத்தினுள்ளே ராக்ஷத பதமான வெளிவீதியில் நாற்பத்தெட்டுப் பதங்களில் இருபத்தேழு கலசங்களுக்கு வேதிகை அமைக்கவேண்டும். அந்த வேதிகை ஒருசாண் அகலம் ஒருசாண் நீளம் ஆறங்குல உயரத்தில் சதுரமாக இருக்கவேண்டும். நாற்பத்தெட்டுப் பதங்களில் இருபத்தேழு கலசங்களுக்கு வேதிகை அமைக்கு முறை வருமாறு:—

கீழ்வாசலில் மூன்று பதங்களைவிட்டு வடபக்கத்தில் இரண்டு

பதத்தில் இரண்டு வேதிகையும், அந்த வாசலுக்குத் தென்பக்கத்தில் மூன்று பதத்தில் மூன்று வேதிகையும், அப்பால் ஒருபதம் விட்டு அடுத்த மூலையில் ஒருபதத்தில் ஒருவேதிகையும், அதற்கு மேற்கே இரண்டு பதம்விட்டு இரண்டுபதத்தில் இரண்டுவேதிகையும், அப்பால் வாசல் உள்பட மூன்று பதங்கள்விட்டு மேற்கே இரண்டுபதத்தில் இரண்டுவேதிகையும், அப்பால் ஒருபதம்விட்டு மேற்கே ஒருபதமும் மூலையில் ஒருபதமும் அதற்கே வடக்கே ஒருபதமும் மூன்றுபதங்களில் மூன்றுவேதிகையும், அப்பால் ஒருபதம் விட்டு இரண்டுபதத்தில் இரண்டுவேதிகையும்; அப்பால் வடக்கே மூன்றுபதமும் வாசலும் விட்டு மூன்றுபதத்தில் மூன்று வேதிகையும், அப்பால் ஒருபதம்விட்டு மூலையிலுள்ள பதம் ஒன்று அதற்குக் கிழக்கே உள்ள பதம் ஒன்று ஆக இரண்டுபதத்திலும் இரண்டுவேதிகையும், அதற்குக் கிழக்கே ஒருபதம் விட்டு அப்பாலுள்ள இரண்டுபதத்தில் இரண்டுவேதிகையும், அதற்குக் கிழக்கே மூன்றுபதமும் வடக்கு வாசலும்விட்டு அதற்குக் கிழக்கே மூன்றுபதத்தில் மூன்றுவேதிகையும், அதற்கப்பால் ஒருபதம்விட்டு ஈசானமூலையிலுள்ள பதம் ஒன்று அதற்குத் தெற்கே பதம் ஒன்று ஆக இரண்டுபதத்தில் இரண்டுவேதிகையும், அமைத்து, அதற்குத் தெற்கே உள்ள ஒருபதத்தை விட்டு விடவேண்டும். இவ்வாறு இருபத்தேழு பதங்களிலும் இருபத்தேழுகலசவேதிகை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அம்சமான் ஆகமத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பதின்மூன்று முழத்தில் ஈசுரமாக அமைக்கும் மண்டப இலக்கணம் இவ்வாறு அறிந்து கொள்க.

இனி ஒன்பதுமுழு நீளம் ஒன்பதுமுழு அகலத்தில் எண்பத் தொருபதத்தில் அமைக்கும் மண்டப இலக்கணம் வருமாறு:—

ஒருமுழங்கொண்ட நடுவிலுள்ள மத்தியபதம் ஒன்றும் சுற்றியுள்ள எட்டுப்பதமும் ஆக ஒன்பதுபதத்தில் மண்டலேஸ்வரவேதிகை. அதற்குமேற்கே ஒன்பதுபதத்தின் நடுவில் இஷ்டலிங்க வேதிகை. அதற்கு வடக்கில் பஞ்சௌஷதவேதிகை. அதற்குக் கிழக்கில் பஞ்சகும்பவேதிகை. அதற்குக் கிழக்கில் கும்பவர்த்தனி வேதிகை. இவ்வாறு ஐந்துவேதிகையும், அதற்குத் தெற்கே ஒன்

பது பதத்தில் சதுரமாக ஓங்குண்டம் ஒன்றும். இராசுதபதம் முப்பத்திரண்டில் கிழக்குமுதல் நான்கு வாசலுக்கும் நான்குபதமும் அக்கினி மூலைக்குமேல் பதம் ஒன்றும் ஆக ஐந்து பதங்கள் நீங்க ஏனைய இருபத்தேழுபதங்களில் முன்சொன்னவாறு இருபத்தேழு கலசவேதிகைகளும் அமைத்துக்கொள்க. இவ்வாறு ஒன்பது முழு மண்டப இலக்கணமும் அம்சமான் ஆகமத்திற் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. சிவதீக்ஷா மண்டப இலக்கணத்தைக் குருமுகமாக அறிந்து தீகைசெய்தல் குருவுக்கும் சிஷ்யனுக்கும் மங்களத்தைத் தருவதாகும். குருமுகமாகத்தெரியாது செய்யின் அமங்களத்தைத் தருமாதலின் குருமுகமாக அறிந்தே செய்யவேண்டும். (195-205)

(அ-கை.) மண்டபத்தின் எண்பத்தொரு பதங்களின் பெயரைக் கூறுகின்றார்.

வனகாஸீ தீவடாநி ஜீணவதமும் காயடாடி லீஷாய
தம் கைகம் ஸ ஹவடிம் ஹி ஜிஜ்மதி தந்நாஷடி வ
டிம் டெஷலிகம் | ஜோநுஷடிம் ஷமூ ஷோயஸ திடி
ஸகம் வகாஸி டெஷஸாயகம் தாதி ஸய வடாநி
நாக்ஷலிதி ஷோகா வடாஷ்யாமஜே || ௨௦௬ ||

(206.) மண்டபம் சமசதுரமாக எத்துணை முழுத்திற் கொண்டாலும் அந்த இடத்தை கிழக்கு மேற்காகவும் தெற்கு வடக்காகவும் நூலினாலே ஒன்பதுக்கொன்பதாகக் கீறி எண்பத்தொரு பதமாக்குக. அவற்றுள் எடுப்பதம் பிரமபதம், அதைச் சுற்றியுள்ள எடுப்பதம் தைவிகபதம், அதைச்சுற்றியுள்ள பதினாறு பதம் மாணுபதம், அதைச்சுற்றியுள்ள இருபத்து நான்குபதம் பைசாசபதம், அதைச்சுற்றியுள்ள முப்பத்திரண்டுபதம் இராசுதபதம், இவ்வாறு எண்பத்தொரு பதங்களினுடைய பெயர் அறிந்துகொள்க. (206)

(அ-கை.) மண்டபத்தின் நூற்று அறுபத்தொன்பது பதங்களின் பெயரைக் கூறுகின்றார்.

ஸாநெ ஜோநவதி துயொடிஸகரெம் களவா வடா
ஷ்யா கயா ஸாஹா கைகஜெயா ஹிதொஷகஜிஷா
ஷ்யா டெஷலிகம் த ஷலிம் | ஜோநுஷடிம் சிவஹ வீயி

கூத் பழவாசு அரவாது மூதா ஸவதிஃ வெஸா
அம் வரிதொஷ்வவஸுசெயோ. வெஷாபாஷுக் ராக்ஷ
ஸம் ||

||உ௦௭||

(207.) மண்டபத்தைப் பதினமூன்றுக்குப் பதினமூன்று
கக்கிறி நூற்றறுபத்தொன்பது பதமாக்குக அவற்றுள் நடுவில்
உள்ள ஒருபதம் பிரமபதம், அதனைச் சுற்றியுள்ள எட்டுப்பதம்
தைவிகபதம், அதனைச்சுற்றி மூன்று வீதியிலுமுள்ள எழுப
த்திரண்டுபதம் மாணுபதம், அதனைச்சுற்றியுள்ள நாற்பதுபதம்
பைசாசபதம், அதனைச்சுற்றியுள்ள நாற்பத்தெட்டுப்பதம் இராக்ஷ
ஸபதம். இவ்வாறு அம்சமானாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்
றது.

(207)

(அ-கை.) பதப்பிரயோசனம் கூறுகின்றார்.

வாஷெ ஸ்ரீமணுவெவிகா ஸுராவஷெ காயெடாவ
வெஷீஸிசா சாநுஷ்யாவூவஷெ து க்ஷணவநம்
வெஷ்யுதஸூராவூதஃ | வெஸாஅம் வரிவாரகா
யுட்படவீஸஹாரயொமும் வஷம் வாஷெக்ஷாவூ
திஷெவகும்வவிஷபம் வெஷாக்ஷம் ஹி தஷாக்ஷஸம் ||உ௦௮||

(208.) பிரமபதத்தில் மண்டலேஸ்வரவேதிகை, தைவிக
பதத்தில் உபவேதிகை, மாணுப்பதத்தில் ஓமகுண்டமும் நான்கு
வேதிகைகளும், பைசாசபதத்தில் பரிசாரகர்முதலியவரின் சஞ்சா
ரம், ராக்ஷஸபதத்தில் ஆவரண தேவர்களுக்குரிய கலசஸ்தாபனம்,
இவ்வாறு சிவதீக்ஷா மண்டபப் பிரயோசன மறிந்து ஆசிரியர் சிவ
தீக்ஷை செய்விக்க வேண்டும்.

(208)

(அ-கை.) எண்பத்தொருபதங்கள் கொண்ட சிவதீக்ஷா
மண்டப இலக்கணம் கூறுகின்றார்.

அரவஸுயாதுரவஸுமுகுதகரமெஷெ

வாஷாவிஷொஸஸநவொநவவஷம் ஸூராக்ஷ |

ஸூரநவவெவிகாசுததிவஷிஷெ

க்ஷணநவவஷஸிவஸிணவவியாநம் ||

||உ௦௯||

(209.) ஒன்பது, எட்டு, ஏழு, ஆறு, ஐந்து என்னும் இந்த எண்களுள் யாதானும் ஓர் எண்ணுள்ள கைமுழுத்தையுடைய இடத்தில் பன்னிரண்டு அல்லது பதினாறு கால்கள் அமைத்து எண்பத்தொரு பதங்களாகச் செய்யவேண்டும். நடுவில் மும்முன்று பதமாக ஒன்பது பதங்களிருக்கவேண்டும். அந்தப் பதங்களில் வேதிகைகளை அமைத்து பக்கங்களில் இருக்கும் மூன்றுபதங்களின் மத்தியில் ஒன்பது அல்லது ஐந்து குண்டங்களை யுடையதாய் அம்மண்டப மிருக்கவேண்டும். (209)

(அகை.) மண்டப குண்டசுத்தி இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

வீக்ஷாவொக்ஷணதாபநாவி வநநாநுஜாரணா
வபுரணெஸாஜிம் ஸெவநகூட்டாஜிநஸஜாநெ
வாஃ கமாகமூநம் । ஸுநுத்ராவெஷ்டநஜிவூநம் ஹ
விவதநுரெவாஸு வஜ்ராவூணம் வெகாசாஜிணவ
ஸூஜயொர் அநவகம் மாரஜாஜிவிசெஷவணாசு ॥ ॥உக௦॥

வீக்ஷாவொக்ஷணதாபநாவி வநநாநுஜாரணா
வபுரணம் ஸாஜிம் ஸெவநகூட்டாஜிநஸஜாநெ
வாஃ கமாகமூநம் । ஸுநுத்ராவெஷ்டநஜிவூநம் க்ஷய
வதநுரெவாஸு வஜ்ராவூணம் வெகாசாஸாஸு வ
சுஷ்டாஸாஸுணஜிஜிம் கண்ணாவிதாஸூஜயம் ॥ ॥உக௧॥

(210—211.) மண்டபசுத்தி பதினெட்டு வகைப்படும். அவை வருமாறு:—சிரீக்ஷணம், புரோக்ஷணம், தாடனம், அப்டி யுகூஷணம், கனனம், உத்தாரணம், பூரணம், சமீகரணம், சேசனம், குட்டனம், சம்மாரஜினம், சமாலேபனம், நிகிர்த்திமுதவிய கலைகளை அருச்சித்தல், சூத்திரவேஷ்டனம், அர்ச்சனம், ரோகாசதுஷ்டயகரணம், வச்சிரீகரணம், பொரிமுதவிய திரணியங்களை இரைத்தல் என இவ்வாறு மண்டபசுத்தி பதினெட்டுவகையுங் கண்டு கொள்க. பொரிமுதவியவற்றை இரைத்தலைநீக்கி சதுஷ்பதார்ப்பணாந் சேர்த்து குண்டசுத்தி பதினெட்டு வகைப்படும்.

(210—211)

(அ-கை) இருபத்தேழு கலசத்தேவதைகளின் பெயரை இரண்டு சுலோகங்களால் கூறுகின்றார்.

ஸாணிநபுரிஹாஸிதெந் தவநா வஹிஸ விக்ஷா
கமாஹ்யந்திஹாஸ்யயோஸ வாஸுநிதீவ்ஷாநிஷு
திஷுஷம் | ஸநம் வாஸிரிசாநிதெஹவநாம் வநி
ஜாம் வுதிஷாகமாஷெவீ உணயநாயிவாயபுஹவகா
ஸவொதரா விஸகி || ||உக௨||

நந்ஸாணிஹாஸிதெந் தவநா வஹிஸ ஹ்யந்தி
கா விக்ஷாஹாஸ்யயோஸ வாஸுநிதீவ்ஷா
ஷுஷா வுதிஷா | ஸநம் வாஸிரிசாநிதெஹவ
நா ஷெவீ வுதிஷாகமாஷெவீ உணயநாயிவா
யபுஹவகாஸவொதரெவதாம் || ||உக௩||

(212 - 213.) இருபத்தேழு கலசங்களில் பூசிக்கப்படும் தேவதைகள் இருபத்தேழு பெயர் ஆகும். அவை வருமாறு :—
நந்தி, சாந்திகலை, மகாகாளம், இந்திரன், சூரியன், அக்கினி, பிருங்கி, வித்தியாகலை, விநாயகர். யமன், வாஸ்துபிரமன், நிருதி, விட்டுணு, ரிஷபம், நிமிருத்திகலை, ஸ்கந்தர், வருணன், மகாலக்ஷ்மி, வாயு, விநாயகன், தேவி, பிரகட்டாகலை, சண்டேசுரன், குபேரன், சப்தகுரு, ஈசானன், பிரமன் ஆக இவ்வாறு கிழக்குமுதல் பிரதக்ஷிணமாக இருபத்தேழு கலசங்களில் பூசிக்கப்படும் இருபத்தேழு தேவதைகளும் அறிந்துகொள்க. (212 - 213)

(அ-கை) சிவதிசுதா மண்டபத்தில் செய்யப்படும் பூஜாக்கிரமம் கூறுகின்றார்.

ஸுருபுடொதாரணலபுயெஷய உதுஉபாராணி
ததூகமாநஷுள கெதுமஜாபுரேஷெயெ வெஷீ
ஸுஷீவஸிதி | ஹஷெ மஹிஷியிது ஶீணவஸுஸி
வபுரூஷிநிராஹபுர வபுரூஸாராவாயுபகும்ஹவ
யபுநிமணஸாயெஷுஷிமாமாநமாநு || ||உக௪||

(214) சூரியபூஜை, தோரணபூஜை. துவாரபூஜை, எட்டுக் கொடிகளின் பூஜை, எட்டு யானையின் பூஜை, அஷ்டமங்கல பூஜை

(216-219.) தீக்ஷாமண்டபத்திற்கு அஷ்டமங்கலப்பலகை
சுவர்ணத்தினாலும், வெள்ளியினாலும், செம்பினாலும் செய்யலாம்
அல்லது மரத்தினால் செய்யலாம். அந்தப் பலகையினுடைய நீ
ளம் பதினாறங்குல மிருக்கவேண்டும். பலகையினுடைய அகலம்
எட்டங்குலமும், கனம் இரண்டு அங்குலமுமாக இருத்தல் வேண்
டும். இந்த அளவில் எட்டுப்பலகை செய்துக்கொள்ளல்வேண்
டும். இவ்வாறு காசனாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இது
வன்றிப் பதினொரு அங்குலமுதல் பத்தொன்பது அங்குலம்வரை
நீளமும் நீளத்திற் பாதி அகலமும் இரண்டு பெருவிரல் அளவான
கனமுமாக இருக்கலாமென்று காமிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிரு
க்கின்றது. பலகையின் நீளத்தை முன்றி பங்காக்கி, கீழாயுள்ள
ஒரு பங்கில் எட்டுப்பலகைகளிலும் பீடம் பெழுதவேண்டும்.
மற்றைப் பங்குகளில் ஒரு பலகையில் கண்ணாடியும், ஒரு பலகை
யில் பூணகும்பமும், ஒரு பலகையில் இடபமும், ஒரு பலகையில்
இரண்டு சாமரமும், ஒரு பலகையில் ஸ்ரீவத்ஸமாகிய இலக்குமி
யும், ஒரு பலகையில் சுவஸ்திகமும், ஒரு பலகையில் சங்கும், ஒரு
பலகையில் தீபமுமாக எட்டுப் பலகைகளில் எட்டு மங்கலங்களை

யும் எழுதவேண்டும். இந்த மங்கலங்களை ஊர்வசி, மேனகை. ரம்பை, திலோத்தமை, சுமுகி, சந்திரி, காமினி, காமவர்த்தனி யென்னும் எண்மர்கள் தரித்திருப்பதாகவும், கண்ணடியில் கந்த ரையும், பூரணகும்பத்தில் வினுயகரையும், இடபத்தில் வீரபத் திரரையும், சாமரத்தில் கங்கையையும். ஸ்ரீவத்ஸத்தில் மகாலெ க்ஷ்மியையும், சுவஸ்திகத்தில் ருத்திரனையும், சங்கத்தில் சந்திரனை யும், தீபத்தில் அம்பிகையையும் பூஜிக்கவேண்டும். (216-219)

(அ-கை.) தசாயுதப் பலகைகளின் இலக்கணம் இரண்டு ச லோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ககடூவூ ஹி உஸாயுயாயுவுமகா தா லோடிநா
லோடிநாவா லீவெயுநுகூஹூஹெவஸ த தா
ஹெதடிநம் து லு மாலம் | உதுகூ வலு கா
ரணெது து வுநலுயகூண லீணவம் லாரொயா
யதடிபுகாயுகலுஃ தெ யெதி வகூஹாரம் || 220 ||

கிஹாநுகுகிரணாமலோகூதி யதுகூதெ உகூ
ணம் வஜு கெதுமடிவலு கூதி யலலொஹதம்
வஹகம் | ஸெஷஹாயுபவஹகஹ விஹ்தம் ஹ
லுயுலோநகூகாரம் ஹெவநலேவ காயுலேயா
விது தியாஹாயுயம் || 221 ||

(220 - 221.) தசாயுதப்பலகை செம்பு முதலிய உலோகங் களினால் செய்யலாம். அல்லது மா முதலிய யக்ஞ விருகூத்தி னாலும் செய்யலாம். அந்தப் பலகை பதினாறங்குல நீளமும் ஆறங்குல அகலமும் முன்று அங்குல கனமுமாய் இருத்தல்வேண் டும். அல்லது யாகசாலையின் வாசல் அளவாகவாவது அதிற் பா தியாகவாவது நீளமும் நீளத்திற்பாதி அகலமும் கொள்ளலாம். இவ்வாறு காரணாகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறன்றி வச்சிராயுதம் துவஜாயுதம் ததாயுதம் பத்மாயுதம் சக்கராயுதம் என்னும் இந்த ஐந்தும் அளவுகோலினால் ஒருமுது நீளங் கொள்ளலாமென்றும், ஏனையசக்தி ஆயுதம் தண்டாயுதம் கத்தி ஆயுதம் பாசாயுதம் திரிகூலாயுதம் என்னும் ஐந்தும் இதிலே பாதியளவு கொள்ளலாமென்றும் கிரணாகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. (220-221)

(அ-கை.) சுருக்குசுருவ இலக்கணம் முன்று சுலோகங்க ளாற் கூறுகின்றார்.

வெக்ஷு ஸுக்ஷு வவக்ஷணம் ஸுமாவிகம்
 வெக்ஷுக்ஷு தாலாஜுமம் விஸத்ராது து உ
 ணவெக்ஷுக்ஷுமிகம் உணவஸு நாவெஹாரவெஸம் |
 தந-ஞெவ உத ஸுஜுமெந கஸஸஸாவஸுவவக்ஷு
 க்ஷுதிஷுணாமெ ஸுமதிமணிகாதம் வியிநா கா
 யுக்ஷதாவாதம் ||

|| 222 ||

வெக்ஷுக்ஷுமாவிகஸுதா வஸிவதம்வெஹாணா ர
 வெஸுரான்தா கெக்ஷுவதம்வெமதக்ஷிஸு து ம
 வெணநிபுக்ஷிவதம்வெஸுதம் | ஸ்ரீ வெவெகெந வு
 தாயம் மவவநஹாவஸுந வெக்ஷுதவெ வு
 வெஸகெந து வெஸுதம்வெஸுதம் வெக்ஷுதம்
 வுதெ வெஹாவஸு ||

|| 223 ||

வெக்ஷுக்ஷுமாவஸுதா ஸுமாவதம் தெயா
 வுக்ஷு தலிரொமதக்ஷிணமாவதம் மஜிஸிரவியு
 க்ஷிணம்வெஹாவஸு | வுக்ஷு மஜிஸிர வவவகத
 விநிவெஸவாவெஹாவஸு உணவஸுதம்வெஸுதம்
 கெவெகெந து வெஸுதம்வெஸுதம் மணிகா ||

|| 224 ||

(222 - 223 - 224.) சுருக்கு இலக்கணம் வருமாறு:—
 நீளம் முப்பத்தாறு அங்குலம். அவற்றுள் இருபதங்குல நீளம்.
 தண்டம். அந்தத் தண்டத்தின் கனம் ஆறங்குலம்- அந்தத்
 தண்டத்தினடியில் கீழ்நோக்கித் தாமரைமுகுளம்போல நாலங்கு
 லத்தில் ஒரு கலசம். அந்தத் தண்டத்தின் துனியில் நாலங்குலத்
 தில் ஒரு கெண்டி. அதற்கப்பால் எட்டங்குலத்தில் சுதுரமாக
 ஒரு வேதிகை. அந்த வேதிகையினுயரம் ஆறங்குலம். அந்தவே
 திகையின் நடுவில் நாலங்குல அகலம் மூன்றங்குல ஆழத்தில்
 வட்டமாக ஒரு பள்ளம். அந்தக் குழியைச்சுற்றி எட்டி இதழ்.
 அதற்குமேல் மூன்றங்குல அகலம் ஒரு அங்குல நீளத்தில் ஒரு
 கழுத்து. அதற்குமேல் ஏழங்குல நீளம் துனியில் மூன்றங்குல
 அகலத்தில் யானை உதடுபோல் அமைத்து, வேதிகையினுடைய

நடுவிலுள்ள பள்ளத்தில் ஓரங்குல அகலம் நெய் ஒழுகும் வழி யாகவும், வேதிக்கையின்மேல் சித்திரவேலைகள் உள்ளதாயும் இரு தல்வேண்டும்.

இனி சுருவ இலக்கணம் வருமாறு:— நீளம் இருபத்துநாலங்குலம். நுனியில் நாலங்குல நீளத்தில் வட்டமாக இரண்டு பள்ளம். அதன் புறத்தில் இரண்டங்குலப் பிரமாணத்தில் யானை மத்தகத்திலுள்ள இரண்டு கும்பங்கள் போன்ற பிருஷ்டம். அதன் நடு, சேற்றினிடத்தில் வைத்த மாண்குளம்படி போன். நிருத்தல்வேண்டும். மூன்றங்குலப் பிரமாணத்தில் தண்டமுங் கலசமும். இரண்டங்குலப் பிரமாணத்தில் கெண்டி. இவ்வாறு சுருவ இலக்கணம் அறிந்துகொள்க. சுருக்குசுருவ இலக்கணம் இந்த விதமாகக் காமிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ()

(அ-கை.) பரிதி, விஷ்டரம், தலைப்பாகை, உத்தரீயம், ஞானகட்கம், கும்பம், வர்த்தனி, கலசமென்னும் இவற்றின் இலக்கணமுங் கும்பசொருபழம் இந்து சலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

வாமாஸஃ வரியிஃ க்ருத்யபரிதொ ரோநம் தயாஜ்ஜு
ஷ்டெதா நாலுஸாஸு யுதொய வாக்ஷிதர-ஜ்ஜுஸா
ரோ ஜ்ஜுநிபுவ்யுணா । திஸாஷ்டுஷ்டெஷ்டெஷ்டு
விஷ்டரபரிதொ ரோநம் வரியுக்ஷவசு டுஷ்டிமுஷ்டி
ஸுவதிபுதாஜ்ஜிதி தக்ஷுஸுதமு ரோநம் ஸாஸா||உஉ||

உஷீஷ்டம் விகவாஸ உதரிஷ்டம் ஸாக்ஷம் ஶுஷ்டு
க்ஷணம் டெஷ்டெஷ்டுணாஷ்டுக்ஷவ ரோணரிஷி தக்ஷ
டெஷ்டெக்ஷிஸாரிதம் । டெஷ்டெஷ்டு ஸவனியெ க்ரு
தெ ஸதி தஷ்டெக்ஷநாயவா விஷ்டுதம் ஹாஷீஷ்டா
யுகுதிதூரீயயவா ஶீஷ்டாக்ஷாரிதம் || உஉக் ||

கூயுடாஷ் ஜ்ஜுநக்யவாணரிஷிதகஸெஷ்டுஷ்டி
ஸதா வெணிகாகாரஸாஸு ஸபிமு ஜ்ஜுஸாஸுடெதெ
யுடாஜ்ஜுஸொமுஷ்டிக் । தஷ்டெஷ்டுமஸா
ஹஸாரிதயவா ஸபிதூயதம் காரணெ ஹாஸு
விதூஸாஸுயுதம் விடாக்ஷாரிதம் தாஷ்டெந
வர ||

சொண்கியாஃவாழ் ஹணெந ஹாவுஃ
கூஹவடிபெய்த து வபுநீ ஸ்யாசு |
சவ்யாஃகாஃவாழ் ஹணெந ஹாவுஃ
ஸீகாநிகொகூ கயுஸவரோணம் || 12.2.அ ||

போஹம் கூஹவடிபெய்துயிராயிரம்செஷொஃவா
ஸாநித் ஃ விராரத் ஃ ஸக்யாவாஸி கஹயுதேவா
வகூஹம் உஹயாவா | வஹு காக்ஹயுதேவா
போலித் வத் ஃ ஐடா ஜீலித் ஃ ஹு ஸ்யாநுநிபா
ந்யோஸநிதி யுராம் மணெஸாவுநெ || 12.2.க ||

(225-229.) பரிதியாவது பலாசங்கொம்பு அல்லது மாந்
கொம்பில் இரண்டுமுழ நீளமும் பெருவிரல் கனமும் உள்ளதாய்
பசுமையாய் கணுவில்லாததாய் உடைசலில்லாததாய் வளைதலில்
லாததாய் துனியுடனே கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

விஷ்டாமாவது முப்பது தருப்பையினால் முடியப்பட்டதா
யும் பரிதியையொத்த நீளமுடையதாயும் இரண்டங்குலம் முடிச்சு
ம் நாலங்குல துனியும் உடையதாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

தலைப்பாகையென்பது தலையில் சுற்றுகிற ஆடை. அது
எட்டுமுழ நீளமும் நான்கு பக்கத்திலும் சிவப்புக்கரையும் இருத்
தலோடு மிருதுவாயும் உண்டை பாவு அதாவது குறுக்குநாலும்
நெடில்நாலும் ஒத்ததாயும் வெண்மையாயும் இந்த நீளத்தில் இந்
தில் ஒருபங்கு அகலமுடையதாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

உத்தரீயமாவது, தலைப்பாகை வேட்டி நீளத்தில் பாதி நீள
மாயும் அந்த வேட்டி அகலத்திற்பாதி அகலமாயும் அல்லது நீள
த்தில் ஏழில் ஒருபங்கு அகலமுடையதாயும் முன்றில் ஒருபங்கில்
தோகையுடையதாயும் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு தீப்தாக
மத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஞானவாளாவது முதிர்ந்ததாயும் பசுமையாயுமுள்ள முப்ப
த்தொரு தருப்பையினால் மயிர்ப்பின்னலைப் போலப் பின்னி, வா
ளின் பிடிபோல அடியும், துனி நாலங்குல நீளமும் முடிச்சு இர
ண்டங்குல நீளமுமாகப் பவித்திர முடிச்சப்போல் வலமாக முடிய
வேண்டும். இந்த ஞானவாளுக்கு அடிமுதல் துனிவரை நீளம்

குருநினுடைய கையினால் ஒருமுழமாவது அல்லது பதினெட்டங் குலமாவது பதினாறுக்குலமாவது பன்னிரண்டங்குலமாவது கொள்ளல் வேண்டும்.

கும்ப இலக்கணமாவது, நான்கு மரக்கால் நீர் பிடிக்கக்கூடிய தாயும், வாய் நாலங்குலம் அல்லது ஆறங்குல அகலமுடையதாயும், விளிம்பு இரண்டங்குல முடையதாயும் இருக்கவேண்டும்.

வர்த்தனி இலக்கணமாவது, இரண்டுமரக்கால் நீர் பிடிக்கக் கூடியதாயும், வாய் நாலங்குலம் அல்லது மூன்றங்குல அகலமுடையதாயும் இருக்கவேண்டும்.

கலச இலக்கணமாவது, ஒருமரக்கால் நீர் பிடிக்கக்கூடியதாயும், வாய் நாலங்குலம் அல்லது மூன்றங்குல அகலம் உடையதாயும் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு கும்பம் வர்த்தனி கலசம் என்னுமிவைகளைக் கெடுதலின்றி நன்றாக வெந்து களங்கமில்லாத கும்பத்தில் அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கும்பத்தின் சொருபமாவது. கும்பத்தில் அருச்சிக்கப்படும் தேவனுக்கு கும்பத்திலுள்ள மண் அனைத்தும், மாமிசமாகும். கும்பத்தின்மேலே பூசியிருக்கும் மண் இரத்தமாகும். கும்பத்தின் உள்ளிருக்கும் தண்ணீர் மேதஸ் ஆகும். சுற்றியிருக்கும் நூல் எழுபத்திராயிரம் நம்புநாடியாகும். கும்பத்தின் உள்ளே இடம் இரத்தினம் சுக்கிலமாகும். கூர்ச்சம் எலும்பு அல்லது நாக்காகும். வக்திரம் முசமாகும். சாத்துகிற பரிவட்டம் தோலாகும். மாந்தை தலைமயிர் அல்லது ஜடையாகும். மட்டையுடனே கும்பத்தின்மேலே வைக்கப்படும் தேங்காய் தலையாகும். அடியில் பாப்பு கிறு எழுதானியங்களும் ஆசனமாகும். மந்திரம் பிராணனாகும். இவ்வாறு கும்பசொருபங் காபிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(225-229)

(அ - கை.) திகைத் தாகம் என்னும் இவற்றிற்கு உரிய மாங்களைக் கூறுகின்றார்.

யஜுர்ஹோஸுவரவலிஹாஷ கிருணை வா ஸுஷு
மெஷெ டிஸுஷெ ரகா விஷுஷு ஸஜீ உஷுஷு ஸுஷு
தஸு ஷெஷுஷுஷு | ஷெஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

(232.) சமித்தாவது ஒருசாண் நீளத்தில் நுனியுடனே கூடினதாய், சுண்டுவிடல் கனமுள்ளதாய், பலாசமரம், மாமரமுதலியவற்றில் உள்ளதாய் ஐந்து வகைப்படும். விறகாவது பலாசமரம், மாமரமென்னும் இரண்டு முதலிய மரங்களிலுள்ளதாய், பதினாறுக்குல நீளமுள்ளதாய் பதினாறுவகைப்படும். இரைக்குந்திரவியங்களாவன பெரி, எள்ளு, கடுகு, அகூதை, பஸ்மம், புஷ்பம், தருப்பை ஆகிய ஏழுமாம். இவ்வாறு காலோத்தர ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. (232)

(அ-கை.) ஏழுவகைத் தானியங்களிவையெனக் கூறுகின்றார்.

யாந்நாமி லவெவ்வி வடிவி லவெனா

வீஹி: கூஹுதஸிவோஷஸிம்வா: |

விரியபுதுமெளவ யடாஸநெ வ

ஹொதெ து லவெபூரவி வ யாந்யவது: || ()

(233) ஏழுவகைத் தானியங்களாவன, நெல்லு, கொள்ளு எள்ளு, உளுந்து, அவரை, கடுகு, பயறு என்னும் ஏழுமாம். இவை கும்பபூஜைக்கு ஆகும். ஓமத்துக்கும் ஆகும். இவையல்லாத சகலதானிய வர்க்கங்களும் ஓமத்துக்கு மாத்திரம் ஆகும். (233)

(அ-கை.) பஞ்சௌஷதம், பஞ்சயவம், பஞ்சமிருத்து, ராசாதி, பஞ்சதுவக்கு, பஞ்சபல்லவம் என்னு மிவைகளைப்பற்றி முன்னு சுவோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

வஹெளஷயாஷா லஹமெவிகா லுயாக

வஜ்ஜஹ வெவகுகதெகவதும் |

கூரணிஸு ஸாலியபுவகொ டுவஸு

நீவாரவஸெ வ யவாஸு வஹி ||

|| உருச ||

பூஷஸு வஹாத லவவி லெஸரெ

வலிம்பெள தடாகெ வுஷஷஸு ஸபுமெ |

தீவ்யுதித் து வுநவெடுவெஷ்டம் கயெயா
முயிது மொருநா வளவ துயெயா நாலஞ
வருபுமொரு || 22௩௭ ||

(237.) கூர்ச்ச இலக்கணம் எவ்வாறெனில், முப்பத்தாறு தருப்பையாவது, இருபத்தைந்து தருப்பையாவது, பதினைந்து தருப்பையாவது, ஒன்பது தருப்பையாவது, ஏழு தருப்பையாவது, ஐந்து தருப்பையாவது, மூன்று தருப்பையாவது கொண்டு கூர்ச்சம் முடியலாம். நுனி நாலங்குலம். முடிச்ச இரண்டங்குலம். நீளம் பதினெட்டங்குலம். அடியிலுள்ள நாளம் பன்னிரண்டங்குலம். இவ்வாறு கூர்ச்ச இலக்கணம் அறிந்துகொள்க. ஒரு தருப்பையாகில் முடிச்ச வேண்டாம். (237)

(அ-கை) வாஸ்து சாந்திவிதி ஐந்து சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

தீக்ஷாரணவலீயிஹாதிகுசுமலிஸாஷ வாவஸா
ஜிவமும் தவரிநு தணுமுகிணமெய வ தீபா வெ
ஜிரா க்ருதாயாம் சுராஷ | வாஸவெபுதி வ தகீக்ரு
ஜி ப்ருயஜிதொ விவெஸவகுஜா தகம் காமாஸு
வகுமவபுநீயஜிநிபுக்ஷம் ததவபுர்விநா || 22௩௮ ||

வெஜிரா மெகவகருஜெண வ வதுவெஷ்டா யு
தாயாம் வவெஷ்டெஷ்ட வெஷ்டவெஷ்ட வாவஸாவா
ருஷா ஸண்டாமஜிவபுயசு | மூதாஸு
காமாக்ஷஸகுத் கரகம் ஜாநுபுபுமகுமாக்ஸய
அம்அம் மகுஸயநொதுகணி வததம் ஸுதகுதி
தம் த தணாஷ || 22௩௯ ||

சுதாயுரம் ஸஜீநீவிரக வஷ்டெஷ்டெஷ்டா விவ
வாமவாமபுஜி 'வஸிஜிதவா திகுஜிமாமாயாம்
யரிதீயாம் | கொணெய்வெஷ்ட ஜெண வவிதா
ஸாஸித் கௌ கௌ ததமொநு ஸஜியாமுதஜிய
வாமாமவாமவாமவாமா || 22௪௦ ||

யுள்ள முப்பத்திரண்டு பதத்தில் ஈசானர் முதலாக முப்பத்திரண்
டு தேவதைகளை அருச்சிக்கவேண்டும். அவர்களைச் சுற்றிக் கிழ
க்கு முதலாக நான்குதிக்கிலும் சரகீ, விதாரீ, பூதநா, பாபராஷ்ட
ஸீ என்னும் நால்வர்களையும், அக்கினிகோணமுதல் நான்குகோ
ணங்களிலும் ஸ்கந்தர், அரியமா, ஜ்ஞம்பா, பலிபிஞ்சா என்னும்
நால்வர்களையும் பூஜிக்கவேண்டும். ஆகவே, வாஸ்து பிரமாவுட
ன் மரீசி முதலான நால்வர், சவிதா முதலிய எண்மர், ஈசானர்
முதலிய முப்பத்திரண்டுபெயர். சரகீ முதலிய நால்வர், ஸ்கந்தர்
முதலிய நால்வர்களையுஞ்சேர்த்து மீம்பத்துமுன்று தேவதை
களை அருச்சிக்கவேண்டுமென்க. அருச்சித்த இடத்திற்குக் கிழ
க்கில் தரையில் சுவாகாந்தமாக ஓமஞ்செய்யவேண்டும். அதன்
பின் பலிசமர்ப்பித்தல் ஈராகவுள்ள கிரியைகளையுஞ்செய்து மண்
டபத்திற்கு வெளியில் பரியக்கினி காரியமுஞ்செய்யவேண்டும். ()

(அ-கை.) அங்குரார்ப்பணவிதி ஆறுசுலோகங்களாற் கூறு
கின்றார்.

கீக்ஷாயாபிவி சேமனோக்ஷாரதிலோக்ஷாயா கார
ணேகீக்ஷாபிணவகூக்ஷிதெஹீதகிஸோ ஹமெய
வெஸாநதத் | வனகவரிந ஸுமயொய்யுயொய்ய ய
யாதாநெய்யுநெவஸுணுநெஹி வெஹிஸு ம
ஸாஸாயுஹஸவிதத் நெவாஸையுக்ஷிணயு || 2-சக ||

தவரிந வெஹஸயா விஹகவஹாஜெதஸு சிஜெ
வதநெஹாணை கூஹயா தாஹிதொகூமணநா
ஸாவ்யாஸுஹா வாலிகா | ஹவெ கூஹஜெஹ
மஹுஜெதெ வஹுணயாமகேகாநநஹநு நெ
ஸவஹாலிஸாஹயாமஹே ஆக்ஷ ஸிதம் ஹவயெசு || ()

ரொஹிணா வ ஸகூதிகுஹ ஜமதாசோஹாஜெஹ
தம் தத் வ ஹஸாஸா வ வாலிகாஸா தவ
நாநஹ வயெத்யுயா | ஹவெஹஸவ
வஹிஸிஸிஸிஸெஸவத நெஹவயா ஸ ரொ
வெஹாஸு தஸிநீஷவியுஹவயுக்ஷிணயு ஹ
ஹகூஸா ||

ப்பட்டது வாரங்களை யுடையதாயும் முன்றிழையினாலாவது ஐந்திழையினாலாவது ஏழிழையினாலாவது சுத்திவரக் கட்டப்பட்ட அரசிலை வாகையிலை வில்வபத்திரம் அருகு பசுமஞ்சள் தருப்பைப் பில்லு என்னும் இவைகளையுடையதாயும், எருமுட்டைப்பொடி சேர்த்து மணலை இதனோடு கூட்டி முன் விதிப்படி கொண்டுவரப்பட்ட மண்ணினால் நிறைத்து வலமாகவைத்து, அந்தக் கும்பத்திலுள்ள ஜலத்தில் பாவிக்கத்தகுந்த மலர்ந்த தாமசையில் சந்திரனை பூரணமான அங்கத்தையுடையவராகவும், ஒருமுகமும் ஆம்பற்புஷ்பங்களாற் பிரகாசிக்கின்ற இருகைகளையும் உடையராகவும், இரண்டு நேத்திரங்களையுடையராகவும், வெளுப்பாயும், ரோகினி கிரத்திகாதேவி என்னுமிவர்களுடன் கூடினவராகவும், உலகஞ் சந்தோஷிப்பதற்குக் காரணமாக யிருக்கிறவராகவும் பாவித்து, கும்பத்தில் அவரையும், பன்னிரண்டு பாலிகைகளில் பன்னிரண்டு குரியர்களையும், ஆசன்மூர்த்தி மூலமந்திரங்களால் ஆதாரச்சத்தியையும் பூசிக்கவேண்டும். பின்னர் ஒருசருவத்திலாவது ஒருசட்டியிலாவது ஒருபாத்திரத்திலாவது இருநாழி ஜலம் நிரப்பி சாலிரெல்லிட்டு, எள்ளு, அவரைக்கொட்டை, துவரை, கடலை, கடுகு, பயறு, உளுந்து, கொள்ளு என்னும் எட்டுத்திரவியங்களாவது, அல்லது ஏழு அல்லது ஐந்து திரவியங்களாவது, அந்த நெல்லுடனே கூட்டிக்கலந்து, பாலினால் மந்திரத்துடன் மூன்று முறைதழுவி, இருதயமந்திரத்தாலருச்சித்து, ஏழுமுறை மந்திரித்து, மங்கலவாதியங்களுடன் இந்தப் பாலிகைகளுள் இந்த வித்துக்களை யிடவேண்டும். இட்டபின் சந்திரகும்பத்திலுள்ள நீரினால் நனைக்கவேண்டும். சிவதீக்ஷை முடிந்து ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது ஒன்பது நாளுக்குப்பின் அந்த அங்குரார்ப்பணங்களைப்பார்த்து சுபாசுப மறிந்து ஓமம் பண்ணவேண்டும். ஓமஞ் செய்தபின்னர் அங்குரங்களை நீரில் இடல்வேண்டும். இது சிவதீக்ஷை மங்களாங்குர விதியாகும்.

(243-248)

(அ-கை.) இரக்ஷா பந்தனவிதி கூறுகின்றார்.

ரக்ஷாபாபயநிஹயிதே மஹாபாபயநிஹயிதே வா
 நெடுகூதம் தாம்பாருமம் சூழுகம் ஸஹாமதமதம்
 ரக்ஷாமுண்ணு நயஸ்ய வ | நெடுகூதம் லா சி ஸர்ஸு

பெண்வரபுகூர்வீ தனு காவடாஸஜம் உகூரமும்

ஷவ்வஜுஜேநுநா பூஷா சிரா வாயபெக || ()

(249.) சிவதீக்கைச் செய்யுங்காலத்து ஆசிரியர் சிஷ்யனுக்கு இரகூபர்த்தனம் செய்யுமுறை வருமாறு:-ஆசிரியர் வடக்கு முதமாக இருந்துகொண்டு, சிஷ்யனைக் கிழக்குமுதமாக நிற்கச் சொல்லி, வெண்கலமுதலான பாத்திரத்தில் நாலு நாழி அரிசியும் ஒருபாக்கும் மூன்று வெள்ளைவெற்றிலையும் ஒரு தேங்காயும், ஒரு பாத்திரத்தில் விபூதியும்வைத்து, பொன்னாற்செய்த காப்பாவது அல்லது முன்றிழை யீந்திழை முதலாக ஒற்றைபடும் இழையினால் முறுக்கப்பட்ட பொன்னிறமான பருத்தினூலாற்செய்த காப்பாவது, அந்தப் பாத்திரத்தில்வைத்து அபிமந்திரித்து, பின்னர் அந்தக் காப்புநூலையெடுத்து குருவானவர் வலது பெருவிரல் நீங்க ஏனைய விரல்களினால் அஸ்த்திரமந்திரத்தால் மும்முறை உருவி, சிஷ்யனுடைய வலதுகையில் சிவமந்திரத்தால் தரித்தல் வேண்டும். (249)

(அ - கை.) சிவதீக்கையில் செய்யப்படுஞ் சைவாக்கினி காரியம் பதினைந்து சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஶீக்ஷாமௌ து விஸெஷகரே ஹயிக்ஷுஜாவநா
உருபுகொழவாது உபகரே விதேநுநா ஶா
ஹுஷா கங்கணம் | ஷேவ்வாரிகரே து ஷேயரே
தஜ்ஜாநாஜாவாஹு திஷ்ஷுயா ஹாஷஹுஷா தி
மௌ ஹவநாஜாரோவிரஸஸ்யா || 12௫ ||

வரீஜோயுகிவொரதஸ் சிவயா துதயா ஜநமெ
வகெணாவி உ வரீஜோய வரீமெ மஹே துஷ
விதயே | வரீஜோவநிஷ்ஷுதொவ்யு கணிகா ஹி
ஷேகூஷணம் ஸ்யாஸ வுநவரீஜோயிஜமநஹ் ஷஷ்
ராவிக் வரீயா தகங்கணம் || 12௫ ||

ஷேயம் காஹநகங்கணம் ஸ்ய ஹுஷா ஸவ்யாஜிநம்
ஸாநுதகாவொஹாயு சிவமெதிதொவ்யுஜம

தலு^ஸபெ^ஸக்ஷணம் யா^ஸதம் | டி^ஸமெ^ஸணா^ஸவி உ
தா^ஸவநம் கவ^ஸதொ வெ^ஸளவு^ஸயு^ஸஜா^ஸஹு^ஸக்ஷணம் டி^ஸ
மெ^ஸடா^ஸமு^ஸவ^ஸநயி^ஸசெ^ஸவ^ஸதெ^ஸயொ ஸா^ஸவ^ஸம் வ^ஸரி
யு^ஸதிகம் || 12௫௨ ||

ஹ^ஸந^ஸதெ^ஸண த^ஸதொ^ஸய வ^ஸஹி^ஸவ^ஸதெ^ஸந மூ^ஸதாவ^ஸதொ
தா^ஸவ^ஸநா^ஸதொ^ஸத^ஸவ^ஸரா^ஸஸி^ஸய^ஸவ^ஸம் வ^ஸந மூ^ஸத^ஸயா^ஸந^ஸதி
ய^ஸடா^ஸந^ஸத^ஸஸா^ஸக^ஸகா^ஸம் | வ^ஸ மூ^ஸதீ^ஸந வ^ஸரியி^ஸஷ^ஸதெ^ஸயொ
தி^ஸயி^ஸவா^ஸந^ஸஹ^ஸய^ஸதெ^ஸயெ^ஸச^ஸ வி^ஸஷ^ஸதெ^ஸயெ^ஸஷ^ஸதெ^ஸஷா^ஸம் ஸா^ஸ
வி^ஸவா^ஸதா^ஸக்ஷ^ஸண^ஸவ^ஸதொ^ஸ வ^ஸக^ஸவ^ஸதா^ஸபெ^ஸண^ஸ தம் || 12௫௩ ||

வ^ஸஸா^ஸசு^ஸ வ^ஸஸு^ஸவ^ஸஸா^ஸஜி^ஸர^ஸத^ஸ உ^ஸ உ^ஸத^ஸஸா^ஸ
ஜி^ஸர^ஸ ஸ^ஸம^ஸஹ^ஸ தா^ஸ வ^ஸந^ஸப^ஸடா^ஸபொ^ஸசி^ஸவ^ஸஸா^ஸ
வா^ஸசீ^ஸக^ஸர^ஸத^ஸஸா^ஸய^ஸடம் க^ஸமெ^ஸசெ^ஸந^ஸதெ^ஸக^ஸதம் | க^ஸமெ^ஸ
ணா^ஸவ^ஸய^ஸடி^ஸஜெ^ஸதொ^ஸக்ஷ^ஸணம் க^ஸவ^ஸதெ^ஸதா^ஸஹ^ஸயு^ஸக்ஷ^ஸர^ஸவ^ஸக^ஸ
ண^ஸ மூ^ஸதி^ஸந^ஸகா^ஸஷ^ஸத^ஸஜ^ஸந^ஸமெ^ஸத^ஸவெ^ஸ உ^ஸ ஹ^ஸத^ஸபெ^ஸ
நெ^ஸந^ஸதெ^ஸள^ஸ ஸா^ஸமெ^ஸள^ஸ தா^ஸவ^ஸயெ^ஸச^ஸ || 12௫௪ ||

த^ஸதா^ஸமு^ஸர^ஸசு^ஸ ஸ^ஸக^ஸஸா^ஸசு^ஸ க^ஸ ரோ^ஸசு^ஸ க^ஸர^ஸத^ஸத^ஸஸ^ஸஸா^ஸ
சு^ஸ ஸ^ஸஸா^ஸதீ^ஸபா^ஸப^ஸட^ஸக^ஸதி^ஸண^ஸவி^ஸயி^ஸஸா^ஸம^ஸி^ஸ வ^ஸகி^ஸ
த^ஸயொ^ஸர^ஸமெ^ஸய^ஸ சி^ஸஜெ^ஸம^ஸவி^ஸதம் | வ^ஸந^ஸஜெ^ஸம் த^ஸத^ஸ த^ஸ
தீ^ஸஸா^ஸத^ஸய^ஸதெ^ஸயொ^ஸ ந^ஸஸ^ஸர^ஸத^ஸ ஸ^ஸகி^ஸம் ஸ^ஸரி^ஸவ^ஸம் வ^ஸஸா^ஸத^ஸ உ^ஸ த^ஸ
ந^ஸய^ஸவா^ஸவ^ஸஸ^ஸதி^ஸத^ஸ க^ஸமெ^ஸந^ஸ டி^ஸமெ^ஸடி^ஸ ஸி^ஸதி^ஸஹ^ஸய^ஸடி^ஸஜா^ஸ || ()

வ^ஸந^ஸவ^ஸம் ஸ^ஸஸு^ஸவ^ஸஸா^ஸஜ^ஸய^ஸஸ^ஸரி^ஸக^ஸதா^ஸவீ^ஸக்ஷா^ஸதி^ஸஹ^ஸ
த^ஸய^ஸத^ஸநா^ஸவ^ஸய^ஸட^ஸனா^ஸம் க^ஸய^ஸரோ^ஸஜ^ஸஸா^ஸஜி^ஸரி^ஸதி^ஸ வெ^ஸசு^ஸ ஸா^ஸ
க^ஸத^ஸதெ^ஸஸா^ஸய^ஸதெ^ஸ | சூ^ஸஜெ^ஸம் செ^ஸயா^ஸதி^ஸக்ஷ^ஸணா^ஸதி^ஸதி^ஸ
ர^ஸதெ^ஸயொ^ஸ க^ஸமெ^ஸள^ஸ வ^ஸரி^ஸஹ^ஸரோ^ஸணம் தெ^ஸயா^ஸ நெ^ஸதி^ஸரி^ஸ
ரொ^ஸதி^ஸகொ^ஸண^ஸயி^ஸத^ஸசு^ஸஸா^ஸவ^ஸம் த^ஸதொ^ஸஹ^ஸம^ஸவி^ஸயி^ஸ || 12௫௫ ||

வ^ஸந^ஸவ^ஸம் ஹா^ஸவ^ஸந^ஸதீ^ஸஷ^ஸதா^ஸஜ^ஸப^ஸவ^ஸதி^ஸதம் டி^ஸமெ^ஸடா^ஸமு^ஸதொ^ஸ
வ^ஸ மெ^ஸநெ^ஸ ஸா^ஸஹா^ஸஸா^ஸவ^ஸந^ஸதி^ஸயி^ஸஸா^ஸய^ஸண^ஸசி^ஸவா^ஸ
தெ^ஸஸா^ஸசு^ஸவ^ஸதெ^ஸள^ஸ ஸ^ஸம^ஸவ^ஸம் | மூ^ஸத^ஸயா^ஸ ஹ^ஸந^ஸத^ஸந^ஸதீ^ஸ

தஞ்சைபெரிய விக்ஷா வுத்தெய்யம்மெள டிஷ்டாத்த
விவளித கடு வ தயா நீராஜம் டீவம் || 1209 ||

பெரு ம் பியுதம் கூசுபயிதம் ஸாழம் வித
ஸூரியம் கவிவா ஸவிபுவி ஸொபி கிவதவ
வெதராப் பெருமே | யூகா விம்மெய்யயா வ
ஹ ஸாஷாப் ஸவ்யமாசு ஸுவெணாடியா
ஜிபதவிதெ து ஜஹ்யாடிக்கணை டிவினெ || ()

தவிநு ஸெதி வ ஹெதி ஸவிபுவி தயா வாபெ
வ பெருமெ ஸொரியாழியுதெதவெய மாரு
ணா ஹெதவெதெதயம் | வாபெ டிவினவாபெ
பெருதி திசுமாழத் யாஜிம் ஸுவெணாடியாழிம்
வெதெதா நு பிநுநா ஹெதவெதெதெதிவ || ()

கூடுகூவியு விவபுயெண தடியொவ்யாஜிவி
பெருகியா ஸெயம் ஸம்மிதயாடி வாசுதெநா கூ
ணா வ மெரெதி கா | பெயாஜியா பிஹகெதாடி
வ வுநவதெநெம் பிநுதகயாஹத்யாஜிமஸு
யொத் கவிதா: வஹெதா தராவிம்ஸகி: || 1210 ||

வசாடிபிசுவாவிவாரகரணம் வகாநுஸாயாத
உகெக கீகரணை வ தபுநாபெ ஜிஹாவிவார
கியா | ததயாநதபெகவாவகரணை நாரியுடி
ஸாவபுநா ஸவெணாஹுதிவஹுகம் திரயவா
கூஸம்ஸவஹிஸுமெ || 1211 ||

ஐத்யூகா விதரெள ஸபிஷ்ட விசுவீக்யெதெஸ
வகவெ தசகூணஸூவ்யஸூரிநகவ ந பெயா
யெஜா ரஸஜாவலிம் | உருவாநா வம வஹ
ஸம்ஸூகிரகம் வடுதெதெ வ வடுணபுஹுதி
பெடியா தத் து தநுவிபிசுவநிஷ்டாதி க
பூவி யசு || 1212 ||

கூகூபாத்ர ஸரீரேஷு தத்ரு மாரூணா காயபூ வு
 வுஞ்ஞாஹுதி தீக்ஷாடிஸுக்ஷதாவி யொக
 தீதி பசு ஸவயுஹ ரெ ஸரீதம் । உவயுயுக் காய
 வஹிவணஹரணம் உவயுயாபநாயுக் சாமொசிஷா
 ரெஷாபஸ ரெஷாபஸாமுதிதா ரெயாஸிவாதினதம் ()

யுயொயெவெதி வுரொகவஜ்ய வுநஸவெதவீ
 யாவயுநாயெஸாஸாஸாநிசெவெக்யவாவநெயொ
 நாயீஷுஸாயிஸயம் । தெஜோஜைனகூஸம்மஷெஸிக
 வரஸாஜாநெவெஸிஷெ கீ வுஞ்ஞெயு ரெரு
 சாத உயவநு டிஸகம் ஹஞ்ஞாஹுதி ()

(250-264.) தீக்ஷாக்கனியை உட்பட என்ருசொல்லி சவா
 லை செய்தபின்னர் கர்ப்பாக்கனியைப் பூசிக்கவேண்டும். இருதய
 மந்திரத்தான் தேவியின் இடதுகையில் தர்ப்பையால் செய்யப்
 பெற்ற கங்கணங் கொடுக்கவேண்டும். எள்ளால் சத்யோஜாத
 மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு மூன்று ஓமம் பண்ணி இருதய
 மந்திரத்தால் மூன்றுமுறை பூசிக்கவேண்டும். இது கர்ப்பாதா
 னம் எனப்படும். இங்ஙனமே வாமதேவத்தாலும் சிரசாலும்
 ஓமம் செய்வது பும்சவனம். அகோரத்தாலும் சிகையாலும்
 மூன்று ஓமங்கள் செய்வது சீமந்தம். தற்புருடத்தாலும் கவசத்
 தாலும் ஓமம் செய்வது சாதகன்மம். இந்தக்காரியங்களை நடத்
 திய பின்னர் கர்ப்பமலங்கள் நீங்கும்பொருட்டு கவசத்தால் சவா
 லைசெய்து அருக்கிய ஜலங்கொண்டு அஸ்திரத்தால் புரோச்சணஞ்
 செய்து மறுபடியும் கவசத்தால் சவாலைசெய்து தர்ப்பத்தால்
 செய்யப்பெற்ற கங்கணத்தை எடுத்து சவரணகங்கணங் கொடுக்க
 வேண்டும். பின் இருதயத்தால் பூசைசெய்து சூதகம் நிவீருத்
 தியாகும்பொருட்டு அருக்கியங்கொண்டு சிவாஸ்திரத்தால் பு
 ரோக்ஷணஞ் செய்யவேண்டும். பின் அஸ்திரமந்திரத்தை உச்
 சரித்துக்கொண்டு தர்ப்பத்தால் தாடனஞ்செய்து வெளஷ்டுடன்
 கூடின கவசத்தால் அப்யுக்ஷணஞ்செய்து மேகலையில் தர்ப்பை
 களால் கிரந்தி செய்து முடிந்து ஒருமுழ நீளமுள்ள விஷ்டரத்தை
 ப்பரப்பி குண்டத்தின்கீழ் மேகலையில் பெருவிரல் பருமனும் ஒரு
 முழநீளமுங்கொண்ட பலாசங் கொம்பலாகிய பரிதியையும் தா

பிக்கவேண்டும். அக்னியினுடைய பல் நா கோடைவாய் ஜலம் இவைகளைச் சுத்திசெய்யும்பொருட்டு ஐந்து சமீத்துக்களை அடியையும் முடியையும் நெய்யில் தோய்த்து இருதயத்தால் ஓமம் பண்ணவேண்டும். பரிதியில் பிரமன் சங்கரன் விட்டுணு அனந்தர் இவர்களையும், கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு ஆகிய திக்குக்களில் உள்ள விஷ்டரங்களில் இத்திராதி பதின்மரையும் பூசிக்கவும். அதன்பின் இவர்களிடம் அக்னி குழந்தையை காக்கும் பொருட்டுச் சொல்லவேண்டிய வார்த்தையைக் கூறவேண்டும்.

பின்னர் ஸ்ருக் ஸ்ருவம் இவைகளின் சுத்தி கூறப்படுகின்றது. நிரீக்கணம் முதலிய நான்கு சுத்திகளைச்செய்து ஸ்ருக்கை மேல்நோக்கின முகமாகவும் ஸ்ருவத்தைக் கீழ்நோக்கிய முகமாகவும் அவைகளைத் தர்ப்பைகளுடன் யெடுத்து உயர்ந்த தாப்பங்களைவைத்து நூலாற்கட்டி அடியையும் நடுவையும் தலையையும் தொட்டுப்பிடித்து அஸ்த்திரமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அருக்கிய சலத்தாற் புரோக்ஷித்து அப்யுக்ஷணமும் கவசத்தால் அவருண்டளமும்செய்து காஷ்டத்தைத் தியாகஞ்செய்யும்பொருட்டு இருதயத்தால் இவைகளை அக்னியிற் காய்ச்சவேண்டும். பிறகு அக்னியை மூன்றுமுறை சுற்றி நுனி நடுவு அடி இவைகளில் பிரமன் விட்டுணு ருத்திரனென்னும் இவர்களைப் பூசித்து, சுருக்கில் சக்தியையும் ஸ்ருவத்தில் சிவனையும் நியாசஞ்செய்து நின் பிரமன் விட்டுணு ருத்திரனாகப் பாவித்து, கவசத்தால் திரி ருத்திரங்கொண்டு ஸ்ருக் ஸ்ருவம் இவைகளின் கண்டத்தில்சுற்றி தனக்கு வலப்பக்கத்தில் தர்ப்பைமேல் மூலத்தால் தாபித்து இருதயத்தால் அருச்சிக்கவும்.

பிறகு நெய்யின் சுத்தி கூறப்படுகின்றது. ஈக்கணம் முதலியவற்றால் சுத்திசெய்யப்பெற்ற நெய்யை மூன்றுமுறை அக்கினியைச்சுற்றி அக்னிகோணத்தில் வைக்கவேண்டும். பிறகு தன்னைப் பிரமனாகத் தியானித்து, குண்டத்தின்மேல் மூன்றுமுறை அக்னியிற் காய்ச்சி அக்னிதிக்கில் தாபித்து தற்பைமுனையால் நெய் பிந்துவை ஓம் ஹாம் பிரமணை சவாகா என்று சொல்லிக் கொண்டு ஓமம் செய்வதாகிய ஸ்தாபனமும், அதன்பின் விஷ்ணு சொரூபமாகத் தன்னுடைய தேகத்தைத் தியானித்து ஈசானதிக்கில் நெய்யைவைத்துத் தர்ப்பை முனையால் நெய் பிந்துவை ஓம்

ஹீம் விஷ்ணவே சுவாகா என்று சொல்லிக்கொண்டு ஓமம் செய்வதாகிய அதிச்யமும், அதன் பின்னர் தன் தேகத்தை உருத்திர சொரூபமாகத் தியானித்து குண்ட நாபியில் நெய்யைவைத்து ஓம் ஹும் ருத்ராய சுவாகா என்று சொல்லிக்கொண்டு நெய் பிந்துவை தெர்ப்பை துனியால் ஓமம் செய்வதாகிய உத்வாசனமும் செய்து, ஒட்டையளவுள்ள இரண்டு தர்ப்பைகளினால் செய்யப்பெற்ற பவித்திரத்தைக் கட்டைவிரல் அணிவிரல்களால் எடுத்து அஸ்திரத்தால் நெய்யை அக்னிக்கு எதிர்முகமாக மூன்று முறை உத்ப்லாவனஞ் செய்க, அவ்விதமே தனக்கு எதிர்முகமாக இருதய மந்திரத்தால் சம்பிலவனஞ்செய்து, அந்தப் பவித்திர முடிச்சை அவிழ்த்து இருதய மந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து தர்ப்பையைக்கொழுத்தி நெய்யிற்றேய்த்து அஸ்திரத்தால் அக்னியிற்போடவேண்டும், அவ்விதமே பிறிதொரு தர்ப்பையை எடுத்து நெருப்பிலேகொழுத்தி கவசத்தால் நெய்யை வலமாகச்சுற்றி மீளவும் நெருப்பிலே போடுவதான நீராசனமும் செய்யவேண்டும், பின்பு சான் நீளத்து இரண்டு தர்ப்பைகளை நடுவில் கிரந்தியாகமுடிந்து பிரணவத்தை யுச்சரித்து நெய் மத்தியில் வடக்கு துனியாகப்போட்டு வலதுபக்கம் இடதுபக்கம் இரண்டினையும் முறையே சுக்கிலபக்கம் கிருஷ்ணபக்கங்களாகவும், வலதுபக்கம் இடதுபக்கம் நடுப்பக்கங்களை முறையே சிங்களை இடை சுழுமுனை ஆகிய மூன்று நாடிகளாகக் கற்பித்து சுருவத்தினால் வலப்பக்கமாக நெய்யை எடுத்து ஓம் ஹாம் அக்னயே சுவாஹா என்று வெண்மையான அக்னியினுடைய வலது கண்ணிலும், இடப்பக்கமாக நெய்யை எடுத்து ஓம் ஹாம் சோமாய சுவாகாவென்று அக்னியினுடைய இடது கண்ணிலும், நடுவே நெய்யை எடுத்து ஓம் ஹாம் அக்னீ ஷோமாப்யாம் சுவாகா என்று அக்னியினுடைய நடுக்கண்ணிலும், ஓம் ஹாம் அக்னயே ஸ்விஷ்டகிருதே . ஸ்வாகாவென்று அக்னியின் வாயிலும் சிறிது ஓமம்செய்து மீதமானதை அந்த அந்த நெய்யின் பாகங்களில் அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு விடவேண்டும், இது சம்பாத ஓமம் எனப்படும், ஈண்டு ஒரு விசேஷம், அதாவது சுக்கிலபக்ஷமாயின் அப்போது முதலில் வலதுகண்ணில் அதற்குரிய மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கொண்டு ஓமம் செய்யவேண்டும், அச்சமயம் கிருஷ்ணபக்ஷமாய் இருந்தால் முதலாவது இடது கண்ணிற்கு அதற்குரிய மந்திரத்

தை யுச்சரித்து ஓமம்செய்து அதன்பின்னர் வலது கண்ணிற்கு ஓமம் செய்தல்வேண்டும். அதாவது ஓம் ஹாம் சோமாய ஸ்வா ஹா ஓம் ஹாம் அக்னயே ஸ்வாகா ஓம் ஹாம் சோமாக்னிப்பாய் ஸ்வாகா ஓம் ஹாம் அக்னயே ஸ்விஷ்டகிருதே ஸ்வாகாவென்று அக்னியினுடைய இடம் வலம் நடு ஆகிய கண்களிலும் வாயிலும் முன்போல் ஓமம்செய்து, நெய்யை சம்ஹிதையால் அபிமந்திர ணஞ்செய்து, ரக்ஷை அவகுண்டனம் இவைகளைச்செய்து, தேனு முத்திரை செய்துகொண்டு மூலமந்திரத்தால் அமிருதிகரித்து, மூலமந்திரத்தால் பூசைசெய்து, இருதயமந்திரத்தால் நெய் பிந்துவை அக்னியிலே விடவேண்டும்.

பின்னர் ஓம் ஹாம் சத்யோ ஜாதாய ஸ்வாஹா ஓம் ஹீம் வாமதேவாய ஸ்வாஹா ஓம் ஹூம் அகோராய ஸ்வாஹா ஓம் ஹேம் தத்புருஷாய ஸ்வாகா ஓம் ஹோம் ஈசானாய ஸ்வாகா என்று இவ்விதம் ஒவ்வொரு நெய்யின் ஆகுதியையும் அக்கினியின் முகங்களில் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அதன்பின் வக்திரானு சந்தானகுதிக்கு வேண்டி மந்திரங்களனைத்தையும் உச்சரித்து வக்திரானு சந்தானகுதியையும் செய்யவேண்டும். அதன்பின் ஓம் ஹாம் ஹீம் ஹூம் ஹேம் ஹோம் சத்யோஜாத வாமதேவ அகோர தத்புருஷ ஈசானாய ஸ்வாகாவென்று அக்கினி திக்குமுதல் வாயுதிக்கு ஈறாகவும், நிருருதி திக்குமுதல் ஈசானதிக்கு முடிவாகவும் நெய்யை ஓமம் செய்வதான வக்திரைகீகரண ஆகுதியையும் செய்யவேண்டும். இதன்பின்னர் அவைகளை அனுசந்தானஞ்செய்து கொண்டு ஏகீபாவஞ்செய்து நாமகரணத்திற்காக ஈசானத்தால் அருச்சித்து அஸ்திரத்தால் மூன்று அல்லது பீந்து ஆகுதிகள்செய்து “சிவாக்கனிஸ்த்வம் ஹூதாசன” என்று மூலத்தால் அக்கினிக்கு நாமகரணஞ்செய்து, இருதயத்தால் வாகீ சுவர வாகீ சுவரர்களை அருச்சித்து, தனியே மூன்று ஆகுதிகள்செய்து அருச்சித்து, அவர்களை உத்வாசனஞ் செய்யவேண்டும். பின்பு குண்டத்தின் அளவாக அக்கினியின்வாயை யுண்டுபண்ணி நடுநாக்கில் செளளம் முடிவாகவுள்ள சம்ஸ்காரங்களைத்தையுஞ் செய்து, அவை பூர்த்தியடையும்பொருட்டு வெளஷ்டை இஹதியில் உடைய மூலமந்திரத்தால் பூரணகுதி செய்யவேண்டும். பிறகு உபநிஷ் கிராமம் முதலிய கன்மாக்களும் செய்யவேண்டும்.

அதன்பின் உட்கார்ந்துகொண்டு ஹவிசுக்கு அக்கினி எடுத்து அப்புறம்வைத்து அக்கினிபகவான் சந்தோஷமுள்ளவராகவும் புஷ்டியுள்ளவராகவும் பவிக்கும் பொருட்டிப் பதினாறு அங்குலம் நீளமுள்ள பதினாறு பலாச சமித்துக்களை ஒமம் செய்யவேண்டும். பின்னர் சிவாக்கினியை 120-வது சுலோகத்திற் கூறியபடி தியானஞ்செய்து சிவாக்கினியின் இருதயத்தில் சிவனை ஆவாகனஞ்செய்து அருச்சிக்க. பின்பு சிவமுகத்திற்கும் அக்கினியின் முகத்திற்கும் ஐக்கியத்தைப் பாவித்து நாம சந்தானஞ் செய்துகொள்ளவும். இவ்வாறு அக்கினி, யாகசாலையின் ஸ்தண்டிலும், கும்பம், ஆசாரியரான தனது இருதயம் ஆகிய இந்நான்கு இடங்களிலும் சிவன் இருப்பதாகப் பாவிக்கவேண்டும். பின்பு சாமான்ய ஸிசேஷதர்ப்பணர்த்தமாக மூலத்தால் சதத்வய ஒமம் (இருநாறு) பண்ணி தசாம்ச ஒமம்செய்து பூர்ணகுதியையும் செய்யவேண்டும். தீக்ஷாதர்சமென்னும் நூலில் எந்த எந்த விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவையனைத்தையும் செய்யவேண்டும். தீக்ஷாதர்சமென்னும் நூலின் ஆசிரியரால் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் யாவும் எனக்குச் சம்மதமே. (250-264)

(அ - கை.) சமயதீகையின் முறை முன்று சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

வ-டுண-டூ-தொய ஸு-கூ-அ-பெ-ஸ-ஸ-கூ-த-பூ-
 ரெ-பெ-அ-ப-ஸூ-ஹ-பெ-டு-பெ-நெ-வ-அ-த-ஸூ-த-ஹ்
 ஜ-ஹ-ய-அ-கூ-ப-பூ-அ-வ-டு-ண-டூ-ஹ-தி-ப-ஸூ-
 த-ப-டு-ண-பீ-வ-நெ-சு-வி-ஹ-ஸ-கூ-சு-தெ-ய-ஸி-வ-அ-பெ-
 ரீ-டு-நெ-ஹ்-பூ-வ-அ-க-தி-வெ-அ-ந-அ-க-ர-அ-பூ-ப-பூ-ஹ-
 அ-பூ-ஜி-வ-அ-கூ- || 250 ||

வ-ஸூ-ஹி-ஷ-த-பெ-ஸ-டு-ஹ-பெ-ஸ-கூ-வ-டு-ண-பீ-ஸூ-
 ஜ-ஹ-வ-ஸி-ஷ-பூ-ஹ-ந-தி-வெ-ஸ-ஹ-ந-தி-வ-ஸூ-
 வ-பெ-ஸூ-கூ-ரூ-கூ-அ-பூ-பூ-த-த-ஸூ-ஸி-ஷ-பெ-
 ஸி-க-வ-பூ-பூ-பூ-பூ-பூ-கூ-ரூ-கூ-ந-ஸூ-ஸ-யி-ஸி-ஸூ-
 ய-கூ-ஸ-வ-பூ-ஸி-ஷ-பூ-பூ-ஸூ-ஸ-யி-நா- || 251 ||

பேருயாழ் ஸ்ரீ ஹணெந ஸ்ரீஷ்டுக்ராதலஸ்வாக்ஷொ
 3: க்ராவ்விதெந் பேருயாதாஹுதிஸ் த்ஷொ
 ஷெயா உஸாஸாஹுதி: | வகுண்டர் நிஷ்டுதயெ
 து பேருயாதக்ஷொஷொதரம் வகுண்டயா லா
 யுக் கெவயஸஹிதாபுணயம் லாஸொக்ஷீக்ஷா
 க்ரு: ||

||௨௬௭||

(265 - 267) பூரணகுதிசெய்து அதன் பின்னர் நல்ல காலம் நல்ல இடம் நல்ல நிமித்தம் உண்டாவதன் பொருட்டும், தீய நிமித்தம் போவதன் பொருட்டும், மூலமந்திரத்தால் நானாறு ஆகுதி செய்து, அதன் பின்னர் சிகை முதலிய மந்திரங்களால் சுவாகார்த்தமாக ஒவ்வொரு ஆகுதி கொடுப்பதற்கிய தர்ப்பணகுதியும், நெய்யினால் ஹும் படந்தமாக மும்மூன்று ஆகுதி செய்வதாகிய தீபணகுதியும், ஸ்தாலிபாகஞ்செய்து பக்குவமாயிருக்கிறதென்று மண்டலேஸ்வரனுக்கு விஞ்ஞாபனமும். சூரியன் முதல் சப்தகுருக்களீரூ யுள்ளவருக்கு ஸ்தாலிபாக நைவேத்தியமுஞ்செய்து, ஜபமீராகப் பூசித்து, பிராயச்சித்தத்தின் பொருட்டு அஸ்திர மந்திரத்தால் பத்து ஓமஞ்செய்து பூரணகுதி செய்க' பின்னர் இன்னாருக்குத் தீக்ஷை செய்துவைக்கிறேனென்று மண்டலேஸ்வரனுக்கு விஞ்ஞாபித்து, சிஷ்யனை அழைத்து மண்டலப்பிரவேசமும் மண்டலேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரமுஞ் செய்வித்து, அவனுக்கு உரியதான தீக்ஷாநாமஞ் செய்து மூலமந்திரத்தை உபதேசஞ் செய்க. பின்னர் சிஷ்யனுக்கும் தனக்கும் சம்பந்தத்தை யுடைய தருப்பையின் வழியாய் எதிரிடையாகக் குருவானவர் சிஷ்யனுக்குத் தனக்கும் கும்பத்திலிருக்கும் மண்டலேஸ்வரனுக்கும் அக்கினியிலிருக்குஞ் சிவனுக்கும் நாடி சந்தானஞ் செய்து அதன் பின்னர் சிஷ்யனுடைய தலையில் சங்கிதா மந்திரங்களால் சம்பாத ஓமஞ்செய்து, சிவனுடைப கையாகப் பாலித்த பாவனை நிலைத்தற் பொருட்டு மூலமந்திரத்தால் நூறுகுதி செய்து, அதன் பின்னர் தசாம்ச ஓமஞ்செய்து, பிராயச்சித்தத்தின் பொருட்டு நூற்றெட்டிப் பூர்ணகுதியுஞ் செய்து, சங்கிதா மந்திரங்களை மட்டும் உபதேசித்து, சிவனையுந் தன்னையும் நமஸ்கரிக்கச்செய்து சிஷ்யனுக்கு ஆசீர்வாதஞ்செய்க. இது சமயதீக்ஷா முறையாகிய சாலோக்கியதீக்ஷா முறையாகும்.

(265-267)

(அ - கை.) பாபத்தை நீக்கும் அகோரமூர்த்தியின் தியானம் கூறுகின்றார்.

யுபெழுவுவஹ்வாவஹக்ஷணவரம் ஸாக்ஷாநஹூ
 நெஹரவம் ஜீஹாடுமணதும் தெவிஹாநஜிஹ்யம் ஹி
 னாஜநாஜிபுலம் । சூக்தம் ரக்ஷதாபுதம் வி
 வுதஜுமுகம் உராபவதுகம் ரக்ஷாமிகுஜிடம் வரா
 ஹயஸவ நுமாஸிசெகாநநம் ||
 ||உரு||

(268) பாபத்தை அபகரிக்கிறவருடைய தியானம் வருமாறு:—ஒரு திருமுகமண்டலமும், முன்று திருக்கண்களும், நான்கு திருக்கரங்களும், கருமலைபோன்ற திருமேனியும், சிவந்த பரிவட்ட வுடையும், இமை ஆடாது இடைவிசாலமான கண்களும், ஆவென்றகன்ற வாயும், சிவந்து விரிந்து தாழ்ந்த சடையும், நாக்குத்துனியால் நனைபட்ட இரண்டு கடைவாயும், அபயம் வாதம் சூலம்வாள் என்னும் இந்த நான்கும் உடையவராய் எவராலும் எதிர்க்க முடியாதவராய்த் தியானிக்கவேண்டும். பாபபகூண தேவரென்னும் பெயரையுடைய அகோரமுர்த்தியின் தியானம் இவ்வாறறிந்துகொள்க.

(268)

(268)

(அ - கை.) பதினாறு சமஸ்காரங்களைக் கூறுகின்றார்.

சூடாவாதுவலஹிஸூ ஹி தபூயாநநா வம்ஸம்
கிபாவீனஸூ ஹிநி யா தஹு வொதாவகி யா
யூகூதீ ! திஷூரோஸநவீணவெளநயம் கா
ணு ஹொநெநயநா வதெபூதூஹநகேவரோ மஸி
வெரெம் வெபூதூம் கிபாவொபஸ ॥ (உசுகு)

(269) பதினாறு சமஸ்காரங்களாவன:— ருதுசங்கமனம், கருப்பாதானம், பும்ஸவனம், சீமந்தம், ஜாதகர்மம், உத்தாபனம், நாமகரணம், உபநிஷ்கிராமணம், அன்னப்பிராசனம், பிண்டவர்த்தனம், செளளம், உபநயனம், காண்டோபகரணம், காண்டமோசனம், சமாவர்த்தனம், விவாகம் என்பனவாம்.

1. ருதுசங்கமனம். அஃதாவது, புருடன் தன்னைச் சிவரூபமாகவும் மனைவியைச் சத்திரூபமாகவும் பாவித்து, சங்கமத்திற்குரிய ருதுகாலத்தில் மனைவியைச் சேர்தல்.

2. கருப்பாதானம். அஃதாவது, கருப்பத்தை நிலைக்கச் செய்தல். அஃதெவ்வாறெனின், முதல் மாதத்தில் கருப்ப இலக்கணத்தை அறிந்து, விதிப்படி கிரியைகளைச் செய்து, கோதுமை உளுந்து சேகரித்து அவற்றுடன் பால் நெய் தயிர் கலந்து ஈசான மந்திரத்தால் மூன்றுமுறை மனைவியைப் பருகச் செய்து, தற்புருஷமந்திரத்தால் மனைவியின் வயிற்றைப் பரிசித்தல் முதலியன செய்தல்.
3. பும்ஸவனம். அஃதாவது, புருடக்குழந்தையாகப் பிறப்பதற்குப் பிழிதல். அஃதெவ்வாறெனின், விதிப்படி கிரியைகளைச் செய்து, ஆல் அரசு பொரசு அத்தி என்னும் இவற்றின் மொட்டுக்களை நெய்கலந்த பாலில் சேர்த்தரைத்து அக்கினியின் மேற்குப்பாகத்தில் மனைவியை யிருக்கச் செய்து, புது வஸ்திரத்தால் மூக்குத்துவாரத்தில் வாமதேவ மந்திரத்தால் சிவனைத் தியானித்துப் பிழிதல். இந்தச் சமஸ்காரங் கருத்தரித்த இரண்டு அல்லது நான்காவது மாதத்தில் நல்லதினத்திற் செய்யவேண்டும்.
4. சீமந்தம். இந்தச் சொல்லுக்குப் பொருள் மகிழ் என்பது, அஃதாவது தலைமயிரை வகிர்தல். அஃதெவ்வாறெனின், நான்கு, அல்லது ஆறு, அல்லது எட்டாவது மாதங்களில் மந்திரத்தை முன்னிட்டுச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைச் செய்து, முள்ளம்பன்றியின் முட்களால் மயிரை வகிர்தல்.
5. சாதகர்மம். அஃதாவது புத்திரன் பிறந்ததும் விதிப்படி பார்த்தல், நாபிக்கொடி அறுத்தல், ஸ்நானஞ் செய்வீத்தல் முதலியன செய்தல்.
6. உத்தாபனம். அஃதாவது வெளியே வரச்செய்தல். இது பத்துப் பன்னிரண்டு முப்பது முப்பத்திரண்டுக்குமேற்பட்ட தினங்களிற் செய்தல்வேண்டும். அஃதெவ்வாறெனின், மேலே சொல்லப்பட்ட தினங்களின் இரவில் சகல திரவியங்களையும் பாண்டங்களையும் போக்கி, வெண்கல முதலியவற்றை மண்ணாலும் வஸ்திரத்தை வண்ணாலும் மற்றவைகளை அவற்றிற்குத் தக்கவாறு உசிதமானவைகளாலும் சுத்திசெய்து புருஷன் செளளகர்மஞ் செய்துகொள்ளல்வேண்டும். பெண்கள் ஸ்நானஞ்செய்தபின் அக்கினி

காரியஞ்செய்து பாத்திரத்தைச் சுத்திசெய்து பஞ்சகவ்யம் உட்கொள்ளுதல் பூரணகுதி என்னு மிவைகளைச் செய்து சிவனை உத்தாபனஞ் செய்யவேண்டும்.

- 7- நாமகரணம். அஃதாவது பெயரிடுதல். அஃதெவ்வாறெனில், பத்து அல்லது பனிரண்டாவது தினங்களில் மந்திரத்தை முன்னிட்டுக் கிரியைகளைச் செய்து, ஆணையின் சிவநாமங்களிலொன்றையும், பெண்ணையின் அம்பிகைநாமங்களிலொன்றையும் இடல் வேண்டும்.
- 8- உபநிஷ்கிராமணம். அஃதாவது குழந்தையை வெளியே கொண்டுவருதல். அஃதெவ்வாறெனில், நான்காவது மாதத்தில் அக்கினிவளர்த்து ஓமஞ்செய்து வெளியில் கோமயத்தால் மெழுகி மணலால் மேடைசெய்து அரசைவைத்து சூரியனை யர்ச்சித்துத் தாயுடன் குழந்தையை வெளியே கொண்டுவந்து பெரியோர்களாலாசீர்வாதஞ் செய்யப் பெறுதல்.
- 9- அன்னப்பிராசனம். அஃதாவது சோறு ஊட்டுதல். இது ஆறு அல்லது எட்டாவது மாதங்களில் செய்யவேண்டும். அஃதெவ்வாறெனில், நான்தி யென்னும் சிரார்த்தத்தை முன்னிட்டு பிராமணருக்கு போஜனஞ்செய்தித்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் குழந்தைக்குப் பாயசத்தைப் புசிப்பித்தல்.
- 10- பிண்டவர்த்தனம். அஃதாவது தேகத்தை விருத்திசெய்தல். அஃதெவ்வாறெனில், விதிப்படி அக்கினியைப் பூஜித்து, புத்திரனுடைய வலது பெருவிரல் முதல் ஈசான முதலிய மந்திரங்களையும், கண்களில் வியோம வியாபித சாக்ஷீ மந்திரங்களையும் ஜபித்து, தேன்பால் முதலியன கலந்த மதுவர்க்கங் கொடுத்தல்.
- 11- செளளகர்மம். அஃதாவது தலைமயிரைக்கழித்தல். அஃதெவ்வாறெனில், விதிப்படி கிரியைகளைச்செய்து மந்திரத்தை உச்சரித்து தலைமயிரை நனைத்துத் தருப்பையால் புரோக்ஷித்து முதலாவது ஆசிரியரும் பின்னர் நாவிதனும் தலைமயிரைக் கழித்தல்.
- 12- உபநயனம், அஃதாவது வேதத்திற்கு அதிகாரியாக்குதல். இது பிறந்த லீந்து ஆறு ஏழு ஒன்பது பதினாறு வருடங்

களுக்குள் செய்யவேண்டும். பிராமணர்களுக்கு எட்டு வயதிலும் அரசர்களுக்குப் பதினொருவயதிலும் வைசியர்களுக்குப் பன்னிரண்டுவயதிலும் உபநயனஞ் செய்யத் தக்கது. இதில் பூணூறால் மான்ரோல் முதலிய வற்றைத் தரிக்கும்படி செய்வதுண்டு.

13. காண்டோபகரணம். அஃதாவது காண்டரிஷியைத் திருப்பதிசெய்தல். அஃதெவ்வாறெனில், காண்டரிஷியின் பொருட்டு அஸ்த்திரமந்திரத்தால் ஓமமுதலியனசெய்து, சுவர்ணமுதலியவற்றால் செய்யப்பெற்ற பிசுநா பாத்திரங்களை யெடுத்துக்கொண்டு, பவதி பிசுநாந்தேகி யென்று கூறிப் பிசுநாயெடுத்தல் முதலிய கிரியைகளைச் செய்தல்.
14. காண்டமோசனம். அஃதாவது காண்டரிஷியின் விரதத்தை நீக்கல். அஃதெவ்வாறெனில், விதிப்படி கிரியைகளைச்செய்து, அக்கிரியை ஜலத்தால்வளைத்து, வியோம வியாபி மந்திரத்தால் நூறுகுதிகள்செய்து, பிரஜாபதயே காண்டரிஷியே சுவாஹா என்று எட்டாருதியால் காண்டமோசனஞ்செய்தல்.
15. சமாவர்த்தனம். அஃதாவது பிரமசாரி விரதத்தைப்பூர்த்திசெய்தல். அஃதெவ்வாறெனில், உத்தராயணத்தில் குரு சுக்கிர உதயங்களில் மாசிமாதமுதல் மீனதுமாதங்களுள் சித்திரைமாதம் நீங்க ஏனையமாதங்களில் விதிப்படி கிரியைகளைச்செய்து, பிரமசாரிய விரதத்தை நீக்கி, சர்வாங்கமுஞ் சௌளஞ்செய்து, குண்டல முதலியவற்றால் அலங்கரித்து, கண்ணாடி முதலியவற்றைப் பார்த்து வடக்கு முகமாகச் செல்லுங்காலத்து, பந்துக்களால் இல்லறத்தை வகிக்கும்பொருட்டுப் பிரார்த்தித்தல்.
16. விவாகம். அஃதெவ்வாறெனில், உத்தமகுலத்துதித்த நற்குணமுடையபெண்ணைக் கோத்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு தாரைவார்த்துத் தரப்பெறுதல்.

இந்தப் பதினாறு சமஸ்காரங்களின் விரிவை அகோரசிவாசாரியரியற்றிய கிரியாக்கிரமத்யோதிகையின் மூன்றாம் பாகமான சைவசோடசப் பிரகாசிகை என்னும் நூலிற்காண்க.

இந்தப் பதினாறு கிரியைகள் தவிர, ஐஷ்டிகம், தார்விகம், பௌதிகம், சௌமிகம் என்னும் தேவவிரதங்கள் நான்கும், அஷ்டகா, பர்வம், மாஸசிரார்த்தம், சிராவணி, ஆக்ரயணி, சைத்திரி, ஆசுவயுஜீ என்னும் வாஜ யக்ஞங்கள் ஏழும், அக்கினியாதானம், அக்கினி கோத்திரம், தர்ச பௌர்ணமாசம், ஆக்ரயணம், சாதூர் மாஸ்யம், பசுபந்தம், சௌத்ராமணி என்னும் ஹவிர யக்ஞங்கள் ஏழும், அக்னிஷ்டோமம், அத்தியக்கினிஷ்டோமம், உத்யம், ஷோடசிகம், வாஜபேயம், அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம் என்னும் சோமயக்ஞங்கள் ஏழும், மேதாஜனனம், வானப்ரஸ்தம், பாரிவ்ராஜ்யம் அபிதாவது சன்னியாசம், அந்நியிஷ்டி என்னும் வைதிக சமஸ்காரங்கள் நான்கும் செய்யத்தக்கன வென்றறிந்து கொள்க,

(269)

(அ-கை). இருபத்தெட்டுத் திவ்யாகமங்களின் பெயரும் வரலாறும் இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

சூரேள காநிகயொமஜாவல தயா வினோமரீ: கார
ணம் ததஸாஜிதஞ ஶீவ உதி வா ஸுருக்ஷஸூஹ
ஸ்ரோம் ஸாநோநு | சூஷ்ராதீ கிது ஸுபூஷெஷி
ஜயொள திஸாஸதஞ ஃ ஸுபம்மருதீ: வாவகவீர
ரொளரவஸரோஷுர ரோகூடொ ரெஷேதீ: || ௨௭௦ ||

வாநு ஜோநயோஸ்யஸிம்ஸ உதி வொஷீதம் தயா
வாஸிதொ நாநோ வரிஷ உதீரிதஸு தடியொ ஸ
ஞாநஸவொகூகொள | ததஸாதிது வாரபெஸகிர
ணௌ தெள வாதுஷஸ்வயாஹுஷாமிஸதி
ராநரோஸு ஷஸ தெ செஸவாஸு ரொளரூ: வரொ || ()

(270 - 271) ஸ்ரீமத் சதாசிவஸ்வாமியானவர், ஈசான முகம் தற்புருஷமுகம் அகோரமுகம் வாமதேவமுகம் சத்தியோஜாத முகம் ஆகிய ஐந்து திருமுகங்களினாலும் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திவ்யாகமங்கள் இருபத்தெட்டு. அவையாவன— காமிகம், யோக ஜம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், சூக்ருமம், சகஸரம் அம்சமான், சுப்ரபேதம், விஜயம், நிசவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்நேயம், வீரம், ரொளவம், பசுடம், விபலம், சந்த்ரஞானம், முக

பிம்பம், புரோத்திதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோத்தம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வானுளம் என்னும் இருபத்தெட்டுமாம். இவற்றுள் சைவம் பத்தும், ரௌத்ரம் பதினெட்டுமாகும். பிரணவர் முதலிய சிவனுக்கு உபதேசிக்கப்பெற்றமை பற்றிச் சைவமென்றும், உருத்திரர்களுக்கு உபதேசிக்கப்பெற்றமைபற்றி ரௌத்ரமென்றும் இருவகைப்பட்டன. (270-271)

(அ - கை.) இருபத்தெட்டுத் திவ்யாகமங்களும் சிவபெருமானுக்குத் திருமேனியாயிருக்கும் மூறைமை மூன்று சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

வாடுள காரிகடுவ யொமஜிடுயொ மூடுய வி
ஹூமரீ தவாடாம்பூயொய காரணமெ ஜெ
வெ ஜிதம் ஜாமுநீ ! தீவம் வொரூயுமஹ ஸூ
கூடுமரீதம் மூஹூ ஸஹஸூ கடிஃ வ வஹூ
மூடுடுவ நாலிகரீமெ மெடுஜாஜபஸூடுடிமர் || 2௭௦ ||

ஸாவொ வு ணைய ஸயம் ஸநயமம் வாடுயரீ
கூடுமெவாரீஸூ ரூயுமஹ ரௌரவரீய ஸூ
நஸூகம் ரீகூடம் ! ஹவெளவொ விரெய வு
விரெயவொ விரெயவொ விரெயவொ விரெய
கவொயுமஹம் வொயு விரெயவொ || 2௭௧ ||

ஸஹாம் வு கண்ணெ ரீவமூஸூவெயு
ஹாரீ விரெயவொவொடுயு ஸரீமூகம் து
ரீயொ காவொதூரம் வுநம் ! வாயுடுயுடுயு
மரீஸூ ஸகூ விரெயவொவொவொவொவொ
ரீடுதிடுதெதி ரீகூடு வெயுதா நடுயுடுயுடு || ()

(272 - 273 - 274) சிவபெருமானுக்கு, காமிகம் இரண்டு திருவடிகள். யோகஜம் இரண்டு கணைக்கால்கள். சிந்தியம் திருவடிகளின் விசைகள். காரணம் இரண்டு தண்டைக்கால்கள். அஜிதம் இரண்டு முழந்தாள்கள். தீப்தம் இரண்டு துடைகள். சூக்குமம் சூய்யம். சகஸ்ரம் இடுப்பு. அம்சமான் முதுகு. சுப்ரபேதம் தொப்புள். விஜயம் வயிறு. நிசுவாசம் மூக்கு. சுவாயம்புவம்

5. அஜிதத்தின் பேதம்— பிரபூதம், பரோத்பூதம், பார்வதி சங்கிதை, பத்மசங்கிதை என நான்கு.
6. தீப்தத்தின் பேதம்— அமேயம், சப்தம், ஆச்சாத்யம், அசங்கியம், அமிதௌசசம், ஆனந்தம், மாதவோத்பூதம், அத்புதம், அச்சதம் என ஒன்பது.
7. குக்குமத்தின் பேதம்— குக்குமம் ஒன்று.
8. சகஸ்ரத்தின்பேதம்— அதீதம், மங்களம், சுத்தம், அப்ரமேயம், ஜாதிபாக், பிரபுத்தம், விபுதம், அஸ்த்தம், அலங்காரம், சுபோதகம் எனப்பத்து.
9. அம்சமானின்பேதம்— வித்தியாபுராணதந்தரம், வாசவம், நீலலோகிதம், பிரகாரணம், பூததந்தரம், ஆத்மாலங்காரம், காசியபம், கௌதமம், அயிர்த்தரம், பிராமியம், வாசிஷ்டம், ஈசானம் எனப்பன்னிரண்டு.
10. சுப்ரபேதத்தின்பேதம்—சுப்ரபேதமென ஒன்று.
11. விஜயத்தின்பேதம்— விஜயம், உத்பவம், செளமியம், அகோரம், ம்ருத்யுநாசனம், குபேரம், மகாகோரம், விமலம் எனஎட்டு.
12. நிசுவாசத்தின்பேதம்— நிசுவாசம், உத்தர நிசுவாசம், நிசுவாச முகோதயம், நிசுவாச நயனம், நிசுவாச காரிகை, கோரசம்ஞ்யம், யமாக்யம், குய்யம் எனஎட்டு.
13. சுவாயம்புவத்தின்பேதம்—பிரஜாபதிமதம், பத்மம், சுவாயம்புவம் என மூன்று.
14. ஆக்நேயத்தின்பேதம்—ஆக்நேயம் ஒன்று.
15. வீரத்தின்பேதம்—பிரஸ்தாரம், புல்லமல்லம், பிரபோதம், போதம், போதகம், அமோகம், மோகசம்யம், ஹாடகம், சாகடாதிதம், ஹலம், விலேகனம், பத்ரம், வீரம் எனப் பதினமூன்று.
16. ரௌரவத்தின்பேதம்—காலக்நம், கலாதீதம், ரௌரவம், ரௌரவோத்தரம், மகாகாளமதம், ஐயிர்திரம் எனஆறு.
17. மகுடத்தின்பேதம்— மகுடம், மகுடோத்தரம் என இரண்டு.

18. விமலத்தின்பேதம்—அனந்தம், போகம், ஆக்ரந்தம், வ்ருஷபிங்கம், வ்ருஷோத்தரம், வ்ருஷாப்புதம், சுதந்தம், ரௌத்ரம், பத்ரவிதம், அரேவதம், அதிக்கிரந்தம், அட்டகாசம், அலங்கிருதம், அருச்சிதம், தாரணம், தந்திரம் எனப்பதினாறு.
19. சந்த்ரஞானத்தின்பேதம்—ஸ்திரம், ஸ்தாணு, மகாந்தம், வாருணம், நந்திகேசுவரம், ஏகபாதபுராணம், சங்கரம், நீலருத்ரகம், சிவபத்ரம், கல்பபேதம், ஸ்ரீமுகம், சிவசாசனம், சிவசேகரம், தேவிமதம் எனப்பதினாறு.
20. முகபிம்பத்தின்பேதம்—சதுர்முகம், மலயம், அயோகம், சமஸ்தோபம், ப்ரதிவிம்பகம், ஆத்மாலங்காரம், வாயவ்யம், தௌடிகம், துடிநீரகம், கலாத்யயம், துலாயோகம், குட்டிமம், பட்டசேகரம், மகாவித்தை, மகாசௌரம் எனப்பதினைந்து.
21. புரோத்தித்தின்பேதம்—கவசம், வாராகம், பிங்களமதம், பாசபந்தம், தண்டதரம், அங்குசம், தனுர்தரம், சிவஞானம், விக்ஞானம், ஸ்ரீகாலஞானம், ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம், சர்ப்பதம் ஷ்ட்ரீ விபேதனம், கீதம், பாதம், ஆதோத்யம் எனப்பதினாறு.
22. லளிதத்தின்பேதம்—லளிதம், லளிதோத்தரம், கௌடாரம் எனமூன்று.
23. சித்தத்தின்பேதம்—சாரோத்தரம், ஓளசனோத்தரம், சாலாபேதம், சசிகண்டம் என நான்கு.
24. சந்தானத்தின்பேதம்—லிங்காத்யக்ஷம், சுராத்யக்ஷம், சங்கரம், அமலேஸ்வரம், அசங்கியம், அனிலம், துவந்துவம் என ஏழு.
25. சர்வோக்தத்தின்பேதம்—சிவதருமோத்தரம், வாயுப்ரோக்தம், திவ்யப்ரோக்தம், ஈசானம், சர்வோக்திதம் என ஐந்து.
26. பாரமேசுவரத்தின்பேதம்—மதங்கம், யக்ஷணீ பத்மம், பாரமேசுவரம், பௌஷ்கரம், சுப்ரயோகம், ஹம்சம், சாமான்யமௌ ஏழு.

27. கிரணத்தின்பேதம்--காருடம், நைருதம், நீலம், ருக்ஷம், பாணுகம், தேனுகம், பிரபுத்தம், புத்தம், கர்லம் என ஒன்பது.
28. வாதுளத்தின்பேதம்--வாதுளம், உத்தரவாதுளம், காலக்ஞானம், ப்ரரோகிதம், சர்வம், தர்மாத்மகம், சிரேஷ்டம், நித்யம், சுத்தம், மகாநனம், விசுவம், விசுவாத்மகம் என ப்பன்னிரண்டு. (275)

(அ-கை.) ஒவ்வொரு ஆகமங்களின் சுலோக எண் இவ்வுள்ளவென்று ஐந்து சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

சூரீயம் வராயபு^யம் ஹிவரம் திரிகு^யம்
 உக்ஷம் வரம் காரணஜெ^யவிகொடி^யம் ।
 அநெ^யராயுதம் ஸ்ரீ^யநியுதம் து^ய ஜீ^யவம்
 ஸ^யநுக்ஷ^யத^யம் ப^யத^யம் ஹி^யவரஸ^யஸம்^யஃ ॥௨௭௬॥

ஸ்ரீ^யப^யஹ^ய உக்ஷம் ரவி^யத^யன^ய ஜோ^யக^யம்
 ஜெ^யஷ^யலிகொடி^யவி^யபு^யஜ^யய^யலிகொடி^யம் ।
 ஸா^யஸ^யஸ^யம் கொ^யடி^யஸ^யப^யஜோ^ய ஜ^யவா^யவ^யயு^ய
 ஸா^யய^யபு^யதி^ய கொ^யடி^யஸ^யயு^யயு^யதொ^யந^யத^யம் ஸ்ரீ^யச^ய ॥ ௨௭௭॥

உக்ஷாணி லீ^யரெ^ய டி^யஸ^ய ரெ^யள^யர^யவெ^யத^யம்
 கொ^யடி^யஷ^யக^யம் ஸ்ரீ^யச^ய சிகு^யட^யஸ^யஉ^யக்ஷ^யம் ।
 ரெ^யஸா^யரெ^யகெ^யலி^யஉ^யரெ^யகெ^யஷ^யம் வி^யஜி^யதா^யம^யஸ்ரீ^யச^ய
 ஸ்ரீ^யப^யபு^யஜ^ய வெ^யபா^யய^யஸ்^ய த^யயா^ய த்ரி^யகொ^யடி^யம் ॥ ௨௭௮॥

ஸி^யம்^யஸ^யம் சி^யஹா^யஸ^யம் க்^யய^ய பீ^யத^யத^யன^யம்
 உக்ஷம் த்ரி^யபா^ய யா^யஷ^யஸ^யஹ^யஸ^ய சி^யந^யச^ய ॥
 ஸா^யரெ^யயெ^யடு^யக^யகொ^யடி^யந^யடு^யத^யம் ஸி^யத^யத^யன^யம்
 ஸ^யனா^யந^யத^யன^யம் ம^யஹி^ய ஷ^யட^யஸ^யஹ^யஸ^யம் ॥ ௨௭௯॥

ஸா^யவ^யபு^யம் திரிகு^யம் வர^யரெ^யக^யடு^யஉ^யக்ஷ^ய
 ஸ்ரீ^யச^ய ப^யஹ^யகொ^யடி^யம் கிர^யணா^யம^யஸ்ரீ^யச^ய ॥
 உக்ஷம் த^யயா^ய வா^யத^யம்^யஜோ^யம^யஜோ^யநா^யம்
 ஸ்ரீ^யப^யஜோ^யக^யஸ^யஸ^யஸ^ய சிகு^யட^யம^யரெ^யக^யடு^யதா^ய ॥ ௨௮௦॥

(276-280.) காமிகம் பரார்த்தக்கிரந்தம். யோகஜம் இரண்
 லக்ஷங்கிரந்தம், சிந்தியம் லக்ஷங்கிரந்தம், காரணம் நாலுகோ
 டிகிரந்தம், அஜிதம் பதினாயிரங்கிரந்தம், தீப்தம் நியுதக்கிரந்தம்,
 சூக்சுமம் பத்மக்கிரந்தம், பத்மமாவது நூறுகோடி, சகஸ்ரம் சங்
 கக்கிரந்தம், அம்சமான் ஐந்து லக்ஷங்கிரந்தம், சுப்ரபேதம் மூ
 ன்றுகோடிகிரந்தம், விஜயம் மூன்றுகோடிகிரந்தம், நிசுவாசம்
 ஒருகோடிகிரந்தம், சுவாயம்புவம் மூன்றறைக்கோடிகிரந்தம், ஆக்
 கிரேயம் முப்பதினாயிரங்கிரந்தம், வீரம் பத்துலக்ஷங்கிரந்தம்
 ரொளவம் எட்டுகோடிகிரந்தம், மகுடம் லக்ஷங்கிரந்தம், ஸீமலம்
 மூன்றுலக்ஷங் கிரந்தம், சந்த்ரஞானம் மூன்றுகோடி கிரந்தம்,
 முகபிம்பம் மகாபத்மக்கிரந்தம், புரோதீதம் மூன்றுலக்ஷங்
 கிரந்தம், லளிதம் எண்ணாயிரங்கிரந்தம், சித்தம் ஒன்றறைக்கோடி
 கிரந்தம், சந்தானம் ஆறாயிரங்கிரந்தம், சர்வோக்தம் இரண்டு
 லக்ஷங்கிரந்தம், பாரமேஸ்வரம் பன்னிரண்டுலக்ஷங் கிரந்தம்,
 கிரணம் ஐந்துகோடி கிரந்தம், வானுளம் லக்ஷங்கிரந்தம், இவ்
 வாறு இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுக்குத் தனித்தனி கிரந்தஎண்
 அறிந்துகொள்க.

(276-280)

(அ-கை) இருபத்தெட்டு ஆகமங்களின் கிரந்தஎண் இவ்
 வளவென்று தொகுத்துக்கூறுகின்றார்.

ஊயுடும் வராயுடாசு ஐஸுக்ஷகொடி

உலக்ஷகொடிஸுபவஜிகொடிஃ ।

வரணுடாகுக்ஷம் வஸிநா ஸஹஸம்

ஹாராமோநாஜிதி வஜுஸம்ஸூ ॥

॥௨௮௧॥

(281.) இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுக்கும் ஒருசேர்க்கிரந்த
 எண் கூறுமிடத்து, பரார்த்தத்தின்மேல் பதினொரு லக்ஷங்கோ
 டியே முப்பதுகோடி ஐம்பத்தொருலக்ஷத்து ஐம்பத்து நாலாயி
 ரங் கிரந்தமென்றறிந்துகொள்க.

(281)

(அ-கை.) சிவாகமசம்பந்தம் ஆறுவிதமென்று கூறுகின்
 றார்.

ஸம்ஸாயொவூ ஹ ஷுபிபஸுதம் வாஸுஸாயொ
 யெடூ ஶீஹாஸீஸொகாவதிமொஹாராஹ உதி ஹ

ஸ்ரீ கண்ணெவெந்நெய்யோ ! லெவெந்நெய்யோ லெவெவெந்நெய்யோ
நெய்யோ வுந்நெய்யோ நெய்யோ நெய்யோ நெய்யோ
நெய்யோ நெய்யோ நெய்யோ நெய்யோ நெய்யோ ॥ ௨௮௨ ॥

(292) சிவாகம சம்பந்தம் எவ்வாறெனில், சதாசிவ சுவா
மிக்கும் அனந்தேசுவரருக்கும் பரசம்பந்தம். அனந்தேசுவரருக்
கும் ஸ்ரீ கண்டருக்கும் மகத்சம்பந்தம். ஸ்ரீ கண்டருக்கும் தேவே
ந்திரனுக்கும் அந்தராள சம்பந்தம். தேவேந்திரனுக்கும் ரிஷிக
ளுக்கும் திவ்யசம்பந்தம். ரிஷிகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் திவ்யா
திவ்யசம்பந்தம். மனிதருக்கும் மனிதருக்கும் அதிவ்யசம்பந்தம்.
இவ்வாறு சிவாகமங்கள் வருமுறையிலுள்ள சம்பந்தம் ஆறுவகை
யாயிருக்குமென்றறிந்துகொள்க. (282)

(அ-கை.) பதினெண் புராணங்களின்பெயரும் கிரந்த எண்
னும் ஒன்றரைச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

சூரன் ஸ்ரீ ஹவ்யராணசெகதாபதிம் வாசுதேவ
நெய்யோ நெய்யோ வாமவதம் வலிஷ்டய ந ஸ்ரீ
நாராயணம் ததம் ! சாகுண்டேயபிராநமஹி ததம்
ஸுபாஷ ஸ்ரீ ஹநெய்யதகம் நெய்யமஹி வரா
ஹநாதி ததம் வராநா ததொ வாசுதேவம் ॥ ௨௮௩ ॥

கௌடீயம் சூரபிராணம் மாருதபிராணம் ஸ்ரீ ஹாண
ஷ்டாஷ்டாஷ்டா நெய்யோ நெய்யோ சூரபிராணம்
கூரபிராணம் ॥ ௨௮௪ ॥

(283-283½) பிரமபுராணம், பத்மபுராணம், வைஷ்ணவபு
ராணம், சைவபுராணம், பாகவதபுராணம், பவிஷ்டபத்மபுராணம், நார
தீயபுராணம், மார்க்கண்டேயபுராணம், ஆக்கினேயபுராணம், பிரம
கைவர்த்தபுராணம், லிங்கபுராணம், வராகபுராணம், ஸ்காந்தபுரா
ணம், வாமனபுராணம், கூர்மபுராணம், மச்சபுராணம், கருடபுரா
ணம், பிரமாண்டபுராணமெனப் புராணம் பதினெட்டாகும். இவ
ற்றுள் சைவபுராணம் ஒருலக்ஷங்கிரந்தம், ஸ்காந்தபுராணம், ஒரு
லக்ஷங்கிரந்தம், ஏனைய பதினாறுபுராணங்களும் இரண்டுலக்ஷங்கிர
ந்தம், இவ்வாறு பதினெண்புராணங்களும் நாலுலக்ஷங் கிரந்த
மென்றறிந்துகொள்க. (283-283½)

(அ-கை.) பதினெட்டு ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களின் பெயரைக் கூறுகின்றார்.

திருத்தி கிவ விஷ்ணுரித்யு வுநஹுடாஸ்தவஞ்ஞா
ஸநொ நாஸாதஸ தயாமிரா யஸ ஹாவஸஸ
ஸவத்யுக்ள || 12 அசு ||

* காத்யாயன ப்ரஹ்மசூத்ர தத்யோ வ்யாஸஸு
தாத் வுநஃ வ்யாஸஸு ஹதீரிதஸ விவிதொ
தக்ஷஸ்யா மௌதஸி || 12 அசு ||

(284½) பதினெட்டு ஸ்மிருதிகர்த்தாக்கள் பெயர் வரு
மாறு:—மனு, அத்திரி, விஷ்ணு, ஹாரிதர், யாக்ஞவல்க்யர், சுக்
கிரன், அங்கிரஸ், யமன், ஆபஸ்தம்பர், சம்வர்த்தகர், காத்தியாய
னர், பிரகஸ்பதி, பராசார், வியாசர், சங்கர், லிகிதர், தக்ஷர், கௌ
தமர் எனப்பதினெண்மர். இவர்களை ஸ்மிருதிகாண்னவர்க
ளென அறிந்துகொள்க.

(284½)

(அ-கை.) ஆத்மார்த்தமுர்த்தியின் அஷ்டபந்தனவிதி இர
ண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

சூத்யோஷ்டசிவஸ்ய து வியிஜீவாமதே
த்யாகுமொ வயுகிகாவிதொஷ்டகஸாஸா
வ்யா யயா தீணதௌ || 12 அசு ||

விமாதேஷு யயாகு தி ஸிவஸிவாவிக்ஷேஸ்வராஷு
வத்கு க்ருக்யாயோஃயஸ்யஸநஹி ஜதகம் வாஷுவி
ஷ்டகே ததம் || 12 அசு ||

மவ்யாஸிவஸநஹி குஹகரகாஷ்வாஹநாஸித்ரி யா
நிவ்யுத்யாய வ ஹ வீரிய தஹ்மம் வஸாரொ
வ்ய வ || 12 அசு ||

நெமவெஷுவி ஸிவ்யு ஸாஷுரயோவொரெண
தென தக்ஷயாஸித்யோத்ர ஹோஸிவா கு
யுடாஸி ஸஹஸு ஸதம் || 12 அசு ||

* காத்யாயன ஹத்யோஷ்ட காத்யாய ஹதீவதம்

(285½-286½.) ஆத்மார்த்தமூர்த்தியின் அஷ்டபந்தனவிதி தீப்தாகமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவருமாறு:— நெல்லினால் சதுரசாமாக மண்டலமிட்டு, அதின்மத்தியில் அலங்காரத்துடனும் ஜலத்துடனும் கும்பமும் வர்த்தனியும் இவற்றைச்சூழ அஷ்டகலசமும் ஸ்தாபித்து, ஆசனங்களால்பூஜித்து, லிங்கத்தினின்றும் முறையே குப்பத்திற்செவ்னையும் வர்த்தனியில் சத்தியையும் எட்டுக்கலசங்களில் எட்டு வித்தியஸ்வரங்களையும் அஞ்சலியினால் எடுத்து ஸ்தாபித்துப்பூஜித்து நிரோதார்க்கியங்கொடுத்துப் பின்னர் லிங்கத்திற்கு அஷ்டபந்தனமாவது பஞ்சபந்தனமாவது கிரிபந்தனமாவது மருந்துகூட்டிச்சாத்தி, பஞ்சகல்யானிகள் அபிஷேகஞ்செய்து, கும்பம் வர்த்தனிகலசங்களினாலும் அபிஷேகஞ்செய்து, அர்க்கியாபிஷேகஞ்செய்து, பத்திரபீடத்தின்மேலேமூர்த்தருளப்பண்ணி நைவேத்தியார்தமாகப் பூஜித்துப் பிராயச்சித்தநிமித்தமாக அகோரமந்திரத்தால் ஆயிரத்தெட்டு அல்லது நூற்றெட்டு ஓமஞ்செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஆன்மார்த்த சிவபூஜையில் அஷ்டபந்தனவிதி அறிந்துகொள்க. (285½-286½)

(அ-கை.) முப்பத்திரண்டு இலக்கணம் ஒன்றரைச்சலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஆத்ரிஸக் வது மகூணாதி தேவதாஃ தீவபூஷு
வஹாது டொஷ்டுக் வுண்ணஸநதேஜ்ஜாநய உது
ஹபூஸா மஹா ஜெவிகா || ॥௨௮௭॥

புஷ்டம் தெயு தெயா நவகவமகாஷ்டாஹம்மூவ
வகூஸகூஷாஃ வஹ ஷபுஹ தாஸு ஜொஃ ஸ
யொஃஸகூ நாவிகா ! வகூஃ வாகுதேயாரூணா
ஸு ஜெநயொ டுக் தாஹஸிஸாயாஃ வாணு
வீவ தஹ நவொய வ வஹ தி ஸுஜாஸிஸாஹ
உயம் || ॥௨௮௮॥

(287-288.) உத்தமமானவர்களுக்குரிய உத்தம இலக்கணம் முப்பத்திரண்டு. அவை வருமாறு:—கைகள், கண்கள், மூக்கு, தனமத்தியம், முழங்கால்கள் என்னுமிந்த ஐந்தும் தீர்க்கமாபிடுக்கவேண்டும். கழுத்து கணுக்கால், முதுகு, குறியென்னு

மிந்த நான்குங் குறுகியிருக்கவேண்டும். நகம், தோல், கூந்தல், பற்கள், விரல்களின் கணுவென்னுமிவை மீண்டும் மிருதுவாயிருக்கவேண்டும். வயிறு, பிடரி, தோள்கள், மூக்கு, மார்பு, நெற்றி என்னுமிந்த ஆறும் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். கண்கள், உதடு, மோவாய்க்கட்டை, உள்ளங்கால், உள்ளங்கை, நகம், பிஜம் என்னுமிந்த ஏழும் சிவந்திருக்கவேண்டும். முஷ்டி. மணிக்கட்டு, மார்பு என்னும் மூன்றும் வலிமையுடையதாயிருக்கவேண்டும். நெற்றி, மார்பு என்னுமிரண்டும் விசாலமாயிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு முப்பத்திரண்டு இலக்கணமு மறிந்துகொள்க. (287-288)

(அ-கை.) சிவபக்தர்களுக்குரிய அடையாளங்களிவையென நான்கு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஸம்ஹாஹுக்ஷஜநஸ்ய ஹிஹநிவஹொ ஹஸ்தி வா
 ண் ாங்கம் ருக்ஷாஹுரணம் ஜடாஹியரணம் மடு
 தீஸரூக்ஷாங்கம் ! ஸவடம் ஸம்ஹாஸகத பூக்ஷம்
 சரிவகபாஜாஹாது ஸங்கீதபூக்ஷம் தஹாஸிஸு திஹாஷ
 ணெந நடபூக்ஷம் வஹாஹுரீவிஹம் || 287 ||

காஷாயொதூரவெஷ்டம் லிதவடீவெஷ்டஸிரொ
 ரூக்ஷம் ரூக்ஷாயாரணரோமரீஷிஷம் செவார
 வாராயணம் ! நெய்நெய் சரிவாமயாவிஹஜநம்
 நெய்யகபூக்ஷாஹுரணம் ஹிஸு ஹிஸு
 ஹிஸு ஹிஸுஹிஸுவாஹம் || 288 ||

ஸ்ரீ ரோஹஸரவஹஜநம் ஸகதஜீவாதொவகாரஸ
 ஹகாராணரூக்ஷம் பூக்ஷாஹுரணம் நித்யம் சரி
 வாயீததா ! ஹிஸுரணாதொயொதவடீஹரணம் வ
 டாமயவஷ்டம் லிஸாஸொ மாராயாவி ஸாஸு
 வவநெ ஸெளஜந்யவதஸஹா || 289 ||

ஹஸ்தாஹிஸகவரூஹாவகவடீஹிஸுரம் ஸாஸ
 மஹிஸுததரூக்ஷணமஹொதரோஹ நிஜாத
 ஹிஸுர ! ஸம்ஹாஹுதவீஹரணபஜநம் ஸாஸாஹு

நம வாவது கீஸம்ஹவெது உ ஸிவாழிகாபுகுரணம்

வஸ்தம்மஸிவவதுஹா ||

||உகௌ||

(289-292.) சாம்பமூர்த்தியாகிய பரமசிவனது பத்தர் களினுடைய அடையாளங்கள் வருமாறு:-- விபூதி தரித்தல், திரிபுண்டரத்தரித்தல், உருத்திராக்கத்தை ஆபரணமாகத் தரித்தல், ஜடை முதலியன வளர்த்தல், எல்லாவற்றிற்குஞ் சிவபெருமானே கருத்தா என்னும் சிவகதையின் மான்மியத்தைக் கூறுதல். சிவபெருமானைத் துதிக்குந் தோத்திரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு நடனஞ்செய்தல், திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்தல், காவியாடை வெண்மையான ஆடைதரித்தல், சிகாச்சேதஞ்செய்தல், முன்னர்க்குறியவாறு சிவமுத்திரைகளைத்தரித்தல், ஆகம முதலிய சிவசுத்திரங்களைப்படித்தல், தேவாரபாராயணஞ்செய்தல், தினந்தோறுஞ் சிவாலயவழிபாடுசெய்தல், சிவபணிவிடைகளிலன்புவைத்தல், சிவபெருமான் ஆளுபவன் நான் அவருக்கு அடிமையென்றெண்ணுதல், சிவனடியார்களை வணங்குதல், அவர்களை அருச்சித்தல், சிவபெருமானைப் பூசித்தல், எல்லா உயிர்களுக்கும் உபகாரஞ்செய்தல், எல்லா உயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதுங் கருணையுடனிருத்தல், எவரிடத்தும் முகமலர்ச்சியுடன்பேசுதல், எப்பொழுதுஞ் சிவபெருமானுக்குப்பட்டு அடங்கியிருத்தல், ஒட்டியாணத்தினுமேம்பட்ட யோகப்பட்டர்தரித்தல், கடவாங்கருபமான மாத்திரைக்கோலுடையராதல், குருடொழியில் நம்பிக்கை, சாத்திரத்திற் கூறியவாறுபுத்தல், கையிலு பிசுநாபாத்திரம் ஜபவஸ்திரமென்னுமிவைகளைத்தரித்தல், பிசுநாயெடுத்தாணுதல், தன்னோக்கித்தல், தன்னோடு பிரிப்பின்றி விளங்கும் பரமான்ம சொரூபத்தையறிதல், சிவபெருமான், சூரியன், விநாயகர் ஆகிய இவர்களைப் பூஜித்தல், சுப்பிரமணியரைப் பூஜித்தல், பார்வதியை யருச்சித்தல், அக்கினிகாரியமுதலியன செய்தல், எப்பொழுதுஞ் சிவனடியாரோடு கூடியிருத்தல், இவையனைத்துஞ் சிவனடியாருக்குரிய அடையாளங்களென அறிந்து கொள்க.

(289-292)

(அ - கை.) சிவபக்தர்களாவார் தனியடியார் அறுபத்துமூவர், தொகையடியார் ஒன்பதின்மரென எழுபத்திரண்டு பெயரென்றும், அவர்களுடைய பெயர்களிவையென்றும் இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

செவெவ சுகிமதாவஸு மானுமணநாவிபுரஸிவ
 ஸ்ராமணாஸகாரொய் ஹிஷக்ஷிஜொ வநிமஃஜ
 ஷ்டு வஹவீராயிவாஃ! செவஸ்யாஃ வஹ ததஸு
 யொடிஸ சீமொஸகுடி. காமாமாடிபொநீவானா
 மவவமுவாவகாமஜாஷ்டு சூவிதாஷ்டுஷிகாஃ || ௨௬௩ ||

வனசெவெவ ஹி காமாமுயீவரவடிகுசுவ்யாயமாநா
 மபடிகுசு வுக்ஷாடநகாராமதிண ஹி ஸாவா
 மவொகாஸ தெ! வுகுமொஸாவி மசெவெவ வெஹி
 மணநாவிபுரஸுமஸு குபம் வதாஸடிமவா ஹு
 யொஷ்ட ஸஹ செஸுஸாசு ஸவதிஷ்டு தரா || ௨௬௪ ||

(293-294.) தனியடியார் அறுபத்து மூவராவர். அவருள், சிவப்பிராமணர் நால்வர். மகாப்பிராமணர் பன்னிருவர். மருத்துவப்பிராமணர் ஒருவர். ஆகப்பிராமணில் பதினேழுபெயர். முடிமன்னராவர். குறுநில மன்னரைவர். வணிகர் ஐவர். வேளாளர் பதினமூவர். இடையரிருவர், குயவர், பாதவர், சாலியர், மறவர், பாடுவோர், சாணார், வண்ணார், வானியர், கடையர் என்னுமிவர்களில் ஒவ்வொருவர். மரபறியாதவர் அறுவர். ஆக அறுபத்துமூவர் தொகை இவ்வாறு கண்டு கொள்க. இவர்களின் பெயர் வருமாறு :—சுந்தரமூர்த்தநாயனார், சடையனார், இசைஞானியார், புகழ்த்துணையாரென சிவப்பிராமணர் நால்வர். தூங்குலியக்கலயநாயனார், முருகநாயனார், உருத்திரபசுபதியார், சண்டேஸ்வரர், அப்பூதியடிகள், திருநீலநக்கர், நமிநந்தியடிகள், திருஞானசம்பந்தப்பெருமான், சோமாசிமரற், சிறப்புலியார், கணநாதர், பூசலாரென மகாப்பிராமணர் பன்னிருவர். மருத்துவப்பிராமணர் சிறுத்தொண்டரொருவர். சேரமான்பெருமான், புகழ்ச்சோழர், இடங்கழியார், நின்றசீர் நெடுமரற், மங்கையர்க்கரசி

யார், கோச்செங்குட்சோழர் என முடிமன்னராவார். மெய்ப் பொருண்பனார், கூற்றுவனார், நரசிங்கமுனைவர், கீயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார், கழற்சிங்கநாயனாரெனக் குறுநிலமன்னரைவர், காரைக்காலம்மையார், முர்த்திநாயனார், கலிக்கட்பர், அமர்நீதியார், இயற்பகையாரென வணிகரைவர். இளையான்றன்குடிமாதர், விற்றன்மிண்டர், மாணக்கஞ்சாறர், அரிவாட்டாயர், திருநாவுக்கரசர், ஏயர்கோன் கலிக்காமர், முர்க்கனார், சாக்கியர், சத்தியார், வாயிலார், முனையடுவார், சிறுத்துணையார், கோட்புலியாரென வேளாளர் பதின்முவர். ஆனாயர், திருமுலரென இடையரிவிருவர், குயவரில் திருநீலகண்டரொருவர், பாதவராகிய வலையரில் அநிபத்தரொருவர். சாலியரில் சிவநேசரொருவர். மறவரில் கண்ணப்பரொருவர். பாடுவோரில் யாழ்ப்பாணரொருவர். சாணரில் ஏனாதி யரொருவர். வண்ணரில் திருக்குறிப்புத்தொண்டரொருவர். வாணியரில் கலியரொருவர். கடையரில் திருநாணப்போவாரொருவர். எறிபத்தர், குலச்சிறையார், பெருமிழலைக்குறும்பர், தண்டியடிகள், கணம்புல்லர், காரியாரென மரபறியாதவராவார். இவ்வாறு அறுபத்துமுவர் திருநாமம் கண்டுகொள்க.

தொகையடியார் ஒன்பதின்மரெவரெனில், தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவர், பொய்யடிமையில்லாத புலவர், பத்தராய்ப்பணியார், பரமனையோடுவார், சித்தத்ததைச் சிவன்பாலே வைத்தார், திருவாரூர்ப்பிறந்தார், முப்போதுந் திருமேனிதீண்டுவார், முழுநீறுபூசியமுனிவர், அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார், இவ்வாறு தொகையடியார் ஒன்பதின்மரென்க. இவருள், தில்லைவாழந்தணரும், பொய்யடிமையில்லாத புலவரும், முப்போதுந் திருமேனிதீண்டு வோருமாகிய மூவரும் மரபறிந்தவர், ஏனைய அறுவரும் மரபறியாதவர்கள். இவ்வாறு சிவபக்தர்களாகிய தனியடியார் தொகையடியார்களின் தொகையும் பெயரும் கண்டுகொள்க, (293-294)

(அ-கை.) குரணோத்சவவிதி பதின்மூன்று சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்,

சுஹோயபூமஸுபோவிதீயபூமிவஸௌ காபெயூ ஹி
 வகுணெயூதவம் கிஹாயம் ஸிவஜீக்ஷிதஸ்ய வ தயா
 பூரணோதரோநநாஃ । கதபூயோசு து ததீதி
 யபூதிதி வெசு தநஜ்ஜனாயபூம் வுநம் ப்ரோகஸ்தா
 வ ஸிவாமரேஷு விஹித ஸுகுணெயூதவஸ்யுயா ॥ ()

வஹ்சுவஹ மதெ ஸிவாஸு ஜிஜநெ கதெ தஸு
 லெஜ்ய ததாபுஸுஸெஸுதவநம் மஹெயூபூஸுமிதம்
 காயபூதயா வாதுஸெ । வஸாஸு ஸாதஜெநெநபு
 வாஹுதஜெநெநெஸௌதாபிவிஸாவிதெவபூதாபய
 வா கபெயூ ஹிவாதிதாஸுதெ ஸுஸெ ஸாயிதெ ॥ ॥உகக॥

தஸிநு டாக்ஷிணஜெஸுகெ ததநு ததாசுஹாலிவெ
 ஜீக்ஷாசு தத ஸுராஹி கரூபெயந வஸுஹிஜெயூ
 லெணெயூஸெவெபூதிசா । லீ ஹுயபூயபூதிஜெத
 வு தணுதூதிஜெஸௌதாஸுதொ ஜெணும யாவ
 வாலிவிஸெவஜெகசுரதெஸுந திரா ஜெணும ॥ ॥உக௭॥

கூஹோயகுபௌமஹிசாஃ வரிஜெநெஸூவயூ
 ஹி தெஷு சு ரோசுபூத்யுக்ஷிசுதஜெணெதெ து
 நஜெநெ ரெஸாகுதெ ஜெஜுதம் । கூஹஸூவநஜே
 சுஜெஸு து வதுதிசுசு சு ரோசு வகுபூதெஸு
 வஸுயூநஜெஜுகெ டிஸி விஸெஸூவஹுகுதெதெ
 ததம் ॥ ॥உக௮॥

கூஹெ வாஸுவதாஸுஜெவயஜநம் ததபூதாயம்
 விநாநெஜம் சுஸுஜிஜெவயும நிமஜிதம் ததாரணம்
 காரணெ । ரகூ வாவிதஜேம வெஷநயநம் விம்
 மெயூபூஸூஜெபூத்யுக்ஷம் வாஹுததாஸுயெந
 டயதம் வஸூக்ஷஸுகுதெ மஜாஃ ॥ ॥உக௯॥

பெட்டென்கி வட்டெ விவாவூ து யஜெடிஸெயரம்
 ததரம் ஹலாடிவூவி வஜீணம் யநவதிம் யாஜொ
 யிவஹாஹகம் । நெநவெடிாடி ஸஜெயூ யநுவ
 ஜெபரம் ஜீவம் நிரொயாவூட்குஸூதவூம் ஷுணஜி
 துஜீரூ உ ததஸொதூய ஸாவெயூடா மாரும் ॥ ௩௦௦ ॥

ஹெரீதாநநாரஹெத ஸ கயம் ஹெரீ வட்டாவெ
 வடிதாம் நிக்ஷிபூரூ யயாஸூவம் கவிதி யஜெக
 ததஜூகம் வாஸூயெயம் । ருஜூம் விஷூஜெஹ
 வபஜநநீம் கீதாஸூ வபஜஸ்தொ வுததவம் உஹ
 வீநஜிநூஜேரம் ரஜெள உ கொணெ மூஹம் ॥ ௩௦௧ ॥

ஹெரீயூநஜிஹொயூதெ நிமஜிகம் விஜிமஜெ த
 ஜயாஸூகம் சூரநநஜேநதம் ரஸகரம் சூர்வம்
 ஜவாஸநிஹம் । ஸவம் உகூமஜாக்ஷஸநிவ வர
 ஸநிவ ஸிஹாணஜெவாஸநம்ஹெரீஜெவஜிதி ஸநா
 ஜகூடம் வாவெண ஸஹாவயெக ॥ ௩௦௨ ॥

வஸூடூகூமூவூவூதநஜெயூயாரஸகிம் ய
 ஜெக தவெயூயெடி கஜெவாஸநஹ தஜெயா த
 வெயூயூதொ வுயூதம் । தஜெதெ யாரணி
 யஜெக ஜேஸதெ ஜெரூம் ஹஜெஜூடி வெவூ
 ஜெடி வாயிடிவதகவஜெவஜெ தககூகெகூள உ நி
 க்ஷிபூ தக ॥ ௩௦௩ ॥

சூவாயூஸஹ ஜெஸவரூஜ் மணிகாடாவீஜெநெஸ
 வயம் மூஹஹம் ஜேஸதம் மூணந வபஜநம் ஸ
 ஹநிணடிபெத்தியா । வஸூக ஜூவீவமாயயா
 வகஜெவாதுவஸூ கும்ஹம்ஹவாவெ தவெயூகூண
 ஜெதவூவூணடிவாரணெ வெதூதி வநிணெடூ
 தவம் ॥ ௩௦௪ ॥

வநிணெடூதவெ வூவூததள தம் ஸதூம்
 உவாடூநாயூஹ விஸாவிகாநாம் ।

சுடுவெண்ணெய் மூராவியா வா
 ஹேரீஃமம் ஸம்ப்ரதி தாபயாதி || ௩௦௦௬ ||

சோமேஸ்வராணாதிவி வாய்பவாநா
 சோமோநஸவாயுடிவீதரெஷாம் ।
 ஹாஃமம் வாயுடுவெண்ணெய் மூஹமெவதாநாம்
 ஹேரீஃமம் ஸம்ப்ரதி தாபயாதி || ௩௦௦௭ ||

ஹ்ருதோகஸஹாராதிவாஸ்ய ஹோமா
 டேஷ வ தஸூ ஸிவஹோகயாத்ராம் ।
 ப்ரத்யுதநம்மஹவாடியவொஷாஸ
 ஹேரீஃமம் ஸம்ப்ரதி தாபயாதி || ௩௦௦௮ ||

(295-307.) ஆலயங்களில் திருவிழாமுடிந்து சுவாமி தீர்த் தங்கொடுக்குந்தினத்திலும், சிவதீகைஷ்டியுடையவன் மரணமடைந்தபின்னர் அவனுக்கும் சூர்ணைச்சவஞ்செய்ய வேண்டும். மங்களத்திற்காகவே இந்தக் கிரியை செய்யப்படவேண்டுமென்று சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கிரியாவிதி வருமாறு:— சிவதீகைஷ்டியுடையவன் மரண மடைந்தபின் பிரேதஞ்சுத்தியடையும்பொழுட்டுக் கிரியை செய்யுங் கருத்தா கழுத்திற்குமேல் செளளஞ் செய்துகொள்ளல்வேண்டும். இவ்வாறு வரதுளாகமத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பின்னர் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களால் புதிதாகக் கொண்டுவரப்பட்ட ஜலம் தயில முதலியவற்றால் பிரேதத்தை ஸ்நானஞ்செய்துவைத்து கட்டில் அல்லது பாயில் தெற் கேதலையாகப் படுக்கவைத்து கிபூதிதரிக்கவேண்டும். அதன்பின் பிரேதத்திற்குக் கிழக்கில் ஒரு முழத்தில் வேதிகையும், அந்த வேதிகைக்குக் கிழக்கில் இரண்டு முழத்தில் எட்டுத்துரோணங்கள் கொண்டதானியங்களால் வேதிகையும், அதற்குக் கிழக்கில் நெல்லின்பாடியில் பாடியுள்ள அரிசி எள்ளு இவைகளால் ஒருமண்டலமுமிடவேண்டும். (துரோணமென்பது இரண்டுமாக்கால்.) பின்னர் கும்பம் உரல் பேரி யென்னுமிவைகளை அம்முன்றிலும் முறையே பரிஜனங்களைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கச் செய்யவேண்டும். மேற்குத் திக்கிலுள்ள மண்டலத்தில் ரேகையினால் பத்மங்கீறி அதன்மத்தியில் கும்பத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இந்தக் கும்பத்தினுடைய நான்கு பக்கங்களிலும் கிழக்கு முதற்கொண்டு மு

றையே அப்பிரதக்ஷணமாக விபூதி கொபினம் தாம்பூலம் தைலம் இவைகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். கும்பத்தில் பாசபதாஸ்திரதேவரை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இந்த முறையின்றிச் செய்யின் பலன்தராது. இவ்வாறு செய்தற்குக் காரணம் காரணாகமத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கும்பத்திலிருக்கும் அஸ்திரதேவரைத் தியானஞ்செய்யுமுறை வருமாறு:—**பயங்காவான ஷேஷத்தூடன்** மூன்று கண்களையுடையவராயும் பொன்னிறமாயும் மேல்நோக்கி விளங்குகிறதாயுமுள்ள ஜடையை யுடையவராயும், கட்கம் அக்ஷத்ரம் கதை கெடம் இவைகளை நான்கு கைகளிலும் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவராயும், சிவந்த திருமேனியையுடையவராயும் தியானிக்கவேண்டும். பின்னர் விபூதி முதலியவற்றில் இந்திரன் குபேரன் வருணன் யமன் என்னுமிவர்களைத் தியானிக்கவேண்டும். பின்னர் நைவேத்திய முதலியன சமர்ப்பித்துத் தூபம் தீபம் நிகோதார்க்கியக் கொடுத்து தேவரீர் இங்கே சிறிதுநேரமிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அதன்பின்ன ரெழுந்திருந்து அர்க்கிய பாத்நிரத்தைக் கையில்வைத்துக்கொண்டு குருவானவர் பேரிகையைப் பூசிக்கவேண்டும். அந்தப் பேரிகை இடையே ஆடையால் சுற்றப்பட்டதாயிருக்கவேண்டும். அதனை உசிதம்போல் வைத்துக்கொண்டு அதன்மத்தியிலும் இருபக்கங்களிலும் உருத்திரர் பிரமன் விஷ்ணு இவர்களையும், ஏழுவார்க்கட்டுகளில் சப்தமாதர்களையும், வலதுபக்கம் இடதுபக்கமான இரண்டு வட்டங்களில் சந்திர சூரியர்களையும், கயிற்றில் நாகங்களையும், மூலையில் ஸ்கந்தரையும் பூஜிக்கவேண்டும். பேரிதேவதையின் தியானஞ் சித்தாகமத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—

சுத்தராயும், மூன்று முகமுள்ளவராயும், உயர்ந்தவராயும், ஆறுகைகளை யுடையவராயும், மூன்று கால்களையுடையவராயும், செவ்வரத்தம் பூவிற்குச் சமானமான நிறத்தையுடையவராயும், சங்கம் சக்கரம் கதை ஜபமாலை சூலம் பாச இவைகளைத் தரித்திருப்பவராயும், தாமரையில் வீற்றிருப்பவராயும், தன்னுடைய நாதமாகிய கீரிடத்தை யுடையவராயுந் தியானிக்கவேண்டும். இவ்வாறு தியானித்து அஸ்திர மந்திரத்தால் பேரி தூடனம் பண்ணவேண்டும். பின்னர் உரலுக்குப் பூசை செய்யவேண்டும். உர

லின் கீழ்ப்பாகத்தில் ஆதாரசத்தியைப் பூஜிக்கவேண்டும். நடுப் பாகத்தில் பிரமாவையும், மேற்பாகத்தில் விஷ்ணுவையும், உரலின் குழியில் பூமிதேவியையும், உலக்கையில் மேருவையும், மஞ்சட்பொடியில் பிருதிவி தத்துவத்தையும் பூஜித்து உரலின் மத்தியில் மஞ்சட்பொடியைவைத்துச் சிவதீக்ஷையுடைய தாசி ஜனங்களுடன் ஆசாரியர் அந்த உலக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு பதமந்திரத்தை உச்சரித்து மூன்றுமுறை பொடிசெய்யவேண்டும். அதன்பின் தமிழ்மறையை ஒதி உத்தாபனஞ்செய்து கும்பஜலத்தால் பிரேதத்திற்குப் புரோக்ஷணஞ்செய்தல் தைலம் மஞ்சட்பொடி இவைகளையிடுதல் முதலியன செய்யவேண்டும். இவையனைத்தஞ் சூர்ணைச்சவமாகும். இதுவன்றி, பேரிகையை அடிக்கும்பொழுது கீழ் வருமாறு சொல்லிக்கொண்டு ஆசாரியன் அடிக்கவேண்டும். அஃதாவது சிவதீக்ஷிதனாயிருக்கிற இவன் இறந்த தினிமித்தமாகச் செய்யப்படும் இந்த சூர்ணைச்சவத்தில் சமஸ்தமான பிசாசுகளும் பறந்தோடும்பொருட்டு ஆசாரியரான யான் அஸ்திர மந்திரத்தால் மூன்றுமுறை இப்பொழுது தாடனஞ்செய்கின்றேன். ஈசுவரசம்பந்தமான அடியார்களும் மற்றவர்களும் வருதற்பொருட்டும், வீட்டிலிருக்கும் அந்தந்தத் தேவதைகளின் துக்கம் நீங்குதற்பொருட்டும் நான் இப்பொழுது பேரி தாடனஞ்செய்கின்றேன். சிவதீக்ஷிதனாகிய இவன் பூவுலகசஞ்சாரத்தை நீக்கிப் பாரமார்த்திகமான சுகத்தை அனுபவிக்கும் பொருட்டுச் சிவலோகயாத்திரை சென்றுவிட்டான்; இது ஒரு புதிதான மங்கலம் ஆதலால் இப்பொழுது பேரி தாடனஞ்செய்கின்றேன். இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு மூன்றுமுறை பேரி தாடனஞ் செய்ய வேண்டுமென்க,

(295-307)

(அ-கை.) சூர்ணைச்சவ முறையைச் சுருக்கி ஒரு சுலோகத்தாற் கூறுகின்றார்.

கும்ஹாஹு வபுநபோஹிதொ ஶ்வேதஜநாவநுணைபூதவெ
 ப்ராமுகக்ஷுத்ருக்ஷுக்ஷிணிக்ஷு வெதி லஹி
 தம் கௌவீந்தாம்புநுருகெ । நெதவநெநெஷு
 வதாஹிபுஸயஜநம் ஸ்யாஸு மொரிகா தாஸுநம் வஸா
 ஶு னுணைபூஹிபேபுநம் ஸவஸிரஃ கும்ஹா ஹி க்ஷு
 வபுணம் ॥

॥கௌ॥

(308) இறந்தவனுக்குச் சூரணோத்ஸவக்கிரியை செய்யு முறை வருமாறு:—முதலாவது குட்பபூஜைசெய்தல். பின்னர்க் கிழக்குமுதல் அப்பிரதக்ஷணமாகக் கிழக்கு வடக்கு மேற்கு தெற்கு என்னும் நான்கு திக்குக்களினும் திருநீறு, கொளபினம், வெற்றிலை பாக்கு, நல்லெண்ணெய் என்னுமிவைகளைப் பாத்திரங்க ளில்லைவத்துப் பூசித்தல், அந்தவிபூதி முதலியவற்றில் அந்த அந்தத் திக்குப்பாலகர்களைப் பூசித்தல், பின்னர்ப் பேரிதாடனஞ் செய்தல், பின்னர் சூரணம் இடித்தல், பின்னர்ப் பிரேதத்திற்குக் கும்பஜல முதலியவற்றால் அபிஷேகஞ்செய்தல். இவ்வாறு சூர ணோத்ஸவக்கிரியையின் முறை அறிந்துகொள்க. (308)

(அ - கை.) அந்தியேஷ்டிக்குரிய மண்டப இலக்கணமும் கிரியையின் முறையும் எட்டுச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்,

சுனெஷ்டிவ திரிணவஹு உதாரஸீக்ஷத ர
நெதீ கநெரேபுஜெ ஸ்ரஹவஜெ து கண்ணவந
மம் ஶீக்ஷாகவநெவ வ தக்ஷி ! வனகாஹாம்முகுஜெவ
நொஷ்டிதஜீதாவாயளவவெஷ்டி நிகெஸூநநெனவதஜ
வாமுஷக்ஸு மகிசுரம் பாக்ஷ த்யயபுஷதம் ||௩௦௯||

கதபூவாவஹு தந்நுஜெஸககூஹிஸு ரெஷ்டிகா த
தூரவஜ்ஜாஜெஸ விதஷ்டியொ டஸ ததாவூதாபு
ஸாஷுநததாம் ! வாஷாவஸு து ஜெஷாவஸாக்ஷ
ஸுவாக்ஷஸவ்யாஸ வாமுஷகவொஹாரம் ஷாக்ஷிண
சுததீம் வஹு உதாபுரெஷு காயபுஷ்டி ||௩௧௦||

ஸாமெ வஹுகவிஸகிப ஹஜெத ரிஜெ ஸவீதெ
வநீஸவ ஹாணம் வஷவஹுகெய நிகெதௌ வெஜெ
லிதெஸ்வயுதம் ! வஜெஷா ரகவதம்ஷஜெ ஹு
தவஹு ருடும் ததெதா சாரமுதகூஜெஷ கொஷ
உதம்ஷ்டியெவி உயஜெஷ வாய்ஸாரவீஸமெ ||௩௧௧||

ஸூரஜெ கொஷ்டுதம்ஷ்டியெ து மமநம் தகவம் ஸ
ஷாவூஷயாரகெஸு தஸுகூஷவீதயுஜீ வா கொ
ஷெ காவெராதயம் ! வஜெஷாவஸுத உயுதெசு

த்தும் தீக்ஷா மண்டபம்போலிருக்கவேண்டும். மண்டபத்தின் வாயுதிக்கில் ஒருமுழ அகலம் ஒருமுழ நீளம் ஆறங்குல உயரத்தில் மண்ணினால் ஒருவேதிகை அமைக்கவேண்டும். அக்கினி திக்குல் தெற்கு வடக்காக நாலுமுழ நீளத்திலும் கிழக்கு மேற்காக இரண்டுமுழ அகலத்திலும் ஆறங்குல ஆழத்தில் சிதாஸ்தா பனஞ் செய்யவேண்டும், சிதை—மயான விறகு, தோண்டின அந்த மண்ணினால் ஈசானதிக்கில் வாயுதிக்கிலுள்ள வேதிகை போல் ஒருவேதிகை அமைக்கவேண்டும். கிழக்குமுதல் பத்துத்திக்குக்களிலும் ஒருசாண் அகலம் ஒருசாண் நீளம் ஆறங்குல உயரத்தில் வேதிகை அமைக்கவேண்டும். மண்டபத்தின் கால்கள் பதினாறு பன்னிரண்டு எட்டு நான்கு என்னுமிவற்றுள் அவாவர் சத்திக்குத்தக்கவாறு ஒருவகை கொள்ளலாம். அந்தியேஷ்டிக்குத் தெற்குவாயிலே பிரதானமாகும். சிதாஸ்தானத்தை இருபத்தைந்து கோஷ்டஞ்செய்து அவற்றுள் மத்தியகோஷ்டம் மீந்தையும் பொன்மையான பொடியிட்டு ஒன்றாக ஆக்கி அதில் பிருதிவிதத்துவத்தையும் பிரமணையும் அருச்சிக்கவேண்டும். அக்கினிதிக்கிலுள்ள நாலுகோஷ்டத்தையும் செம்மையான பொடியிட்டு ஒன்றாக்கி அதில் அக்கினிதத்துவத்தையும் அதற்கு அதிபதியான ருத்திராரையும் அருச்சிக்கவேண்டும். நிருதிதிக்கிலுள்ள நாலு கோஷ்டத்தையும் வெண்மையான பொடியிட்டு ஒன்றாக்கி அதில் அப்புதத்துவத்தையும் அதற்கு அதிபதியான விஷ்ணுவையும் அருச்சிக்கவேண்டும். வாயுதிக்கிலுள்ள நாலுகோஷ்டத்தையும் கருமையான பொடியிட்டு ஒன்றாக்கி அதில் வாயுதத்துவத்தையும் அதற்கு அதிபதியான மகேசுவரையும் அருச்சிக்கவேண்டும். ஈசானத்திக்குள்ளுள்ள நான்கு கோஷ்டத்தையும் பசுமையான பொடியிட்டு ஒன்றாக்கி அதில் ஆகாசத்துவத்தையும் அதற்கதிபதியான சதாசிவரையும் அருச்சிக்கவேண்டும். வடக்கு மேற்கு தெற்கு கிழக்கு என்னும் இந்தநாலு கோஷ்டங்களிலும் செம்மை வெண்மை கருமை பொன்மை என்னும் பொடியுகளையிட்டு அவற்றில் முறையே குபேரன் வருணன் யமன் இந்திரனென்னுமிவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். அந்தியேஷ்டி மண்டபபூஜாமுறை எவ்வாறெனில், குருவானவர் ஸ்னானஞ்செய்து நூலை இடமாக அணிந்து நியமமுடித்து தன்னுடைய தோளின் மேல் வைக்கப்பட்ட வர்த்தனியின் நாசிகையினின்று விழுகின்ற

ஜலத்துடனேகூட மண்டபத்தை ஒருமுறை அப்பிரதக்ஷிணமாக வந்து, தெற்கு வாயிலின் வழியாக உள்ளே புருந்து, அங்கு அப்பிரதக்ஷிணமாக வாயுகோணத்திலுள்ள வேதிகையின் சமீபத்தில் வந்து இருந்துகொண்டு, அதற்குக் கிழக்காக தருப்பாசனத்தில் வர்த்தனியைவைத்து, தருப்பையால் செய்யப்பட்ட ஆசனத்தில் வினாபகரைப் பூஜித்துப் பிரார்த்தித்து, அவ்விடத்திற்கு உசிதமான சங்கல்பஞ்செய்து, சங்காரக்கிரமமாக நியாசஞ் செய்து கொண்டு, பூதங்களை அருச்சிக்குமிடத்தில் விசேஷாரக்கியங்கொடுத்து, பதார்த்தசுத்தி ஆன்மசுத்தி மந்தரசுத்தி இவைகளைச் செய்து, சங்காரக்கிரமமாகச் சிவஹஸ்தம் கற்பித்து, பஞ்சகவ்யம் ஸ்தாபித்து, அவ்விடத்திலேயே நின்றுகொண்டு சாமான்னிய அருக்கியத்தால் பஞ்சகவ்யியத்திற்குப் புரோக்ஷணஞ்செய்து, பின்னெட்டு சமஸ்காரங்களையும் மனதினாலேசெய்து, இரைக்கிறதிரவியங்களை இரைத்தல் மார்ஜனஞ்செய்தல் இவைகளைச் செய்வித்து, வர்த்தனிக்கு ஆசனங்கற்பித்து, பின்னர் சிதாவாஸ்தபூகஜைசெய்து, வர்த்தனியூகஜைசெய்து, தசாயுதபூகஜைசெய்து, கும்பத்தை அருச்சித்து, ஓமத்தைத்தொடங்கி, தர்ப்பணம் தீபனம் இவைகளை மனனமாகச்செய்து, பூரணாகுதி நைவேத்தியஞ்செய்து, சருவினாலே மூன்று ஆகுதிபண்ணி, சிதாஸ்தானத்தில் நாற்கோணமாவது முக்கோணமாவது இட்டு, அதில் இந்திராதியர்களைப்பூஜித்து, சங்கு தாடனம்பண்ணி, அதன்பின்னர் சவப்பிரவேசஞ்செய்வித்து, சவம் புத்தளிகாமயமாகில் மிருகதீகைகூடுசெய்து முடித்து, பின்னர் மகாஜாலப்பிரயோகத்தினால் ஆத்மாவை ஸ்நானஞ்செய்வித்து பூசித்து நாடி சந்தானஞ்செய்து, சமயாசாரலோபப்பிராயச்சித்த நிமித்தமாக நூறுகுதி செய்யவேண்டும். இவ்வாறு அனைவருஞ் செய்யவேண்டும். பின்னர் வாசீசுவரி வாசீசுரருக்கு அருச்சனை முதலிய கிரியை அனைத்துஞ்செய்து சிஷ்யனை ஸ்நானஞ்செய்யும்படி செய்து கிரகப்பிரவேசஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு அந்தியேஷ்டிக்கிரியையின் முறையைச் சுருக்கமாக அறிந்துகொள்க.

(309 - 316)

(அ-சை) புத்தளிகா இலக்கணங் கூறுகின்றார்,

தடுகை வுத்தலிகா ஹவசு கௌஷ்டெஷு கெ
 ஸாவஸு வெஷாஸுஷெஷு சிவ ஸீதி ஸிரவூஷி

வாஷாணமு ஹணம் ஸிவாஸு திஜநடுவெய்யுக்ஷ வண
 பொத்திலொவ்யுடுஸெவ யயா வுரோக்யுதியுடுதொ
 மூலெய்யுயவா வெவிகா ! உகாஸெவடிக்கொவா
 வெவகோவிதம் வாகாவடு ஸாவயெசு தசுஸாநம்
 சுயகோயுடுதெ வு து வுரோநு ஸாநாடிவடுவெய்யு
 சுயுக் ||

||௩௨௦||

பூமகம் க்யுதவாஜிஜாநாநிவஸநு வாரோஸவஸு
 னுதெ வெஸெநாஜிகாவிநா தஜிவிவிதா
 கூம்வாணிடு ! ஸுஸாவெய்யுதாவிஜுலம் சவிஹ
 ஜெதா ஜிக்ஷாஅயாவெய்யுயவிஸநு வணமணாயிவா
 விதி தஜாவ்யுயுக்ஷ ரோவாஹடுபசு ||

||௩௨௧||

சுயுடுயுடிஅயிக்ஷிடுதொ யதி தஜாக்ஸம் ஸா
 வ்யு வுநஸூதம் தசு து ஸுவு டாயவவநா
 டாவாஹநாயுடுதம் ! மயாவெய்யுரவிவிவ்யு மய
 கூஸுடுசெஸம்ஹடுவெய்யு வஜிக்ஷா வணாதாந
 வஜிக்ஷிடு மயாணா யடுவாடிஜெயுடுதம் ||

||௩௨௨||

வஸாசு ஹடுதவவிஜா தஜுவிதம் நாடுரோவடி
 ஸாநிதம் தநா ரோஸு வஜிவ்யு வாலஉடிசு டெய
 கிடுதாடி கூடி ! வணகாஹஸு ஜெதாய வாலஉடிசு
 தி டெய்யோஸடுதகாடி து ரோஸவபராணு ஹா
 மி டுஸ வெசு திடுஸாவி வாலோவா தசு ||

||௩௨௩||

வணகாஹஸு கிடுதாடிசு துயஜிடி செவகெசு
 ஜா டுஸாஹெய்யு தது வ வஹஸவதிரயோ
 டெயநு விணசூயம் ! பூமகம் விணவஜிவடிணம்
 வுது வவிஸாயம் ததஸாவ்யுயா விணாஃ வஜி
 யோ வவிஸ டுஸயா டெயஸரோவ்யு தி யாம் ||

||௩௨௪||

வாஷாணவிலிதிணடுவ பூயஜெதா வெஜிக்ஷிதி
 தாரம் கூம்வஸாவநகோகவ வ துடுயோ வாஷாண
 வெசுக்கியா ! வஸாதசுஸிதிஹடுதவயுடி தயா

வாஸவியொஹாஹுணா தி ஹீணா ஃஸவிணஹாந்

ஃஸவஹுஹாநகெ வாவநம் ||

|| ௩௨௫ ||

(318—325) இறந்தவனுடைய வீட்டிலாவது நதிக்கரையிலாவது பாஷாணஸ்தாபன மண்டபம் அமைக்க வேண்டும். அந்த மண்டபம் நான்கு கால்கள் மேற்கட்டு என்னுமிவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட வேண்டும். கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வாயில்களை மறைத்து, வடக்கு வாயிலைத் தோரணம் வாழை பாக்கு தென்ன மொட்டு என்னுமிவைகளானும் பூமாலையானும் அழகாக அலங்கரித்து, அதனடுவிலுள்ள ஒரு கைமுழ நீளமும் இரண்டுமுழ உயரமும் நான்குமுழ அகலமும் மேகலைகளுமுடைய சதுரச்சாமான வேதிகையைக் கற்பித்து, அதன் வடக்கில் வட்டமாகப் பள்ளந் தோண்டல் வேண்டும். வேதிகையினடுவிலுள்ள குப்பத்தை வைத்து அந்த குப்பத்தில் அழகுடையவராயும் மகாதேவதையராயும் சிவந்த கார்த்தியுடையவருமாயுமிருக்கிற உருத்திரரை சாங்கமாகப் போகாங்க பூசை செய்ய வேண்டும். சின்னம் வடக்கு முதற்கொண்டு அப்பிரதக்ஷிணமாக ஆவரண தேவதைகளைப் பூஜித்து எட்டு முத்திரைகளால் பூசித்து பாஷாணத்தை கிரகிக்கவேண்டும். சிவாசரமியானவனுக்கு பாஷாணக்கிரகணம் ஒன்றுதான். அதுவே உத்தமம். அது கல்லாகவே யிருக்கவேண்டும். அதைப் புருஷ வடிவமாகச் செய்து கிரகிக்க வேண்டும். அல்லது செங்கல்லை யாவது கிரகித்துக்கொள்ளலாம். இவ்வாறு கூறப்பட்ட கல்லு செங்கல்லு என்னுமிரண்டனும் உசிதமான ஒன்றைக்கிரகித்து, தோண்டப்பட்ட பள்ளத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அக்கல்லுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டிய முறை எவ்வாறெனில், ஸ்நானத் தால் நனைந்த ஒரே வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு கிழக்கு முகமாக இருந்து பூமியில் இடது முழந்தாளை வைத்துக்கொண்டு இடது தோளில் வஸ்திரத்தைத் தரித்து தைலம் நெல்லிக்கனி இவற்றால் அந்தக்கல்லை அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டுமென்க, இவ்வாறு அபிஷேகஞ்செய்து எடுத்து கும்பத்தினருகில் வடக்கு முகமாக ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இறந்தவன் முதலிரண்டு திகை

பெற்றவனாயின் கந்தர் சண்டர் கணநாதர் என்னுமிவர்களை இறந்த வனுடைய தீக்ஷா நாமத்தால் அந்தக்கல்லில் ஆவாஹனஞ்செய்ய வேண்டும். நிருவாண தீக்ஷை பெற்றவனாயின் ஈசர் சாந்தர் சதா சிவர் என்னுமிவர்களை ஆவாஹனஞ் செய்தற்பொருட்டு கந்தமூத லியன பூசி வாசனையுடைய புஷ்பங்களால் அலங்கரித்து மணி யடித்தலின்றி ஆசாரியர் தூபம் அருக்கியம் முதலியன சமர்ப்பிக் கவேண்டும். அதன்பின் உசிதமாயும் காய்கனிகளுடன் கூடியதா யுமுள்ள பிரபூதபலியைத் தீக்ஷாநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு சமர்ப்பித்து வானோதக திலோதகங்களையும் கொடுக்கவேண்டும். வானோதகம்— வஸ்திர ஜலம், திலோதகம்— எள்ளு ஜலம். இறந்தவன் பொருட்டு முதல் நாளில் மூன்று வானோதகம் கொ டுக்கவேண்டும். ருதகத்தினால் பத்து நாள்கள் அசுத்தியேற்ப டின் ஒவ்வொரு நாளும் முடிமுன்றாக முப்பது வானோதகம் ஏற் படும். திலோதகமோ எனில், முதல் நாளில் மூன்று, இரண்டா நாளில் நான்கு. இவ்வாறே பத்தாவது நாளில் பன்னிரண்டு தி லோதகங்கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே எல்லாவற்றையுஞ் சேர்த்து பத்து நாட்களுக்கும் எழுபத்தைந்து திலோதகமாகும். பின்னர் மூன்று பிண்டங்கள் கொடுக்கவேண்டும். காலையில் பிண்டமும் மாலைபில் பலியுமாக ஒவ்வொன்றிலும் பத்துப்பத்தாகக் கொடுத் து கிரியைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். மற்றொரு பாஷாண ஸ்தாபன மண்டபத்திலும் இவ்வாறு வேதிகைகள், சூம்பஸ்தாப னம், பாஷாண அபிஷேகம், ஸ்தாபனம், பூசை, பிரபூதபலி, வானோதகம், திலோதகம், மூன்று பிண்டங்கள், பத்துப்பிண்டங் கள், பத்துப்பலிகள் செய்யவேண்டும். அதன்பின் எல்லாவற் றையும் உத்தியாபனஞ்செய்து ஸ்நானஞ்செய்ய வேண்டும். இது பாஷாணஸ்தாபன விதியென்றறிந்துகொள்க. (318—325.)

(அகை.) பாஷாண உத்தியாபன முறை கூறுகின்றார்,

உதாவ்ய உபிணம் வாஸதொய கும்ஹம்

வாஷாணஜெஹ் தஜேஹ்ஹஸ்யம் !

மகா நடுவெலாயுழியோ து மடிபா

வாஷாணசெகம் வுநருதிவெசு வம் || 11 || 12 || 13 ||

(326.) பாஷாண உத்தியாபனம் எவ்வாறெனில், முன்னர்ப் பிண்டத்தை ஒருவரும் அவர்பின் கும்பத்தை ஒருவரும் அவருக் குப்பின் பாஷாணத்தை ஒருவருமாக இவ்வாறு மூன்று பேர்கள் அந்த மூன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு சங்கத்தொளி சங்கீதமே ளங்களுடனே கூட நதி முதலான ஜலக்கரைக்குச்சென்று வடக் குமுகமாகவிருந்து இந்த மூன்றையும் மார்பளவுள்ள ஜலத்தில் இடவேண்டும். மூன்றனுள் பிண்டத்தை முன்னரும் கும்பத்தை அதன்பின்னரும் பாஷாணத்தை அதன்பின்னருமாக ஜலத்திலிட்டு ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். (326)

(அ-கை.) நவசிரார்த்தவிதி கூறுகின்றார்.

கூயபூநவஸூரூபியோ ம ஜெஷு

செவஸு துயுடும் வரஸூரூபிவம் !

வனகாடிஸாஹாஜிநெஷு ஷடம்

ரோடிய வாசெஷு பூதம் வ தீதம் || 11 || 12 || 13 ||

(327.) சிவதீகைஷ்டுபடையவன் இறந்தால் அவனுக்கு இறந்ததினமுதல் பதினொருதினத்திற்குள் நவசிரார்த்தஞ் செய்ய வேண்டும். எவ்வாறு செய்யவேண்டுமெனில், முதல்நாளில் ஒன்று, மூன்றாநாளில் ஒன்று, ஐந்தாவதுநாளில் ஒன்று, ஏழாவதுநாளில் ஒன்று, ஒன்பதாவதுநாளில் ஒன்று, பதினொராவதுநாளில் ஒன்று. இவ்வாறு இந்த ஆறு நாட்களிலும் பச்சை அரிசியினால் நவசிரார்த்தஞ் செய்யவேண்டும். பிராமணருக்கு அன்னமிட வேண்டும். இது நவசிரார்த்தவிதி யென்றறிந்துகொள்க. (327)

(அ-கை.) எழுபத்தைந்து பெயருக்குப் போசனஞ் செய் வித்தல், சோதகும்பதானவிதி, இடபதானம், சூத்திரர் செய்ய வேண்டிய அந்தியேஷ்டி முதலிய கிரிபைகள் ஆகிய இவற்றை இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

சூரூப ஹாஜிநெஷுஷி பூதமூஜிநெஸூகவ பூஷா
டிஸாஹஸூஷுசூ து வஹஸூவதிநிபாநெஷா
டிஸாஹெ யவா ! கூயபூசு லொடிக்ககூஹாநி

(330.) மாபொய்ந்தாவது, பாம்புகடித்தாவது, நீரில்விழுந்தாவது, நெருப்பிலகப்பட்டாவது, பெருங்காற்றிலகப்பட்டாவது, இடிவிழுந்தாவது, யுத்தத்திலாவது, ஆயுத்தத்திலாவது, புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களிலாவது, மாம் விழுந்தாவது, கயிறு பூட்டிக்கொண்டாவது, வசூரியிலாவது, நஞ்சு தின்றாவது, திருடனாவது, பொல்லாதவியாதியிலாவது, கல்விழுந்தாவது, அரசனுடைய ஆணையிலாவது, தன்னலாவது மாணம் ஏற்பட்டால் துர்மாணமாகும். இவ்வாறு மாணமடைந்தவருக்குக் கைகால் முதலிய அங்கமனைத்துஞ் சிறிதுங் குறையாமலிருந்தால் ஆறுமாதத்திற்குமேல் அந்தியேஷ்டிக்கிரியை செய்யவேண்டும். அங்கங்களிற் குறையிருந்தால் ஒருவருடங் கழிந்தபின் அந்தியேஷ்டிக்கிரியை செய்தல்வேண்டும். இதற்குப் பிரமாணம்.

ஸவ-புராணமரி வாபுலவறிநி: ஸவ்வகூ லிஷதொய
வறவறிநி: ! வதராதி பீதாரிஸவகூ யொ ஸவ்நெந்து வியி
ராடி வசவநி: ||

(இதன் பொருள்.) பாம்பு, கயிறு, மலை, காற்று, நெருப்பு, ஆயுதம், மரம், விஷங்கலந்தநீர், யானை இவைகளால் மரணமடைந்தவர்களுக்கு ஒருவருடும் அல்லது ஆறுமாதக்கழிந்தபின், மரணமடைந்ததிதியில் விதிப்படி உருத்திரபலியுடன் அந்தியேஷ்டிக்கிரியை செய்யவேண்டுமென்பதாம். (330)

(ஆ-கை.) ஆவசியக செளளவிதி கூறுகின்றார்.

மாறாடித் தீயுடலெவ்வநீஷாம் சென்றாம் த
 டாவராகும் ஸுடெறா டுஷ்டதநெ வ வுணுவதி வ
 ஸீலாவராதள ஸுதெ | ஸத்யம் சீர்த்தியுதள தயா
 வித்யுத தாவாயுத்யுதாரிவி சென்றாம் ஸூர்தியு
 தாவதி விவரிதம் யாமெ ல்வாமெ ஸுமெ || ॥௩௧॥

(331.) கங்கைமுதலான தீர்த்தங்களில் நீராடுதற்குச் சென்றபொழுதும், இராமேஸ்வரமுதலான புனய்க்ஷேத்திரமாகிய சிவக்ஷேத்திரங்களில் சுவாமி தெரிசனத்திற்குச் சென்றபொழுதும், சிவநீக்ஷேபெற்றுக் கொள்ளும் பொழுதும், விவாஹஞ் செய்துக் கொள்ளும் பொழுதும், தன்னுடைய குரு தாய் தந்தை எஜமான இவர்கள் மரண மடைந்தபொழுதும், பொல்லாத ஜன்

துக்கள் தன்மேல் விழுந்தபொழுதும், அப்பொழுதே செளளஞ் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். இதற்கு ஸ்மிருதி வசனம் வருமாறு :—

போதா விது விது யூணாம் போதா லாபு ஜயொடு பு
தௌ । ஸுஸாஸாஸாயு பொரெஷாம் வத்யாஸாவி விதுஷ
ஸாம் । போதுஷஸு ஹயித்யாஸ மஹ்வாஹி வாவபெசு ।
போதரம் விதரம் ஜெஷபோயாயு ஸுஸாஸாவிநா । சுனவபூத
வம் கூயபூசு ஸபதி ஸ ஹஹாவ்வெசு ॥

(இதன் பொருள்,) தாயார் தந்தையார் பெரிய தந்தையார் சிறிய தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்த மாமனார் ஆசாரியர் பெண் தந்தமாமனார் ஆகிய இவர்களுக்கும், இவர்களுடைய மனைவிகளுக்கும், மூத்தசகோதரர், தாயுடன்பிறந்த சிறியதாயார், தந்தையாரோடுபிறந்த அத்தை, தமக்கையார் ஆகிய இவர்களுக்கும் மாணம் வந்தபொழுது தீக்கூறுதையவனாயினும் செளளஞ்செய்து கொள்ளல் வேண்டும். மாதா பிதா மூத்ததமையன் தன் குரு பெண்தந்தமாமன் ஆகிய இவர்கள் தவிர மற்றவர்களுக்குக் கர்ப்ப தீக்கூறுகொண்டவன் செளளம் பண்ணிக்கொண்டால் பிரமக்கோலைக்குச் சமமாகுமென்பதாம்.

(331)

(அ-கை.) பிராமணரல்லாத மற்றவர்களுக்கு ஆசௌச தினத்தைக் கூறுகின்றார்.

செவாநாம் ஸு ஹரேயிநாம் தியஜிநாம் விவெத
ரெஷாம் ஸுஷா ஹஸாஹாஸுநஹாவஸாஸிநிநஸாம்
போஸாஷு-வெஷாவதாம் । ஆஸௌஸயஸலிஜிநாம்
யுத உதிஸ்ரீகாஜிகெ தஷ்யா ஸாஸெஷுஷோஸ
ஸவஸு காஸு விவிதாஃ வக்ஷாயவா தாஷ்யஸாம் ॥ 332 ॥

(332.) சிவதீக்கூறுதையவருக்குச் சைவரென்றபெயருண்டு. சிவதீக்கூறுதைய பிராமணரல்லாத ஏனைய மூன்று சாதியினுள்ளார், விபூதி உருத்திராக்கம் அணிந்து சிவபூஜையுடன் அந்தக் கணசத்தியுள்ளவராயும் இல்லற முடையவராயும் நிலைத்த நியம தீக்கூறுதையவராயும் புலால் முதலியவைகளை உண்ணாதவராயும் இருப்பின் அவர்களுக்கு ஆசௌசம் பதினாறுநாளும், பதினென்று

நாளுமாகும். இவ்வாறு இரண்டு விதமாகக் காமிகத்திற் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. (332)

(அ-கை.) ஆயுளின் அளவு கூறுகின்றார்.

ஹோயாநாநவஹஸிநாஸிவி தரொராபாஸூதம் வா
ஜிநாம் ஆகிஸஸ்ப்ரவாஸ்ய ஷஷிரிதி தஸிஷஷே
வதஹிஸூதிஃ | ஹாமெ ஷொஸஸரெஷொவெஸா
விமணஃ ஷிஸாஸவ தியபூகூஸெ காசீகஷவயஸஹ
ஸ சிராமெ தஸிஸிஸதாஃ க்ரொஷுஷு || ॥௩௩௩॥

(333.) பெண்கள் புருஷர்கள் யானை மரங்கள் இவைகளுக்கு வயது நூறு, குதிரைக்கு வயது முப்பத்திரண்டு. ஒட்டகைக்கு வயது அறுபது. கழுதைக்கு வயது இருபத்து நான்கு. ஆட்டுக்கு வயது பதினாறு. நாய்க்கு வயது பன்னிரண்டு. பறவைகளுக்கு வயது முப்பது. பறவைகளுள் காகம் கழுகு இரண்டிற்கும் வயது ஆபிரம். பாம்பிற்கு வயது இரண்டாயிரம். நரிக்கு வயது நாலாயிரம். இவ்வாறு சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ()

(அ-கை.) ஐந்து தொழில்களில் உயிர்க்கொலை உண்டென்றது கூறுகின்றார்.

ஸஜாஜிநாமெவதஜாத ஷொஷொள

தயாஸஸாகாஷுவயெந வொதாஃ |

கௌ வணிநீவெஷணிகாஸஸூதள

ஸஹோய ஸௌநாஃ வஸூ வஹு ஷொஷாஃ || ()

(334.) அலகிடுதல், அஃதாவது (பெருக்குதல்) மெழுகுதல், பாகஞ்செய்தல், அரிவாள் முனையினால் அரிதல், அரைத்தல் என்னும் இந்த ஐந்து தொழில்களினால் நாள் தோறும் உயிர்க்கொலை யுண்டாகு மென்றறிந்துகொள்க. (334)

(அ-கை.) சிவநிர்மாலியவிதி கூறுகின்றார்.

தாஸ்பாஹுஹ வஸிகம் ஸுஸாநி ஸுஸிநொஸிஸூஸி

வாயாவிபுதொ மயொ ஹுதவயஸுயெளஷநஸி

ஸூஷிஸூதஸிஸம் வ்யதம் | ஸஹுஸாதஜெம் விஸூ

ஐசீநஸாஹ் மாஹு கவிஷ் காரிகே ப்ரோக்தம் நால
வமூஷி ஸூகூபிஷம் நிஷ்ரூபுஷோஷோலிதம் || ॥௩௩௫॥

(335-) ஸ்ரீ மகாதேவருக்குச் சமர்ப்பித்த தாம்பூலம், சாத் தினவிபூதி, சாத்தின புஷ்பங்கள், புஷ்பமாலைகள், சந்தனம், நை வேத்தியமாகச் சமர்ப்பித்தபால், அன்னம், பணியாரம், நெய், இளநீர், தேங்காய், வாழைப்பழம், மாம்பழம், அபிஷேகஞ்செய்த திருமஞ்சனம் ஆகிய இவையனைத்துஞ் சிவதீக்ஷையுடைய மகா ன்கள் உட்கொள்ளலாம். உட்கொண்டால் இவர்களுக்கு நிர்மா லிய தோஷங்கிடையாது. இவ்வாறு காமிகாகமத்திற் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. (335)

(அ-கை.) முப்பத்தெட்டுக் கலாநியாசஞ் செய்யுந் தானங் கள் இவையெனக் கூறுகின்றார்.

சேனபூஷ்யஸம்ப்ரா நவ ஹுஷ்டஸம்

நாஹிஸு ப்ரஷம் ஜொஹ வக்ஷம் |

சேனாபூஷ்யஸுபூஷ்யபிகாமஜெவீ

வாணீ உ நாலாக்ஷுஜஸூநி ||

॥௩௩௬॥

(336.) முர்த்தாக்கள் ஐந்து, முகம் நான்கு, இருதயம் ஒன் று, கழுத்து ஒன்று, தோள் இரண்டு, தொப்புள் ஒன்று, வயிறு ஒன்று, பிருஷ்டம் ஒன்று, மார்பு ஒன்று, ஆண்குறி ஒன்று, குய் யம் ஒன்று, தொடை இரண்டு, முழந்தாள் இரண்டு, கணுக்கால் இரண்டு, இடுப்புக்கு மேலுள்ளபக்கம் இரண்டு, இடுப்பு ஒன்று, பக்கங்கள் இரண்டு, கால் இரண்டு, கை இரண்டு, மூக்கு ஒன்று, சிரசு ஒன்று, புயம் இரண்டு, இந்த முப்பத்தெட்டும் கலா நியாச ன்செய்யுந் தானமென அறிந்துகொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சித்தார்த்தசாராவளியிலுள்ளது. அதுவருமாறு:—

சேனபூஷ்யஸம்ப்ராநவ ஹுஷ்டஸம். ஆஸநாஹிஹ க்ஷுஷி வுஷோரொமஹுஸிஸோரொகயாமஜேயோ ஜா மூயாமுஹஜெவெ | ஹிவிக்ஷுஷுவாஸெஷு வரண கரயா ம வ்ராணஜேஜேவாஹு ஸூநாநிஸூம் க்ஷூநாம் ஸிவ த்நூக்ஷணே திஸூதாலாஷ்டகாநாம் ||

(இதன் பொருள்.) மேலே கூறியவாறு.

(336)

॥ ५५६ ॥

(அ-கை.) மாதம் நான்கு விதமென்று கூறுகின்றார்.

யமனு, ஒன்பதாவது தக்ஷமனு, பத்தாவது பிரமதர்மமனு, பதினோராவது ருத்திரமனு, பன்னிரண்டாவது செளவர்ணமனு, பதின்மூன்றாவது ரௌச்சியமனு, பதினான்காவது பிருத்தியமனு, இவ்வாறு பதினான்குமனுக்களும் பிரமாவினுடைய ஒருபகலாகிய முப்பது நாழிகைக்குள் தனித்தனி ஒவ்வொருவரும் நூறுவயது வரை இருந்து வாயிலதிகாரத்தைச் செய்வவென்றறிக்க, சர்வார்த்தங்களையும் அறிந்தவரான வித்தியாரண்யசுவாமிகள் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கின்றனர். (339-339½)

(அ-கை.) பிரமாவினுடைய தினத்தைப்பற்றி இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஷஷ்டி ருத்ரரணாஸ்யஸு தத்ருயெண
 ஶிவொஸு வனவம் கியு ரோநுஷெண ।

தெஷாஹ் ஸஹஸ்யாஶ்டிநநாயஸம்வ்யூ
 தெஹ் யுமம் ஷெஷதரோதிநனி ॥ ॥௩௪௦॥

தஸ்யாஶ் ஸஹஸ்யஸுயரோஹுரெஹம்
 வ்யாஹம் ஶிநம் தஸ்யாஶ் கஸ்யூகரெவ ।

வத்யுயுமாமாநாநி ஸஹஸ்யயுமம்
 ஷெஷெவ யுமெஷெவ ஸஹஸ்யயுமம் ॥ ॥௩௪௧॥

(340-341.) பிரமாவுக்குப் பகல் நாழிகை முப்பது, இரவு நாழிகை முப்பது, ஆக அறுபது நாழிகைக்கொண்டது ஒருநாள். பிரமாவினுடைய அந்த ஒருநாளுக்குக் கணக்குவருமாறு:—மனிதருடைய முந்தூற்றறுபது வருடங்கொண்டது தேவர்களுக்கு ஒரு வருடமாகும். இது திவ்யவருடமெனப் பெயர்பெறும். இந்தத் திவ்யவருடம் பன்னீராயிரங்கொண்டது ஒரு தேவபுகுமாகும். அந்தத்தேவபுகும இரண்டாயிரங்கொண்டது பிரமாவுக்கு ஒருநாளென்றறிந்து கொள்க. ஆனதாவது மனிதர்களுடைய இரண்டாயிரஞ் சதுர்புகுங்கொண்ட தேவர்களுடைய இரண்டாயிரபுகும பிரமாவுக்கு ஒருநாளென்ற வாரும். இதற்குப் பிரமாணம்,—

(அ-கை.) ஒரே ஸ்நானத்தால் ஆசௌசம் நீங்குவது இன்னின்ன பேர்களுக்கென்று இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

சூசௌசவரோக்ஷம் வஸு வஸு வஸவ

ஸாநாஜீஷாநு ஹவஸு வஸவஸாஸு |

ஸதஜ்யொயிவ்யதிஜாத்யஸம்ஹ

ஸுஜாவஹஸு ஹவீஷஸுக்ஷாஸு ||

||௩௪௪||

ஃசுவிஃ வ வஸீஃ வ லீவாஹயாதா

வஸுஜீக்ஷாநியஸாஸி தா யெ |

ஜாலாஸு ஜாஸ்யோ ரஜகாஸு ஹவா

ஸெவஸு தக்ஷா சுவி நாவிதாஸு ||

||௩௪௫||

(344-345.) எப்பொழுதும் நல்லொழுக்கத்தை அனுட்டிக்கிறவர்கள், யோகிகள், விரதங்களை அனுட்டிக்கிறவர்கள், பிரமஞானத்தை யுடையவர்கள், எப்பொழுதும் இல்லையென்னாது கொடுக்கிறவர்கள், சிவனடியார்கள், ரித்துவிக்குக்கள், பிரமசாரிகள், சிறுபிள்ளைகள், வழிச்செல்வோர்கள், ஆபத்திலகப்பட்டவர்கள், யுத்தத்திற்கு செல்பவர்கள், மகாநியமத்தை யுடையவர்கள், வேலைபார்க்கும் புருடர்கள், வேலைபார்க்கும் பெண்கள், வண்ணன், அரசன், வைத்தியன், தச்சன் முதலான தொழிலாளிகள், அம்பட்டன், ஆகிய இவர்களுக்கு ஒரே ஸ்நான மாத்நிரத்தில் ஆசௌசம் நீங்குமென்றறிக.

(344-345)

(அ-கை) சாயா புருடதரிசனமுறை கூறுகின்றார்.

ஹாயா வஸு ஸஜீக்ஷு ஸஹுஸுஸுவாஸுநாத

ஸெவாதஸெவஸுஜாஸொகி வஜித் து பூதிநியி

ஸெஸு லீதஹாஃ ஸஸவஃ | ஜீவபூயஸுபவஃ

சுரொகி சுஹு ரகொலிதஸூரியம் ஸாநிநு

வாணிவஸெ ஜிஜீவஸுநதஃ காவாவதொயபூய

நாஸு ||

||௩௪௬||

(346) சற்குருமுகமாக அறிந்து நிலவு அல்லது வெயிலில் தன்னுடைய நிழலைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆகாயத்தைப் பார்த்தால் அப்பொழுது ஆகாயத்தில் இவனுடைய உருவம் போல் ஒரு உருவந்தோன்றும். அவ்வுருவம் பொன்னிறமாயின் சப்பத்தையும், வெண்மையான நிறமாயின் நீண்ட ஆயுளையும், செம்மையான நிறமாயின் கலகத்தையும், கருமையான நிறமாயின் நோயையும், கை கால் குன்யமாயின் மரணத்தையும், ஒரு அயனத்துள் தரும். வெறுக்கத்தக்க தோற்றமாயின் பாதி அயனத்துள் அதாவது மூன்று மாதத்திற்குள் மரணத்தைத்தரும். (346)

(அ-கை.) தொத்னுற்று தத்துவங்களிவையெனக் கூறுகின்றார்.

சூகா விததிதொநு தகவணநாயகா மண்ணொடு
ஷணாவெழுபா வனநபராவீ ஹுதஜமணா நா
பொநிவா விஸகிம் | வாவஸுமுகிதா டெஸுநி
யமணாஃ காபிஷ்டபாதகாநுத் ஸகீக்ய
ஷணவதிரித்யுகாமி செவாமகே || || ௩௪௭ ||

(347.) முப்பத்தாறு தத்துவங்களுள் சித்தத்தைக் கழித்து ஏனைப் தத்துவங்கள் முப்பத்தென்று. சாத்வீகம், இராசத்ம், தாமசம் என்னுங்குணங்கள் மூன்று. மண்ணை, பெண்ணை, பொண்ணையென்னும் ஈஷணைகள் மூன்று. பிருதிவியின் குணம் ஐந்து, அப்புவின குணம் நான்கு, தேயுவின குணம் மூன்று, வாயுவின குணம் இரண்டு, ஆகாயத்தின் குணம் ஒன்று, நாடிகள் பத்து, வாயுக்கள் பத்து, வாக்குக்கள் நான்கு, ஞானேந்திரிய விடயங்கள் ஐந்து, கன்மேந்திரியத்தின் தொழில்கள் ஐந்து, காமக்குரோத முதலிய குணங்கள் ஆறு. இவ்வாறு தொண்ணூற்று தத்துவங்களும் அறிந்து கொள்க. (347)

(அ-கை.) முப்பத்தாறு தத்துவங்களிவையெனக் கூறுகின்றார்.

ஷடாட்சி ஸ்தோத்ரம் செவதக்ஷமணநெத்யாவக்ஷ
 செ செஸிகாஸுஷடாட்சி ஹிஸிவாழிவண்குயெயோ
 ஸாகம் கூறாஷெந வ | மௌணம் வுமிரஹம்
 க்ருதிஸு ஹுஷ்யம் ஜோநாக்ஷகேடாக்ஷதநாசுராமு
 தரிநாநி லிஸ்திரிஹ ஜோதாமோயுக்ஷரீம் || ॥௩௪அ||

(348) சைவசமயத்திற்குத் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு
 கும். அவை வருமாறு:—பூதங்கள் ஐந்து, தன்மத்திரைகள் ஐந்
 து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, அகங்
 காரம் புத்தி மனமென்னும் அந்தக்காணங்கள் மூன்று, குணத்த்
 துவம் ஒன்று, வித்தியாதத்துவம் ஏழு, சிவதத்துவம் ஐந்து.
 இவ்வாறு தத்துவங்கள் முப்பத்தாறென்று சிவாகமப்பொருள்
 களை அறிந்தவர்கள் கூறுவர்.

(348)

(அ-கை.) பதினாறு கணபதியின் நாமத்தைக் கூறுகின்
 றார்.

சூரேள வாமணாயிவஸுரணஹக்ஷாபெஷு வ
 வீராஹபஸுக்ஷாபெஷு விபிவிமஹாஹபயுதா
 வுஹிஷ்டரகௌ ஜவம் | ஹொவாஸு உதீரிதஸு
 டிநு மகூஷாபெஷு ஜஹாநு ஷொயஸெ துஸ்காஸெ
 விஜயஸு நபுத உதி யஸுநபுஸு ஹாரிபுக் ||௩௪சு||

(349.) பதினாறு கணபதியின் நாமதேயம் வருமாறு:—
 பாலகணபதி, தருணகணபதி, பக்தகணபதி, வீரகணபதி, சக்தி
 கணபதி, விதிகணபதி, பிங்களகணபதி, உச்சிட்டகணபதி, இரக்த
 கணபதி, கூழ்ப்கணபதி, ஏரம்பகணபதி, இலக்குமிகணபதி, மகா
 கணபதி, விஜயகணபதி, நிருத்தகணபதி, ஊர்த்துவகணபதி
 என இவ்வாறு பதினாறு கணபதியின் நாமதேயங் கண்டு கொள்க.

(அ-கை.) மிகப் பிரசித்தமான பதினெட்டுச் சிவஸ்தலங்க
 ளிவையென இரண்டு சுலோகங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஸ்ரீ பவபுகம் காவகஸ்ரீ உ ஹ்யம்

பதாஹ்யோ வெஹம் மஜாஹ்யம் ।

ஸ்ரீ கும்ஹொணவிலிதகாநநாவ்யம்

கோய்நிரய்யாஜ்யம் நஹெஸிஸம்ஸக ॥

॥௩௫॥

ஹாதாஸ்ய ஜாடாயுஷகந்யகஸ்யம்

ஸ்ரீ வாஹ்யஹ்யாஹ்யோநஹெஸம் ।

ஸ்ரீ ஹாடகெஸஸ்யஹெஸேஷா

உஸஸ்யஹாதி ஸ்யுதாஹ்யம் ஹ்யம் ॥

॥௩௫॥

(350-351) பிரசித்தமான சிவஸ்தலங்களாவன:—ஸ்ரீபர்வதம், அஃதாவது மல்லிகார்ச்சுனம், காளஹஸ்தி, திருவையாறு, திருவாரூர், வேதாரணியம், திருவானைக்கா, திருக்குடந்தை, அஃதாவது கும்பகோணம், திருவெண்காடு, திருமயிலாடுதுறை, அஃதாவது மயூரம், திருவிடைமருதூர், சிதம்பரம், மதுரை, வைத்தீச்வரன்கோவில், பந்தனைநல்லூர், ஸ்ரீ லாஞ்சியம், விருத்தாசலம், கோபர்வதம், திருப்பனந்தாள் என்னும் இந்தப் பதினெட்டுத் தலங்களும் பிரசித்தமான சிவஸ்தலங்களென அறிந்து கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்.

வெஹம் ஹெஹ்யாஸ்யஸ்யம் ஹாஸகா வெஹ்யம்

ஹ்யம் மஜாமஜாரண்யம் ஸ்யுதாம் ஹெஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் !

கோயவஹம் மஹெஸாம் மஹம் ஹாஸகா ஹாஸகா

ஸ்ரீ பவபுகம் வெஹம் ஸ்யுதாம் ஹெஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் !

ஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம்

ஹெஸம்ஸகம் உஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் உஹ்யம் ॥

(இதன் பொருள்.) சேது, அனந்தசயனம், துவாரகை, பதிகாரணியம், திருவானைக்கா, பாஸ்கரகேசுத்ரம், ஸ்ரீ சைலம், காசி, வேதாரணியம் என்னுமிவைகளை நினைப்பவர்க்குப் பூப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்தபலன் கிடைக்கும். இந்தத் தலங்களில் திருக்

காயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் பத்மநாபர் கணேசர் மு
கனிய தெய்வங்களை நாள்தோறும் விடியற்காலையில் மூன்று பிரத
க்ஷிணத்துடன் உபாசனை செய்கின்றவன் குற்றமற்றவனாய் அசுவ
மேதபலனை யடைவனென்பதாம். (350—351)

(அ-கை.) சிவபெருமானுக்குரிய முக்கிய ஸ்தலங்களினை
யெனவும் இத்தலங்கள் உடனே முத்தியைக் கொடுக்குமெனவுங்
கூறுகின்றார்.

வெதுவபூவபுரீ விடிவரவலுமா மொகண்டி
வ்வாபுரிபெருதாரணு வடாடவிநுதிபுரீ
சொணாதிவ்யூஜாயும । காஹிஸ் மிரிகாஹவா
கியுடாஃ கெஷாரவாராணவிகெகாலா உதி ஸங்க
ரவ்ய மியயாஃ வ்யாகா வ் ஸுகிபுஷாஃ ॥௩௫௨॥

(352.) சேது, சிதம்பரம், கோகர்ணம், பம்பாநகர், திரு
வெண்காடு, திருவாலங்காடு, வேதாரணியம், திருவண்ணாமலை,
விருத்தாசலம், காஞ்சி, ஸ்ரீசைலம், காளஹஸ்தி, கேதாரம், காசி,
கைலாயம் என்னும் இவைகள் சிவபெருமானுக்கு முக்கிய வாசஸ்
தானங்களாகும். இத்தலங்களில் வசிப்பவர்க்கு முத்தியை யுட
னே கொடுக்கும். (352)

(அ-கை.) நூல்செய்த காலமுதலியன மூன்று சுலோகங்க
ளாற் கூறுகின்றார்.

வரிபெயஸகாபெ து
ஸ்ரீ வஹாக்ஷரபொயிநா ।
ஸகாயபுதி ஸகஸோகெ
ஸஜிகம் செஸவஹுணம் ॥
॥௩௫௩॥

வனதஹகி யபெஸவஸவவாஸு து ஹுஷ
ணம் । தஸ்யாவி ஹுஷணம் ஹெததஸாஹெதா
த்யஹுஷணம் ॥
॥௩௫௪॥

செவ்வழிவழிதெய்த

வாழும் சொந்தரலாயம் ।

யாயுரோயெயுலா கண்ணு

வரகாமநகாரணம் ॥

॥௩௫௫॥

ஸம்வாழிணம்

செவ்வழிவழிதெய்த ॥

(353-354-355) சாஸீவாகன சகாப்தம் ஆயிரத்து ஐநூற்று அறுபதாவது வருடமாகிய விரோதிகிருது வருடத்தில் முந்நூற்றைம்பது சுலோகங்களால் இந்தச் சைவபூஷணம் பஞ்சாக்கர யோகியால் செய்யப்பட்டதென்றறிக. எவனொருவன் இந்தநூலை நன்றாகப்படிக்கின்றானோ அவனே இந்த நூலுக்குப் பூஷணமாவன். அவனுக்கு இந்தநூல் பூஷணமாகும். இவ்வாறு அன்னியோன்னிய பூஷணமாமுறைமை அறிந்துகொள்க. இந்தநூல் செவிக்கு அமிர்தமாய் பரமானந்த காரணமாயிருக்குமாதலால் இந்தச் சைவபூஷணத்தைப் பூசிக்கத்தகுந்த பெரியோர்கள் சதாகாலமும் செவியிலே தரிக்கக்கடவார்கள். (353-354-355.)

சைவபூஷணமும் தமிழ் விபாக்கியானமும்

முற்றப்பெற்றன.

சீவபெருமான்நிருவடி வாழ்க.

കുങ്കാദാഭിസം-പ്രശ്നം ॥

[illegible]

மொழி	வடிவம்	மொழி	வடிவம்
வந்தவழிவழி	ந.	மந்திரவந்திர	எ.உ.
கந்திரவந்திர	அ.அ.	மந்திர	ந.ந.
கந்திரவந்திர	க.ந.உ.	மந்திரவந்திர	க.க.
கந்திரவந்திர	க.எ.எ.	மந்திரவந்திர	க.அ.
கந்திரவந்திர	அ.	மந்திரவந்திர	அ.ந.
கந்திரவந்திர	உ.ந.	மந்திரவந்திர	க.அ.க.
கந்திரவந்திர	அ.ச.	மந்திரவந்திர	க.க.
கந்திரவந்திர	க.க.க.	மந்திரவந்திர	க.ந.அ.
கந்திரவந்திர	க.ந.க.	மந்திரவந்திர	க.க.
கந்திரவந்திர	க.க.அ.	மந்திரவந்திர	க.க.
கந்திரவந்திர	அ.	மந்திரவந்திர	க.க.
கந்திரவந்திர	க.ந.	மந்திரவந்திர	உ.ச.
கந்திரவந்திர	க.ந.உ.	மந்திரவந்திர	க.க.ந.
கந்திரவந்திர	க.க.க.	மந்திரவந்திர	க.க.க.
கந்திரவந்திர	அ.ந.	மந்திரவந்திர	உ.உ.
கந்திரவந்திர	க.ந.ச.	மந்திரவந்திர	க.க.க.
கந்திரவந்திர	க.எ.உ.	மந்திரவந்திர	ச.ச.
கந்திரவந்திர	க.அ.ந.	மந்திரவந்திர	க.அ.க.
கந்திரவந்திர	க.எ.உ.	மந்திரவந்திர	க.ந.க.
கந்திரவந்திர	க.உ.உ.	மந்திரவந்திர	க.க.க.
கந்திரவந்திர	க.க.க.	மந்திரவந்திர	க.க.க.
கந்திரவந்திர	க.ச.	மந்திரவந்திர	ந.
கந்திரவந்திர	க.க.ந.	மந்திரவந்திர	க.ச.உ.
கந்திரவந்திர	ந.உ.	மந்திரவந்திர	க.உ.க.
கந்திரவந்திர	ச.உ.	மந்திரவந்திர	க.க.ந.
கந்திரவந்திர	க.ச.அ.	மந்திரவந்திர	க.ச.க.
கந்திரவந்திர	க.ச.எ.	மந்திரவந்திர	க.உ.க.
கந்திரவந்திர	க.எ.ந.	மந்திரவந்திர	எ.ந.
கந்திரவந்திர	க.அ.எ.	மந்திரவந்திர	க.ச.எ.

பெயர்கள்	புள்ளி	பெயர்கள்	புள்ளி
வரநாநுவு	உரு	வருதுகுகிப்பா	௭
வரநெரிநவதி	கரு	வெலாவுண்டி	கரு
வரநெவெறு	கரு	வெலாவு	கரு
வராசுவெறு	கரு	வெலாசுவெறு	கரு
வராசுதி	கரு	வெலாசுவெறு	கரு
வராசுவெறு	கரு	வெலாசுவெறு	கரு
வராசுவெறு	கரு	வெலாசுவெறு	கரு
வெலாசுவெறு	கரு	வெலாசுவெறு	கரு

ஸ்ரீ

செவ்வெழுத்துவெண்குறியுள்ள மூலமூலம்

வெழுத்துவெண்குறியுள்ள மூலமூலம்

சுருதி	மூலம்	வெழுத்து	வெண்குறி
வெட்டம்	வெட்டம்	க	க
வெட்டமுள்ளம்	வெட்டமுள்ளம்	ச	கச
கட்டமுள்ளம்	கட்டமுள்ளம்	ச	கடு
வெட்டம்	வெட்டம்	எ	க
வெட்டம்	வெட்டம்	கஉ	கஉ
வெட்டம்	வெட்டம்	ச	கடு
கட்டம்	கட்டம்	கந	உ
வெட்டம்	வெட்டம்	கச	உஅ
கட்டமுள்ளம்	கட்டமுள்ளம்	உ	உ
வெட்டம்	வெட்டம்	கச	உக
வெட்டமுள்ளம்	வெட்டமுள்ளம்	உக	ந
கட்டம்	கட்டம்	உச	ந
வெட்டம்	வெட்டம்	உக	கஅ
வெட்டம்	வெட்டம்	நந	உக
வெட்டம்	வெட்டம்	நச	உக
கட்டம்	கட்டம்	நடு	ச
வெட்டம்	வெட்டம்	ச	ச
கட்டம்	கட்டம்	நக	உக
வெட்டம்	வெட்டம்	நஅ	உஎ
வெட்டம்	வெட்டம்	நக	உக
வெட்டம்	வெட்டம்	ச	எ
கட்டம்	கட்டம்	ச	எ
வெட்டம்	வெட்டம்	க	ச
கட்டம்	கட்டம்	கஉ	கந
வெட்டம்	வெட்டம்	சடு	ந

[illegible]

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
1	10	மொகூத்ததை	மொகூத்ததை
2	14	இந்துலின்	இந்நூலின்
2	27	ஞானதர்ச	ஞானதர்ச
3	14	இதற்கு	இதற்கு
4	8	அனைவரும்	அனைவருக்கும்
4	18	ஏன	என
5	1	சிவாகமங்களிற்	சிவாகமங்களிற்
5	3	சைவ இலக்கணம்	சைவர் இலக்கணம்
5	11	பராமுக	பராங்கு
5	21	வருணங்களின்	வருணங்களின்
6	14	தகூழை	தகூழை
6	30	அதிகாரத்தை	அதிகாரத்தை
7	11	ராதர்குரிய	ராதர்குரிய
7	15	சமஸ்கார	சம்ஸ்கார
8	23	முன்னுள்ள	முன்னுள்ள
9	14	அனைருக்கும்	அனைவருக்கும்
9	5	அவ்வாறன்றி	அவ்வாறன்றியும்
9	17	பேர்	பெயர்
11	17	அனுஷ்டிப்பு	அனுஷ்டிப்பு
11	22	சூத்திரனிடத்தும்	சூத்திரப்பெண்ணிடத்தும்
14	17	காலோத்திர	காலோத்திர
19	3	வறுமாறு	வருமாறு
21	10	வறுமாறு	வருமாறு
23	10	விருத	விரத
23	21	ஏழுந்து	எழுந்து
27	28	பிரம்ம, ராகூ	பிரம்மராகூ
27	29	நார்ப்பத்து	நார்பத்து
29	11	இன்னின்ன	இன்னின்ன
29	23	றறித்தலால்	றறித்தலால்

30	16	புபங்களிற்	புயங்களிற்
31	26	பண்ணுபவன்	பண்ணுபவன்
31	24	காலும், திருநடன	காலும், வரமும் அப யமும், திருநடன }
35	16	முகமாவேணும்	முகமாகவேணும்
35	17	ஸ்நாநாதம்	ஸ்நாநாதம்
37	23	சுருமை	பொன்மை
39	12	யோலையினால்	யோலையினால்
40	14	சூரியபூஜை	சூரியபூஜை
41	9	புடைவராயும்	புடையவராயும்
46	24	மந்திரத்தால்	மந்திரத்தால்
47	20	தால்	தால்
49	14	மாக	மாக
,	23	வாந்நமாண	வாந்நமாண
50	6	தால்	தால்
,	14	பாவகஞ்	பாவனஞ்
,	,	வரவாவாகுக	வரவாகுக
,	27	கையால்	கையால்
51	5	ஞர்க்கியம்	ஞர்க்கியம்
,	31	இருதி	இறுதி
52	7	முதலாக	முதலாக
,	21	பலன்	பலன்
,	31	பின்ன	பின்னர்
54	28	என்னி	என்னி
,	29	உமமு	உம்மு
55	6	சிவனே சிவனே	சிவனே
,	17	மான	மான
,	21	பீடத்தி	பீடத்தி
,	30	பிரதக்ஷணம்	பிரதக்ஷணம்
56	26	மானது	மானது
57	23	யானது	யானது
,	26	பாவி	பாவி
58	16	செய்துகொண்டு	செய்துகொண்டு

58	20	தன்னு	தன்னு
59	18	சாமரம்	சாமரம்
61	11	கான்யாசம்	கான்யாசம்
68	12	சகஸ்தர	சகஸ்தர
68	21	அபிஷேகஞ்செ	அபிஷேகஞ்செ
74	10	செய்த	செய்த
,	5	எள்ளினால்	எள்ளினால்
75	16	சாத்திக	சாத்திக
,	15	கரகம்	காரகம்
,	20	புதிய	பசிய
,	22	முண்டாகும்	முண்டாகும்
76	22	ஆயிரத்தினும்	பதியிரத்தினும்
79	21	பூஜைக்	பூஜைக்கு
86	27	வைக்க	வைக்க
87	12	என	என
88	,	பராமுக	பராமுக
89	12	பன்னிரண்டு	பன்னிரண்டு
90	14	துத்தநாக	பித்தளை
,	16	பித்தளை	துத்தநாக
95	9	அவற்	அவற்றி
102	12	கொண்	கொண்
104	19	நிருதிவாபு	நிருதி [திக்கின்
104	20	சோமதிக்கில்	வருணதிக்கிற்கு சோம
107	23	நைமித்தியம்	நைமித்தியம்
114	25	சிவாகம	சிவாகம
116	7	ஐம்பத்தென்று	ஐம்பத்தொன்று
119	5	தர்மினி	தர்மினி
120	3	பகாரம்	பகாரம்
120	4	பொருள்	பொருள்
129	29	துவாரபூஜை, எட்டு	துவாரபூஜை, துவார } பாலபூஜை எட்டு }
133	22	கனம்	அகலம்
135	28	முப்பத்தொரு	முப்பத்தொரு

135	15	சூலம்	சூலம்
144	4	பிஸ்து	புஸ்து
149	29	தற்பை	தர்ப்பை
„	12	தாப்ப	தர்ப்ப
153	27	னுடைய	னுடைய
160	13	நாற்றேழும்	நாற்றேழும்
„	26	பைரவோத்தரம்	பைரவோத்தரம்
162	15	வராகம்	வராகம்
164	1	இரண்	இரண்டு
170	2	பெயரென்றும்	பேரென்றும்
„	24	துணை	துணை
181	7	மூன்ற	மூன்ற
185	24	சிரார்த்த	சிரார்த்த
„	20	ஏழாவது	ஏழாவது
„	25	பெயருக்கு	பேருக்கு
188	1	விழுந்த	விழுந்த
195	18	பெண்கள்	பெண்கள்
„	19	வைத்தியன்	வைத்தியன்
196	10	தொண்ணூற்றாறு	தொண்ணூற்றாறு

உ

சிவமயம்.

தேவகோட்டை

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்தில்

அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்களின்

விளம்பரம்.

சிவார்ச்சுனா சந்திரிகை:— இது ஸ்ரீ அப்பைய திகவிதரால் ஆக்கப் பெற்றது. ஆத்மார்த்த பார்த்த பூஜாவிதிகள் அடங்கியது.

இதன் விலை ... ரூ. 1—0—0

தத்துவப்பிரகாசிகை
தத்துவ சங்கிரகம்
தத்துவத்திரயநிர்ணயம்

ஆக மூன்றும் விலை ... ரூ. 1—0—0

இவற்றில் தத்துவங்களின் விபரங்களும், அவை தோன்றி யொடுங்கும் முறைகளும், உயிர்களின் பேதங்களும், சிவபெருமா னுடைய சொருப தடத்த பேதங்களும் இனிது விளங்கும்.

மதங்க பாரமேசுவரம்:—இது மூலாகமம் இருபத்தெட்ட னுள் ஒன்று. இதன் வித்யாபாதமட்டும் அச்சிட்டிருக்கின்றது. இதில் சித்தாந்தசாத்திரப்பொருள் அனைத்தும் இனிது விளங்கும்.

இதன் விலை ரூ. 1—0—0

இவை அனைத்தும் நாகர லிபியில் அச்சாகியிருக்கின்றன.

தத்துவப்பிரகாசிகை
தத்துவசங்கிரகம்
தத்துவத்திரயநிர்ணயம்

இம்மூன்றும் தமிழில் விலை ரூ. 1—0—0

இரத்தினத்திரயம்
போககாரிகை
நாதகாரிகை
மோககாரிகை
பாமோகநிராசகாரிகை

இந்த நூற்றும்
நாகரத்தில்

விலை ரூ. 2—0—0

சம்பு பூஜா விதி (கிரந்தம்)

அணு 0—6—0

சைவபூஷணம். (கிரந்தமூலமும் தமிழ்வினாக்கியானமும்.) 1—0—0

குறிப்பு:—நாகரத்திலுள்ள எட்டுப்பிரகாரணங்களும் தொகுதியாய் வாங்குவோர்க்கு விலை

ரூ. 2—8—0